

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

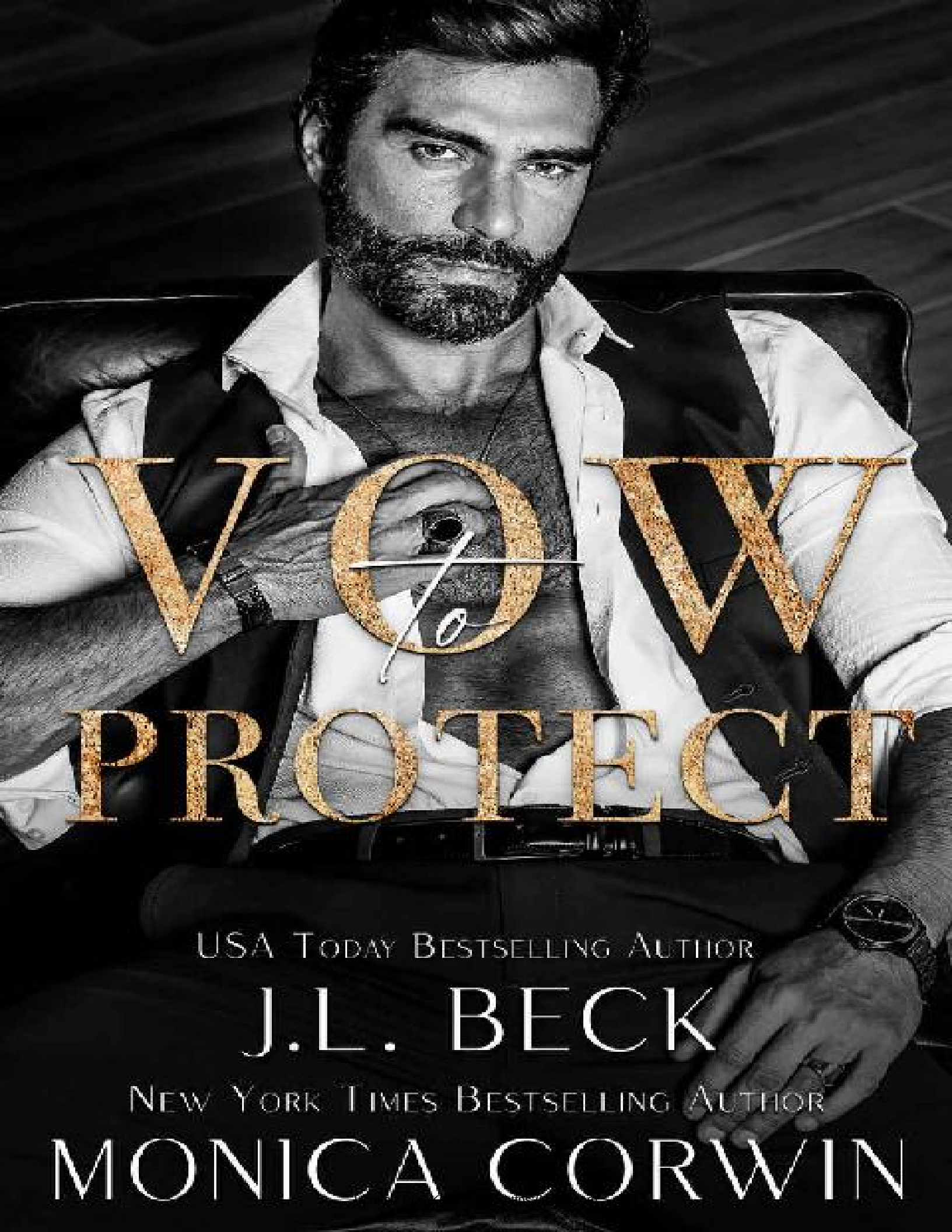
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

VOW *to* PROTECT

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

J.L. BECK

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

MONICA CORWIN

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

VOW PROTECT

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

J.L. BECK

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

MONICA CORWIN

Telif Hakkı© 2021 Bleeding Heart Press

tarafından www.bleedingheartpress.com

Kapak tasarımı C. Hallman

Kapak resmi Wander Aguiar tarafından

çekilmiştir Kapak modeli: Rodiney

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

İÇİNDEKİLER

1. Valentina
2. Adrian
3. Valentina
4. Adrian
5. Valentina
6. Valentina
7. Adrian
8. Valentina
9. Adrian
10. Valentina
11. Adrian
12. Valentina
13. Adrian
14. Valentina
15. Adrian
16. Valentina
17. Adrian
18. Valentina
19. Adrian
20. Valentina
21. Adrian
22. Valentina
23. Adrian
24. Valentina
25. Adrian
26. Valentina
27. Adrian
28. Valentina
29. Adrian
30. Valentina
31. Adrian
32. Valentina

33. Adrian
34. Valentina
35. Adrian
36. Valentina

Yazarlar Hakkında
Sözler Tutulacak

VALENTINA

Ilk partime katılacağım için daha heyecanlı olmam gerektiğini biliyordum. Nişanlım Sal'in kuzenim ve en iyi arkadaşıım Rose'un da gelmesine izin vermesi ve giyinip kuşanmam arasında

Harika bir gece olacak. Rose partiyle pek ilgilenmiyor ama onu evde babamla ya da nişanlımla yalnız bırakmaktan korkuyorum, bu yüzden onu getiriyorum.

Acımasız ve kötü niyetli olabilirler, ayrıca ben ondan daha güçlüyüm. Bu evde kalan tek ailemi korumak benim görevim.

Aynadaki yansımama bakıyorum. Rose'un benim için seçtiği elbise, ancak birkaç yıl önce dolgunlaşmaya başlayan kıvrımlarımı sarıyor. Henüz çok fazla değil. Rose'un kıvrımlarına ve heykelsi vücuduna kıyasla benim küçük minyon şeklim hâlâ bir ütö masasını andırıyor.

Şampanya rengi ipek elbisem yere neredeyse hiç değmiyor, Rose sabahtan beri benim için elleriyle dikmiş. Aynada solgun tenimi parlatıyor ve kendi siyah kap kollu elbisesini ortaya çıkarıyor. İkimiz de harika görünüyoruz ve o saçım olarak bilinen asi kahverengi kütleyi evcilleştiren son tokayı bastırırken ben de ona sarılıyorum.

"Biraz eğlenmeye çalışalım, tamam mı?" Fısıldıyorum.

Başını sallıyor, aynada gözlerimle buluşuyor. "Bu gece seksi bir erkeğin ayağını kaydırmak için bir hedef belirleyelim."

"Sal sayılmaz." Kıs kıs gülüyorum.

"Ugh, Sal hiç seksi değil. Hayatının geri kalanını onunla geçirmek için askere alındığını biliyorum ama umarım evlendiğinizde saçmalıklarıyla uğraşacak bir metres bulur ve seni bırakır."

. "Yeni bir hedef o zaman. Bu partide müstakbel kocam için bir metres bulmak. Evlendikten sonra hoşuna gidebileceğini düşündüğümüz birini."

Güzel bir yalandı. Ama rüya nedir ki? Günü atlatmak için güzel yalanlar, değil mi?

Aynada birbirimize uzun uzun komplocu bir bakış attık ve babamla Sal'in teftişi için aşağıya indik.

Fuayeye iniyoruz. Rose arkamda kalıyor, bir adım geride.

-Aşağılık olduğu için değil, benim desteğim olduğu için. Benim kayam. Beni çoğu gün delirmekten alıkoyan tek şey.

Babam çalışma odasından çıkıyor, Sal onu takip ediyor ve etrafımızda kurtlar gibi dönüyorlar. Bizi incelemeyi bitirdiklerinde babam burnunu çekiyor, başını sallıyor ve merdivenleri işaret ediyor. "Odana geri dön ve üstünü değiştir. Ucuz bir fahişe gibi görünüyorsun. Vücudunun her santimini görebiliyorum. Saygılı bir kadın olman ve örnek teşkil etmen gerekiyor."

Neyin örneği? Bu dünyada kendi ayakları üzerinde duramayan kadınlara ne oluyor? Onu sorgulamaktan daha iyisini biliyorum, yine de elimde olmadan güzel parıldayan ipeğe bakıyorum ve kaybına kaşlarımı çatıyorum. Onu azarlamak yerine akıllıca olanı yapıp "Evet efendim" diyorum. Sonra Rose'u kolundan tutup benimle birlikte merdivenlerden yukarı çekiyorum.

"Kuzeninle yer değiştir," diye sesleniyor babamın sert sesi arkamızdan. "En azından düzgün bir genç kıza benziyor."

Yüzümü buruşturuyorum ama yürümeye devam ediyorum, Rose'u da yanımda yatak odama sürüklüyorum.

"O orospu çocuklarından nefret ediyorum," diye ve kendini yatağa atıyor. Saçlarıyla ilgili yarım ağız bir itirazda bulunuyorum ama yüzünü çevirip bana ters ters bakıyor. "umursuyormuş gibi mi görünüyorum?"

Kaşlarımı çatıyorum, elbiseme bakıyorum. "Üstümüzü değiştirelim, sonra gidebiliriz. Elbisem için bu kadar uğraştığın ve şimdi onu giyemediğim için üzgünüm."

Rose oturuyor, zarifçe dönüyor ve bana el sallıyor. "Önemli değil. Haklısın. Üstümüzü değiştirelim, sonra da içmeye başlayabiliriz."

Elbiselerimizi değiştiriyoruz ve benimkinin fermuarını onun beline kadar indirmesine yardım etmem gerekiyor. Zar zor uyuyor ve boyu da bir karış kısa. Kendimi kötü hissediyorum ama başka ne yapacağımı da bilmiyorum. Bu elbise üzerimde olmadan babamın yanına dönmeyeceğim. "Başka bir şey giymek ister misin?"

Başını iki yana sallıyor. "Zaten zamanı zorluyoruz ve başka bir şeyle aşağı inersen, bana olsun diye buraya geri dönmemi emredeceklerini umuyorum. Ya da daha kötüsü, seni yalnız gönderirler."

Ona bir kez daha sarılıyorum ve ince boynundan aşağıya dökülen saçlarını biraz düzeltiyorum.

Gözlerime bakıyor, yüzümü ellerinin arasına alıyor. "Seni bu evlilikten kurtarmanın bir yolu varsa, onu bulacağım. O pislikten çok daha iyisini hak ediyorsun."

Başımı sallıyorum, çenemi eğiyorum ki gözlerimde biriken gözyaşlarını görmesin. "Biliyorum ama babamın istediği bu ve onu mutlu etmem gerektiğini biliyorsun."

"Eğer gidersek olmaz. Bu akşamki partide sen ve ben yan kapıdan çıkıp karanlığa karışsak nasıl olur? Bizi bir daha asla göremezler. Benim biraz birikmiş param var, sen de mücevherlerinin bir kısmını satabilirsin. İş bulup normal bir hayat sürebiliriz."

Onun hayali bizim için ne kadar harika görünse de, hayal etmenin faydasız olduğunu biliyorum. "Biliyorsun, eğer bunu yaparsak, bizi aramaktan asla vazgeçmez."

Ben. Hem Sal hem de babam peşime düşer ve beni eve sürüklerlerdi. Sonra da beni bulduklarında öldürürlerdi."

Rose ciğerlerine hırıltılı bir nefes çekiyor ve parmağıyla çenemi kaldırıyor. "Öyle söyleme."

"Babamın hayatım boyunca beni cezalandırmak için bir yol aradığını düşünmüyorsunuz değil mi? Yaptığı her şey annemin ölümünden dolayı beni cezalandırmak için. Her şeyi. Sal, hayatımdaki berbat şeylerin uzun listesinden sadece bir tanesi. Artık buna alıştım." Duraklıyorum, asla değişmeyecek bir şey için heyecanlanmayı reddediyorum. "Gitmeliyiz."

Rose daha fazlasını söylemek ister gibi görünüyor ama söylemiyor. "Bir yolunu bulacağım, tamam mı? Sakın pes etme."

Sal ne zaman incitici bir şey söylese ya da daha kötüsü istediğini elde etmek için bana vursa daha fazlasını söylemek istiyor. Babam bekaretimi bir kalkan olarak kullandı ama bu beni Sal'in yumruklarından korumuyor.

Babamın ve Sal'in beni görmeyi bekleyecekleri sahte gülümsememi takınıyorum ve kapıya doğru yöneliyorum. "Onlardan biri peşimizden buraya gelmeden gidelim."

Yine beni takip ediyor ve fuayeye vardığımızda bizi bekleyen smokiniyle sadece Sal. Siyah bukleleri geriye doğru kaymış, fazlasıyla yağlı ve pürüzsüz. Her zaman öyleydi. Onu ilk gördüğüm anda nefret etmiştim. Çimenlerin arasında, saldırmak için mükemmel fırsatı bekleyen bir yılan.

için dirseğini uzatıyor, ben de kolumu dirseğine . Eğer , beni kendine doğru çeker ve Rose'un önünde onu utandırmanın bedelini ödetirdi. Bu, onun avucunun birçok kez öğrendiğim bir ders.

Limuzin evin dışında bekliyor ve Sal bizim için kapıyı açıyor. Önce Rose tırmanıyor, sonra benim önüme geçiyor ve sıkışıp kalacak şekilde kayarak içeri giriyor. Keşke o tür bir insan olsaydım.

Onu kulağından tutup dışarı çıkaracak kadar cesur olan birini. yerine, tek yapabildiğim bunu yaparsam çıkaracağı gıcirtıyı hayal etmek.

Emniyet kemerimi bağıyorum ve limuzin uzaklaşıyor. Sal'ın kolonyası mide bulandırıcı dalgalar halinde yayılıyor, ama hava almak için camı açmaya cesaret edemiyorum. Her şeyi görüyor ve ne yaparsam yapayım, hepsi ona bir hakaret. Aldığım her nefes ona bir hakaret.

"Babanın değişmeni önermesine sevindim. Şimdi çok daha düzgün görünüyorsun. Yine de üzerindeki ipeği beğendim. Belki daha sonra benim için tekrar giyebilirsin," diye fısıldıyor.

Ses tonumdaki tiksintiyi saklı tutuyorum. "Babam tamam derse."

Babamın gözünde değersizim, bu yüzden bana fahişe demesine de izin vermeyecek. Arkadaşlarının önünde, mükemmel bir kız çocuğuyum. Onlarla yatıp kalktığıma dair söylentileri açıklamasının bir yolu yok, yüzden Sal'ın bana bu şekilde dokunmasını yasakladı. Bunu kabul ediyorum çünkü onun bana yakın bir şekilde dokunduğunu düşünmek bile çılgılık atma isteği uyandırıyor.

Kaskatı kesiliyor ve eğiliyor, iğrenç kokuyu da beraberinde götürüyor. Babamın tek kuralı düğünden önce cinsel temasta bulunmamaktı. Sal beni bu kuralı çiğnemem için kaç kez ikna etmeye çalıştıysa da yapmadım. Babamın bana sağladığı tek cankurtaran simidi buyken olmaz.

Onu geri çevirdiğim için, Sal elini kalçamda gezdiriyor, kumaşın üzerinde öyle sert sıkıyor ki morarıyor. Kendimi durduramayıp elini tutuyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Muhtemelen o da elinin olduğu yeri sevmezdi."

"Küçük bir bakire gibi davranma," diye tıslıyor.

Bekâretim beni ondan koruyan tek şey, bu yüzden elimden geldiğince onu bir kalkan olarak kullanacağım. Seks hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve eğer Sal'ın babam yokken beni bakmaya zorladığı porno ya da resimler de benzer şeylerse, onlarla hiçbir şey yapmak istemiyorum. Hatta benimle birlikteyken daha da fazla.

Rose arabanın içinden yumuşak bir gıcırta çıkartıyor ve ben de ona bakıyorum. Sal kolunu Rose'un omuzlarına dolamış, dudakları da boynunda. Arabanın karşısında benimkilerle buluştuğunda gözleri kocaman açılmış ve korkmuş. Dehşetine rağmen çenesi yukarı kalkık ve bana bunu kaldıracabileceğini söylemeye çalışıyor. Benim için bunu kaldıracabileceğini. Ama Tanrım, bunu yapmasını istemiyorum, hele ki gerekirken.

Elini kavrayıp üst baldırıma götürüyorum ve dikkatini tekrar bana çekiyorum. Tekrar yüzüme döndüğünde göğsümde bir şeyler kopuyor ve nefes alabiliyorum. "Önce beni istemiyorsun, şimdi de seni görmezden geldiğimi düşünüyorsun Valentina. Kararını ver, bebeğim."

Adımı söyleme şeklinden nefret ediyorum. Sanki şefkatliymiş gibi bana bebeğim demesinden. Bunu her duyduğumda kusmak istiyorum. Ama yapamam, Rose onun pençesindeyken olmaz. "Üzgünüm, hazırlanmak için bu kadar zaman harcadık. Sence de güzel görünmüyor muyum?"

Kolunu Rose'dan ayırıyor ve yüzünü tamamen bana dönüyor. Neredeyse rahatlayarak iç çekeceğim. "Güzel olduğunu . Seni sen yapan tek şey bu. Bu ve evlendiğimizde sahipleneceğim tatlı bal küpün."

Boş midemden yükselen öğürmeyi zorlukla bastırıyorum. Rose ve ben, partiye hazırlanmak için yapacak çok işimiz olduğundan yakınlıkla babam ve Sal ile akşam yemeğini atladık. Eğer onun üzerine kusarsam, o zaman fazla bir karışıklık olmayacak.

"İltifatınız için teşekkür ederim," diyorum bir süre sonra. Neyse ki cevap vermekte tereddüt ettiğimi fark etmiyor.

"Çocuklarımız çok ateşli olacak" diyor.

İçimde bir öğürme daha kabarıyor ve oradaki iğrenmeyi görmeden önce gözlerimi başka yöne çevirmek zorunda kalıyorum. Ailesi için ne tür işler yaptığını biliyorum. Ve insan kaçakçılığındaki küçük yan projeler onu paraya boğuyor.

Her Cuma babam toplantılarına gittiğinde, Sal bana videolar gösteriyor. Adamlarının dokunuşlarını gösteren klipler... Düşüncelerimi boğazımda safra yükseliyor. Bir şey çıkmadığından emin olmak için elimin tersini ağzıma bastırmak zorunda kalıyorum. Sadece yetişkin kadınlarla ilgilendiğini düşünmem yeterince kötüydü.

Ellerim titriyor ve onları belime sarıyorum. Gözleri kısılıyor ama ağzını açtığı anda araba yüksek bir binanın önünde sarsılarak duruyor.

Bir an pencereden dışarı bakıyor ve sonra başını sallıyor. "Geldik. Siktir git de girişimizi birlikte yapalım."

Memnuniyetle. Kapıyı iterek açıyorum ve temiz gece havasından derin bir nefes alıyorum. Ta ki sahiplenici kolunu belime dolayıp beni binaya doğru götürene kadar. Rose bizi takip ediyor. Bir an için göz göze geliyoruz, o bana iyi olup olmadığımı sorarken ben de ona aynısını yapıyorum. İkimiz de başımızı sallıyoruz ve görevimize odaklanıyoruz: Sal'i çok fazla kızdırmadan biraz eğlenmek.

Binanın fuayesi çok güzel. Krem ve bordo renklerle dekore edilmiş ve asansörlerin önünde ışıltılı kristal bir avize asılı.

Asansörün içinde üniformalı bir adam başını sallıyor ve parti için olduğunu tahmin ettiğim düğmeye basıyor. Sal'in kolu, yukarı çıktıkça bana daha sıkı sarılıyor.

"Bu gece beni utandırma," diyor, biz yükselirken gözleri numara panelinde. "İkiniz de. Yoksa sizi pişman ederim."

Rose ve ben bir kez daha dayanışma içinde onun arkasından göz göze geliyoruz. Bunu yapabiliriz.

Asansör, büyük bir fuayenin etrafında dolaşan güzel ve ışıltılı bir kalabalığa açılır. Beyaz mermer zemin, dairesel alanın kenarlarını çevreleyen uyumlu mermer sütunlara sahip. Büyük bir balo salonuna açılan kapıyı görene kadar çiftlerin yanından geçip gidiyoruz. İçeride masalar

etek a küçük Dans zemin olarak sunucular taşıyan tinkling
Tepsiler şampanya flütleri kalabalığın arasında dolaşıyor.

Sal beni bırakıyor ve saçlarını . "Bir masa bul ve beni . Eğer seni başka bir
adamlarla konuşurken görürsem, onu öldürürüm."

ADRIAN

T Partilerden daha çok nefret ettiğim tek şey, herkesin beni öldürmenin en iyi yolunu düşündüğü partilerdir.

Çenelerini hafifçe eğerek yanımdan geçerken gözlerindeki sakatlama ve parçalama arzusunu neredeyse görebiliyorum. Her birer yalancıyız. Ve sezon açılış partisi hepimizi yüz kat daha kötü yapıyor.

Bu yıl, açılış galasına ev sahipliği yapma sırası bende. Sanki ısıltı ve ihtişam, kısa süre içinde sokaklara dökülecek kanı yok edebilirmiş gibi. Muhtemelen ilk konuklar akşam için ayrılmadan önce.

Omzumu sıkan bir avucun ağırlığı, ikincim Kai görüş alanıma girene kadar gerilmeme neden oluyor. "Buna hazır mısın, ihtiyar?"

Çekiniyorum. "Şu yaşlı adam saçmalığını kes. Senden sadece birkaç yaş büyüğüm."

Sırıttıyor, bembeyaz dişleri parlıyor. "Ama bu anne ve babaların sana attığı tüm küçük kızlardan yaklaşık on yaş büyüksün. Sana bir kraliçe bulmak istediklerine dair fısıltılar duyuyorum."

Ve hiçbirisi benim bir tane aradığımı bilmeyecek. Aksi takdirde, hem avcı annelere hem de entrikacılar karşı savunmasız kalırım.

Her tarafta babalarım var. Bir gelin bulana kadar, babamın imparatorluğu bu insanların gözünde resmi olarak benim olmayacak.

"Gözlerini ve kulaklarını açık tut, Kai. Bu geceyle ilgili içimde kötü bir his var."

Eli omzumda sıkılaşıyor. "Gittiğimiz her parti hakkında kötü hislerin var patron."

Haksız da değil.

Küçük, güzel bir sarışın odanın diğer ucundan Kai'ye bakıyor. Sonra bakışları benimkine kayınca sınırlarına hakim olamıyor. "Biri seni istiyor," diye işaret ediyorum ona.

"Kimin yok ki?" diye karşılık veriyor.

Onu omzumdan silkiyorum. "Dikkatin dağılmasın. Sen ve adamların tetikte olmalısınız."

Bana göz kırptıyor ve sarışına doğru yürüyor. Soğukkanlılığına rağmen gardını düşürmeyeceğini biliyorum. Onun rahatlığı her zaman bir rol oynamak için kullandığı bir rol olmuştur, bu yüzden çok geç olana kadar gerçekte ne olduğunu anlamazlar.

En yakınımıdaki diğer beş asker, Kai'yi de sayarsak altı, dinlemek, izlemek ve arkamı kollamak için odaya yayıldılar. Ancak burada beni rahatlatmak için onların varlığından çok daha fazlası gerekecek. En azından bu yıl, tarafsız bir yerde ev sahipliği yapmaya karar verdim. İsimsiz ve tarafsız bir kişinin sahibi olduğu ve işlettiği Holland Hotel, tüm bölgeler arası toplantıların yapıldığı yerdir. Dolayısıyla galaya da ev sahipliği yapmaları mantıklı. Ve bu yıl, güvenliği aşmaya ya da bilgisayar ağlarımı hacklemeye çalışan birini bulmayacağım.

Yanımdan geçen her insanı izlerken, ağızlarından dökülen yalanları görmeden edemiyorum. Tatlı gülümsemelerle söylenen her hece, her yalanla birlikte midemi bulandırıyor. Eğer birini öldüreceksen, en azından bunu açıkça söyleme nezaketini göstermeliyim.

Mükemmel bir şekilde dikilmiş smokinimin boynu çok dar geliyor, sanki boynumda bir ilmik varmış gibi.

"Kaşlarını biraz daha çatarsan insanlar silahlarını almak için koşmaya başlar," diyor tatlı bir ses yaklaşırken. Beşincim bu gece kırmızı saten giyiyor, o kadar düşük kesimli ki bir santim daha olsa göbek deliğini görmek üzereydim. Askerlerimin zahmetsizce kullandığı bir başka silah: güzellikleri.

"Andrea." Kalabalığı taradım. "İkizin nerede?"

Boynunu kıvrıyor, siyah saçları omzunun çıplak kıvrımının üzerinden kayıyor. "Buralarda bir yerde. Muhtemelen başını belaya sokuyordur."

"Senin de ona katılman gerekmiyor mu?" Bakışlarımı etrafımdaki insanların yavaş yürüyüşünden ayırmadan söylüyorum. Keşke biri bir şeyler başlatsa da buradan defolup gitsem diye içimden geçiriyorum.

"Yakında yapacağım. Gözümün üzerinde olması gereken birini görüyor musun?" Odak noktası şimdi de kalabalığa dönüyor.

Başımı salladım. "Henüz değil. Bir şey görürsem sana haber veririm. Git oyna ve kibar ol."

O kavgaya geri döndü ve ben de bir şampanya kaptım. Genelde içki içmem çünkü çok içtiğimde kendimi kontrolden çıkmış hissedirim. Ve kimse beni böyle göremez. Ama Andrea haklı. Balo salonunun kenarından kaşlarımı çatmaya devam edersem, karım olması için ihtiyacım olan kadını bulmama yardımcı olmayacak.

Ama sosyal olarak ayrılmanın kabul edilebilir olduğu ana kadar saniyeleri sayan tek kişi ben değilim. Siyahlar giymiş, bukleleri zorlukla dizginlenmiş genç bir kadın, tanımadığım başka biriyle birlikte bir masanın yanında duruyor. Ki bu imkânsız çünkü küçük çarpık toplumumuzun her üyesini tanıyorum.

Sonra Sal'in kalabalığın arasından sıyrıldığını görüyorum, yanından geçtiği kadınlara sinsice bakma zahmetine bile girmiyor.

Masaya ulaştığında, siyahlı kız sertleşir ve ondan uzaklaşır, ancak daha sonra lanet olası dickhole'un onu kolundan tekrar yanına sürüklemesine izin verir. Ve bu konuda da nazik değil. Yırtık pırtık smokinini kapıp Andrea'nın ona dışarı kadar eşlik etmesine üç saniye kalmıştı. Onun gibi bir adama, onun gibiler hakkında ne düşündüğünü göstermekten daha çok sevdiği bir Ğey yok.

Böylece kendine bir aile ismi almayı başardı. Ve Rachel-Royal'ın -hayır, adını hatırlayamıyorum- üzerindeki taşın büyüklüğüne bakılırsa, nişanlısına evlenme teklif etmek için babası satın almak zorunda kalmış. Sal ve babası Victor uzun zamandır birlikte iş yapıyorlar. Novak'ın kızıyla nişanlandığı haberi yayılmaya başladığında, kendi ürünlerini denediklerini düşünmüştüm. şimdi, ona sahipmiş gibi davrandığını görünce, buna inanıyorum.

Ve ona dokunduğu için onu öldürmek istiyorum.

Gördüğüm hüzün, onun parlak gülümsemesiyle tam olarak maskelenmiyor.

Midem bulanıyor ve aptalca bir şey yapmadan önce dikkatimi başka yöne çeviriyorum. O benim değil ve müdahale etmek sadece sorun yaratır. Gözlerinde o bakışı görmek - annemin eskiden takındığı bakış - beni uzun zamandır olmadığım bir şekilde sinirlendiriyor.

Annem tanıdığım tek iyi kadındı. En yakın arkadaşlarımdan biri olan Andrea bile iyi gününde bir sürtüktür.

Yine ona baktığımı fark ediyorum. Siyah elbisesi minyon bedeninde biraz bol duruyor ve çok genç. O kadar genç ki, muhtemelen birinin onu kapıda kartla taraması gerekirdi. Bakışlarında dünyanın yükünü taşımak için çok genç.

Gözlerinin ne renk olduğunu öğrenme dürtüsü beni ele geçiriyor ve dikkatimi çekmeye çalışan insanlardan kaçınarak balo salonunda yavaşça dolaşıyorum. Sonunda doğru açığa geldiğimde, ışık bunu söyleyemeyeceğim kadar karanlıktı ama Sal'eli kıçına doğru ilerlerken ona dümdüz , ondan ne kadar nefret ettiğini açıkça görebiliyordum.

O zaman bir bilmece. Sosyetenin şımartılmış prenseslerinden biri, babasının iş ortağını sevmiyorsa neden onunla evlensin ki? O da benim gibi taliplerini seçebilmeli. Saçları bir güzellik abidesi, doğal buklelerden oluşan bir yığın halinde başında toplanmış. Tüm o siyah ipeğin beyaz çarşafLARımın üzerine serilmiş halinin neye benzeyeceğini düşününce, bastıramayacağım bir arzu duyuyorum.

Hayır. O bana ait değil. Özlemi, kaburgalarımın arasına girip derinlere yerleşen o keskin arzuyu üzerimden atmaya çalışıyorum. Yerinden kıpırdamıyor, özellikle de şampanya kadehini nazikçe kaldırdığında ve güzel pembe dudaklarının kadehin kenarını kavrayışını izlediğimde.

Bir anda onu dizlerinin üzerinde, elbisesi ince belinin etrafında toplanmış, bukleleri parmaklarımın arasına dolanmış, sikimi gırtlığına kadar alırken görüyorum. Bu müstehcen bir fantezi. Özellikle de daha önce hiç doğru düzgün öpüşmemiş gibi görüldüğü için. Nişanlısı göz önüne alındığında olası bir senaryo.

Hay sikeyim. Bütün gece ona bakarak burada kalamam. Birileri fark edecek ve bu onun sırtına bir hedef tahtası çizecek.

Gözlerimi ayırıyorum ve mesafe koymaya niyetli bir şekilde kalabalığın arasına dalıyorum. Bana yaklaşırsa ve onun narin kokusunu , aklımı kaçıtır ve henüz kazanmaya hazır olmadığım bir savaş başlatırım. Çünkü savaşa girdiğimde, benden ve beşlimden başka hiçbir şey ayakta kalmayacak. O ikincil hasar olacak. Babası onu o pisliğe verecek kadar az önemsiyorsa, muhtemelen önemsiz sayacağı bir hasar.

Balkon adımı çağırıyor. Balkon boş ve ikinci teğmenim Ivan'ın kapıların diğer tarafında pozisyon aldığını görüyorum. Bir saat boyunca kalabalık bir balo salonunda sıkışıp kaldıktan sonra mahremiyet hoş bir rahatlama. Aşağıdan gelen trafik sesleri bu yüksekliğe ancak ulaşıyor, bu yüzden içerideki boğucu sıcaktan sonra takdir ettiğim rüzgarın soğuk kesilmesinden başka bir şey yok.

Ivan olmasaydı beni buraya kadar kimin takip edip uçurumdan aşağı atmaya çalışabileceğini düşünmek için kendime bir an izin veriyorum.

beni takip ediyor. Babamın pek çok düşmanı vardı ve şimdi bu düşmanlar bana miras kalmış gibi görünüyor. Çok az tanıdığım insanlar babamın yaptıkları yüzünden benden nefret ediyor. Keşke gerçek bir düşmana sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu bilselerdi.

Ancak bu parti sezonu açıyor ve önümüzdeki üç ay boyunca buradaki herkes arkasını kollamak zorunda. Sezon açılışı toplumdaki hareketliliğe işaret ediyor. Kan, suç faaliyetleri ve eski moda cinayetlerle satın alınan bir hareket. Sonra sezonun son partisine kadar her şey serbest. Sonrasında, dokuz aylık zorunlu bir barış dönemi yeni fay hatlarının çizilmesini sağlar. Bunu ihlal eden herkes, her yönetici ailenin elinde adaletle karşılaşır. Şimdiye kadar hiç kimse hayatta kalamadı.

Benim babam kesinlikle öyle değildi. Neyse ki canını aldıklarında, günahları kanıyla birlikte boşa gitti. Sonunda yaptıklarını anlayamayacak kadar yaşlanmış olması önemli değildi, ona hiç merhamet göstermediler. Ve yakında, benim merhametimin neye benzediğini öğrenecekler.

Neredeyse istemsizce kapıya dönüyorum ve camdan Ivan'ın omzuna bakıyorum. Hâlâ her geçen dakika daha da sarhoş olan Sal'in yanında duruyor. Yanındaki diğer kız, Sal ve nişanlısını izlerken gözlerinde sert bir korku ifadesi var. Bu korku neden içimde bir şeyleri kemiriyor bilmiyorum, ama Sal'in kolundaki masum için duyduğum korkuyu yeşertiyor.

Kapıları açıp içeri giriyorum ve kapıyı tekrar kapatmadan önce gecenin son havasının sırtımı serinletmesine izin veriyorum.

Ivan kalabalığın arasına karışıyor ve ben onu izliyorum. Sesinin nasıl olduğunu bilmek istiyorum. Gözlerinin ne renk olduğunu. Yalvarırken ne tür kelimeler kullandığını bilmek istiyorum.

En çok da Sal'in kanının betonun üzerinde birikmesini istiyorum ki bir daha ona dokunamasın.

Kendimi tanıtmak için masalarına ulaşmak niyetiyle birkaç sosyete üyesini iterek geçiyorum ama biri kolumu yakalıyor. Bir küfür savurarak dönüyorum ve ülkedeki en büyük üfleme imparatorluğunun varisi Madeline Cerny'nin gözlerinin içine bakıyorum. İki bin dolarlık ayakkabılarının içinde sallanmasına bakılırsa, ürününün tadına bakıyor.

Ona hitap ederken ses tonumu eşit tutmaya çalışıyorum. "Yardımcı olabilir miyim, Maddie?"

Kirpiklerini kırıştırıyor ya da ben öyle sanıyorum. Daha çok yanlış giden bir göz kırpma gibi, ama ben beyefendi olarak kalıyorum.

Ancak o aklını kaçırmış durumda. Bunu, sanki bana dokunmaya izni varmış gibi uzanıp sikimi kavradığında anlıyorum. Sanki benimle konuşmaya bile izni varmış gibi.

Andrea'nın ikizi Alexei gelip onu götürmeden önce pençe uçlu parmaklarını koparmanın zevkine varamıyorum.

Tiksintiyle arkalarından bakıyorum. Sonra beni parçalamadan önceki görevimi hatırlıyorum. Yabani otların arasında çiçeği bulmak için dönüyorum. Ama ortadan kaybolmuştu.

VALENTINA

I

Eğer hayatımın geri kalanı olacaksa, bunu istemiyorum. Bu partideki herkes ya sarhoş, ya kafası güzel ya da ikisi birden. Ve göz alıcı bir şekilde değil, zenginim, istediğim her şeyi yapabilirim.

bir şekilde istiyorum. Hepsi özensiz ve kaba ve Sal bana bir kez daha dokunursa kendimi kaybetmek üzereyim.

Rose bir an gözlerime bakıyor ve Sal'in bizi bir saniye bile yalnız bırakmamasından duyduğu sıkıntıyı dile getiriyor. İçki içmeyi ve hiç tanışmadığımız insanları izlemeyi umuyorduk. Ama Sal sanki anahtarlarını oraya düşürmüş gibi elbisemin yakasından nefes alıp verirken zar zor konuşabiliyoruz.

Bir yanımda babamın bu gece gelmesini diliyor. Mazeretlerini sıraladı, yakında damadı olacağı için Sal'in onun yerine gelmeye hakkı olduğunu söyledi. Burada olsaydı, Sal'in cinsel temas kuralını açıkça hiçe saydığına tanık olur ve belki de bir kez olsun bana yardım etmek için bir şeyler yapardı. Belki de ben onun yükü değil de kızımıymışım gibi davranırdı.

Rose sadece evlilik yoluyla akraba olduğu için onu bir yük olarak görüyor. Annesi, annemin kız kardeşi, annemle birlikte öldü ve o zamandan beri birbirimizden ayrılmıyoruz. Sanırım babam Rose'u dışarı atarsa, onu bulmak için dünyada gitmeyeceğim hiçbir yer olmadığını biliyor. Onu korumak için. Kan bağıyla kuzenim olabilir ama her açıdan benim kız kardeşim.

Babamın bana herhangi bir şekilde destek olduğu düşüncesi, çocukken beslediğim aptalca bir fanteziden başka bir şey değil. Annem ben ergenlik çağına önce öldü ve ondan sonra, daha önce babamın üzerine yapışmış olan karanlık her şeyi tüketmeye başladı. Annemin ışığı onu yumuşattı. Onsuz, vicdanı yoktu. Ruhu yok. Ve annemin ölümü benim suçum olduğu için, onun için bunu yapmaya çalışmak zorundayım. Bu bana sabırdan çok çürük kazandırır bile.

Sal, yağlı arkadaşlarından birinin söylediğı bir şeye gülüyor. Masamıza gelir gelmez Rose'a yapışan aynı arkadaş. İkimizi de kurtarmanın bir yolunu bulmalıyım. Sal, evlenene kadar babama devrettiğini hatırlayamayacak kadar sarhoş olmadan önce bizi eve götürmeliyim.

Sal'ın elini belimden nazikçe sıyrıyorum ve ona gülümsüyorum. "Hemen döneceğim. Sadece burnumu pudralayacağım."

Rose ipucunu alıyor ve adını hatırlamaya zahmet etmediğim yakışıklı adamdan uzaklaşıyor.

Sal bizi geri çağırmayı akıl edemedi kollarımızı birleştirip kalabalığa karışıyoruz. Muhtemelen şu anda bizim için tek güvenli yer tuvalet. Mermer fuayeden geçip asansörlerin yanından geçerek tuvaletleri gösteren küçük oyuğa doğru ilerliyoruz. Tesisler de en az balo salonu kadar güzel. Kadife oturma odası ve tuvaletlere açılan her masif ahşap kapının önündeki kristal avizeler beni çok etkiliyor.

Aslında gitmem gerekmiyor ama Rose istiyor ve ben güvercin grisi bir kanepeye otururken küçük odalardan birine koşuyor. Ayaklarım bu ayakkabılar yüzünden şimdiden ağrıyor ve Sal'in eli belimin kıvrımında kalıcı bir iz bırakmış gibi hissediyorum. Uzun bir yüzme gününden sonra havuz suyunun hayaleti gibi.

Rose'u bekliyorum ama kadınlar tuvaletinin kapısının dışında yükselen sesleri duyuyorum. Sal'in beni utandırmak üzere olduğundan endişelenerek, beni bulmak için içeri dalmadan önce onu durdurmak için odadan dışarı fırlıyorum.

Ama fuayede duran Sal değil. Çok pahalı, siyah üzerine siyah bir smokin giymiş, inanılmaz uzun boylu bir adamdır ve kızgın görünmektedir. Bir adam ve kırmızılı bir kadının başka bir kadını merdiven boşluğuna götürmesini izliyor ama diğer kadın gitmek istemiyor gibi görünüyor. Bir şey söylemek üzereydim ama diğer adama tekrar odaklandığımda bana birkaç adım daha yaklaşmıştı, sanki aramızda sadece birkaç santim varmış gibi. Parfmnn notalarını yakalıyorum, belki biraz zencefilli dumanlı bir şey.

Güzel kokuyor. Gerçekten güzel. Yutkunuyorum ve çenemi eğiyorum, zarif bir çıkış yapmaya çalışacaktım ama işaret parmağını çenemin altına koyarak bakışlarımı nazikçe kendine doğru kaldırıyor.

"Adın ne senin?"

Ona cevap verirken ciyaklamamak için yutkunuyorum. Gözleri gözlerime kilitlenmişken doğru düzgün düşünemiyorum bile. Üzerimde yükseliyor, hem kendi etrafındaki hem de benim etrafımdaki alanı kaplıyor, ama Sal'in aksine, sanki o alanın sahibiyymiş ve ben de araya girmişim gibi hissediyorum.

"Valentina Novak," diye teklif ediyorum.

Adını söylemiyor, sadece yüzümü inceliyor, parmağı tek temas noktamız. Burnumu nabzının attığı noktaya bastırabilmek ve onu iyice koklayabilmek yanağımı kıvırmak istiyorum.

Lanet bir seri katil gibi.

"Yüzündeki bu ifade ne için Val?"

Val. Gz kırpıyorum. Hiç kimse bana Valentina ya da Bayan Novak'tan başka bir şey dememişti. Sal hariç, ama onun adı küfür ve sayılmaz.

"Güzel kokuyorsun."

Beni izlerken alnı geriliyor. Koyu renk saçları yumuşak bir dalgayla şekillendirilmiş; hatta parmaklarımı geçirsem yumuşayacakmış gibi görünüyor. Sal saçlarını bir kaska dönüştüren jleyi tercih ediyor. Dokunmak isteyeceğimden değil.

Ama bu adam, yapmak istediğim pek çok şey var. Ve nedenini anlamıyorum. Birbirimizi tanımıyoruz. Çok güzel olmasına rağmen benden on beş yaş büyük olmalı. Görünüşe göre, artık yaşlı erkeklere karşı bir şeyim var.

Hâlâ sessiz ve Sal'in bizi her an keşfetme olasılığı varken tehlikeli bir oyun olmasına rağmen çenemi tutmasına izin veriyorum.

"Az önce güzel koktuğumu mu söyledin?" diye sordu. Derin ve dumanlı sesinde tıpkı kokusu gibi tatlı bir kuşkuculuk vardı.

"Ne yapmamı istiyorsun? Yalan söylememi mi?"

"Çoğu öyle yapardı. Buradaki pek çok kişi üstünlük sağlamak için bir şeyler uydurur ya da iğneleyici sözler söyler."

Başımı sallıyorum ve çenem onun elinden kurtuluyor. Sanki bana dokunmaktan vazgeçmek istemiyormuş gibi kolunu yavaşça indiriyor.

"Hayır. Hayatımda yeterince kötülük gördüm. Bunu başkalarına geri vermeyi reddediyorum. Sen iyi misin? O insanların birini sürükleyerek götürdüğünü gördüm. Sana zarar vermeye mi çalıştı?"

Kaşları derinleşiyor ve başını hafifçe sallıyor. "Bana zarar vermedi, hayır. Sadece bir oda dolusu insanın önünde kendini utandırmayı başardı. Yine de bu hakaretin geçmesine izin veremem. Görevden alındı ve tekrar denemediği sürece bu yeterli olacaktır."

Omuz silkiyorum ve gülümsüyorum. "Adil görünüyor. Ben de cinsel organıma dokunan bir kadını dışarı atmak isterdim."

Kısa bir kahkaha patlatıyor ve gülümsemesi... Tanrım... bu gülümseme doğrudan güneşe bakmak gibi. Gamzeleri, saat beş yönündeki gölgesi, dişlerinin düz beyaz kenarı ve o dolgun dudakları var, onları unutamam.

"Bunu gördün, değil mi?"

Ona gülümseyerek karşılık veriyorum, alnımda hissedebildiğim gerçek bir gülümseme. "Tabii ki, düşünene kadar kim olduğunu fark etmemiştim."

biraz daha."

Banyodan gelen topuk sesleri Rose'u sırtımın hizasına getirdi. Omzumun üzerinden ona baktım ama yüzü sadece Sal sarhoşken ve onunla ileri giderken gördüğüm bir solgunluğa bürünmüştü.

"Valentina," diye fısıldar Rose. "Geri dönmeliyiz."

Gözleri, şimdi yanımda başka biri olduğu için çok daha sert ve yasakçı olan adama kilitlenmiş durumda.

Eğilip elimi tutuyor, yumuşak dudaklarını parmak eklemlerimin üzerinde gezdiriyor ve beni serbest bırakıyor. Bir saniyeden az sürdü ama gelecek yıl boyunca zihnimde tekrar tekrar canlandıracağım.

"Seninle tanışmak bir zevkti Val. Umarım yakında tekrar görüşürüz." Cebinden siyah bir kart çıkarıp elime tutuşturuyor. Üzerindeki tek şey altın kabartmalı bir telefon numarası. "Bir şeye ihtiyacın olursa bu numarayı ara ve Adrian'ı sor."

"Adrian," diye mırıldanıyorum, hâlâ yüz hatlarını ezberliyorum.

Rose beni uzaklaştırıyor, ben de ona izin veriyorum, kartı elime alırken hafifçe tökezliyorum. Bir oyuğa ulaşana kadar kalabalığın kenarından dolaşıyoruz, sonra Rose beni döndürüp yüzünü ona çeviriyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor. "İyi misin?" Sesi çılgınca, panik içinde ve kalın.

Parmaklarını yüzümden çekiyorum. "Hayır, ne? Hayır. Şu anda neden çıldırıyorsun? Adrian bana karşı çok iyiydi."

Gözleri kocaman ve rengi hâlâ yerine gelmemiş. "O adam bir canavar. Canavar. Doubeck ailesinin başı. Eğer Sal'le evlenmenin kötü olduğunu düşünüyorsan... o adam Sal'i çiğneyip kahvaltı niyetine yer. O senin dostluk kurabileceğin biri değil Valentina."

Ellerini silkeledim ve derin bir nefes aldım. Onunla hiçbir şey hakkında konuşmadan geçirdiğimiz her saniye anlamlıydı. Gerginlik ve

Olasılık. Karnımda hafif bir sızı kök saldı ve onu düşündüğümde .

"Aşırı tepki veriyorsun. Bana karşı iyiydi. Ve onu tüm partinin önünde taciz eden kadını incitmedi." Sal'in bizi tanıklık etmek zorunda bıraktığı bazı şeyler bu kelimeyi hafife almadığımı ikimiz de biliyoruz.

Başını iki yana sallar. "Aranızda ne geçti bilmiyorum ama onu bir daha aklına getirme. Seni öldürtecek, işkence ettirecek ve bir çöp gibi attıracak. Sadece dikkatli ol. Eğer seninle tekrar konuşmaya çalışırsa, nazik ol ama olabildiğince hızlı uzaklaş."

"Bu çok saçma. O beni çiğnemek için pusuya yatmış bir canavar değil."

Başını sallıyor, gözlerinde şimdi başka bir şey var ve beni kalabalığa doğru döndürüyor. Sal odanın öbür ucunda bir sütuna yaslanmış, gözleri bize kilitlenmiş. Orada nazik, meraklı ya da açık hiçbir şey yok. Ona baktığımda Sal'in gözlerinde gördüğüm tek şey ölüm. "Öte yandan o mu?" Ona doğru ilerlerken onu da yanıma çekiyorum. "'Kabul ediyorum' dedikten hemen sonra beni öldürmeye kalkarsa hiç şaşırmam."

Ona ulaştığımda kolumu sertçe kavıyor ve asansöre doğru cezalandırıcı bir tempo tutturuyor. Sanırım parti sona erdi. Ayrılmadan önce Adrian'ı bir kez daha görebilmeyi umarak etrafa bakmaya çalışıyorum. Sal bizi konuşurken gördüyse bunun son partimiz olacağına şüphe yok. Ve yüzündeki nefret bana gördüğünü söylüyor. Adrian'ı öldüremez ama bir daha kimseyle konuşmaya çalışmayacağım kadar canımı yakabilir.

Asansör kapıları etrafımızda kapanır kapanmaz elinin tersi yanağıma çarptı. Ve darbe sertti. Parmak eklemlerinin elmacık kemiğime temas ettiği yerdeki girintiyi hissedebiliyorum. Acıyan yeri avuçlamaktan ve dosdoğru karşıya bakmaktan başka bir şey yapmıyorum. Nefes al ve onu daha fazla kızdırma. Bu sözlerle yaşıyorum ve bu sözler sayamayacağım kadar çok kez hayatımı kurtardı. Ve dikkati benim üzerimde olduğu sürece Rose'u terk edecek.

Yalnız. O evde kalmamın tek sebebi o. İstedığım kadar babamın iyiliği içinmiş gibi davranayım, bunu onun için yapıyorum. En iyi arkadaşım. Tek ailem.

Fuayeye ulaşıyoruz ve parlak asansör kapılarında gördüğüm kırmızı yarayı kapatmak için elimi bırakıp buklelerimi hızla çekiyorum. Beni dışarıdaki insanların ve mobilyaların arasından sürüklüyor. Şoför limuzinin kapısını açtığında beni içeri itiyor. Rose diğer kapıya gidiyor.

Araba uzaklaştığında, bir sonraki vuruş için ve her zamanki gibi vurdu. Ama ben başka bir tokat bekliyordum. Göz çukuru kemiğime sertçe inen yumruğu beklemiyordum. Daha acıyı hissetmeden siyahlık beni ele geçiriyor.

ADRIAN

F Yataktan kalktığım andan duşta durduğum ve sıcak suyun beni dövdüğu ana kadar küçük Val'im i düşünüyorum.

Benim küçük Val'im. Bunu nasıl başaracağımı henüz bilmiyorum ama sonunda her zaman istediğimi elde ederim. Ve eğer onun piç nişanlısını ve korkak babasını öldürmek bunu gerçekleştirmek için gerekliyse, o zaman... lanet olası Noel olacak.

Gözlerinin kristal berraklığındaki gri rengi aklıma geliyor. Benimle konuşurken gözlerinde hiç kurnazlık yoktu. Hatta ona adı mı söylediğimde kim olduğumu bildiğini bile sanmıyordum. Beni onun gibi uyandıran bir kadınla tanışmayalı çok uzun zaman olmuştu.

Başımı eğiyorum ve ayakları mı nın altındaki sıcak mermere bakıyorum. Yataktan kalktığımdan beri sikim ağrıyor ve şimdi bu konuda bir şey yapmazsam Val'in güzel gözleri ya da seksi ağzı aklıma her geldiğinde kalkmaya devam edeceğinden şüpheleniyorum.

Aletimi kabaca kavradım ve başını sıktım. Hayır, bana böyle dokunmazdı.

Beni çalıştırmak için iki narin elini de kullanmak zorunda kalacaktı. Ama bana zarar vermek için dokunmayacaktı. Vücudunun her çizgisinde yazılı olan masumiyet bana keşfetmek, tanık olmak ve onun için nasıl parçalanacağımı izlemek için bana dokunduğunu söyledi. İşte böyle bir güç

masum arzular. Acı ve işkence değil, zevk ve huzur. Benim gibi erkeklerin bağımlısı huzur. Ona baktığımda yüzünde gördüğüm huzur bu. Şu anda kendi lanet düşümde elimi becermeme neden olan huzur.

Dün gece bana verdiği Val'in küçük ipuçlarıyla duyularımı kızdırırken yumruğumu uzunluğumda yukarı ve aşağı pompalamaya devam ediyorum. Teninden yayılan yumuşak sabun kokusu. Parfüm yok, neredeyse hiç makyaj yok ve o lanet saçlar.

İnliyorum, şimdi daha hızlı pompalıyorum, parmaklarımın ipleri büktüğünü hayal ediyorum, sıkı sıcak vücudunu becerirken yüzünden fırçalıyorum. Yine, bağısız uzunluğunun beyaz çarşaflarımın üzerine yayıldığını ve göğsümün üzerinde ve kalçaları benimkilerin arasında örtülü olarak uyandığımı hayal ediyorum. Ben onun amını ilk kez yalarken bana şaşkınlıkla nasıl bakacağını. Çünkü Sal'in nişanlılıkları boyunca onu memnun etmek için hiçbir şey yapmadığını biliyorum. Aslında, kalçalarının arasına bir erkeğin girdiğinden bile şüpheliyim.

Lanet bir bakire. Bu düşünce mermerin boşalmama neden oluyor ve fanteziden inerken kendimi pompalamak için normalden daha uzun zaman harcıyorum. Kendimi bıraktığımda, bana verdiği o masum gülümsemeyi düşünüyorum ve tekrar huzura kavuştuğumu fark ediyorum.

Bir gün bana ait olacak ama asla huzur bulamayacağım. Annemin katili hala hayattayken olmaz. Kontrolüm altında tutmam gereken koca bir toplum varken de olmaz. Babam yaşı ilerleyene kadar bunu zahmetsizce başardı ama ben tacımı bir kan nehrinde kazanmaya henüz hazır değilim. Belki Val'i aldıktan ve Noel erken geldikten sonra.

Nişanlısının kanının kara betona döküldüğünü düşünmek, içimde oluşan burukluğu kovdu. Genelde öldürmekten zevk almazdım. gerekiyorsa yapmalıydım ama o... hayır, onun sapık beynine bir kurşun sıkmaktan ve ölürken altına sıçmasını izlemekten çok daha fazla mutlu olurdum.

Askılıktan havluyu alıyorum, sonra hızla kurulanıp giyiniyorum ve koridordaki odamdan dışarı çıkıyorum. Hizmetçiler çoktan gitmişlerdi ama çatı katındaki dairemin yemek odasına doğru birinin mırıldandığını duyuyorum.

Kahvaltı saatler önce bitmiş olmalıydı. Odaya girdiğimde, en iyi arkadaşım ve asi infazcı grubumun lideri Kai'yi telefonda konuşurken buluyorum. Benim yetişemeyeceğim kadar hızlı Portekizce konuşuyordu.

Odaya girdiğimde, telefon görüşmesini çabucak sonlandırıyor ve bana doğru dönüyor. "Dün gece Novak'ın kızıyla konuştun mu?"

Yuvarlak cam masada yanına oturuyorum ve bugün giydiği siyah takım elbiseyi inceliyorum. "Ermenegildo, değil mi? Sana otuz bin dolarlık bir kumaş parçasını alacak kadar para ödüyor muyum?"

"Ari," diyor, sesi sitem dolu. Bana çocukken kullandığım isimle, onun bana taktığı isimle hitap edebilen tek kişi o. Ve bunu söylerken bu ses tonunu kullanabilen tek kişi de o.

"Onunla konuşmayı planlamamıştım. İkizler merdiven boşluğundan birine eşlik ederken tuvaletten çıktı. Onu görmezden gelip olay çıkarmamı mı tercih edersin?"

Gözleri kısıldı. "Duyduğuma göre, nişanlısının önünde parmak eklemlerini öptüğünde olay çıkarmışsın."

Lanet olası Sal'e geri dönüyorum ve iyi ruh halim buharlaşıp yok oluyor. "Büyük kötü çocuk taciri beni ispiyonlamak için mi aradı?"

Kai arkasına yaslanıyor, koyu teni odanın uzak tarafındaki pencereden gelen ışığı yakalıyor. "Novak konusunda henüz harekete geçemeyiz. Viktor ve ortaklarını kızdırırsan, planları ayarlamak için yeterli zamanımız olmayacak bir şeyleri değiştirebilir." Şimdi sakın, sanki beni kapıdan çıkıp Sal'i karşıdan gelen trafiğe atmaktan alıkoyacakmış gibi kaplan terbiyecisi bir ses kullanıyor.

Bir hizmetçi elinde kahve tepsisiyle odaya giriyor ve aramıza koyarken bir fincan kapıyorum. Tekrar gittiğinde Kai'nin gözleriyle karşılaşıyorum. "Sana bunun hiçbir anlamı olmadığını söylemiştim. Şimdi bırak bu konuyu. Eğer Sal üzgünse, yaygara koparmaması gerektiğini bilmeli. Bunu bilmemesi beni her şeyden çok endişelendiriyor. Genellikle onun gibi çakalların kendini koruma duygusu güçlüdür. Kendine güveniyorsa, hissetmesinin bir nedeni olmalı."

Kai kendi kahvesinden bir yudum alır. "Novak'ın kızıyla evlenmek üzere. Belki de Novak'ın toplumdaki konumunun ona kalkan olacağını düşünüyordur?"

Omuz silkiyorum ve ıslak buklelerimi yüzümden uzaklaştırıyorum. Eninde sonunda bu şekilde kuruyacak ve yerinde kalacak ama şimdilik bu durum beni . Ama bana bir fön makinesi almalarını istediğim için beş arkadaşımdan birinin alayını çekecek kadar değil. Belki de tıraş olur ve bu işi bitiririm.

Acaba Val kafamı kazıtmamı ister mi? Dün gece yüz hatlarımı tararken saçlarımla ilgileniyor gibiydi. Hayır. tekrar Kai'ye veriyorum.

"Şimdilik güvende olduğunu düşünüyor. Belki de öyledir. Hareket edemiyoruz ve pek çoğunun Novak'ın operasyonlarını üstlenecek kadar güçlü olduğundan şüpheliyim. En azından bu sezon için güvende olabilir," diyorum. Ama kelimeler ağzımda iğrenç bir tat bırakıyor. Umarım o pislik bir daha asla güvende olduğunu hissetmez. Sadece dün gece Valentina'nın gözlerinde gördüğüm üzüntü için bile.

"Başka neyiniz var?" Soruyorum, sonra kahvemden bir yudum daha alıyorum. "Dün geceki partiden bir şey çıktı mı? Bu sabah kanla çizilmiş yeni bir savaş çizgisi var mı?"

Başını iki yana sallar. "Nispeten sakın bir sabah oldu. Beş kişiyi tüm bölgelerde biraz araştırma yapmaları için gönderdim. Bakalım bilmek isteyebileceğimiz bir şey bulabilecekler mi? İkizleri Novak'ın bölgesine gönderdim çünkü Alexei içlerinde en akıllı başında olanı ve Andrea onun güvenliğini asla riske atmaz."

"Döndüklerinde gelip benimle konuşmalarını söyle. Kişisel bir rapor istiyorum."

Başını sallıyor ve sonra oturup beni izliyor, hiçbir şey söylemiyor.

"Ne var, Kai? Eğer yine Sal konusunu açacaksan, bu gece kumarhanelerde flört etmene gerek kalmayacak kadar sert bir yumruk atacağım."

"Onunla ilgili değil. Hayır, sadece senin için endişeleniyorum."

Kalbim göğsümde yuvarlanıyor ama bu yüzüme yansımıyor. Bir eş aradığımı biliyor ve yanımda duracak, kraliçem olacak kadının doldurması gereken büyük ayakkabılar var. Annem şimdiye kadar sevdiğim tek kadın ve kaybetmeyi umursadığım tek kadın.

"Neden? Bu sezon ya da gelecek sezon bir ittifak kuracağımdan eminim ve o zaman artık endişelenmemize gerek kalmayacak."

"Sen kendinden emin olabilirsin, ama ben değilim. Çoğu kadını sadece bir bakışla korkutup kaçırıyorsun. Dün gece insanlar bara gitmek için senin yolundan geçmek zorunda kalmamak için odanın diğer ucuna yürüyorlardı."

Omuz silkiyorum. "Ben ne zaman insanları rahatlatan bir adam oldum, bana bunu söyleyin? Benim özel delilik düzeyime katlanabilecek, güvenebileceğim birini bulmanın zor bir iş olacağını nereden biliyorsunuz?"

Annemin ölümü içimde bir şeyleri kırmıştı. Babamın da içinde, ama o bana bu acıyı hiç göstermedi. Şimdi, onun yerini almak ve daha iyisini yapmak için yaşıyorum, daha güçlü şeyler inşa ediyorum, yaşlandığımda ve saçlarım ağardığında kimsenin sırtıma bıçak dayamaya cesaret edemeyeceği kadar güçlü.

"Belki de sevişmeye ihtiyacın vardır. Hoşlandığın kumarhanedeki kızı aramamı ister misin?"

"Hayır. Sikimi ıslatacak birini bulmanı istemiyorum. İşini yapmanı ve Novak'ı alaşağı etmek için bana bir yol göstermeni istiyorum,

ve yakında."

Bir an için kumarhaneye gidip, karnımdaki bu bıçağı gevşetmek için vahşi bukleli ve minyon yapılı bir kız bulma fikrini aklımdan geçiriyorum. Ama bunu düşünmek bile ona ihanet etmek gibi geliyor. İhanet. Üzerinde hiçbir hak iddia edemediğim lanet bir kadına. En azından şimdilik.

Hayır. Bunu yapmayacağım. Çünkü onun gözlerinin içine bakıp bana ait olduğunu söylediğimde buna inanmasını ve bunu bir gerçek olarak bilmesini istiyorum.

Kai sandalyeden kalktı ve ceketini ilikledi. "olsun, madem sordun, bu takımı bir ay önce bir kart oyununda İtalyanlardan birinden kazandım. Masada soyup çıkardı."

Buna gülümsemekten kendimi alamadım. "İtalyan çocuklardan biriyle strip poker mi oynuyordun, Kai? Annen ne düşünürdü?"

Şimdi gülümseme sırası ondaydı. "Birkaç metre kumaş için lambo'sunu bırakıp gittiğim için deli olduğumu düşünürdü."

Onu cilalı ayakkabılarının ucundan kısa, tertemiz saç kesimine kadar inceliyorum. "Haksız sayılmaz ama iyi görünüyorsun dostum. Kumarhaneye gidersen, gelecek haftaki dövüş için her şeyin hazır olduğundan emin ol. Herhangi bir sorun istemiyorum ve kimsenin sistemimize hile karıştırabileceğini düşünmesini istemiyorum."

Başını sallayarak kahvesini, telefonunu ve iPad'ini yanına alıp dışarı çıkıyor. Birkaç dakika sonra ön kapı çarpıyor ve arkasından keskin bir zil sesiyle alarm devreye giriyor.

Düşüncelerim hemen Val'e yöneldi. Keşke dün gece onunla daha uzun konuşabilseydim. Birkaç dakika daha konuşmasını ve onu inceleyseydim.

Sikeyim.

Sandalyeyi itip odadan çıkıyorum ve ofisime doğru ilerliyorum. Şimdilik onu aklımdan çıkarmam gerekiyor. Kumarhanemde ev sahipliği yapacağım dövüş toplumlar arası bir etkinlik, ki bu her zaman

sezon boyunca tehlikelerle dolu. Yapacak işlerim var ve bunlar arasında yakında benim olacak bir kızın peşinden koşmak yok.

Ne kadar güzel olsun.

VALENTINA

A Partiden bir hafta sonra, yüzümdeki morluk nihayet kötü bir sarı tona dönüştü. Sarı tonu kapatıcı ile kapatmak daha kolay, bu yüzden sonunda yüzümdeki morlukları saklamayı bırakabilirim.

Oda. En son babama Sal'ın bende bıraktığı morlukları gösterdiğimde bana iğrenç dedi ve muhtemelen bunu hak ettiğimi söyledi. Babamın onayıyla Sal'i daha fazla cesaretlendirmek istemiyorum.

Adrian'ı ve Rose'un ona ne dediğini düşünmeden edemiyorum. *Bir canavar*. Ve son birkaç gündür zamanımın çoğunu yatakta yatarak, onun diğer canavarların korktuğu türden bir canavar olup olmadığını merak ederek geçirdim.

Aklımda bir plan oluşuyor ama en iyi ihtimalle yarım yamalak. Rose'la bu konuyu konuşmak istiyorum ama partiden beri benden kaçıyor ve ben de odamdan pek çıkamadığım için nedenini anlayamadım.

Rahat bir kot pantolon ve tişört giyerek giyinmeyi bitiriyorum. Babam önümüzdeki hafta şehir dışında olacak, yani en azından bu erteleme sayesinde Rose'la konuşabileceğim ve Sal'ı çok fazla görmek zorunda kalmayacağız.

Kahvaltı için küçük yemek salonuna girdiğimde boştu. Yine de masada yiyecek var, bu yüzden kendime pastırma ve kızarmış ekmek alıyorum, sonra da birinin daha önce oraya bıraktığı gazeteyi alıyorum.

Kenarlarındaki yağ lekelerinden ve sadece birkaç parça pastırma kalmış olmasından şansımın döndüğünü ve Sal'in evde bir yerlerde olduğunu söyleyebilirim. Yemeğimi yedikten sonra gizlice odama dönersem, belki onun yağlı yüzünü görmek zorunda kalmam.

Oyalanmak yerine, gazeteyi ve tabağımı odama kapıyı kilitliyorum. Şimdiye kadar bu onu benim alanımdan uzak tuttu, bu ve babamın onu içeride fark ederse vereceği tepkiden duyduğum büyük korku. Görünüşe göre Sal'in morluklarına bir şey demiyor ama evlilik öncesi sekse karşı çıkıyor - Tanrıya şükür.

En sevdiğim kitaplığımın yanındaki yerleşiyorum ve gazeteyi tararken tabağı dizimde dengeliyorum. Yeni bir kumarhanenin adı gözüme çarpıyor ve makaleyi okuyorum. Restoranlar ve harika bar servisi hakkında bir tanıtım yazısı ama babamın yakında orada bir yeraltı cemiyeti dövüşü yapılacağından bahsettiğini hatırladım. Bu gece olabilir mi?

Kapıya bakıyorum ve Sal beni görmeden babamın ofisine gizlice girip giremeyeceğimi merak ediyorum. Eğer katılmayı planlasaydı bu konuda bir şeyler yazardı. Ve öyle bir yer tam da bir kızın kendini canavar yiyen bir canavar olarak bulabileceği bir yer gibi görünüyor.

Tostumu bitiriyorum ve bana yardımcı olabilecek herhangi bir bilgi için makaleyi tekrar okuyorum. İşime yarayacak bir şey çıkmadı ama babamın ofisini karıştırmak için aşağıya inerken kendimi desteklemem için bana birkaç dakika kazandırdı.

Rose genellikle bu işlerde bana yardım eder. Gerektiğinde ev çalışanlarına müdahale eder ya da gözcülük yapar. Bilgi almak için ofisine sık sık girdiğimden değil. Nişanlımla karşılaşabileceğim son zamanlarda değil.

Zihinsel olarak kendimi bunun gerçekten olmasına hazırlamalıyım. Bu en kolay şey olurdu, her şeyi kabullenmek olurdu. Yine de ne zaman Sal'i nişanlım olarak düşünmek zorunda kalsam kusmak istiyorum. Ayrıca ona olan yararlılığım sona erdiğinde beni kendi elleriyle öldüreceğine dair çok az şüphem var.

O zaman bile, babamın bunun için beni suçlamanın bir yolunu bulacağından eminim.

Gazeteyi katlayıp tabağımı üzerine oturtuyorum. Sonra merdivenlerden aşağı iniyorum. Koridora hızlıca bir göz attığımda boş olduğunu görüyorum ve derin bir iç çekiyorum, omuzlarım kulaklarımdan uzaklaşıyor.

Parke zemini geçip babamın ofisinin çift kapısına geliyorum ve içeri süzülüyorum. Genellikle evde olmadığı zamanlarda kapıları kilitli tutar ama bir günden fazla şehir dışına çıkması gerekiyorsa, iş arkadaşlarından birinin bir şey için içeri girmesi gerekebilir diye bunu yapmaz.

Her zaman olduğu gibi burası tertemiz. Çalışanlara her gün toz almaları emredilir ve en ufak bir şey bile yerinde değilse babam . Birçok kez bu öfke nöbetlerinden birine maruz kaldım. Aşçı ona özel diyor, ama bunun nedeni onun saçmalıklarıyla uğraşmak için başka bir yerde kazanacağını iki katı para alması. Ben de şikayet edemem çünkü işinde çok iyi.

Genelde yedek takvimini koyduğu çekmeceyi karıştırıyorum ama orada yok. Yolculuğa çıkarken hem normal takvimini hem de yedeğini almış olmalı. Bu da muhtemelen bilmek istemediğim bir şeyler olduğu anlamına geliyor.

Ödülümü bulamadığım için biraz üzgün hissederek odaya gezdiriyorum ve kumarhane ya da dövüş hakkında bana ipucu verebilecek herhangi bir şeyi yarım ağızla bir kez daha arıyorum.

Adrian'ın kendisine doğrudan ulaşabileceğimi biliyordum. Ama Rose onun tehlikeli olduğu konusunda ısrar etti ve ben de onun fikrini göz ardı etmek istemiyorum. Dövüşe katılırsam, onun nasıl bir adam olduğunu görebilir ve sonra geri çekilebilir ya da daha fazla bilgiyle yaklaşabilirim.

Bakacak hiçbir yerim kalmadığı için babamın masasının karşısındaki deri koltuklardan birine oturup düşünüyorum. Peki ya Adrian ilk tanıştığımızda hayal ettiğimden daha tehlikeliyse? Sal gibi bir adama biraz zarar verebilecek türden bir adam değil mi? Tahammül edemediğim tek şey Adrian'ı bana yardım etmesi için kandırmak ve sonra

ya da daha kötüsü. Babam sayesinde Sal toplumda güçlü dostlar ediniyor. Sal yüzünden Adrian'ı bir daha göremeyeceğim düşüncesi göğsümde anlam veremediğim bir yanma yaratıyor.

Ayrıca bu benim eğlenebileceğim bir şey değil. Bir psikopatla evlendirilmek üzereyken olmaz.

Polis her zaman başka bir seçenektir. Ancak babamın polis şefini yemeğe getirip saatlerce konuştukları bir seferden sonra, bu çıkış stratejisini seçenekler listemden çıkardım.

Rose birden fazla kez bunu kendim yapmamı önerdi. Babam hapse girmeme izin vermezdi çünkü bu onun adını lekeleyecek ve onu birçok inceleme altına alacaktı. Ona yeterince güçlü olmadığımı söyleyecek yüreğim yok. Tek yapmak istediği kaçmak olduğu halde burada benimle kalarak bu kadar şeye katlanan en iyi arkadaşıma değil.

Beni sevdiği için kaldığını biliyorum. Ve ben de kalıyorum çünkü babamın annemi kaybetmeden önceki sevgi dolu, şefkatli adam haline döneceğine dair umudumu henüz yitirmedim.

Onun ölümünden sonra her şey değişti -her şey- ve şimdi geceleri, birkaç hafta sonra sokakta vurduğu kadının ölü gözlerini görerek uyuyorum. Annemin ölümünü izledim ve sonra kendi annemden çok da yaşlı görünmeyen bu kadının da ölümünü izledim. Kadının kanı kanalizasyona aktı ve babam beni çekip götürene kadar yağmurla karışmasını izledim.

O zamandan beri, bir silaha, bir bıçağa ya da babamın ortaklarına bağlı olarak bu duvarlarda dolaşan herhangi bir şeye bakmaya korkuyorum. Sal silah korkumu fark ettiğinde, dikkatimi çekmek için onları yüzüme bastırmayı severdi. Ve daha da kötüsü, Rose'un yüzüne.

Babamın ofisinden çıkıp şeytanlarımla birlikte odamda saklanmak üzereydim ki babamın ofisinin bitişiğindeki kapıdan boğuk bir inilti duydum. Donmuş bir şekilde bekliyorum ve birkaç saniye daha dinliyorum

Tekrar olana kadar. Kesinlikle erkeksi bir inilti. Bir çift çalışanı yataarken üzere miyim?

Ben aşçıdan daha iyiyim, yoksa ikisi de kovulacak. İşlerine geri dönebilmeleri ve başlarını belaya sokmamaları için kendimi destekliyorum. Sonra kapıyı iterek açıyorum ve ne gördüğümü anlamak için gözlerimi kırpiştırıyorum.

Hizmetçiler değil.

Sal.

Ve Rose.

Sal'in babamla çalışırken kullandığı masanın kenarına sıkıştırılmış. Eteği kalçalarının etrafında kıvrılmış ve Sal ona arkadan pompalıyor.

Ben kıskanç değilim. Lütfen, kim onu benden alan birini kıskanır ki? Ama izlediğim o değil. Onu izliyorum. Ve sokaktaki kadın gibi ölü gözlerle bakıyor. Annem gibi. Nefes alması, hatta hareket etmesi dışında. Mücadele ediyor. Mücadele ediyor.

Her şey gün gibi net bir şekilde odaklanıyor ve düşünmeden hareket etmeye başlıyorum. Yumruğum Sal'in yanağına sertçe çarpıyor ve acı koluma yayılırken o da geri çekiliyor. Ama bu onu Rose'u serbest bırakacak kadar şaşırtıyor ve Rose masanın etrafında manevra yaparak durabiliyor. Boyu bir karış daha uzun ama umurumda değil. Şu anda korumak için gerekirse onu dişlerimle parçalayabilirim.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Talep ediyorum. "Beni beceremiyorsun diye kuzenime tecavüz mü ediyorsun?"

Tehditkâr bir adım atmadan önce pantolonunun içine geri sokarak ters ters bakıyor. "Bunu o istedi. Ve baban bize izin verdi, o yüzden devam et ve ona bizi birlikte yakaladığını söyle. Umurunda bile olmaz."

Yanağındaki deriyi test ediyor ve bana doğru bir adım daha atıyor. Yerimde duruyorum ve Rose'u görmesini engellemek için kollarımı açıyorum. "Ona bir daha dokunursan seni öldürürüm."

Bu sefer bana gülüyor. Yüksek sesle burnundan soluyor ve sonra sanki her şey bir şakaymış gibi odanın içinde dönüp duruyor. "Sen, küçük Valentine, beni öldürebileceğini mi sanıyorsun?"

Yüzü ciddileşiyor ve kolunun altındaki kılıftan siyah bir tabanca çıkarıyor. "Bir silaha bakmayı bile beceremezken bunu nasıl yapacaksın?"

O haklı. Şimdi bile onu görmeye dayanamıyorum. Namluyu dudaklarıma doğru itip dişlerime dayadığında neredeyse tostumu kusacaktım. Başka seçeneğim olmadığı için orada durup kabul ediyorum, ama tüm bu süre boyunca gözlerinin içine bakıyorum. Eğer beni vurmak istiyorsa, evliliğimiz sayesinde kazanacağı milyonlarca doların beynimi kanatmasını izleyecek.

Bir kalp atışı daha sonra arkasını dönüp masasına gidiyor. Rose'a bir şey söylememe gerek kalmadı. İkimiz de odadan yatak odama doğru kaçıyoruz. Kapıyı kilitliyorum ve ağır gardırobu önüne çekiyorum.

Rose yatağın diğer tarafına büzülmüş, dizlerini göğsüne çekmiş ve yüzü halıya gömülmüş.

Onu kollarımın arasına alıp göğsümde nazikçe sallarken gözyaşlarının yanaklarından ve benimkilerden aktığını fark ediyorum. "Çok üzgünüm," diye fısıldıyorum. "Seni güvende tutmam gerekiyordu ama o yine de sana ulaştı. Sana dokunacağını hiç düşünmemiştim."

Cevap vermiyor ve tek yapabildiğim uykuya dalana kadar onu tutmak. Sonra onu daha rahat ettirmek için yataktan yastığımı ve battaniyemi alıyorum.

Yatağımın başucundaki masaya gidip hem siyah kartı hem de cep telefonumu çıkardığımda beynim garip bir şekilde bomboştu. Numarayı çevirdim ve gönder tuşuna bastım.

Birkaç kez çalıyor ve sonra bir kadın sesi "Alo?" diyor.

Yavaşça içime çekiyorum ve hattan duyulmayacak kadar yumuşak bir dışarı üflüyorum. Sonra "Adrian'la görüşmek istiyorum, lütfen" diyorum.

VALENTINA

Rose bana tekrar yalvarıyor, yalvarıyor ve bu kalbimi kırıyor. Altın halkayı kulak mememe takıyorum ve arkasını kapatıyorum, gitmeden önce kendimi toparlamak için bir an ayırıyorum

Bir tur daha.

"Tek söylediğim bunun kötü bir fikir olduğu," diye onuncu kez tekrarlıyor.

Yüzümü ona dönüyorum ve ellerimi, her santimimi biraz fazla sıkı saran siyah ipek bandaj elbisenin üzerinde gezdiriyorum. Elbise Rose'undu ve kararım ile ilgili çekincelerine rağmen benim için ayarlamıştı. Elbise kıvrımsızlığını bir kez olsun cazip bir şeye dönüştürüyor. Keşke bunun kıymetini bilebilseydim.

Ona cevap verirken ellerim titriyor. "Anlıyorum. Ama seçeneklerimiz, birlikte yaşadığımız kötü A seçeneği ya da yeni ve taze olan kötü B seçeneği ve belki de..."

"Daha da mı kötü olacak?" diye .

Yüksek topuklu ayakkabılara adım ve hala homurdanmasına rağmen ayaklarımın dibinde diz çöküp tokaları bileğime bağlıyor. Büyük olasılıkla üstlerinden düşüp kendimi aptal durumuna düşüreceğim ama görünüşümü tamamlıyorlar. Ve bu gece, ciddi biriymişim gibi görünmem gerekiyor. Babam işe yaramaz olduğumu düşünse de, onun dünyasını ve nasıl yürüdüğünü biliyorum. Öyle görünmek savaşın yarısıdır.

"İki hafta daha burada saklanıp, artık aç kalmaya dayanamadığımızda yemek için gizlice dışarı çıkarak mı geçirmek istiyorsun? Çünkü ben istemiyorum. Eğer Sal'den kurtulabilirsek, bu riski almaya hazırım. Tek yapman gereken burada kalıp beni korumak. Soran herkese regl olduğumu ve banyonun dağınık olduğunu söyle. Bu herkesi yeterince iğrendirecek ve sana detayları sormayacaklardır."

Çenesini bana doğru kaldırıyor, gözleri parlıyor. "Keşke en başta bu seçimi yapmak zorunda olmasaydın."

Diz çöküp çenesini avucumun içine aldım. "Bu senin hatan değil. Bunların hiçbirinde suçlanacak kişi sen değilsin, o yüzden bu düşünceyi aklından çıkar artık."

Burnunu çekerek başını sallar. "Peki. Benden başka ne istiyorsun?"

Onu kucaklayarak ayağa kaldırıyorum. "Pencereden yardım et ve araziden sıvışmadan önce bu lanet ayakkabılarla boynumu kırmamam için dua et."

Pencereye doğru ilerlerken kendimi sabitlememe yardım ettiğinde bu bana küçük bir gülümseme kazandırıyor. Balkon bir yangın merdivenine açılıyor, bu yüzden aşağıdaki çimlere ulaşmak için dar bir merdiven katından aşağı inmek gerekiyor.

Caddeye ulaşmak, bir araba sipariş etmek ve telefondaki sesin bana verdiği kumarhane adresine gitmek çok kolaydı. Adrian'ın kendisi olup olmadığını bilmiyordum, çünkü onunla sesini ezberleyecek kadar uzun süre konuşmamıştım, ama bu sahip olduğum tek can simidiydi.

Kumarhane tıklım tıklım. Slotların, zillerin ve kalabalığın sesi üzerime gelirken insanlar gülüyor ve içki içiyor. İnsan kalabalığının arasından sıyrılıp yan girişi arıyorum. Bu özel yan kapının sadece sosyete üyeleri için olduğunu duymuştum. Ve sadece cemiyet üyeleri girebiliyormuş. Yaklaştıkça, toplumun bir parçası olup olmadığımı tam olarak emin olamıyorum. Babamın iş anlaşmalarından hiçbirine katılmadım ve birkaç hafta önce katıldığım parti

benim ilk sosyete etkinliğimdi. Bunu daha fazla dűşünecek vaktim yok, çünkü bir adam kapının önüne çıkarak yolumu kapatıyor.

Ona ulaşmadan önce kırmızı boyalı dudaklarıma boğucu bir gülümseme konduracak vaktim bile olmuyor. "Merhaba," diyorum. Pürüzsüz. Süper pürüzsüz.

Adam benden en az bir karış daha uzun, siyah saçlarını at kuyruğu şeklinde arkadan bağlamış. Gözlerini kısıyor ve başparmağını kumar oynayan kalabalığa doğru sallıyor. "Burası küçük kızlara göre bir yer değil. Arkanı dön." Sesinde ne olduğunu bir aksan var.

Ona seksi ve ciddi arasında bir şey vermeye çalışıyorum. Bakışlarının sertliği altında titrememeye odaklanmam gerekse bile. "Ben küçük bir kız değilim ve bu partiye davet edildim."

Gözleri kısılıyor ve bana doğru adım atıyor. Rose'u ve kurtarılmaya ne kadar ihtiyacımız olduğunu düşünerek atmayı reddediyorum.

"Seni kim davet etti o zaman?" Ses tonundan söylediklerimin tek kelimesine bile inanmadığı anlaşıyor.

Telefonumu, dudak parlaticımı ve Rose'la toplayabildiğimiz tüm parayı koyduğum küçük çantamı karıştırıp kartı . Kapıyı benim için açmadan önce yakından bakmıyor bile. Elime siyah bir damga basıyor ve beni içeri buyur ediyor.

Geçerken "Teşekkür " diye fısıldıyorum ve uzun bir koridora doğru ilerliyorum. Ayaklarımanın altındaki halı koyu kırmızı ve aplikler yolu aydınlatıyor. Yürüdükçe zemin aşağı doğru eğiliyor, halı bitmeden önce bir yokuştan aşağı iner gibi, beton bir zemine ve bağırış çağırışa ulaşıyorum.

Açık otopark gibi görünen bir yerde etrafı çevrili bir alan var. Üç tarafına koltuklar yerleştirilmiş ve ortadaki iki adam çıplak yumruklarıyla birbirlerini dövüyor. Geriye doğru bir adım atıyorum, uzun tünelin ışığı ve konforu bu kavgadan biraz daha çekici görünüyor.

Ama sonra onu fark ettim. Adrian'ı. Yanında iki adamla birlikte ringin uzak tarafında duruyordu. Önceki buluşmamızdakine benzer giyinmişti ama papyon yerine siyah gömleğinin yakası açıktı ve boğazının uzun çizgisini ortaya çıkarıyordu.

Şimdi ona odaklanıyorum. Ringde yediği dayaktan kanlar uçuşurken tek güvenli yer orası gibi görünüyor. Eğer düşünürsem, eğer bakarsam, bazı karanlık yerlere gideceğim. Sal ve beni izlemeye zorlamaktan zevk aldığı video kütüphanesi sayesinde ziyaret ettiğim yerlere.

Yerçekimi gibi, bakışları benimkine çarpıyor ve bunu tüm vücudumda, ağrıyan ayak parmaklarıma kadar hissediyorum. Bir merhem gibi. Bakarken duyularımda yatıştırıcı, serinletici bir sakinlik. Evet. Tanıştığımızda ben de böyle bir şey hissetmişim. Sanki tüm varlığım onun varlığında tamamen güvende olduğumu biliyor ve onunla birlikte olduğum sürece rahatlayabilir ve gardımı indirebilirim.

adamlardan birine eliyle işaret ediyor ve o adam ringin etrafından dolaşüyor, dövüşü izleyen karışık kalabalık ona dokunmaktan korkar gibi etrafından ayrılıyor. Sonra yanıma geldi ve beni nazikçe ringden başka bir koridora doğru götürdü. Bu koridor da ilkinin aynısı ve adamın beni yanına çekmek için dirseğimi hafifçe kavramasına izin veriyorum. Bu adamın kim olduğunu ve beni neden Adrian'dan uzaklaştırdığını sormak aklıma gelmeli ama . Burada bulunma konusunda seçme şansım yok gibi. Binaya girdiğim anda seçim hakkımı elimden almıştım.

Adam bir kapı açıyor, beni bir odaya çekiyor ve sonra kapıyı tekrar kapatarak beni yalnız bırakıyor. Etrafa göz gezdiriyorum. Boş bir ofise benziyor, belki. Mobilyalar koyu cilalı ahşap, ama masanın üzerinde ya da duvarları süsleyen hiçbir şey yok.

Odanın uzak tarafındaki deri koltuğa gömülmek istiyorum ama her şeye hazırlıklı olarak dik durmaya karar veriyorum. Bu adamın yardım karşılığında ne isteyeceğini kim bilebilir? Ama Rose'u kurtarmak için her şeyi yapmaya hazırım.

Orada ne kadar beklediğimi bilmiyorum ama sonunda kapı tokmağı dönüyor ve iki adam içeri giriyor, Adrian da onları takip ediyor. Korkum beni alt edene kadar gözleriyle göz göze geliyorum ve bakışlarımı yere indiriyorum.

"Şu bak," diyor.

Sözleri başımı kaldırmama neden oldu. Diğer iki adam beni kuşatmış durumda ama onun gözleri , bakışları beni tepeden tırnağa süzerken umurumda bile değil. Neredeyse hissedebiliyorum ama Sal'in boncuk gözlerinin göğüslerimde ya da kıçımda gezindiği ürpertici bir şekilde değil. Hayır, bu farklı. Sanki beni inceliyor, katmanlarımın altında sakladığım kısımlara bakıyor gibi hissediyorum. Adrian beni içine çekiyor ve durduğunda saçlarıma odaklanıyor. Rose'un yaptığı zarif bir chignon'la arkadan bağlanmıştı elbette ama ben ölçülü olmasını istemiştım.

"Herkes dışarı," diye emrediyor. Gür sesi beni ürkütüyor ve ayakta kalmayı zar zor başararak ayakkabılarımda içinde sığıyorum. Adamlar onu sorgulamıyor. Sadece etrafından dolaşıyorlar ve çıkar çıkmaz kapıyı kapatıyorlar.

Partiden beri ilk kez onunla yalnızım. yalnızım ve ne yapacağımı . Burada durduğumuz her saniye cesaretimi kaybediyorum ve en neden geldiğime tutunmaya çalışıyorum. *Rose'u*. Rose'u kurtarmalıyım.

"Bir sebep için geldin" diyor. Bu bir soru değil, bu yüzden nasıl cevap vereceğimden emin değilim. Hangi cevabın bana yardım etmesini sağlayacağından emin değilim - bize yardım etmesini.

Boğazımı temizliyorum ve güçlü görünmek için elimden geleni yaparak omuzlarımı dikleştiriyorum. "Seni görmeye geldim."

"İçin...?" diye soruyor. Ses tonundaki soğukluk beni ürpertiyor. "Eğer bunu yüksek sesle söyleyemiyorsan, burada olmaya hazır değilsin demektir, Val."

Öne doğru adım attığımda, onun dumanlı zencefil kokusunu alıyorum ve aniden odaklanamıyorum. Hiçbir şeye değil ama ne kadar yakın olduğuna

şimdi ayakta. Ya da elinin başımın arkasına uzanıp saçımın dibindeki tokaları çekerek nasıl serbest bıraktığını.

Saçımın ağırlığı bağlandığı yerden yuvarlanıyor ve onu elinde tutuyor. Elinin saçlarımda olması fikri neden beni bu kadar... sıcak hissettiriyor bilmiyorum. Hayır, ılık değil, sıcak. Bir erkeğin yanında hiç böyle hissetmemiştim. Sıcak ve muhtaç. Seksle ilgili tüm deneyimlerim görsel ve zorlamaydı. Bu gelişen duygularla ne yapacağımı bilmiyorum, dokunuşuna yaslanmak ve kokusunu ciğerlerimin derinliklerine orada tutmak, ezberlemek dışında.

"Bana neden burada olduğunu söyle Val." Sesi fısıltının biraz üzerinde ve kulağımda nefesinin sıcaklığını hissediyorum.

Gerçeklik tekrar çökerken kalın bir şekilde yutkunuyorum. Eli hâlâ buklelerimin arasında geziniyor ve konuşurken çekmeye cesaret edemiyorum. "Bir sorunla ilgili yardıma ihtiyacım var."

"Ne tür bir sorun?" diye soruyor, gözleri saçlarıma odaklanmış.

Eğer tek istediği kafa derimi ovma ve buklelerimle oynamaksa, o zaman bununla başa çıkabilirim. Ciğerlerime düzensiz bir nefes daha çekiyorum. Buradayım, o yüzden şimdi teslim olabilirim.

"Nişanlımı öldürmeni istiyorum."

Parmakları donup yumruk oluyor ve saçlarıma kafa derime doğru sıkıca çekiyor. Acı vermiyor ama orada olduğunun farkındayım, dokunuşu boynumda görünmez bir ilmik gibi duruyor. Yanlış bir hareket yaparsam, ölmüş sayılırım.

"Benden ne anlıyor musunuz?"

Başımı sallıyorum, ne istediğimi söylediğim için artık cesaretim kalmamıştı.

Parmaklarını tekrar hareket ettirmeye devam ediyor. "Peki neden bu küçük sorunun için yardım düşünüyorsun?"

Kahretsin. toplumun versiyonu olduğunu söyleyeyim mi? Bir canavar zaten canavar olduğunu bilir mi?

onu bilgilendiren kişi? "şey... şey..."

"Val. Sadece söyle. řimdiye kadar bana karřı dűrűst olmaktan kařınmadın."

Gűzleri gűzlerime kilitleniyor ve kendimi onun dokunuřuna bırakıyorum, eli neredeyse bařımı kucaklıyor. "Acımasız olmakla űn salmıřsın. Kuzenim senin tehlikeli ve korkutucu olduėunu sűylűyor."

"Yine de buradasın." Bir řey sűylememem için bir açıklama daha.

"Benden ne istediėini anlıyor musun?" Parmakları boynumun dibine masaj yaparken soruyu bir kez daha soruyor. Dokunuřu o kadar iyi hissettiriyor ki, bir zevk iniltisini zorlukla bastırıyorum. "Bu tűr řeylerin her zaman bir bedeli olduėunu anlıyor ? Normalde bu bedel para, silah, uyuřturucu ya da..." Sesi kesiliyor ve sonra devam ediyor, "Bedelini űdemeye hazır mısınız? Herhangi bir bedeli?"

Dűřűnmeden bařımı sallıyorum. űnkű gerçekten dűřűnecek bir řey yok. Rose'u gűvende tutmak için her řeyi yaparım, bu kendimi feda etmek anlamına gelse bile.

Gűzleriyle buluřuyorum ve tekrar bařımı sallıyorum. "Anlıyorum."

Parmaklarını nazikçe űzűyor ve bűyűk bir adım atarak uzaklařıyor. Ona doėru eėildim, az űnce geri çevirdiėi dokunuřu arzuluyorum.

"Eėer anladıysan... o zaman soyun. Her řeyi çıkar ve masanın űzerine koy."

ADRIAN

I Ondan soyunmasını istemek onun için bir sınav mı yoksa kendim için bir sınav mı bilmiyorum. Bu kadının yanında sadece iki dakika kaldıktan sonra, şimdiden

Kontrol. Ve o lanet elbise yasaklanmalı. O elbisenin içinde ona bakmaya cüret eden ya da ona imrenmeye cesaret eden her bir erkeğin gözlerini oymak istiyorum çünkü dövüşü izleyenlerin çoğunun onun geçişini not ettiğini gördüm.

Eğer bunu yapabilirsem. Giysilerinin her bir parçasını çıkarmasını izleyebilirsem ve onu burada, masanın üzerinde almazsam, ona yardım edebileceğimi biliyorum.

Kontrolümü sürdürme konusundaki yetersizliğim henüz dikkate almak istediğim bir şey değil.

Ellerini omuzlarını kesen kalın askılara doğru kaldırırken titriyor. Elbisenin ona bir beden küçük geldiğini şimdi fark ediyorum. Bu kadar uygunsuz görünmesine şaşmamalı.

Sonra ne yaptığını unutmuş gibi ellerini belinin kıvrımına götürüyor. Kolunun altındaki fermuarı görüyorum ve benden yardım istemesini bekliyorum. Tekrar.

İnsanlar benden bir şeyler istediğinde genellikle çünkü kendimden başka kimse için çalışmıyorum. Ama bana masum ve umut dolu bakan o kocaman gözlerle aynı şey değil. Aynı zamanda

Onunla tanıştığımdan beri Sal'in sikini koparmanın hayalini kuruyorum. Onu öldürmek benim için hiç zor olmayacak.

"Val," diye fısıldadım. "İhtiyacın olanı istemezsen, asla elde edemezsin."

Gözleri benimkilere kayıyor, derinlere kilitleniyor ve doğrudan sikime doğru fırlıyor. Yutkunuyorum ve fermuarının üst kısmını parmaklarımın arasına alarak ona doğru adım atıyorum. "Sana yardım etmemi ister misin?"

Bir kez başını sallıyor, parmakları parmak eklemlerimi okşayıp çekilirken titriyor.

Fermuarı dikkatlice aşağı kaydırıyorum, tenine ya da iç çamaşırına değmediğinden emin oluyorum. İç çamaşırı giymiyor gibi görünüyor. Saçma bir kavram çünkü ona bakarak bu kadının hayatında hiç orgazm olmadığından eminim. Tatlı masumiyeti dalga dalga yayılıyor. Şu anda onu masanın üzerine çevirip neler kaçırdığını göstermek istediğim için kendimi neredeyse bir pislik gibi hissediyorum. Neredeyse.

Fermuarı indirmeyi bitirdiğimde ellerimi indiriyorum. Biraz daha yaklaşırsam ona dokunmadan duramayacağım. Onu şu anda kaldırılabileceğinden daha fazla itiyorum.

"Bütün gece bekleyemem, tatlım. Eğer bu konuda ciddiysen, biraz çıplaklık ödemek için yüksek bir bedel değil. Özellikle de istediğin şey için."

Konuşurken bu kez gözlerime bakmıyor. "çıplak olmak değil. Kıyafetlerimi ne yapacağını bilmiyorum. Belki de..."

"Tecavüz mü?" Tedarik ediyorum.

Ellerimi ensesindeki buklelerin arasına sokuyorum. "Tatlım, sen zaten benim için ıslanmışsın. Sana sahip olmak için tecavüz etmeme gerek yok. Ama eğer kendini daha iyi hissedeceksen, tek yapacağım sana bakmak. Şimdilik."

"Sadece bakmak mı?" diye fısıldıyor, sonunda gözyaşlarıyla dolu bakışlarını benimkilere yöneltiyor.

Ona tutunduğum yeri bırakıyorum. "Bak ve belki dokun. Sakıncalı bulacağın hiçbir yer yok. Sana söz veriyorum."

Kekeleyerek bir nefes veriyor ve ardından elbisesinin hızla aşağı, aşağı, aşağı çekerek kalçalarını sıyrıyor. Dar kumaş yer yer tenini kesmiş, krem pembesi teninde kırmızı çizgiler bırakmıştı. Hareketleri sarsıntılı, neredeyse öfkeli ve kıyafetlerini ve ayakkabılarını masanın üzerine atmayı bitirdiğinde gülümsüyorum.

"Küpeler de mi?" diye sordu.

Başımı salladım. "Onları bırakabilirsin. Sorun değil. Ama mantıklı olalım. Giysilerinizi katlayın ve medeni bir insan gibi masanın üzerine koyun."

Elleri yine titriyor ama dediğimi yapıyor ve gülümsemem artıyor. Sonunda ona iyice bakana kadar.

Elbisesinin soluk kırmızı çizgilerinden daha fazlası onu gölgeliyor. Hem eski hem de yeni çürükler ayak bileğinden boynuna kadar vücudunu kaplıyor. Onları kapatmak için yaptığı makyajın altındaki kenarları görebiliyorum.

İçimde öfke ateşi yanıyor ve bu odadan çıkıp onun evine gitmemek ve gördüğüm her orospu çocuğunu vurmamak için bir adım uzaklaşıp kendime zaman ayırmalıyım.

Daha da kötüsü, narin çenesini neredeyse göğsüne kadar sokmasından nefret ediyorum. Sanki yüzünü korumaya çalışıyormuş da bunu yapmak için hamle yapmıyormuş gibi. Öfkemi hissedebiliyor ama kendisine yönelik olmadığını fark etmiyor.

Kızgınlığımın biraz yatışmasına izin vererek bir kez daha etrafında dönüyorum. Hayatındaki erkeklerin kendilerine ne kadar iyi bir şey verildiğini anlamamaları onun suçu değil. Ama ben bunu görebiliyorum. Onun gerçekte ne olduğunu görebiliyorum. Bir parçam masumiyetini alıp bozduğu için isyan ediyor.

Çünkü ona dokunduğum an, ki dokunacağım, tüm o masumiyet benim olacak.

Tekrar önüne geldiğimde, bakışlarını kendime çekmek için eğiliyorum, ama titizlikle başka tarafa bakıyor. Hayır, bu olayla ilişkisini kesiyor. Ve ben buna izin veremem.

Yavaşça, yavru bir kuşu parmağımın ucuna alır gibi, gözlerini daha iyi görebilmek için çenesini göğsünden kaldırıyorum. Hâlâ bana bakmayı reddediyor.

"Val, bana bak lütfen." İçini boşaltma ve tenindeki her iz için intikam alma ihtiyacına rağmen ses tonumu eşit tutuyorum.

Gözlerimle buluşmadan önce zorlukla tutduğum sabrımın birkaç dakikasını alıyor. Orada keskin bir korkudan başka bir şey yok ve bundan nefret ediyorum. Her şey suçlama ve nefretten ibaret ve bana yönelik olmasa da yine de hoşuma gitmiyor.

"Sana zarar vermeyeceğimi söylemiştim. Nefes al, Küçük Melek, nefes al."

Önce hıçkırıkları geliyor ve elini dudaklarına götürüyor, gözleri kocaman. Başımı salladım ve gitmesine izin verdim, ne şekilde ihtiyacı olursa olsun yıkılmasına izin verdim, böylece parçaları bir araya getirmek için orada olabilirdim. Kıyafetlerini çıkaramamış olsa bile. Şu anda buradan çıkıp gitse ve onu bir daha hiç görmesem bile, piç nişanlısını ziyaret eder ve ona nasıl bir adamın öfkesini kadınından çıkardığını gösterirdim. Sal gibi adamlar. Babam gibi adamlar.

O da aynısını yaparken ben kendimi toparlamak için bir an duruyorum. Elini çekip parmaklarını tekrar arkasında birleştirdiğinde, tekrar gözlerinin içine bakıyorum. "Şimdi bana nişanlını ne yapmamı istediğini tekrar söyler misin?"

Titriyor ama bakışlarını benden ayırmıyor. İsteddiği isteme konusunda omurgasında biraz çelik olmasını seviyorum ve şu anda gözlerindeki sert parıltı beni lanet bir kaya gibi sertleştiriyor.

"Nişanlımı öldürmeni istiyorum, Sal."

"Özel bir yol var mı?"

Başını sallıyor, kabadayılığının bir kısmını kaybediyor.

Nasıl yapılacağı konusunda seçenekleri olduğunu düşündüğünü sanmıyorum. Ona nazik bir gülümseme veriyorum. Sesyete ve asla karım olacak kadar güçlü olamayacak yapmacık kızlar için kullandıklarımndan.

Sonra ben daha fazla soru soramadan konuşuyor. "Canının yanmasını istiyorum. Ölmenden önce canının yanmasını istiyorum."

Kahretsin, evet. İşte orada. Sadece bir melek değil o zaman... Bir ölüm meleği. Benim meleğim.

Çenesini tekrar kaldırıyorum, sadece bir santim, çünkü bu sefer kaldırmıyor, bana bakıyor, soru sormam için bana meydan okuyor.

"Ödemeyi konuşmadan önce ihtiyacınız olan başka bir şey var mı?"

Gözlerini kırışştırıyor ve eliyle kendini işaret ediyor. "Bu ödeme değil mi?"

"Val. Dünyamızın nasıl işlediğini artık biliyor olmalısın. Her zaman bir bedeli vardır ve bu bedel genellikle başlangıçta ödemek istediğinden daha fazladır."

O düşünürken ben onu inceliyorum. Buraya bir katil için geldi ve bulduğu şey bir katil. Ama görecekt kadar cesur mu? Cevabı zaten biliyorum. Onun yapıp yapmayacağını görmek için bekliyorum.

Bir kalp atışından sonra başını sallıyor. "Ne gerekiyorsa yapacağım. Hiç param yok ama sana başka bir şekilde ödeme yapabilirim ya da Sal gittiğinde belki başka biriyle nişanlanabilirim, gerçekten parası olan biriyle..."

Başka bir erkeğin ona dokunması fikri beni o kadar etkiliyor ki, bu düşünce karşısında yüzümde beliren öfkeyi görmemesi için sarsılarak uzaklaşıyorum ve dönüyorum. Bu onu çok korkuturdu, hem de çok erken. Benim bu yanımı görmeye hazır değil

"İhtiyacım olandan daha fazla param var. Bir anlaşma yapalım, sen ve ben."

Bana doğru adım atıyor, çıplak ayakları yere sürtünüyor. "O zaman bana ne istediğini söyle."

Sonunda anlıyor.

Tekrar ona dönüyorum ve derin geyik gözlerine bakıyorum. Lanet , o muhteşem. Ve masum bir ruha sahip bir savaşçı. Beni çeken bir kombinasyon.

"Belli değil mi, Angel? Seni istiyorum."

"Ben mi?" O anda onun naifliğinin gerçek derinliklerini görüyorum ve bu dünyada başarılı olup olamayacağını merak ediyorum. Onun benim olduğuna çoktan karar verdim, o yüzden bunu birlikte çözeceğiz.

"Sen, Val. Seninle o tuvaletin dışında andan beri seni istedim. Ama ben Sal değilim. Seni onun yaptığı gibi istismar etmeyeceğim. Seni aldığımda zevkten çılgılık atacak ve mutluluktan tırnaklarıyla sırtımı parçalayacaksın. Sana söz veriyorum."

Sanki hayal ediyormuş gibi kolları titriyor. Islak olup olmadığını görmek için uzanıp amını avuçlama dürtüsü beni eziyor. Beynimin küçük bir kısmı yapmayacağıma söz verdiğimi söylüyor. Onu henüz korkutup kaçıramam. Önce onu benim yapmalıyım.

Onu masaya yaslıyorum, sergilediği yumuşak tenine dokunmadan vücudunu kendiminkiyle hapsediyorum. Eğiliyorum, yumruklarım kalçalarının yanında, ve yemyeşil dudaklarının sadece birkaç santim ötesinde duruyorum. "Teklifim bu. Sal'den özgürlüğünü kazanıyorsun ama karşılığında benim oluyorsun. Kolay bir adam olmadığımı bilmelisin. Seni istemediğin bir şeyi yapmaya zorlamayacağım, ama bu seçimi isteyerek yaparsan, ona isteyerek gelmeni bekliyorum."

"Ne-" diye yeniden başlıyor, sesi ancak fısıltıyı aşıyor. "Bu da ne demek?"

"Bana geldiğinde, ki Angel, gelmeni sabırsızlıkla bekliyorum, o zaman her yönden benim olacaksın demektir. Bir şeyden hoşlanmadığında ya da aynı fikirde olmadığında bana söyleyebilirsin, ama itaatten ve gönüllü katılımından daha azını kabul etmeyeceğim."

"İtaat mi?" Ses tonunda bir titreme daha.

"Onunla ilgili düşünceleri hemen aklımdan çıkar. Senin o bok çuvalı nişanlın değilim dedim ve bunda ciddiym. Bana ait olacaksın ve sana melekmişsin gibi davranılacak. İstedığımı elde etmek için vücudunu çürütmek dışında başka yollarım da var."

Gözleri kocaman, kenarları yaşlarla dolu. Onu korkutacak kadar öfkemi dışa vuruyorum ama artık çok geç. Onu nazikçe kollarımın arasına alıyorum, morluklarına dikkat ediyorum ve göğsüme yaslanıp ağlamasına izin veriyorum.

Sözlerini bitirdiğinde gözlerinin etrafında koyu bir makyaj halkası beliriyor ama bana bakıp başını sallıyor. "Ne teklif ettiğinizi anlıyorum ama bu konu sadece beni ilgilendirmiyor. Önce kuzenim Rose ile konuşmam gerekiyor."

"Rose?" Partide arkadaşına sarılan kızı hatırlıyorum.

"O benim kuzenim, kız kardeşim ve en iyi arkadaşım. Bunu onun için yapıyorum. Ben gidersem, o da gelir. Birlikte karar vermeliyiz."

Yavaşça onu kendimden uzaklaştırıyorum. Elbisesini kaparak ayaklarının dibinde diz çöküyorum ve içine girmesine yardım ediyorum. Amcığı yüzümün bir santim önünde ve ağzım onu tatmak için sulanıyor. Ama kendimi tutuyorum çünkü yakında yeterince zaman olacak.

Fermuarını çekip ayakkabılarını giymesine yardım ettiğimde yüzünü mendille silmişti bile. Ağır göz makyajı olmadan, daha da genç ve çok yozlaşmış görünüyor.

Başparmağımı yanağında gezdiriyorum ve başımı sallıyorum. "Sana birkaç gün vereceğim. Ve sonra, meleğim, bana geri döneceksin."

VALENTINA

I

Adrian'ın adamlarından biri beni ofisten kumarhaneye götürürken hissettiklerimi anlatacak kelime bile bulamıyorum. Kapının önünde durmuş bekliyorduk, ama ben

Ta ki önüme siyah bir Town Car çıkana kadar. Adını vermeyen adam kapıyı açıyor, binmeme yardım ediyor ve arkamdan kapatıyor.

Uzaklaştık ve ben düşüncelerimi toparlamaya çalıştım. Bir düzen oluşturmaya çalışıyorum. Eğer kendimi Adrian'a verebilirim, sorunlarımız çözülür. Sal'den kurtulacak ve Rose güvende olacak. Dezavantajı ise yine bir erkeğe ait olacaktım. Görünüşe kaderimde hayatım boyunca birine ait olmak var. Doğru adam olsaydı bu fikirden nefret etmezdim.

Adrian'ın beni izlerken yüzünde beliren o yoğun ifadeyi düşünüyorum. Sanki yaptığım her küçük seğirmeyi görüyor ve nedenini tam olarak biliyordu. Yüzüm ısınıyor ve bir bastırmak için ellerimi yanaklarıma bastırıyorum. Morlukları gördü ve şimdi utancımı biliyor. Şu anda bunu bilmesinin iyi mi yoksa kötü mü olduğunu bilmiyorum. Uzun zamandır sakladığım bu sırrı başka birinin bilmesi neredeyse özgürleştirici geliyor.

Toplum düzgün insanlardan oluşmuyor. Ancak... toplum içindeyken, grupla kaynaşırken, düzgün görünmeleri gerekir. Bu da tacizin, tecavüzün, suçun, hepsinin gizlice saklandığı, iş toplantılarını ve özel ilişkileri beklediği anlamına geliyor. Bilmiyordum.

Ama Rose'un ve benim uğradığım istismarın sürekli göz ardı edildiğini görüyordum. Konuşmaktansa görmezden gelmek her zaman daha kolaydır. Ama sadece tanıklar için, asla acı çekenler için değil.

Pencereden dışarı bakıyorum ve kumarhane ışıklarının kayboluşunu izliyorum. Aklım hâlâ Adrian'da. Rose ondan çok korkuyor. Sözüm ona toplumdaki en acımasız adamlardan biri. Babam ondan nefret ediyor ama bir kan davası yüzünden onun hakkında da konuşmuyor, bu yüzden o konuda pek bir şey bilmiyorum. Babam beni onunla zaman geçirmeye zorlamadıkça Sal ile doğrudan konuşmamayı tercih ediyorum, bu yüzden oradan da bilgi alamadım. Onunla kendi etkileşimlerimden... Kararsızım.

Kendimi ona ve onun o çıldırtıcı baharatlı zencefil kokusuna sürtmek istiyorum. Ama aynı zamanda gözlerindeki karanlığı görebiliyorum ve tanıştığı herkese karşı nazik olmadığını biliyorum. Bana böyle davranması beni daha iyi mi yoksa daha kötü mü hissettiriyor bilmiyorum.

Arabayı araziden aşağı çekmesi için yönlendiriyorum ve ki bu konuda benimle tartışmıyor. Arabadan inerken, sanki bunu her gün yapıyormuşum gibi ona parlak bir gülümseme veriyorum. Sonra o arabayı çekene kadar yolun duruyorum.

Şimdi tek yapmam gereken kimse beni görmeden eve geri dönmek. Rose'un benim için nöbet tutması gerekiyordu, ama eğer araya giriyorsa, o zaman kendi başımın çaresine bakmam gerekecek. Bu kez bileğimi kırmamaya kararlı bir şekilde ayakkabılarımı çıkarıyorum ve yatak odamın penceresine kolayca ulaşıyorum. İçerisi karanlık, ama pencere kolayca ve sessizce yukarı kayıyor, böylece çıkıntıdan pek de zarif olmayan bir şekilde tırmanıp yatak odama girebiliyorum.

Bir şey saçımı yakalayıp beni geri çekmeden önce bir adım bile atamıyorum. İlk başta bunun pencere olduğunu, asi kafamın bir şekilde pencereye takıldığını düşünüyorum ama sonra karanlık, Sal'in içeride durup beni beklediğini görmeme yetecek kadar kalkıyor.

Sonra yere düştüm, ellerimi zar zor altıma alarak düşüşümü engelledim. Sağ kolumdan dirseğime doğru bir ağrı yayılıyor ama bunu düşünecek zamanım yok. Ayaklarımı altına almak niyetiyle ileri atıldım.

kaçmaya çalıştım ama fazla uzaklaşamadım. Ağır botu kaburgalarımın çarpıyor ve darbenin şiddetiyle yeterince havaya kalkıp sertçe yere düşüyorum. Daha fazla acı. Artık her nefes alışım acıtıyor ve birkaç kez öksürüyorum, yırtık pırtık ve ıslak. Bu iyi bir şey olamaz.

Sal yanıma çömeliyor, botu neredeyse göz hizama geliyor ve elimi avucunun içine alıyor. Dengemi bozuyor ve omzum sert bir şekilde parkeye sürtünüyor.

"Bu gece meşgul olduğumuzu görüyorum," diye tükürüyor bana.

Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve gözlerinin elimin arkasına bulaşmış siyah damgaya kilitlendiğini görüyorum.

Elimi tuttuğu yerden çekmek istiyorum ama karşı koyarsam beni daha çok incitecek, o yüzden kıpırdamadan duruyorum. Bana vurması için ona bir sebep vermemi istiyor, bu yüzden gözyaşlarım isteğim dışında dökülmeye başlarken bile gözlerimi yere çeviriyorum.

"Kendin için söyleyecek hiçbir şeyin yok mu, seni lanet fahişe?"

Kendimi savunmak istiyorum ama gerçekten yapabilir miyim? Nişanlımı öldürmek için peşinat olarak bir yabancıya çırılçıplak soyundum. Kendimi savunmak için kullanabileceğim bir şey değil. Yine de fark etmez, çünkü bir şey söylememi istemiyor. Yine, bana zarar vermek için bir bahane arıyor ve konuşmak ona sadece daha fazla fırsat verecek.

Bir öksürük daha çıkardım ve ağzımda kan tadı aldım. Kahretsin. Rose ve Dr. Google'dan aldığım tıbbi ipuçları iç kanama konusunda beni zorlayacak gibi görünüyordu. bir bandaj atıp geçiştirebileceğim gibi değil.

Sal elimi yüzüne doğru çekerken daha sıkı kavırıyor. Sonra oradaki mükrekebi yalıyor, dili ıslak, sıcak ve tamamen iğrenç. Safra boğazıma hücum ederken yüzümü zar zor nötr tutuyorum. Üzerine kusmak duruma yardımcı olmayacak.

inceledim ve kanımın küçük damlacıkları altıma sıçradı. Ağzımdan kan damlıyordu ve ben daha

fark ettim. Hm. İlginç.

Yine de sorun değil, çünkü kendimi o uykulu yere doğru kayarken hissediyorum. Sal beni dövdüğünde gidebileceğim küçük bir dünya cebi. Vahşet durana kadar hiçbir şey hissetmeyeceğim ve kalan parçaları toplayabileceğim bir yer. Ya da Rose toplar.

O buradayken, onu görmediğimi fark ettim. Burada beni bekliyor olmalıydı. Ona soramıyorum çünkü dikkatleri onun üzerine çekmek işleri daha da kötüleştirebilir, ama endişem inşa ettiğim sakinliğin altından kayarak onu kırmaya yetiyor. Eğer ona bir şey olursa, o zaman sonunda beni kırmış olacak.

Ayaklarıma doğru sürükleniyorum, kolları belime dolanıyor ama ayakta duramıyorum. Kaburgalarımı kavrayışının verdiği acı çok fazla. Görüşüm gidip geliyor ve o bağırıp yüzüme tükürükler saçarken tek düşünebildiğim Rose ve onun saklı, güvende kalmasını ummak.

Ve umarım Sal bunu bitirdiğinde benden geriye kalanları görmez. Beni öldürmek istediğini gözlerinden anlayabiliyorum. Tıpkı videolarında izlediği gibi gözlerimin hayattan kopuşunu izlemek istiyor.

Beni yatağıma doğru sürüklüyor ve üzerine atıyor. Korkunun buz gibi parıltısı beni hâlâ zihnimdeki o güvenli küçük odadan uzak tutuyor. Rose'un iyi olduğunu görebilseydim, burada yatabilir ve bedenime ne yaparsa yapsın katlanabilirdim. Yeter ki o güvende olsun.

Elbisemi yırtıyor, beni çıplak bırakıyor ve açık pencereden gelen soğuk gece havasına maruz bırakıyor. Eğer dışarıdaki gardiyanlardan herhangi biri bir şey duyarsa, kesinlikle yardıma koşmuyorlar. Aslında, Adrian'a fahişe olduğum konusunda bana bağırması dışında her şey ürkütücü bir şekilde sessiz görünüyor.

Sözlerinin bir kısmı içeri süzülüyor ve ben gözlerine bakma hatasını yapıyorum.

"İşte orada," diye fısıldar. "Merak etme bebeğim. Sana ondan çok daha iyi davranacağım. Eğer artık evlenmeyi beklemiyorsan, önce bana gelmeliydin. Ben senin lanet olası nişanlınım."

Onu yalanlamak için ağızımı bile açamıyorum. Hırıltılı bir öksürükten başka bir şey çıkmıyor. Sonra tek bir kelime. "Rose?"

Yüzü bir sırtışı dönüşüyor. Her santimetrekaremi ürperten sadist, çılgın bir bok yiyici sırtış. Hayır. Hayır.

Etrafıma bakıyorum, şimdi onunla savaşıyorum, ayağa kalkmaya çalışıyorum, ama beni daha sert itiyor.

Sonra koridora açılan açık kapının yaydığı ışıktaki ipeksi siyah saçlarını görüyorum. Ama yüzünü göremiyorum.

Daha önce kafamın içinde doldurduğum sessizlikte hıçkırarak hıçkırarak ve yüksek sesle ağlıyorum. Sal'ın kurtulmaya çalışıyorum, ona doğru sürünmeye çalışıyorum, o da bana izin veriyor ve bu hiç umurumda değil çünkü bu beni ona daha da yaklaştırıyor.

Ona ulaştığımda parmaklarımı bileğine sokup nabzını kontrol ediyorum. Orada, zar zor ama orada. Ona yaklaşmak ve onu kucağıma çekmek için tüm gücümü harcıyorum.

Ama Sal beni tekrar kollarımdan tuttuğunda saçlarını geriye doğru çekmek için elimi başının üzerinde zar zor gezdiriyorum. Beni onun omuzlarının altından çekip çıkarıyor, ellerini saçlarımda birleştirerek beni arkasından çekiyor. Dönüyorum, ona geri dönmek, ona yardım etmek, onu kurtarmak için kurtulmaya çalışıyorum ama o benden daha güçlü. Kısa süre sonra beni yatağa yatırdı, beni çerçeveye bağlarken giyinik ağırlığı beni yatağa bastırıyor. Ben çırpınıp çırpınırken, Rose için çığlık atarken ipler derime batıyor. Bir süre sonra ağızıma bir topar bir şey tıkıyor ve üzerini koli bandıyla bantlıyor. Ereksiyonunun kalçama baskı yaptığını fark ettiğimde gözlerim fal taşı gibi açılmış bir şekilde ona bakıyorum.

Piş bunu seviyor. Bundan zevk alıyor. Bunu yüzlerce kez görmüştüm ama şimdi, iç baldırımı okşayan kanıt boğazıma yine safra gönderiyor. Buna karşı yutkunmak çünkü şimdi kusarsam boğulacağım. Eğer ölürsem Rose'u kurtaramam.

Uzun süre kalmıyor. Güvenliği sağladıktan sonra yataktan iniyor ve Rose'un üzerinde dururken giysilerini çıkarıyor.

Gözlerimi sıkmak istiyorum çünkü ona ne yapacağını biliyorum. Daha da kötüsü, bu sefer ona yardım edemeyerek bana bunu izletecek. Hıçkırıyorum, gözyaşlarım yanaklarımı ıslatıyor. Hayır. Onu benden alamaz.

Çırılçıplak kalınca onu parkenin üzerine yuvarlıyor. Elleri sertçe parkeye çarpıyor ve ben onun baygın olduğu ve bu aşağılanma için uyanmayacağı için bir anlık rahatlama yaşıyorum.

Sonra onun üzerine çıktı, sert, hızlı ve öfkeli bir şekilde içine pompaladı. Bağılara karşı mücadele ediyorum, bileklerimi kurtarmaya çalışırken parmaklarım uyuşuyor. Çığlık atıyorum, çığlık atıyorum, çığlık atıyorum, birinin beni duymasını sağlamaya çalışıyorum.

Ama kimse gelmiyor.

Ve onunla işi bittiğinde, yatakta hareketsiz ve sessiz bir şekilde, koridor ışığında çok parlak olan kırmızı kanının bir bıçağın ucundan damlamasını .

Rose'um gitti.

Hiçbir şey hissetmiyorum. Ben hiçbir şey değilim.

O piç sonunda beni kırdı.

Yüzü görüş alanıma girdiğinde, gözleri adrenalinden cam gibi olduğunda, geri çekilmiyorum bile.

Kulağıma fısıldıyor, "İkinizi biraz burada bırakacağım. Vedalaşmanıza izin vereceğim. Baban birkaç gün içinde eve geldiğinde, o benim yolumdan çekilecek, onun saçından uzak duracak ve sen de ona biriyle tanışıp kaçtığını söyleyeceksin. Eğer yapmazsan... sevdiğin herkesi öldürürüm. Ve sonra, evlendiğimizde..." Kanlı bıçağı göğsümde, çıplak göğüslerimin arasında gezdiriyor. "Ben de sana aynısını yapacağım."

Sonra gitti ve tek gördüğüm Rose'un ölü gözleri. Artık kaybedecek bir şeyim kalmadığının farkında değil. Sevdiğim tek şeyi benden çoktan aldı.

Kendi kendime gülümsüyorum ve acıyla
savaşmayı bırakıyorum. Kaybedecek hiçbir
şeyim kalmadı.

ADRIAN

I Önümüzdeki hafta boyunca herkese biraz daha fazla çıkışırsam, siktirip gidebilirler. İşimi yaparken beşim bile beni görmezden geliyor. Cesur olan tek kişi

Benimle konuşmaya yetecek kadar Kai var ve konuyu uzatmıyor. Ta ki ben dalgınlığımdan kahve fincanımı masanın üzerine düşürene kadar.

"Ne oldu? Ruh halinin Novak denen kızın geçen gece dövüşe gelmesiyle bir ilgisi yok, değil mi?"

Takım elbisesinin ince dokumasına kaşlarımı çatarak bakıyorum, her zaman yaptığım gibi onu tanımlamaya çalışıyorum ama yine dikkatim dağılıyor. Gözlerimi kapattığımda kafamda gördüğüm tek şey o. Parmaklarımın arasından süzülen saçlarının yumuşak dökülüğü, dolgun dudaklarının düzgün bir öpücük için yalvaran yayı. Kokusu ve giyinmesine yardım etmek için dizlerimin üzerine çöktüğümde tüm vücudunun nasıl kaskatı kesildiği. Tabii ki, ertesi sabah gelmesini bekledikten sonra, şimdi görünürde hiçbir yerde yok.

"Bir konuda yardımcı olabilir miyim?" Kai teklif ediyor. Beni zorlamadığı için bu sefer ona cevap veriyorum.

"Novak neyin peşinde?"

Kai başını sallıyor, emin değil, kesinlikle olmak istemediği bir yer. "Yani Bayan N-"

"Val'i sikmiyorum." Gerçi Şimdi o bahsettiğine göre, neden Şu anda yatağımda çıplak ve orgazm uykusunda olmadığını bilmek istiyorum. Ama bunu ona söylemiyorum. "Hayır, babası. Bir s uredir Şehir dıŐındaydı. İŞ seyahatleri genelde çok uzun sürmez ve sürdüğünde de Sal'i yanında götürür. Nerede olduğunu, Sal'ın onun yokluğunda neler yaptđını ve Valentina'nın her an nerede olduğunu bilmek istiyorum."

Kai başını sallıyor, kendisine bir görev verildiği için rahatlamış görünüyor ve yemek odasından çıkıyor. Bir Şeyler yemeliyim ama odaklanamıyorum. Her yere kahve döktüğüm ve  st m  deđiŐtirmem gerektiği için daha da fazla.

Odaklanabilmek için Val'e ve onun rahatsızlığına karşı zihinsel bir bariyer koymak zorunda kalıyorum. burada ve benim olduğu anda rahatlayabileceğim. O zamana kadar her Şey bana onu ve onun , güvende ve sağlam olmadığı gerçeğini hatırlatıyor.

Temizlendikten sonra, güvendiğim teğmenlerimin bilgi almak veya bir Şeye hazırlanmak için kullanmayı sevdikleri büyük bir oda olan komuta merkezine gidiyorum. Hepimizi alabilecek kadar büyük bir alan ve yemek odası ya da oturma odaları kadar resmi hissettirmiyor.

Vincent, birinci teğmenim, rütbede Kai'den sonra ikinci sırada, koca ayaklarını masanın üzerine uzatmıŐ, sarı saçları dađılmıŐ, beyaz düğmeli gömleği sağlam bedenini zorluyor. Masanın etrafına geldiğimde bacaklarını masadan itiyorum ve onunla dördüncü teğmenimin arasına oturuyorum. Alexei bugün takım elbise giymiş ve kravat takmıŐ, ki bu onun her zamanki üniforması değil.

"Kai bugün seni keŐfe mi gönderdi?" Bana homurdanan Vincent'a ters ters bakarken bile Alexei'ye soruyorum.

"Evet. Kai küçük prensesinizi izlemem için beni gönderiyor."

Tepki veremedem onu sandalyeden itiyorum ve elimden kurtulup dönüyorum. "O lanet olası bir prenses değil. Ve buraya geldiğinde, mükemmel bir beyefendi olacaksın."

"Peki ya sen patron? Mükemmel bir beyefendi mi olacaksın?" diyor kapıya doğru geri çekilerek.

Ayağa kalkıyorum, ellerim oturduğum sandalyenin derisini eziyor. "Çok açık olalım. Eğer biri ona dokunur ya da Valentina'ya bakarsa, onu öldürürüm."

Ben devam ederken oda ölüm sessizliğine büründü. "Dünyada en çok güvendiğim insanlar siz olabilirsiniz ama o benim karım olacak. Sadece henüz bunu bilmiyor."

İki adam da beni sakinleştirmek için ellerini kaldırmış bana bakıyor. Kendimi aptal gibi hissediyorum. Adamlarımı terslemek genelde yaptığım bir şey değildir. Bir erkeğin adamlarına kötü davranarak tüm dünyasını ne kadar kolay yıkabileceğini gördüm.

Alexei, ben bir açıklama yapacak zaman bulamadan dışarı fırlıyor. Özür dilemeyeceğim ama ona çıkışmamın ondan çok benimle ilgili olduğunu bilmeyi hak ediyor.

Geriye Vincent kalıyor. Yerime oturup ona bir göz atıyorum ve duvardaki büyük monitöre bakıyorum. Menzirimdeki tüm güncel operasyonları takip ediyor. Ama bugün bomboş, altta altyazıları kayan sessiz bir haber programından başka bir şey yok.

"İyi misin, patron?" Vincent sonunda sormaya cesaret eder.

"Eminim Kai sizi çoktan bilgilendirmiştir. Bir şey bekliyorum ve ne kadar sevdiğimi bilirsin."

Onaylarcasına homurdanıyor ve masadan telefonunu almak için sandalyesinde kayıyor. "Arayan Kai. Nişanlısıyla konuşuyor ve her zamankinden daha garip davrandığını söylüyor."

Bu yeni bilgiyi değerlendiriyorum. Val'in babası şehir dışındayken, Sal'i onunla ve bahsettiği arkadaşıyla yalnız bırakıyor... Rosa, Rose... Onun dengesiz davranmaya başlamasına ne sebep olabilir?

Bu bulmacanın önemli bir parçasını kaçıırıyormuşum gibi hissetmek beni rahatsız ediyor, içimde hafif bir uğultu var. Ve o eksik parçayı , pişman olacağım.

resmin tamamını görmek için yuvaya kaydırmak. Önemli değil, yarım bırakmak bir seçenek değil.

"Git, onu takip et, Kai'nin yaşlı Novak'ın neyin peşinde olduğunu anlamasına izin ver. Garip bir şey fark edersen bana mesaj at ki hemen haberim olsun."

Vincent anahtarlarını aldı, telefonunu cebine koydu ve tek kelime etmeden odadan çıktı. Adamda sevdiğim bir şey var.

Adamlarıma güveniyorum ama onu burada kendi gözetimim altında tutma isteği çok fazla, bu yüzden başka şeylere odaklanmaya çalışıyorum. Bir aksilik çıkmadan halledilmesi gereken bir işi kolaylaştırmak için işe alındık. Babamın ölümünden beri her zaman olduğu gibi dümende Kai bile, herhangi bir sorun çıkmayacaktır. Peki neden hâlâ kendimi kötü hissediyorum?

Bu kadar davranmayı bırakmaya karar verdim, özellikle de henüz ona sahip olmadığım için ve işe geri döndüm. Günün ilerleyen saatlerinde Kai önümdeki masaya bir dosya klasörü fırlatana kadar nihayet odaklanmayı ve bir şeyler yapmayı başardığımı fark etmedim.

"Nedir bu?" Kahverengi kraft dosyayı açıp içindekilere göz atmaya başlamışken soruyorum.

"Novak'ı gözetleme emri vermiştim. New York'ta. Bir haftadan fazladır belki de? Ne zaman ayrıldığına dair kesin bir cevap yoktu. Novak'ın evinin içindeki casusum da onunla irtibata geçmeye çalıştığımda kayıptı."

Üzerinde çalıştığım haritaları kenara itiyorum ve dosyayı parlak yüzeye düz bir şekilde koyuyorum. Düşünürken ceketimi çıkarıp kollarımı sıvıyorum ve geri yerleşiyorum. Novak bir okyanus kaçakçılığı anlaşması üzerinde çalışıyor. Fikir, eğer bir gemi ayarlamış ve sahte gümrük belgeleri düzenlemişlerse, kolluk kuvvetlerinin çok az gözetimiyle kazançlı görünüyor.

Düşmanım hakkında bu tür şeyleri bilmek her zaman bir sonraki hamlede bana yardımcı olur, ancak Valentina'dan hiç bahsedilmemesi beni sinirlendiriyor.

"Peki ya kız?" Hâlâ verdiği görüntüleri tarayarak soruyorum.

Kai başını sallar. "Söyleyebileceğim kadarıyla günlerdir evden çıkmadı ve en son kumarhaneye geldiği gece görüldü. Belki de babası gittiğinden ve ürkütücü nişanlısı ortalıkta dolaştığından beri saklanmaya karar vermiştir."

"Sal neden buralarda? Bu gezilere genelde Novak'la birlikte gitmez mi? Novak yokken bunca zamandır ne yapıyordu?"

Sonunda Kai yanımdaki koltuğa oturdu ve konuşmaya başladı. "Anladığım kadarıyla fahişeleri dövüyor ve Novak'ın parasını burnunun dibinde harcıyor. Çoğunlukla fahişelere, sonra da kafasına diye pezevenklerine. Ailesinin bu sektörde sağlam bir dayanağı olmasına yardımcı oluyor."

Eğer buna bir endüstri diyebilirsiniz. Sal ve ailesinin içine düştüğü durum için her zaman insan kaçakçılığı terimini tercih etmişimdir. Birinin kulağına kurşun sıkmakla ilgili bir sorunum olmasa da, kadınlara ve çocuklara bu şekilde zarar vermenin sınırını çiziyorum.

Annemin yüzünün görüntüsü bir an için zihnimde beliriyor, sonra onu silkeleyip Kai'nin raporuna bakıyorum. "Vincent'ı buraya getir. Bana mesaj atmadı ve bakıcısı gittiğinden beri bu pisliğin neler yaptığını öğrenmek istiyorum. Ve Tanrı aşkına, Val'in nerede olduğunu öğren."

"Evde, patron," diye tedarik ediyor. "Geçen gece onu eve götürdüğümüzden beri peşinde insanlar var. Evden bir kez bile ayrılmadı. Kadrosunun büyüklüğüne bakılırsa buna neden ihtiyaç duysun ki?"

Sal dışarıda kim bilir ne haltlar karıştırırken ve Novak New York'ta süresiz olarak kalırken, bu geçen tek fırsat olabilir. Önce saatime sonra da pencereye bakıyorum. Güneş yakında batacak. Mükemmel.

"Ekibi topla. Onu almaya gidiyoruz." Kelimeler ağızımdan çıktığı anda doğru hamle olduğunu anladım. Derimin altında hissedebiliyorum, bulmam, almam, ona dokunmam için beni zorluyor.

"Ne düşünüyorsun?" Kai soruyor, emirlerim üzerine hareket ediyormuş gibi bile yapmıyor.

Onu çok pahalı takım elbisesinin yakasından tutup sürüklüyorum. "Onun peşinden gidiyoruz ve o buraya geldiğinde onu düşünmeyi bırakıp gerçekten işimi yapabilirim."

Kai'nin beni takip etmesi bir dakika daha sürüyor. Tüm erkeklerim arasında, genellikle benimle aynı fikirde olmayan tek kişi odur. Bu onun hakkında her zaman takdir ettiğim bir şeydir.

"Bundan emin misin? Novak kızını kaçıranın sen olduğunu öğrenirse savaş ilan eder."

"Zaten savaşta değil miyiz? İkimiz de onu pazarlıkta kullanmadığı sürece umurunda olmadığını biliyoruz. Sal'in onun hayatında olmasının tek sebebi bu."

Daha fazla tartışmaya gerek kalmadan ekibin geri kalanını topluyor ve yedi kişi garaj yolunda durup arabaların bizi almasını bekliyoruz. Teknik olarak bunu tek başıma ya da Kai ile yapabilirdim ama Novak'ın yokluğunda Sal'in devreye sokmuş olabileceği garip güvenlik önlemlerine karşı hazırlıklı olmak istiyorum. Her zamanki casusumuz olmadan, istihbaratımız tek başımıza girme riskini alamayacak kadar eski.

Eve giderken daha iyi hissediyorum. Ama sonra kapıya midem . Tüm ev karanlık ve terk edilmiş görünüyor. Personelin az olduğu günlerde bile tüm ışıklar açık olurdu, güvenlik kapıyı izlerdi ve hatta tombul bir bekçi köpeğinin bile zaman zaman arazide dolaştığı bilinirdi. Ama şimdi, omuzlarıma dengesiz bir şekilde yerleşen ürkütücü sessizlikten başka bir şey yok.

Eğer ona bir şey olduysa, bu gece ziyaret edilecek bir sonraki kişi Sal'dir. Yardım edip etmemesi umurumda değil.

Yolun aşağısında durup kapıya doğru ilerliyoruz, Andrea en son geliyor çünkü gerekirse çoğunluğu erkek olan personeli etkileyebilir.

Mülkün etrafındaki ormanın sesi bile sessiz geliyor. Genellikle personelin kullandığı hizmetli kapısından giriyoruz ve her yeri bomboş buluyoruz. Her şey parlak ve temiz. Sanki biri personele birkaç gün izin alıp dönmelerini söylemiş gibi.

Bu iyiye işaret değil. Tabancamı elime alıp mutfaktan geçerek koridora doğru ilerliyorum. Önceki casusun haritalarına göre yatak odası çok uzakta değil ama koridorun ortasında durmama neden olan şey karanlık değil. Havadaki keskin ölüm kokusu.

Asla unutamayacağım bir koku.

VALENTINA

I Orada ne kadar yattığımı bilmiyorum. Saatlerden fazla, ama haftalardan az belki? Zamanın bir anlamı ya da şekli yok gibi görünüyor. Önemli değil çünkü Zihnimde gittiğim bu yerde hiçbir şey hissetmiyorum. Hiçbir şeyin olmadığı ve bir hayvan gibi bağlanmak yerine yatağımda rahat bir şekilde uyuduğum yer.

Kokum bu kadar ağır olmasaydı kendimi ikna edebilirdim. Sadece yıkanmamış tenim değil, yatağımı ve şüphesiz yerleri de kirlettiğimi biliyorum ve kimse bana yardım etmek için bir şey yapmaya cesaret edemedi. Hizmetçilerle her zaman iyi geçinmiş, onlara ailem gibi davranmış ve tatillerde hediyeler vermişimdir. Görünüşe göre bu samimiyet her zaman bir yanılsamaydı. Bir tanesi bile beni çözme riskine girmede. Sadece hizmetçi, beni buraya bıraktığı ilk gün bana birkaç yudum su verecek kadar ileri gitmişti. Sonra bir ... her şeye bir baktı ve bir daha geri dönmedi.

Bağları gevşetmeye çalışmaktan bileklerimdeki deriyi ovaladım ama Sal mahkûmları bağlama konusunda yeterince pratik yapmıştı. Düğümler yerinden oynamıyor.

Rose bana yardım ederdi. Bana yardım etmek için her şeyi göze alırdı. Zihnimde bir şey yanıp sönüyor, Rose'un gözlerinin bir görüntüsü, ama doğru görünmüyorlar ve görüntünün beni ele geçirip içimde kalmasından korktuğum için onu uzaklaştırıyorum.

Kafamda. Rose öyle görünmüyor. O güzel ve canlı biri ve en kısa zamanda bana yardım edecek.

Kâbusların nerede bitip gerçeğin nerede başladığından emin olamadan bilincim gidip geliyor. Her şey acıyor. Nefes almak ya da hareket etmek acıtıyor. Ellerimdeki ve ayaklarımdaki hislerin çoğunu kaybettim ama yine de bağları gevşetmeye odaklanmaya çalışıyorum. Her vardiyada iğneler ve bıçak gibi acıdan başka bir şey yok. Rose pes etmedi, ben de edemem.

Bir sonraki uyanışımda odadaki koku daha keskin. Burnumdan nefes alamıyorum ve ağızımdan nefes aldığımda da öğürüyorum. Bu yüzden sığ nefesler alıyorum ve pencereden gelen ışığı izliyorum. Oda karanlık olana ve duvarlarda gölgeler oynaşana kadar ışık kayboluyor. Karanlıktan hiç korkmadım. Canavarlar gün ışığında dolaşırken neden korkayım ki?

Bedenimdeki her acı darbesi puslu bir sona doğru sürüklenmeye başlıyor. Birkaç tane daha ve belki bir süreliğine uykuya dalacağım. Eğer uyursam, belki ben tekrar uyanmadan önce biri beni çözer. Belki tekrar uyandığımda Rose yanımda olur. Vücudum santim santim çökmeye başlarken bulabildiğim tek teselli bu.

Gözlerimi tekrar açtığımda, göz kapaklarımı zar zor ayırabiliyorum. Güzel, neden ki? Her şey acırken ve kokudan nefes alamazken olmaz. Ama bu sefer gözlerimi açtığımda yeni bir şey oluyor. Biri eğiliyor.

Korkmalıyım, değil mi? Sal söz verdiği gibi beni öldürmeyi bitirmek için mi geri geldi? Belki de düğünümün getireceği parayı unutup beni yavaşça ve acı çektirerek öldürmeye karar verdi.

Yüzüne karşı bir şeyler söylemeye çalışıyorum. Ne Sal, ne de evdeki herhangi bir hizmetçi. Ama yüzünü tanıyorum. Bana tanıdık geliyor, yine de onu nereden ve nasıl tanıdığımı düşünemiyorum. Saçları ışıktaki parlak görünüyor. Tepedeki ışık şimdi yanıyor, yavaşça fark ediyorum.

Ağız hareket ediyor. Güzel bir ağız, dolu ve öpüşmek için yapılmış. Sal'in beni zorladığı şeyler dışında öpüşmek hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Eğer Sal bu yabancıyı öpmeyi düşündüğümü bilseydi, beni kesinlikle öldürürdü.

Yine sürükleniyorum. Eller üzerimde ve onlarla savaşmak, Rose'un yapacağı gibi tokat atıp uzaklaştırmak istiyorum ama buna gücüm yok. Bana dokunmalarına izin veriyorum ve onlara bakmak için gözlerimi bile açamıyorum.

Bir sonraki sefer gözlerimi açtığımda, ıslak bir şey vardı. Ağlıyor muydum? Günler önce, haftalar önce, yıllar önce gözyaşlarımın bittiğini sanıyordum.

Biri benimle konuşuyor, yatıştırıcı ve alçak sesle, omuzlarıma hafifçe dokunuyor. Sesin kalkmamı istemediğini anlamam uzun zaman alıyor. Elimi yukarı ve yatağa geri düşüyor çünkü artık bağlı değilim. Uzuvlarımda hala iğnelenme ve ağrı var ama onları tekrar hareket ettirebiliyorum, bu iyiye işaret. Belki babam eve geldi ve Sal'in bana ne yaptığını gördü. Bir kızın yıllarca ihmal edildikten sonra bile babasının onu kurtaracağını düşünmesi üzücü mü?

"Yerde kal Val," diyor bir ses. Kimse bana Val demiyor. Odanın parlak ışığına karşı gözlerimi kırptırıyorum ve sonra birden o kadar da parlak olmuyor. Ses, gözlerimi tam olarak açabilmem için ışığı azalttı.

Birkaç kez daha göz kırptırıyorum ve rüyamdan hatırladığımı sandığım yüze bakıyorum. "Neredeyim ben?"

Sıcak bir his kolumdan aşağıya doğru kayıyor ve bir bakışta onun da aynı yolda bir bez parçası gezdirdiğini görüyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Ayağa kalkmak için mücadele etmeyi bırakırsanız sorularınızı yanıtlayacağım" diyor.

Sesini hemen sevdim. Derin, otorite ve güç dolu ama Sal ya da babam gibi zalimce değil. Onu memnun etmek istememe neden oluyor, bu yüzden hareketsiz kalıp çalışmasına izin veriyorum. Bilinçsizlik hala zihnimin arkasında geziniyor, beni tekrar aşağı çekmeye hazır. Güçlü olmadığımı ve dinlenmem gerektiğini biliyorum ama o

O yüz, o ses ve o dudaklarla. "Sesin hoşuma ," diye mırıldanıyorum. Kendi sesim cızırtılı ve çiğ.

Çığlık atmaktan. Uzun süre çığlık attım ama kimse bana yardım etmeye gelmedi.

"Konuşma, Angel. Boğazını dinlendirmen gerek. Seni yıkıyorum çünkü bu bana zevk veriyor, beni sakinleştiriyor ve yeniden sağlıklı olmanı istiyorum. Nerede olduğuna gelince, benim evimdesin, ama bunu sana birkaç kez söyledim ve aklından çıkmıyor. Yine de endişelenme. Doktor bunun normal olduğunu ve yakında iyileşmeye başlayacağını söylüyor."

Başımı sallıyorum ve bana bakıyor, ben de tekrar hareketsiz kalıyorum. "Doktor mu? Ben de bir doktor hatırlamıyorum."

Her şey dönmeye başlıyor ve gözlerimin kapanmasına izin veriyorum. "Dinlen Val. Ben senin yanındayım. Bir daha kimse sana zarar veremeyecek."

Ve bunu o sesle söylediği için, ona rahatlayacak ve kendimi tekrar sürüklenmeye bırakacak kadar inanıyorum.

Bir sonraki uyanışımda her şey daha parlak görünüyor. Gözlerimi açıyorum ve beyaz bir tavana bakıyorum. Ellerimin altındaki kumaş yumuşak ve gür ve hafifçe zencefil kokuyor. Her şey bir anda aklıma geliyor ama şimdi benimle konuşan adamın Adrian olduğunu hatırlıyorum. Yine de onun evine nasıl gittiğimi, yatağına nasıl girdiğimi ya da

-Yorganı hafifçe kaldırıp altına bakıyorum. Kıyafetleri içinde mi?

Tekrar uykuya dalarken belki de gerçekten güvende olduğuma inanmama izin veriyorum. Bu kez zihnimi tırmalayan kabuslar değil; bir ses, güçlü, otoriter bir ses, dinlenmemi ve ona geri dönmemi söylüyor.

ADRIAN

I Yıllardır adamlarıma ve bana hizmet eden küçük adama bakıyorum ve ilk kez onun küçük kafatasını ezmek istiyorum. Gergin olmam onun suçu değil.

Valentina, bir hafta boyunca gece gündüz bakım görmesine rağmen tamamen uyanmadı.

"Doktor, eğer bana bir kez daha vücut ve iyileşme hakkında saçma sapan şeyler anlatırsanız, yatak odasında silah bulundurmama kuralımı tekrar gözden geçireceğim. Bilinci yerine gelene kadar iyileşmesine yardımcı olmak için ne yapmam gerektiğini söyleyin. Bir haftadır girip çıkıyor ve hafızası konusunda endişeliyim. Başına gelenleri, onu kurtardığımı, hatta daha önce tanıştığımızı bile pek hatırlamıyor gibi görünüyor."

Ses tonum ondan büyük adamlarda bu tepkiyi uyandırmasına rağmen, doktor tel çerçeveli gözlüklerinin altında titremedi. "Bay Doubeck, daha önce de açıkladığım gibi, Bayan Novak susuz kalmış, yetersiz beslenmiş ve çeşitli yaralarından kaynaklanan enfeksiyonlarla savaşıyordu. Bunların iyileşmesi zaman ve antibiyotik gerektirir. , iyileşme sürecine yardımcı olacak bir steroid ekleyeceğim. Sabırlı olmalısınız."

"Peki ya hafızası?" Ben . "Bu konuda ne diyorsun?"

"Kendi başına hareket edebildiği zaman tomografisini çekebiliriz. Şimdilik söyleyebileceğim kafasında herhangi bir yaralanma yok. Yaşadığı şey muhtemelen travmaya verdiği bir tepki. İyileşirken ona karşı tutarlı ve nazik olmanızı öneririm. Bunu yapabilir misiniz?"

Hazırladığım ısırgan cevabı yuttum. Bana meydan okuması hoşuma gitmemişti ama onu savunurken gösterdiği vahşeti takdir etmiştim. "Onun ölmesine izin vermeyin Doktor, yoksa hemen ardından başkaları da gelir."

Onu buraya getirdiğimden beri iyileşmekte olduğu yatak odama döndü ve doğruca yatağının yanına gitti. Serumunu ayarlarken, hayati belirtilerini kontrol ederken ve sonra yaralarını incelerken sinirlerim bozuldu. Onu bulduğumda vücudunun büyük bir kısmı çürükler ve kanla kaplıydı. Onu dövmüş ve sonra çıplak bir şekilde yatağına bağlamıştı. Gözümü kırpmaktan korkuyordum yoksa onu tekrar o halde görürdüm. Odaya girdiğimde yerde yatan ölü kadını gördüm, arkadaşı Rose olduğunu tahmin ettim ve en kötüsünün olduğunu düşündüm. Ama nabzını kontrol ettiğimde ve kalp atışlarının belli belirsiz çarpıntısını hissettiğimde, görüldüğünden çok daha güçlü olduğunu anladım.

Eğer biri onun gücünü tekrar test etmeye karar verirse, meydan okumaya onun yerine benim cevap verdiğimi görecekler. Tek dileğim, Sal'i bulup onu kendim avlamak zorunda kalmadan önce onu bulmamızdı.

Doktor muayenesini tamamladıktan sonra tekrar bana döndü. "İyileşiyor, Bay Doubeck. Sabırlı olun ve ona karşı nazik davranın. Şu anda ihtiyacı olan şey bu."

Kesici bir şey söylememek için kendime güvenemediğimden başımı salladım ve başımı kapıya doğru salladım. İpucunu anlaması için zamana ihtiyacı yoktu. Doktor kaçtı ve ben de ona bakmak için yatağın yanına yaklaştım.

Örtünün üzerinde görebildiğim morlukların rengi değişiyordu, bunun iyi bir şey olduğunu dövüş günlerimden biliyordum. Serumlar yeterince beslenmesine yardımcı oluyordu ama ona ihtiyacım vardı.

Böylece onu en sevdiği yiyeceklerle tıka basa doldurabilir ve çok zayıf vücuduna biraz kıvrım kazandırabilirdim.

Ona bir sünger banyosu daha yaptırmak için biraz su almak üzereyken kapı açıldı. Kai içeri girdi, ceketini çıkarmış olması ve kravatının boynunda gevşek durması hayal kırıklığını açıkça ortaya koyuyordu. "Ne oldu?"

Omzumun üzerinden Valentina'ya bakarken kaşlarını çatıyor. Ona bakamaması için görüş alanına giriyorum. O zayıfken ve kendini düzgün bir şekilde savunamazken kimsenin ona bakmasını istemiyorum. O zamana kadar, onu korumak için burada olacağım.

"Piç kurusu yerin dibine girdi. Dairesine dönmedi, Novak'ların evine gitmedi ve her zamanki adi mekanlarına da uğramadı. Nerede olduğunu bilmiyorum ve onun kökünü kazımak için yönettiği iğrenç işletmelerin her birini yerle bir etmeye başlamak üzereyim."

Omuz silkiyorum. "Buraya benden izin almaya mı geldin? Sana onu bulmanı söyledim ve bunu nasıl yapacağın umurumda değil."

O halde onu hayal kırıklığına uğratan sadece av değil. "Başka ne var?"

"Babası hala New York'ta ve eve dönmek için bir adım bile atmadı. Sanki kızının neredeyse öldüğünden ya da yeğeninin öldüğünden haberi yokmuş gibi."

Val'in baygın yattığı yere el salladım. "Yaptığı işin reklamını babasına yapacağını mı sanıyorsun? Hâlâ onunla evlenebileceğini ve parasına erişebileceğini düşünüyorsa hayır."

Bu düşünce onu tekrar öldürmek istememe neden oluyor. Yavaşça. Acı çektirerek. Ona verdiği her yarayı ona da vermek ve sonra da yatağa bağlı, yalnız, aç, susuz ve tıbbi bakımsız ne kadar süre hayatta kalabileceğini görmek istiyorum. Sanırım çok daha az bir süre.

"Sal ortaya çıktığında, özellikle de onu ele geçirirseniz hemen bana haber verin. Babasının hareketleri hakkında beni bilgilendirin ve

Burada ne olduğunu biliyormuş gibi ani değişiklikler yapıp yapmadığına dikkat edin."

Kai başını sallar. "Başka bir şey var mı?"

Çoktan yatağa döndüm, dikkatim göğsünün inip kalkışında. "Beş kişiden birini sürekli kapıda tut ve Andrea'nın gidip ona kıyafet getirmesini sağla. Yakında uyanacak ve giyecek bir şeye ihtiyacı olacak."

Bir şey söylemesine gerek yok. Odadan çıktığını göstermek için kapının çerçeveye yumuşak bir şekilde çarptığını duyuyorum.

Onu yıkayacaktım ama şimdi, doktorla ve ardından Kai ile konuştuktan sonra sakinleşmem gerekiyor. Bu yüzden yatağının yanındaki sandalyeye oturdum ve onu dikkatle izledim. Durumunu izleyen makinelerdeki her küçük titreşim onun hâlâ benimle olduğunu gösteriyor ama aynı zamanda onu daha benim yapmadan kaybedebileceğimi de hatırlatıyor. Bu hatayı bir daha yapmayacağım. Yeterince iyi olduğu anda, her yönüyle bana ait olduğunu bildiğinden emin olacağım.

Onunla ne kadar oturduğumu bilmiyorum. Andrea'nın iki büyük beyaz kâğıt torbayla dönmesine yetecek kadar uzun. "Benim bedenimde değil, bu yüzden dışarı çıkıp ona uyacak bir şeyler aldım. Ve yaraları iyileştikçe giyebileceği şeyler."

Tam gücüne kavuşana kadar rahat kıyafetlere ihtiyacı olacağını düşünmediğime inanamıyorum. Bir kez daha ekibimin neden en iyisi olduğunu hatırladım.

Çantaları yatağın ucuna koyuyor ve ekipmana ve bana hızlıca bir göz atıyor. "Başka bir şeye ihtiyacınız var mı patron? Siz biraz dinlenirken onunla oturmamı ister misiniz?"

"Onu bırakmayacağım. geldiğinde dinleneceğim." "Herhangi bir

haber var mı?"

"Doktor bana beklemem gerektiğini söylemeye devam ediyor. Benim pek sabırlı bir adam olmadığımı bilmiyor."

Homurdanıyor. "O gayet iyi biliyor. İşe dönmeden önce iyileşmesini beklemediğin bir kurşun yarasına iki kez dikiş atmak zorunda kalan kişi o."

"Yeterince iyi para alıyor. İki tur dikiş bir şey değil." Valentina için endişelenmemi engellemeye çalıştığını biliyorum ama işe yaramıyor.

"Artık gidebilirsiniz. Kapıda nöbetleşe durduğunuzdan emin olun. Sen, ben ya da doktordan biri dışında kimse içeri girmesin."

Bana bir selam veriyor ve girdiği gibi sessizce çıkıyor. Dikkatimi tekrar Val'e veriyorum ve sandalyemi daha yakına kaydırıyorum. Uyandığında, güvende olduğuna dair onu rahatlatmak için hazır olmak istiyorum. Onu bulduğumdan beri her uyandığında sersemlemişti ve zar zor fark ediliyordu. Ve her seferinde, öç almak için Sal'in derisinden alacağım şeylere bir yenisini daha . Şu itibaren, onunla işim bittiğinde geriye hiçbir şey kalmayacak.

Elini elime aldım. Karşı koyduğu yerlerden dolayı parmak eklemleri morarmış. Tırnakları pürüzlü ve yarılmış, ama en kötüsü bileklerinin etrafındaki ham deri, kendini bağlarından kurtarmaya çalıştığı için. Vücudu esaretin baskısı altında pes etmeye başladığında bile savaşmayı asla bırakmadı. Onunla çok gurur duyuyorum.

Başparmağımı yavaşça elinin arkasındaki soluk sağlıklı deri üzerinde gezdiriyorum. Ona dokunma ihtiyacı çok büyük ama onu incitmeyeceğim, onun yaptığı gibi değil.

Parmakları pelüş yorganın üzerinde seğiriyor ve hareket edip yaralarından birine dokunmama neden olmadığından emin olmak için elimi kaldırıyorum. Eli yumruğa , kolunu ve yüzünü tarıyorum. Sanki bir kabus görüyormuş gibi gerilmişti, bu yüzden yerimden kalkıp omzunu hafifçe dürtüyorum. "Val, uyan Val. Rüya görüyorsun."

Şaşkınlıkla gözleri fal taşı gibi açıldı ve bir nefes verdi. Sonra yatağa geri yerleşti ve bana kocaman gözlerle baktı ve

"Rose?" diyor.

VALENTINA

I

Uyanık olduğumu fark etmem ne kadar sürdü bilmiyorum. Bulanık görüşümü netleştirmek için birkaç göz kırpmam gerekiyor ve sonra garip tavanı fark ediyorum. Sonra tanıdık olmayan yatak takımına

ve bileklerimdeki bandajlar.

Yatağın kenarında bir figür belirliyor ve ben sadece tepki veriyorum, kaçmaya çalışırken pençelerimi dışarı çıkarıyorum. Nedenini bilmiyorum ama içimde bir şey saklanmak istiyor.

"Kıpırdamayı kes," diyor derin bir ses. İçimde elini kaldırmış, saldırmaya hazırlanan bir şeyi yatıştırıyor. Şimdi adım atıyor, güvende olup olmadığımızı görmek için bekliyor.

"Kim? oluyor?" Işık hâlâ tırnaklarımı figüre geçiriyordum. Şekle baktım ve onu tanıdım. "Adrian mı?"

Yatağın kenarına oturuyor, kocaman elleriyle omuzlarımı kavlıyor ve beni yavaşça yastıkların üzerine yatırıyor. Başka seçeneğim olmadığı için beni yönlendirmesine izin veriyorum.

"Başka kim kendi lanet yatağının yanında oturur ki?" diye homurdanıyor, bir yandan da üzerimdeki örtüleri tekrar düzeltiyor, sonra serumumdaki çizgiyi kontrol ediyor. Elimin arkasına kadar izini sürüyorum. Sonra sözleri sisin bir kısmından süzülüyor.

Kendine mi? Yatak mı? Yorganı tutup göğsüme kadar çekiyorum. Üzerimde birinin siyah elbise gömleği var ama yine de... "Neler oluyor? Neden buradayım?"

Bir an için bana cevap vermeyeceğinden korkuyorum çünkü bana bakmıyor bile. Kendimi onun yoğun bakışları altına sokmaya hevesli olduğumdan değil. Sonunda o karanlık gözlerini benimkilere çevirdiğinde irkiliyorum. Evet, bana olan saygısının ne kadar ağır olduğunu unutmuşum.

"Bana ne hatırladığını söyle" diyor. Bu bir emirden başka bir şey değil. Bana emir veren bir adama isyan etmek isteyen küçük parçam kıpırdamıyor. Onu memnun etmek istiyorum, tıpkı onunla tanıştığımndan beri yaptığım gibi.

Boğazımı temizliyorum, ne kadar kuru ve cızırtılı olduğunu şimdi fark ediyorum. Fısıldıyorum çünkü bana sonsuza kadar beklemeyecekmiş gibi bakıyor. "Seni görmeye geldim. Rose evi koruyordu, ben de gizlice çıkabildim. Senden..." Her şey bir anda aklıma geliyor -ben ondan Sal'i öldürmesini istiyorum ve o da bu teklifi benim şartımla yapıyor. Boynuma ve yanaklarıma sıcak bir kızarıklık vuruyor. Onun için çırılçıplak soyunduğuma ya da daha kötüsü bundan hoşlandığıma inanamıyorum.

Bakışlarımızı tekrar birleştirmek için çenemi hafifçe yukarı kaldırıyor. "Benden istedin mi?"

"Nişanlımı öldür," diye fısıldadım.

Dudaklarının köşesi yukarı doğru kıvrılıyor ve ben onlara bakmadan edemiyorum. Sanki o küçücük köşe ona istediğini verdiğimin kanıtı ve nedense o küçücük gülümsemeden daha fazlasını istiyorum, gülümseme süresini. Bana ilk tanıştığımız partideki gibi bakmasını istiyorum. Sal ile nişanlıyken bunu yapmamam gerektiğini biliyorum ama o asla benim seçimim olmadı.

Bir sonraki sorusunu sorduğunda hâlâ dudaklarına bakıyorum. "Başka ne hatırlıyorsun?"

Kafamdaki her şey bulanık. Bir rüya gibi. "Pek bir şey hatırlamıyorum. Konuştuk ve eve gittim, ama ondan sonra hiçbir şey hatırlamıyorum.

Ta ki Şimdi uyanana

kadar." "Hiçbir Şey mi?"

Sesindeki bir Şey beni endişelendiriyor. Belli ki ona Őöylediklerimden başka bir Şey hatırlıyor olmalıyım. Yoksa neden beni sorgulama zahmetine girsin ki? "Neden soruyorsun? Başka ne hatırlamam gerekiyor?"

Yüzünü tarıyorum, ne aradıŐına dair bir işaret bekliyorum. Önce babamın, sonra da Sal'in evinde geçirdiŐim yıllardan sonra, insanların her hareketini okumakta çok iyi olmuŐtum. Bazen Sal'in beni bir koridorda köŐeye sıkıŐtırması ve bana istediŐi gibi dokunamadıŐı için ceza olarak tenimde morluklar bırakmasıyla aramdaki tek Şey buydu.

Sırtı bana dönük duruyor ama omurgasının sert çizgisini ve omuzlarının sertliŐini fark etmeden edemiyorum. Kızgın ve nedenini bilmiyorum.

"Bana neyi hatırlamam gerektiŐini Őöyleyin, ben de deneyeyim. Bırak deneyeyim, lütfen." Ona neden yalvardıŐımı bilmiyorum ama içimden bir ses onun benim tek kurtuluŐ Şansım olabileceŐini Őöylüyor. Onu kaybedemem.

Elleri kalçalarında kenetleniyor ve ben yastıklara doŐru büzölüyorum. Babamın ellerinin üzerimde nasıl hissettirdiŐini ve Sal'in ellerinin üzerimde nasıl biliyorum. Şimdiye kadar Adrian bana zarar vermedi, bu yüzden neye hazırlıklı olmam gerektiŐini ya da ne beklemem gerektiŐini bilmiyorum.

Kolu dışarı fırladıŐında, onu korumak için yüzümü çevirerek . Camın kırılma sesi beni daha da ürkütüyor ve yastıklara sokulup yorganları bir çeşit yetersiz koruma olarak kullanmaya çalışıyorum.

Her Şey sessizleŐtiŐinde gözlerimi yavaşça kırpıŐtırarak açıyorum ve ona doŐru bir bakış atıyorum. YataŐın kenarında duruyor, gözleri kızgın, aŐzı sert bir çizgi halinde. KonuŐtuŐunda sesi yumuşak ve nazik. " haline bak. Neden benden kaÇıyorsun?"

Hemen fısıldadım. "Kızgınsın." "Ne olmuş yani?"

"Ben sadece... artık dayak yemek istemiyorum." Sesimin yenilmiş gibi çıktığını biliyorum ve özellikle de onun önünde sesimin böyle çıkmasından nefret ediyorum.

Yavaşça yatağa çöküyor, kalçaları neredeyse dizlerime değecek. "Ben kadınlara vurmam Val. Ve seni asla incitmem."

Bu bilgiyi özömsüyorum. Babam hiçbir zaman iyi bir adammış gibi davranmadı. Tanrı biliyor ya, Sal kadınları ezme ve aşağılama şekliyle gurur duyardı. Adrian'ın bana zarar vermeyeceğini söylemesi, ona inanmayı o kadar çok istememe neden oluyor ki göğsüm ağrıyor.

"Seni tanımıyorum. En son gördüğüm kişi sendin ve şimdi burada, senin yatağında, hastane ekipmanlarına bağılıyım. Ne düşünmem gerekiyor?"

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bunu sana benim yapmış olabileceğimi mi düşünüyorsun? Bana neden kızgın olduğumu sordun; seni bu halde bulduğum için. Senin için kızgınlığım, sana değil."

Erkeklerin öfkesi söz konusu olduğunda bir fark var mı? Gerçekten bir önemi yok. Uzanıyorum ve çıplak bacaklarımı ortaya çıkarmak için yorganı geriye atıyorum. Sarı ve mor morarmış çıplak bacaklarım. Onlara bakamıyorum, o yüzden bakmıyorum. Şu anda yardım edebileceğim bir şey değil.

"Ne yapıyorsun?" Elini uzatıyor ama sonra sayısız yaralarımın birine dokunmamak için duruyor.

"Bu kadar üzgün olmana bakarak Sal'in ölmediğini varsayıyorum. Babam dışında vücuduma bu kadar zarar veren tek kişi o. Eğer ölmediyse eve gitmem gerek yoksa beni aramaya gelir ve bir dahaki sefere bana elini sürdüğünde her şey daha kötü olur."

Büyük elinin bir hareketiyle beni işaret ediyor. "Bundan daha mı kötü?"

Omuz silkiyorum ve ağırlığımı yatağın kenarına kaydırmaya odaklanıyorum. Ama bir santim bile ilerleyemeden ellerini nazikçe omuzlarıma doluyor ve beni tekrar yastıkların arasına itiyor.

"Henüz ayrılamazsınız. İyi değilsin ve şu anda ayakta durmaya çalışırsan, muhtemelen bayılırsın ve doktorumun seni hayatta tutmak için yaptığı işi mahvedersin. Ayrıca..." Sertleşiyor, omuzları geriye düşüyor. "Bir anlaşma yapmıştık, hatırladın mı? Herkesi benimle yaptığı anlaşmalara bağlı tutarım. İstisna yok."

Ses tonu artık nazik değil. Partide tanıştığım adama geri döndü. Komuta, kontrol ve onun gibi erkeklerin nefes alarak geliştirdiği tüm o derin hâkimiyet. Onun dumanlı kokusunu ciğerlerime çekiyorum ve beni geçirmesine izin vermeye başladığım korkuyu yatıştırmasına izin veriyorum. Ama bu bir rüya, bir fantezi. Bir anlaşma yapmıştık ve işte buradayım, onun yatağında yarı ölü. Belli ki başka birinin beni kurtarabileceğini düşünmek bir hataydı.

"Sal beni aramaya gelmese bile babam gelir. Beni ondan nasıl koruyacaksın? Rose'u nasıl koruyabilirsin?" Tanrım, Rose. Nasıl bu kadar boktan bir arkadaş olabildim de önce onu sormadım?

Başını eğiyor, sırtışının ipucu geri dönüyor. "Yatak odasında silah bulundurmama kuralım var Angel, ama söz veriyorum, seni güvende tutabilecek kapasitedeyim. Ayrıca, ne Sal ne de baban senin evinde değil. Şimdi dinlen."

Bunu söyleme şekli çok kendinden emin, çok ukalaca. Bandajlara, çürüklere ve başımda asılı duran seruma rağmen ona hâlâ inanmak istiyorum.

"Korkuyorsun. Sana dinlenmeni söyledim Angel. Eğer çaba göstermezsen, doktordan sana sakinleştirici vermesini isteyeceğim."

Bu bir soru değil, bu yüzden cevap vermiyorum, gözlerimi sol omzunun etrafında bir yerde tutuyorum.

Elini uzatıp çenemden tutarak tekrar ona bakmamı sağladığında hiç şaşırmadım. "Korkuyorsun ama gerek yok. Sana izin verdiğimde

O geceyi terk ederken, benden istediğın işi yapana kadar güvende olacağını düşünene kadar aptaldım. Bu benim hatamdı ve hayatımın geri kalanını bunu telafi etmek için harcayacağım. Ama seni güvende tutabileceğimi söylediğimde beni dinlemeni ve bana inanmanı istiyorum."

Tanrım, istiyorum. Onun sözüne inanmak ve dünyaya karşı kalkanım olmasına izin vermek çok kolay olurdu. Ona inanmayı o kadar çok istiyorum ki gözyaşlarım hayal kırıklığı içinde yanaklarımdan aşağı süzölüyor. "Buna inanabilir miyim bilmiyorum çünkü güvende olmanın nasıl bir his olduğunu bilmiyorum."

Bacakları benimkilere değene kadar yatağa yaklaşıyor. Sanki bana dokunmaya karşı koyamıyor ve mecbur olsa bile beni incitmeyeceğinden emin. Bu kez ona bakıyorum ve konuşurken yüzünü izliyorum.

"Bir anlaşma yaptık ve ben bana düşen kısmını yerine getirmeye niyetliyim. Tıpkı senin de seninkini tutacağın gibi. Bu basit. Sen her şekilde bana aitsin ve sana söz veriyorum" -sesi daha derin bir tona bürünüyor, basların altında bir tehdit var- "ben yolundayken kimse sana ulaşamayacak."

Bu kez ona inanıyorum ve rahatlama başımı döndürüyor, nefesimin kısa pantolonlarla çıkmasına neden oluyor. Uyandığımdan beri ilk kez yastıklara yaslanıp rahatlıyorum. Yavaşça uzanıp elimi tutuyor, parmakları çürüklerden rengi solmamış bir deri parçasını okşuyor.

Ne kadar güzel olduğunu unutmuşum. Bir manken ya da sporcu gibi geleneksel bir güzelliğı yok ama iri yarı, benden çok daha iri. Omuzları en az iki kat daha geniş olmalı. Elleri bile benimkileri gölgede bırakıyor. Onunla ilgili pek çok şeyi ve ne kadar hoşlandığımı unutmuşum. Bu duyguyu daha önce hiç riske atmamıştım, yoksa bu onu öldürtebilirdi. Adrian'ı alt etmenin o kadar kolay olacağını sanmıyorum.

"Peki şimdi ne olacak?" Ben soruyorum.

Bir şey bekliyormuş gibi görünüyordu ve sonra aklıma geldi. Eğer ben buradaysam ve o beni güvende tutuyorsa, ben de üzerime düşeni yapmalıyım.

Anlaşmamız. Kumarhanede onun için soyunmamı istediğine bakılırsa, özlü bir sohbetten ve kötü bir maça partnerinden daha fazlasını istediğini tahmin ediyorum. Yorganı bacaklarımdan daha uzağa itiyorum ve o da kaşlarını çatarak pelüş çarşaflarla çıplak uzuvlarımla arasına bakıyor.

Yataktan kalkmak için hareket etmediğimde, elim hâlâ onun elinin içindeyken sakinleşiyor gibi görünüyor.

Sonra yavaşça, korku ve başka bir şey omurgamda sıçrarken, dizlerimi birlikte kaldırıyorum ve açılmalarına izin veriyorum.

Sanki ona vurmuşum gibi sarsıldı. "Ne halt sen?"

Yüzüm yanıyor ama güvenliğim konusuyken bunun beni caydırmasına izin veremem. "Bu anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getirmem gerektiğini söyledin, ben de bunu yapmaya hazırım. Ama işin çoğunu sizin yapmanız gerekecek çünkü ne yapacağımdan tam olarak emin değilim. Lojistiği anlıyorum elbette ama daha önce hiç..."

Sözümü kesiyorum çünkü yüzündeki ifade öldürücü olmaktan başka bir şey değil.

ADRIAN

I elimi onunkinden çekip odanın mesafesini koydum. Banyo kapısı kapalı. O kadar uzağa gitmiyorum çünkü hala onu görebilmem gerekiyor. Bu sırada bile

O eğlenecek durumda değil, ben ise onun sunduğu her şeyi almaya üç saniye uzaklıktayım. Tanıştığımız andan beri onun için kanımda yanan ateş, onu benim yapmamı talep ederek içimde öfkeleniyor ve korkarım uzun süre dayanamayacağım. Özellikle de kendini bana açmışken, istediğim her şeyi sunarken.

"İyi misin?" soruyor, tereddütlü ve benim yüzümden yeniden korkmuş bir halde.

Yüzümü ona dönüp başımı sallıyorum, uyluklarını kapattığını, sadece dizlerini ve alt bacaklarını çıplak bıraktığını görünce rahatlıyorum. Gözlerim ayak bileklerinin etrafındaki bandajlarda geziniyor ve bu, sistemim üzerinde bir kova buzlu su kadar etkili oluyor. Yatağa geri dönüyorum ama bu sefer ona dokunmuyorum. "Ben iyiyim. Konuşmamız gereken bazı şeyler ve borcumuzu ödemek için yapacağımız şeyler var ama henüz değil."

Rahatlamış görünmemek için zahmet bile etmedi. Teklifi aramızdaki işleri bitirmekten başka bir şey değildi. Başka biri olsaydı, onun bu pratikliğini takdir edebilirdim. İşimi halletmek için gerekli olanı, hatta tatsız olanı yapmaktan asla çekinmedim. Ama o saçları ve gözleriyle başka biri değil,

Hayatını kurtardığımdan beri baş fazlasını gördüm.

Yüzüne odaklanıyorum, başka işaretler aramak için rahatlamayı görmezden geliyorum. "Kendini daha iyi hissedene kadar birlikte yatmayacağımızı söylediğimde bana inan."

Omuz silkiyor, ben de yüzüne birkaç santim mesafede gözlerinin içine bakabilecek hale gelene kadar yatakta kayıyorum. "Yalanlardan hoşlanmam. Beni ilk sana çeken de buydu. Sen bana karşı dürüst olduğun sürece ben de sana karşı dürüst olacağım. Bana anladığını söyle."

Yaralı boğazını nazikçe temizliyor. "Anlıyorum," diye fısıldıyor.

O gece partide gördüğüm inancı aramak için çenesini yukarı kaldırıp geyik gözlerine bakıyorum. Yardım için bana geldiğinde gördüğüm inancı. "Sana yalan söylemek için hiçbir nedenim yok. Güven bana, seni yatağa götürmeye niyetliyim, ama şimdi değil."

Bu sefer başını sallıyor ve ben de bana inandığına dair sözünü alıyorum. Başka ne ? Çenesini bırakıyorum ve bandajlarını kontrol ediyorum. Her şey hâlâ yerli yerinde ve biraz daha nefes alabiliyorum. "Serum oraya çünkü besine ihtiyacın vardı. İstersen şimdi çıkarabilirim?"

Bana bir kez daha başını sallıyor, bu seferki daha acil. Ayağa kalkıp alkollü bezleri ve yara bandını topluyorum. O kadar çok serum taktırdım ve kendim de birkaç tane taktım ki, onunkini çıkarmak hiçbir şey değil. Küçük delinme yarasını temizleyip üzerine su geçirmez bandajı yerleştirirken irkilmiyor bile.

"Nasıl hissediyorsun?" Uyluklarının kremesi pembeliğinden başka odaklanacak bir şeye ihtiyacım olduğu için soruyorum.

"İyi. Ama kendimi iğrenç hissediyorum. Duş almak istiyorum."

"Seni buraya getirdiğimden beri sünger banyosu yaptırıyorum ama banyo yapman iyi olur. Şu anda açık yaran yok,

ve biraz Epsom tuzuna batırırsanız, morluklarınızın bir kısmını azaltmaya yardımcı olacaktır."

Bana gülümsediğini görmek için başımı kaldırdım. Hile yok, yok, saf ışıktan başka bir şey yok. Ve lanet olsun, onu kendim için nasıl alacağım. "Bunu nereden biliyorsun? Tuza batırmak konusunda yani."

"Benimle kumarhanede kavga ettiğimizde tanışmıştın. Eskiden dövüşçü olduğumu bilmeyecek kadar gençsin. Babam bunun beni güçlendireceğini düşündü."

Bunun üzerine bir kaşını kaldırıyor, dikkatle omuzlarıma ve kollarıma bakıyor.

"O zamanlar çocuktan başka bir şey değildim. Ne büyüme atağımı gerçekleştirmiştım ne de henüz ağırlık kaldırmaya başlamıştım."

Serumu sızdırmaması için sabitliyorum ve sonra yatağın etrafından dolanıp onu kollarıma alıyorum. Ellerini boynuma doluyor. Bandajlar cildimi çiziyor ama umurumda değil, vücudunun büyük bir kısmı benimkine değişiyor.

Onu banyoya taşıırken hiçbir ağırlığı yok ve benimle başa çıkamayacağından endişeleniyorum. Ondan vazgeçmiyorum, ama onu incitmemek için ona karşı nazik ve dikkatli olmalıyım. Genelde kadınlara karşı olmaya çalıştığımdan bile daha fazla.

Onu nazikçe küvetin mermer kenarına oturtuyorum ve suyu açıyorum. Sonra Epsom tuzunu çıkarıp bolca döküyorum ve ona dönüyorum. Yanakları pespembe yanıyor ve utandığını fark ediyorum.

Beceriksiz parmaklarını kenara itiyorum, sonra gömleğin düğmelerini hızla açıp omuzlarından sıyrıyorum. Aynı pratiklikle, fermuarımı zorlayan ereksiyona rağmen, el ve ayak bileklerindeki gazlı bezi nazikçe açıyorum ve cildinin hâlâ parlak pembe olduğunu görüyorum. İplerden kaynaklanan morlukları görmek kanımdaki ısıyı ona odaklanmam için yeterince soğutuyor.

Bileklerine bakıyor ve hafifçe sol dokunuyor. Ne olduğunu bilmek istediğini söyleyebilirim ama henüz soracak kadar cesur değil. Sorana kadar, ne bununla ne de onu elime geçirdiğimde Sal'e yapacaklarımla baş edebilecek durumda olacak.

Onu tekrar nazikçe kaldırıyorum ve küçük bir şaşkınlık çığlığı atıyor. Sonra onu yavaşça suyun içine indiriyorum, su yükselirken bile kollarımı ve gömleğimi ıslatıyor.

Küvete yerleştikten sonra onu serbest bırakıyorum ve uzun bir iç çekiyor. "Bu iyi hissettiriyor."

Sesindeki muhtaç ima ereksiyonuma yardımcı olmuyor. Lanet olası odaklanma.

Banyonun diğer ucundaki duş kabininden şampuanımdan biraz alıp mermerin üzerine koyuyorum. "Şimdi saçını yıkayacağım."

Küvette öne doğru eğilir ve şişeye bakarken dudağını ısırır.

"Ne? Bu markayı sevmiyor musun?"

"Ondan değil. Sadece saç bakımım biraz karmaşık. Bukleler ve her şey ekstra bakım gerektiriyor."

Şişeyi yere bıraktım ve küvetin yanında diz çöktüm. "O zaman bana ne yapacağımı söyle. Bundan sonra seninle ben ilgileneceğim, bu yüzden böyle şeyleri bilmem gerekiyor."

Samimiyetimi ölçer gibi beni inceliyor, sonra da devam ettiğine göre sanırım benim lehime karar veriyor. "Peki, yıka, sonra fırçalamadan önce bolca kremi kullanmam gerekiyor. Kendi kendine kuruması falan çok önemli değil. Bu morluklarla bir yere gidebileceğimi sanmıyorum."

Onu nazikçe suya geri itiyorum ve saçlarını ıslatıyor. Yıkamak uzun sürmüyor, sonra saç derisini çekmemeye dikkat ederek saçı yumuşatmak ve fırçalamak için talimatlarını izliyorum. Bir kez

Memnun bir şekilde başını sallıyor ve küvete yaslanıyor. "Durulamadan önce biraz bekletmem gerekiyor."

Biz demesi içimde bir ihtiyaç dalgası daha yaratıyor. Parmaklarımın her dokunuşunda zevkten inlerken ellerimi saçlarına gömdükten sonra kontrolümü zar zor sağlıyorum.

Teklif etmeme rağmen vücudunu yıkıyor ve sonra durulamasına yardım ediyorum. Cildi morluklarla bezeli, yumuşak ve parlak bir pembeye büründüğünde, sıırıslıkla kıyafetlerimi çıkarıp onu bir havluya sarıyorum.

Onu yatağa taşıırken gözleri kocaman açılmıştı. Havlum omuzlarına kocaman dolanmış, köprücük kemiğinden ayak bileğine kadar onu örtüyor.

"Yüzündeki o ifade neden? Artık yıkandığına göre sana zarar vermeyeceğim."

Başını telaşla sallıyor ve küçük bir kahkaha atıyor. "Sorun o değil. Sadece oldukça çıplaksın."

Lacivert boxer külotuma bakıyorum. "Benden daha çıplak olduğuna eminim."

Bakışlarını kaçırınca homurdanıyorum, çarşafı hızla değiştiriyorum ve sonra cildini nazikçe kuruluyorum. İtiraz ediyor ama başımı sallayarak hepsini engelliyorum. Sessizleşmesi, beni izlemesi ama korkmaması beni memnun ediyor.

Kuruduktan sonra Andrea'nın yumuşak pamuklu şeyi çıkardım. Onu uyluklarının ortasına kadar örtecek gibi görünüyor. Bakmaktan çok daha fazlasını istediğim tüm kıvrımlarını örttüğüm için beyaz onun üzerinde çok güzel. Geceliğine uygun yumuşak beyaz pamuklu külotu giymesine yardım etmek için yere diz çöküyorum.

Kumaşı onun narin kalça kemiklerine yerleştirirken parmaklarım titriyor.

"İyi misin? Çok mu ağırdım?"

Ona bir bakış attım ve homurdandım. "Hiçbir ağırlığın yok. Yastıkların üzerine uzan ve rahatına bak."

Emredildiği gibi yapıyor, şimdiden onu neredeyse iki hafta önce bulduğumdan çok daha iyi görünüyor.

"Ne yapacaksın?"

Sandalyeye başımı sallıyorum. "Uyu, tıpkı senin uyuyacağın gibi."

Yatakta kayıyor ve yanındaki boş alanı okşuyor. "Lütfen kal. Yatağını aldığım için zaten kendimi suçlu hissediyorum. Eğer o sandalyede uyurken sırtını incitirsen daha da kötü hissedeceğim."

Bunu yapıyorum çünkü ona tekrar dokunmak için ölüyorum. Buna nefes almak gibi var. Sadece iyi olacağına dair kendimi rahatlatmak için. Yatağa rahatça uzanıyorum, beklediğinden çok daha fazla yer kaplıyorum. Gözleri vücudumda geziniyor ve bakışlarını karın kaslarımdan iç çamaşırımın beline kadar takip ederken gözlerindeki bakışı seviyorum.

O kadar sertleştim ki kanım kulaklarıma hücum ediyor. Hay sikeyim. Bundan daha güçlü olduğumu sanıyordum. Ama onun söz konusu olduğu yerde değilim. Küçük elini avucuma aldım ve parmaklarını başparmağımın etrafına sardım.

Gözlerini kırptırıyor, kafası

karışmış, ama yapıyor. "Sık,"

diye bağırıyorum.

Yine hiç tereddüt etmeden talimatlara uyuyor. Nefes alışım diğer tüm sesleri bastırarak kadar yüksek çıkıyor. "Bu nasıl bir his? Ve bana yalan söyleme."

"İyi misin?"

"Ağrın var mı?"

Başını iki yana sallar. "Fark etmiş olmalısın," diye fısıldıyor. "Biraz yüksek bir acı toleransım var."

Ondan bu ifadeyi açıklamasını istemedim. Sadece Sal'in ona olan borcuna bir yenisini ekliyorum. Kanla alacağım bir borç.

"Güzel," diyorum ve iç çamaşırlarımı bacaklarımdan sıyırıp yere atıyorum. Şimdi gözlerini kocaman açmış, sikime bakıyor ve elini etrafıma sararken iniltiyi içimde tutuyorum. Önce tereddüt ediyor, ama sonra anlamlı yüzünde merakın kovaladığını görüyorum. Elini kendi elimle kapatıyorum ve diğer elimle çenesini kaldırıp gözlerimle buluşturuyorum. "Sana zarar vermeyeceğim ama kontrolün bende olması için biraz rahatlamam gerekiyor."

Sadece başını sallıyor ve yüksek sesle yutkunuyor. Elini aletimin tepesine doğru hafifçe kaldırıp sonra tekrar indirirken yüzünü izliyorum. Merak ediyor ve kalçalarını sıktığına başka şeyler de hissediyor. Onu ters çevirebileceğimi ve ıslak sıcaklığına gömülebileceğimi bilmek beni çok hızlı bir şekilde kenara gönderiyor.

"Daha sert," diye bağırdım. "kadar sert sık beni."

Ellerimin altından çekilmeye başladı. "Seni incitmek istemiyorum."

Gözleriyle tekrar buluştum. "Bana zarar vermeyeceksin. Bu beni iyi hissettirecek. Seni hemen şimdi, burada almamak için buna ihtiyacım var. Lütfen." Bana ait olanı ondan istemeye en çok yaklaştığım ya da yaklaşacağım an bu.

Bir kez başını sallıyor ve elini tekrar aşağı indiriyor. Benimkini onunkine daha sıkı sarıyorum, diğerini de ekliyorum. "Canını yakıyor muyum?" Pantolonumun arasından soruyorum.

"Hayır." Vuruşlara devam ediyor, hızını artırıyor ve beni hissetmeye başladıkça daha sert sıkıyor. İşte bu bilgi beni sert ve hızlı bir şekilde boşaltıyor. Olmasını istediğim kadar tatmin edici değil. Elini bırakıyorum ama beni okşamaya devam ediyor, döllerimi şaftımdan aşağı ve yukarı doğru yayıyor. Bir kez daha ve sonra duruyor, talimatlar için bana bakıyor.

Onu kurulamak için kullandığım nemli havluyu alıp elini nazikçe temizliyorum ve bileğindeki yaranın temiz ve güvenli olduğundan emin oluyorum.

Sonra kendimi temizliyorum ve yatağa yerleşiyorum. Yan dönüyor ve bedenimi onunkine yaslamama izin veriyor.

Neredeyse uykuya dalmak , benden çok önce daldığını sanıyordum ki tekrar konuştu. "Sanırım bundan hoşlandım. Sadece nedenini bilmiyorum." Sesi hülyalı bir hal alıyor. "Rose'a söylemeliyim."

Ve bu gerçek karşısında hem korkmuş hem de  zg n görünmesi kalbimi kırıyor.

VALENTINA

I

Eğer bu yataktan çıkmazsam, delireceğim. Yemek vakti geldiğinde, Adrian beni beslemek istiyor. Kendimi temizleme zamanı geldiğinde, Adrian beni taşımak için orada oluyor. Ne zaman

Adrian doktorun kararını bekliyor. Şimdiye kadar bana gösterdiği şefkatli ilgiyi takdir etmediğimden değil; sadece hiçbir şey yapmamaya alışkın değilim.

Ayrıca tüm bunlara güvenmiyorum. Yaptığımız anlaşma bu olamaz, beni el pençe divan bekliyor ve şüphesiz neredeyse her gün ziyaret eden doktora müstehcen miktarda para ödüyor. Bana hiçbir şey için endişelenmememi söyleyip duruyor ama ben endişeleniyorum ve diğer ayakkabının ne zaman düşeceği ve herkesin çok korktuğu diğer tarafının ne zaman ortaya çıkacağı konusunda biraz daha endişeleniyorum. Bana karşı nazik olmaktan başka bir şey yapmadı ve sorun da bu. Hayatım boyunca kapana kısıldım, aslanın ininde bir kuzu oldum ve bir daha asla o kız olmayacağım.

Doktor hayati değerlerimi bir kez daha kontrol ettikten sonra stetoskopunu boynuna takıyor. Benimle konuşmuyor ama raporuyla birlikte Adrian'a dönüyor. "Durumu gayet iyi. İyileşmesi iyi, enfeksiyon yok. Yataktan kalkabilir."

Rahatlama beni sert bir şekilde etkiliyor ve hemen yorganı geri çekip kendi ayaklarımın üzerinde durmak istiyorum.

Adrian doktorun omzunun üzerinden bakıyor, bu bakış doktorun gerçek kelimeler kullanmasından daha emredici. Ben de olduğum yerde kalıyorum. Konuştuğunda, doktorla konuşuyor. "iki hafta oldu. Ayağa kalkmasının ve etrafta dolaşmasının güvenli olduğundan emin misiniz?"

Ses tonundaki keskinliği kaçırmak mümkün değil. Yorgana gömülmeme neden olan keskin bir ısırık. Bunu bana karşı kullanacağından değil ama yine de burada bir şeylerin değişmesini bekliyorum. Onun fetişleri için bir çeşit köleye dönüşmemi. Bunu düşünürken ona bakmıyorum çünkü Tanrı biliyor ya, gerçek bir fetişin ne dair hiçbir fikrim yok. Ayak fetişi mi? Yüksek sesle gülmemek ve konuşmalarını bölmek için parmak eklemlerimi ağzıma bastırıyorum.

Seslerini alçaltıyorlar ve Adrian'ın ses tonunda hâlâ doktorun umursamaz görüldüğü o keskinlik var. Konuşmaları bittiğinde, doktor bana tek kelime etmeden odadan çıkıyor. Sanırım buradaki hiyerarşide nerede durduğumu biliyorum.

Sonra bana baktığını fark ediyorum. Yutkunuyorum ve o yatağa yaklaşıp yanıma kayarken bakışlarımı ona çeviriyorum. "Doktor yataktan kalkabilecek kadar iyi olduğunu söyledi."

"Eğer içini rahatlatacaksa kendimi iyi hissediyorum. Endişelendiğini biliyorum."

Varsayımım üzerine kara bir kaşını ve ben de kekeleyerek bir açıklama yapıyorum. "Yani, endişeli görünüyorsun. Benimle ilgilenmeni takdir etmediğimden değil, sadece endişelenmeye devam etmeni istemiyorum."

Parmakları çenemi kavlıyor ve bakışlarımı bir anda onunkilere çeviriyor. Gözleri gözlerime kilitlendiğinde ağzım kuruyor. "Artık senin için endişelenmek benim işim. Sana bakmak ve seni güvende tutmak için bana güvenmek senin işin."

Güvenli. Yabancı bir kavram gibi görünüyor. Bana kendimi buna yakın hissettiren tek kişi o. çenemin altına giriyor ve dikkatimi istiyor.

Bir kez başımı salladım, onu tutarken yapabildiğim kadarıyla. "Anlıyorum."

Gözleri kısıldı. "Anlıyorum demek sana inanıyorum demekle aynı şey değil. Benim için söyle. Seni güvende tutabileceğime inandığını söyle."

Buna inanmak istiyorum ve eğer bir şeye inanmak istersem, onun doğru olduğuna inanmak için kendimi kandırmakta çok iyiyimdir. "Beni güvende tutabileceğini biliyorum."

Çenemi hâlâ biraz fazla sıkı tutuyor ve gözlerinde hâlâ aç bir parıltı var ama yine de talepte bulunmuyor. "Madem doktor sana temiz raporu verdi, o zaman halletmemiz gereken bir iş var."

Kahretsin. Kalbim kaburgalarım doğru koşmaya başladı. "İş mi?"

Beni yine onun için soyunduracak mı? Adamları için? Beni Sal'in beni kullanmak istediği gibi kullanacak mı? Ellerimi ona doladığım görüntü aklıma geliyor. Bunu birçok kez yapmıştık ama daha fazlasını değil. Beni asla başka bir şey için zorlamadı. Belki de incineceğimden korktuğu içindir.

İçimdeki ani korku dalgasını silkeleyip kendimi, geldiğimden beri bana harika davrandığını bir kez daha hatırlamaya zorluyorum. Beni kurtardı.

"Anlaşmamızı ve bunun geleceğimiz için ne anlama geldiğini tartışmamız gerekiyor."

Geleceğimizi söyleme şekli yüzünü incelememe neden oluyor. O da aynı dikkatle bana bakıyor.

"Tamam. O zaman benden ne beklediğinizi söyleyin lütfen. Anlaşmamızdan memnun olmanı istiyorum." Onun mutlu olmasını istiyorum çünkü Sal'in kanının, o pislikten geriye hiçbir şey kalmayana kadar bir kanalizasyona akmasını istiyorum. Hiddetim beni şaşırtıyor ama bunu atıp tekrar Adrian'a odaklanıyorum.

"Sen sadece ve sadece bana ait olacaksın. Kimse sana dokunmayacak. Kimse sana çok yakın nefes alamayacak. Anlatabildim mi?"

Başımı sallıyorum, tam söyleyecekken devam ediyor. "Her günün her saniyesi nerede olduğumu bileceğim. Seni güvende tutabilmemin tek yolu bu."

Eğer Sal'i öldürürse, beni koruması gereken başka kimse kalmayacağını söylemek istiyorum. Babam ona fiziksel olarak karşı koyabilecek gibi değil. Askerlerinden birini gönderebilir ama onlar bile yaşılanıyor. Geçtiğimiz yıl bana öyle geldi ki, aile koltuğuna sadece Sal'ın adamları ve onların masaya getirdiği acımasızlık sayesinde tutunabildi.

"Hepsi bu mu?" Ben soruyorum. Beni koruması kulağa o kadar da kötü gelmiyor. "Peki ya...?"

"Seks mi?" diye , sesi kuru.

Düşüncelerimi açıklayamadan başımı sallıyorum.

"Yakında bol bol yiyeceğiz. Merak etmeyin."

Kalbim kaburgalarımın bir kez daha saldırıyor, sert ve hızlı çarpıyor. "Ben bunu hiç yapmadım."

Yüzünde bir şeyler değişiyor. Belli belirsiz ama bana bakarken gözlerinde daha sert bir parıltı var. Hayır. Beni arzuluyor. "Farkındayım Angel, ama endişelenme. Sana çok iyi bakacağım."

Sözleri zararsız, ama sesindeki derin boğukluk onları kesinlikle pis gösteriyor. konuştuğunda bundan hoşlandığımı anlamamasını umarak yatakta kayıyorum. Kime ben?

Gözlerimi onunkilerden ayırıp yorganın üzerine dikeyorum. "Benden istediğin başka bir şey var mı? Eğer yoksa, yine de bu anlaşmayı kabul ediyorum. Sana güveniyorum."

Tek kelime etmeden yataktan kalkıyor, kapıya geri dönüyor ve doktoru odaya geri çağırıyor. , yorganı kalçalarımın etrafına sardım. Neden geri döndü?

Doktor başıyla bir selam veriyor ve yatağın yanında durup bana bakmak için odayı geçiyor. "Bundan emin misiniz?"

Ona ihtiyatla bakıyorum. "Evet. Eminim, ama..."

Çantasını açıyor ve kulak delme tabancasına benzeyen bir şey çıkarıyor. Ona biraz uzun süre bakıyorum ve sonra doktorun omzunun üzerinden bizi yakından izleyen Adrian'a bakıyorum.

Doktor kolumu nazikçe tutup bileğime avuç içi yukarı bakacak şekilde manevra yapıyor. Uzun süredir uykuda olan kendimi koruma içgüdülerim harekete geçmiş olabilir ama elimi sertçe ondan uzaklaştırıyorum.

"Valentina," diye Adrian.

Bana karşı hiç böyle bir ses tonu kullanmamıştı ve bir an için kendimi evimdeymişim gibi hissettim. Korku beni ele geçirmekle tehdit ediyor ve aniden kaçmak için yatağın diğer tarafına doğru çabalıyorum.

Tabii ki, bir anda orada, dikkatlice, ama bedensel olarak beni yatağa geri koyuyor ve beni tutuyor.

Ne haltlar döndüğünü bilmiyorum ama bunu kabul ettim. Bunu

kabul ettim.

Bunu kabul
ettim.

Katılıyorum.

"Ah, aman Tanrım." Doktor cihazı tekrar çantasına koyarken ön kolumdaki küçük kan kuyusuna bakıyorum. Sonra yarayı alkollü bir bezle silerek dirseğime bir acı daha gönderiyor. Bir bandaj uyguluyor ve Adrian üzerimdeyken elimden kolumu göğsüme doğru çekiyorum ve ona ters ters bakıyorum. Adam kendini toparlayıp tekrar giderken umursamıyor gibi görünüyor.

Suçlayıcı bakışlarımı Adrian'a çeviriyorum, ama o bana kumarhanede tanıştığımızda sahip olduğu aynı aç vahşi bakışlarla bakıyor. Bu beni dehşete düşürüyor ve aynı zamanda her şeyi ateşe veriyor. Gözlerimi kırıştırıyorum ve tekrar yatağa oturmasını bekliyorum. "O da neydi öyle?"

"Bir mikroçip. Her gün, her saniye nerede olduğunu bileceğimi söylemiştim. Bu seni güvende tutmamı sağlayacak. Başka hiç kimse

benim dışımda verilere erişebilir. Adamlarım bile."

Tekrar kamama iki saniye kalmıştı ama... Bunu kabul etmiştim. Üzerimdeki ağırlığını hafifletiyor ve yatağa, dizlerimin yanına oturuyor.

Beni rahatlatmak için tekrar yatmaya zorlamadı. Sanırım içime bir şey yerleştirilecek kadar iyiysen, kendi başıma oturabilecek kadar da iyiyim. Aklıma başka bir düşünce geliyor ve bu beni korkutuyor.

"Benimle işin bittiğinde, gitmeme izin verecek misin?" Bunu sorarken ona bakacak kadar cesur değilim.

Gözlerimi tekrar onunkilere dikeyor ve orada ölümcül bir şey var.

"şunu anla artık. Seni asla . Sen sadece ve sadece bana aitsin."

Sesindeki sertlik karşısında gözlerimi kırıpştırıyorum. İpeksi bir okşayışla söylenen katıksız inanç bana bir kez daha benim yaptığımı hatırlatıyor. Bu anlaşma benim. Bu yüzden başımı sallıyorum çünkü şu anda beynimde ve bedenimde neler olduğunu açıklayacak hiçbir kelimem yok.

Konuşabildiğimde yatağa dönüyorum ve ellerimi ona uzatıyorum. "O zaman ben hazırım. Burada mı seks yapacağız yoksa hastane odası gibi kokmayan başka bir yere mi gitmek istersin?"

Ağızının kenarında minik bir gülümseme beliriyor ve bu beni büyölüyor.

"şu anda seks yapmıyoruz, Angel. Merak etme. Küçük amına ilk kez girmeden önce bazı şeylerin halledilmesi gerekiyor."

Onun sözleriyle içimde tekrar bir sıcaklık parlıyor, merkezimde toplanıyor ve bana ellerimde nasıl sıkıca kavrandığını bir kez daha hatırlatıyor.

Çenemi yukarı kaldırdı ve eğilerek boynumun yan tarafını okşadı. Ona doğru eğilmekten kendimi alamıyorum. Kokusu, sıcak teni, onunla ilgili her şey içine çekiyor ve rahatlatıyor.

"Senin içinde olacak tek erkek olarak, acele etmemeyi planlıyorum. Bazen küçük Melek, karşı nazik olacağım, bazen de kendi zevkimi senden zorla alacağım."

Sesi şimdi tenimde gürlüyor, ihtiyacın sıcak parıltısını daha derin, daha sıcak bir Şeye dönüştürüyor. Söylediği her kelime, onu g ğ slerimde, yanaklarımda, hatta kulaklarımda hissedene kadar daha da artırıyor.

BaŐlattıđı ateşi s nd rmeyeceğini bilerek kal alarımdı birbirine bastırıyorum. Yaşadığım her Şeyden, dayaktan, her aŐađılanmadan, her travmadan sonra bile bana bir Şeyler hissettiriyor. Ne olduğundan emin değilim. Güvende olmak yeterince büyük bir kelime gibi görünmüyor ve birbirimizi sadece bir aydır tanıdığımızı düşünürsek sevmek Őaka gibi.

Bu alır Ben a an için farkına varmak o bakıyor aşağı
at beni bekliyordu. " z r dilerim, dikkatim dağıldı."

Dudaklarını yaladığında, kendimi yeniden kaybettim.

"Beni dinle. Dinliyor musun?"

Başımı sallayıp gözlerine bakıyorum, böylece dediğini gerçekten yapabiliyorum.

"Şimdi, personel gelip temizlik yaparken biz de duş . Sonra d ğ n m z için ayarlamalar yapacağız. Adımı ve resmi kurumamı aldıktan sonra... o ateşli amının dalacağım. Bu gerçekleŐtikten sonra, ikimiz için de geri dönüŐ yok."

kollarına alıp banyoya götürürken ağzım bir karış açık kalıyor.

Evli. Onunla mı?

ADRIAN

*D*oktorun temiz raporuna ve onun iyi olduğu konusundaki ısrarına rağmen, onu bir hafta daha mümkün olduğunca yatakta tutmaya çalışıyorum. Sonunda, o gidiyor

Çıldırmak üzereyim ve bu sinirlerimi bozuyor. Töreni tamamlamadan önce üzerinden geçmemiz gereken bir şey var. Ben onu diye hapsederken ekibim de töreni hazırlıyordu. Anlaşmamızı kabul etti ama şu anda hayatımdaki yerini tam olarak anladığından emin değilim.

Anladığından emin olmalıyım ve Sal ile babasının ona ne yaptığını tam olarak bilmeliyim. Ellerimi üzerlerine koyduğumda ikisi de ölecek ama son vermeden önce ne kadar acı çektireceğimi tam olarak bilmem gerekiyor. Sal'in boynunu şimdiden ellerimin altında hissedebiliyorum ve gözbebekleri yağlı küçük kafasından dışarı çıkana kadar boğazını sıkmak için sabırsızlanıyorum.

Bir el omzuma dokundu ve bakışlarımı kaldırdım. Valentina yüz hatlarına kazınmış bir endişe ifadesiyle karşımdaydı. "Sen iyi misin? Bir an için üzgün göründün."

Hayalden sıyrılıp ona odaklanıyorum. Bugün yatak odasında yemek yerine onu kahvaltı için yemek salonuna getirdim. Oturmadan önce paslanmaz çelik, granit ve cam dekoruma hızlıca bir göz attı. Ama onu onaylayıp onaylamadığını anlayacak kadar iyi okuyamıyorum.

Yemeğimizi bitirdik ve konuşabilmemiz için kalmasını rica ettim. Personel dağıldı ve ekibim hala tören için hazırlanıyor.

Beni dikkatle izliyor ve sandalyesinin kenarına tutunmak için kayıyorum. Sandalyeyi kendime doğru çekerken küçük şaşkınlık ciyaklaması odada yankılanıyor, o kadar yakın ki bacaklarıma dokunmamak için kalçalarını ayırmak zorunda kalıyor.

Gözlerime baktıktan sonra konuşmaya başladım. "Şimdi, baban ve Sal hakkında konuşmamız gerekiyor. Sana ne yaptıklarını anlatmanı istiyorum. Babanın sana ilk elini kaldırdığı andan seni evden kurtardığım ana kadar her şeyi."

Gözlerini masaya dikerken alını sert bir şekilde geriliyor. "Ben... Şey, annem öldükten sonra başladı. Bir nevi değişti. Onun , tanıdığım sevgi dolu baba ortadan kayboldu. Birdenbire yaptığım her şey yanlış gelmeye başladı. Ben acımasızlığı daha da arttı."

Sanki bu kötü muameleye çoktan boyun eğmiş ve bunun bir önemi yokmuş gibi gerçekçi bir tonda konuşuyor. Sanırım on yıl kadar sonra artık fark etmezdi. Her gün bununla yaşamak zorunda kalsaydınız.

"Peki ya Sal?" Soruyorum. "Ne zaman başladı?"

Bu konu onun için o kadar kolay değil. Ağır ağır yutkunuyor ve ellerini kucağında sıkıyor. "On sekizinci yaş günümde babam nişanlandığımı açıkladı ve beni Sal ile tanıştırdı. Onunla evlenmezsem Rose'la birlikte beş kuruşsuz kapı dışarı edileceğimizi ve kendi başıma ayakta durmak için gösterdiğim her çabayı mahvetmek için elinden geleni yapacağını açıkça söyledi."

Yumruklarımı sıkıyorum ama içimden yavaş yavaş akan öfkeyi ona göstermemeye çalışıyorum.

Devam ediyor ve ben her kelimesini katalogluyorum. "Zararsız bir şekilde başladı. Bana uygunsuz bir şekilde dokunuyordu. Nişanlı olduğumuz için bunun yanlış olduğunu düşünmedi. İşte o zaman babam

"Evlenene kadar benimle yatamayacağı kuralını koydu." Kederli bir kıkırdama çıkarıyor. "Muhtemelen babamın benim için yaptığı tek güzel şeydi. Her neyse, benden cinsel bir rahatlama alamayınca beni dövmeye ve bana en iğrenç şeylerin videolarını göstermeye başladı. Beni incitirken videolar çekerdi ve-" Bir solukla sözünü kesiyor ve ben de sorunun ne olduğuna dair bir ipucu bulmak için yüz hatlarını tarıyorum.

"Sal, o..." Sesi titriyor ve birkaç kez gözlerini kırıştırıyor. Sonra kollarını kendine sarıyor ve yavaşça ileri geri sallanmaya başlıyor. "O... ve... Rose."

Gözyaşları solgun yanaklarından aşağı dökülürken dudaklarından bir hıçkırık kopar. "Rose," diyor bir kez daha.

Onu kollarımın arasına alıyorum ve kucağımda yanlamasına tutuyorum. Hafızası geri geliyor olmalı ve ona Sal'in ölümünün kanıtını gösterene kadar yapabileceğim tek şey onu teselli etmek.

Yumuşak bir şekilde ağlarken birkaç saniye geçiyor ve sonra elimde kıvranıp göğsümü itiyor. "Sen, sen bana Rose'un öldüğünü söylemedin. Hâlâ dışarıda, hayatta ve güvende olduğunu düşünmeme izin verdin."

Gözlerimi kısıyorum ve küçük elleriyle göğsüme vurmasını engellemek için kollarını kavıyorum. "Her şeyden önce, benimle bu şekilde konuşma." Ses tonumu sakın ve eşit tutuyorum ve bu onu tekrar kucağıma oturtuyor gibi görünüyor. "İkincisi, Rose hakkında ya da nerede olduğu hakkında hiçbir şey söylemedim. Sadece kurtarılmamızla ilgili herhangi bir ayrıntı vermedim çünkü hafızanızda olayların nerede olduğundan emin değildim."

İçinden bir hıçkırık daha titriyor ve onu tekrar toparlamak için kollarını serbest bırakıyorum. Bir anlığına kurtulmak için beni itti ama başına gelenlerle ilgili gerçekle yüzleşene kadar gitmesine izin vermeyeceğim.

"Başka bir şey var mı? Sal'in o gece sana ne yaptığını söyleyebilir misin? Onu son gördüğünde?"

Cevap verdiğinde sesi gözyaşları ve sümük yüzünden bozuk çıkıyor. "Beni dövdü. Gizlice içeri girdim ve Rose'u çoktan yaralamıştı.

sonra benim için geldi."

Doktor muayene etti, bu yüzden Sal'in kuzenine tecavüz etmesine rağmen ona bu şekilde dokunmadığını biliyorum. Ek işkence yapmadan da ona zarar verebilirdi ama nedense oyunundaki o son adımı atmadı.

Eve geri dönüp onunla ilişkisini sürdürebileceğini ve planladığı gibi onunla evlenebileceğini düşünüp düşünmediğini hala anlamış değilim.

Daha fazla anlamaya çalışmadan telefonum cebime girdi. Tuttuğum yerde kaskatı kesiliyor ve ben onu kollarımın arasında sıkıca tutarak ayağa kalkıyorum. "Konuşmamızı bitiremediğimiz için üzgünüm," diyorum ona, "ama uymamız gereken bir randevumuz var. Hazırlanabilmen için seni yukarı çıkaracağım. Andrea sana yardım edecek."

Yüzü gözyaşları içinde ve solgun, ama bunun bir önemi yok. Benim için hâlâ içler acısı bir güzelliği var. Yüzümü boynuna yaslayıp kokusunu içime çekiyorum. "Benim için saçlarını aç." Lütfen demeye zahmet etmiyorum. Bu bir emirden başka bir şey değil ve eğer onu koridorda yürürken izlemeden önce bırakmazsa, bunu kendim yapacağım.

Onu Andrea'ya bırakıyorum ve hazırlanmak için ofisime gidiyorum. Smokinimi giymem ve masamın alt çekmecesinden yüzük kutusunu çıkarmam uzun sürmüyor. Komuta merkezine doğru yürürken, gergin hissetmeli miyim diye düşünüyorum. Ama hissetmiyorum. Onu gördüğüm andan itibaren bana ait olduğunu biliyordum. Evlilik ona toplumdan belli bir seviyede koruma sağlayacak. Ayrıca Sal'in ya da babasının, ona sahip olduğumu anladıklarında onu sahiplenmeye çalışmamalarını sağlayacak.

Tören küçük; Kai ve benim beşim artı papaz gerekli olan tek şey. Koridorda yürüyüşünü izliyorum, beyaz ipek elbisesi vücudunun her santimini sarıyor. Saçları bağlı değil ama ışıltılı bir saç aksesuarıyla yüzünden uzaklaştırılmış.

Şimdi makyaj yapıyor ama bu makyaj ne gözlerindeki kırmızılığı ne de yanaklarındaki ıslaklığı gizleyebiliyor. Ama kendi iradesiyle koridorda yürüyor ve herhangi bir telkin olmadan yeminini ediyor. O

Güvende kalmak için en iyi şansının bu olduğunu biliyor. Umarım onu zamanla şeylerin farklı olacağına ikna edebilirim.

Yemek odasında tek başımıza yemek yiyoruz ve tabağındaki yemeği zar zor itiyor. Bunu kabul edemem. Yanına bir sandalye çekip çatalını alıyorum. İtiraz bile etmiyor, sanki tüm mücadelesi bitmiş gibi.

"Bana bak," diye .

Kırmızı gözleri benimkilere kilitlendi.

"Sana yaşattıkları her şeye katlandın. Artık özgür olduğuna göre seni kırmalarına izin verme."

Tekrar tabağına bakıyor. "Öyle miyim? Bir tür tutsaklığı başka bir tutsaklıkla takas ettim."

Çenesini sertçe kavradım ve bana bakmaya zorladım. "Böyle konuşmana müsamaha göstermeyeceğim. Bir anlaşma yaptık ve senin de buna saygı göstermeni bekliyorum. Benim de kendi tarafımı onurlandıracağım gibi. Bunu sen kabul ettin. Seni bir an bile zorlamadım."

Birkaç kez göz kırptıyor ve omuzları çöküyor. "Haklısın. Biliyorum. Ama şimdi hatırladığım Rose'un gözlerini kafamda görmekten kendimi alamıyorum. Bir türlü gitmiyorlar ve onun ölümünü unutmuş olmak daha mı iyi bilmiyorum." İç çekiyor ve kalbini içinde tutmaya çalışıyormuş gibi yumruğunu göğsüne bastırıyor. "Kesinlikle daha az acıtıyor."

Babamın boş bakan gözleri önüne geliyor ama her zaman yaptığım gibi onu da uzaklaştırıyorum. "Eğer yemek yemeyeceksen, o zaman yatağa gitmeliyiz."

Başını sallıyor ve sandalyesinden kalkmadan onu kucağıma alıyorum. Yatak odasına ulaştığımızda onu yatağın kenarına yatırıyorum ve elbisesinin fermuarını bulup yardım ediyorum.

"Çok güzel bir elbiseydi," diye fısıldıyor. "Düşündüğün için teşekkür ederim. Çiçekler ve papaz da çok güzeldi. Biliyorum, senin

hazırlanmak için çok zamanımız var."

Teşekkürüne cevap vermiyorum çünkü elbiseyi çıkardıktan sonra ortaya çıkan pembemsi solgun tene bakmakla meşgulüm. Külot olarak sadece bir parça dantel giyiyor, başka bir şey giymiyor. Göğüsleri avuçlarımı dolduracak kadar dolgun ve daha dokunmayı düşünmeden edemediğim için bunu yapıyorum.

Bir elimle göğüs uçlarını okşarken diğer elimle papyonumu çıkarıyorum. Sonra ceketimi silkiyor, ayakkabılarımı tekmeliyor ve saniyeler içinde soyunmayı bitiriyorum. Çırılçıplak yatağa sürünürken gözleri kocaman ve korkmuş. Bana kıyasla çok küçük ve onu incitmek istemiyorum.

Yastıkların üzerine uzanıyor ve gözyaşları tekrar yanaklarından aşağı süzölmeye başlıyor. Dirseğimi dayayarak üzerine eğiliyor ve elimi pürüzsüz karnının üzerinde gezdiriyorum. Yakında çocuğum orada büyüyecek ve oğlumun onunki gibi bukleleri olup olmadığını görmek için sabırsızlanıyorum.

Sertçe burnunu çekmesi yüzünü tekrar taramama neden oluyor. Onu ağlarken görmek bana bir şey yapıyor. Bundan her şeyden çok nefret ediyorum. Her hıçkırık akıl sağlığımdan bir parça koparıyor, ta ki ona dokunmamaya, onu rahatlatmamaya dayanamayana kadar.

Onu kollarıma süröklüyorum ve sırtına sarılıyorum. "Sakin ol, Angel. Seni zorlamayacağım. İşleri yavaştan alacağız ama anla, ilerlemeye devam edeceğiz. Sen artık bana aitsin ve senden her şeyi istiyorum."

Yine burnunu çekiyor ve ben eğilip burnumu boynunun kıvrımına sürtüyorum. Sonra yüzümü ensesine bastırıyorum, yumuşak bukleleri yanaklarımı okşuyor. "Neşeni istiyorum," diye mırıldanıyorum, ona daha da sokularak. "Gözyaşlarını istiyorum. Acını istiyorum. Zevkini istiyorum. Hepsi bana ait. Ve ben seni almadan önce sen bana vereceksin."

Beyanatıma rağmen, kafamda bir şüphe ipliği dolaşılıyor. Sal'in hayatta olduğı her dakika, onu tutamadığım bir dakika daha demek.

Anlařmanın bana dűřen kısmını yerine getireceėim. Bir dakika sonra beni terk etmeyi dűőünebilir ve ben gitmesine asla izin vermem.

VALENTINA

I

Ağlamamı durduramıyorum ve ne zaman burnumu çeksem Adrian sertleşiyor ve parmakları üzerimde sıkılaşıyor. Kuzenimin ve en iyi arkadaşımın birkaç gün önce öldüğünü hatırlıyorum.

Koridorda yürümeme dakikalar kala düğün günümü hayal ettiğim gibi değil. Bunların hiçbirisi benim düğün günümü hayal ettiğim gibi değil. Ama dürüst olmak gerekirse, bunu düşünmekten kaçınıyordum çünkü nişanlım asla benim seçimim değildi. Gözyaşlarıma ve içimdeki hüzne rağmen, Adrian benim seçimim.

Geleneksel anlamda bir evlilik olmayabilir ama beni güvende tutacağına inanmaya çalışıyorum. Kendisinden bile. Yanaklarımdaki gözyaşlarını siliyorum ve gözümü kırıştıtararak yüzüne bakıyorum. Bu muhtemelen onun da hayal ettiği düğün gecesi değil. Parmakları kalçalarımın batıyor - acı verici değil ama sanki bekliyor. Eğer sekse hazır olmam için bekletiyorsa, bu kesinlikle olmayacak.

Rose'un yüzü tekrar tekrar gözümün önüne geliyor ve gözlerimden bir kez daha yaşlar akmaya başlıyor. Adrian beni sıkıca göğsüne çekiyor, böylece bacaklarımız iç içe geçmiş ve dudaklarım neredeyse göğüs kafesine değecek şekilde uzanıyorum. Çıplak teni beni kederimden uzaklaştırıyor. Parmaklarımı onun çok sağlam göğüs kaslarına bastırarak ona yapışıyorum. Üzerlerinde hafif bir siyah kıl parçası var ama yanağıma yumuşak bir şekilde değiyor.

Tenine ve nefes alışına odaklanıyorum. Ağlamayı bırakabilmem için düşüncelerimi tutmaya yeteceğini umuyorum.

"Üzgün olduğunu anlıyorum," diyor, sesi derin ve aramızdaki dar alanda gürlüyor. "Ama sen bundan daha güçlüsün. Bundan daha güçlü olmalısın."

Bu bir kınama değil; sesi sert ya da azarlayıcı değil. Gayet açık bir şekilde söylüyor ve bir şekilde, gözyaşlarımı tekrar silmemi ve yüzüne bakmak için çenemi kaldırmamı sağlayan şey onun samimi tonu.

Bana bakıyor ve bakışlarında hiç acıma yok. Sempati yok ama vermek de yok. Sertçe yutkunuyorum ve fısıldıyorum, "Şu anda seks yapmak istemiyorum. Sadece yapamam."

"Bu bizim düğün gecemiz."

kurtulmak için hamle yapıyorum ama o daha da sıkıyor. İçime bir korku dalgası yayılıyor. Gerçek yüzünü gösterip babam gibi, Sal gibi birine mi dönüşecek?

Bu düşünce aklıma düşer düşmez beni sertçe itiyor ve yataktan kalkıyor. Kendime bir saniye sürüyor, sonra oturup onu inceliyorum. Onu izlemezsem, üzerime gelirse kendimi koruyamam.

Ama yapmıyor. Sadece yumruklarını sıkarak yatağın ucunda bir ileri bir geri volta atıyor. Onunla yatmadığım için onu kızdırdım. Bunun anlaşmamızın bir parçası olduğunun farkındayım ama daha birkaç saat önce Sal'in çıplak bedenimdeki ellerinin anısı beynime kazındıktan sonra şu anda seks düşüncesi midemi bulandırıyor. Fiziksel olarak midemi bulandırıyor.

Sabırsızca gözyaşlarımı siliyorum ve onun adımlarını izliyorum. Özür dilemeli miyim? Kendimi yere atıp zaten sahip olmak için pazarlık yaptığı şeyi almaması için yalvarmalı mıyım? Aramızda olanları kabullendiğimi sanıyordum ama şimdi, anılarımın yeniden su yüzüne çıktığı diğer tarafta, her şey çok daha ağır, çok daha gerçek geliyor.

Ve Sal'in ölmesini çok daha fazla istiyorum. Bu anlaşmayı yapmamın sebebinin onun ölümü olduğunu düşünüyorum. Bugün neden bir yabancıyla evlendiğimi ve neden şu anda onun yatağında sadece bir parça dantelle oturduğumu. Onu öldüremediğim için bundan vazgeçmesi riskini göze alamam. Neredeyse beni öldürecekti ve ben zar zor koydum.

"Özür dilerim," diyorum ancak fısıltının üzerinde bir sesle.

Beni duyuyor mu yoksa görmezden mi geliyor bilmiyorum ama volta atmayı bırakmıyor. Gözlerimden yine yaşlar süzölüyor ve sonra yan masadaki lambayı kaptığı gibi yere çarpıp paramparça oluyor.

Yatağın üst kısmına doğru koşup yastıkların arasına giriyorum. Yatağa doğru dönüyor ve yumruklarını yatağın ucuna dayayarak bana uzun uzun bakıyor. "Sana dokunmadım."

Ses tonu yastıkları koymak istememe neden oluyor ama onu daha fazla kızdıracağını bildiğim için yapmıyorum. Bunu babamda birçok kez . Ben kendimi savundukça o daha sinirleniyordu.

"Biliyorum," diye girişimde bulundum. ". Özür dilerim."

Bu sefer ellerini havaya kaldırıyor. "Özür dilemeyi kes. Senden özür dilemeni istemedim. Senden istediğim şey, seni incitmeyeceğimi anladığına dair bir kanıt. Benimle birlikte olduğun haftalarda bunu yaptım mı?"

Başımı sallıyorum, içimi bir suçluluk duygusu kaplıyor. "Hayır, yapmadın. Yani, nazik olmaktan başka bir şey yapmadın. Bu seninle ilgili değil."

Gözleri sert. "Açıkla."

Yutkunuyorum ve dudaklarımı ıslatıyorum. "Öfkesini kontrol edebilen ya da en azından bana yöneltmeyen bir erkekle hiç birlikte olmadım. Ne zaman sinirlensen, öfkeni benden çıkarmanı bekliyorum. Bu sen değilsin. Anılar geri geliyor, düğün ve sen

öyle olmak..." Çıplaklığına el sallıyorum. bir santimi muhteşemdi. "Bunaldım."

Boktan bir açıklama ama tek şey bu.

Uzaklaşıyor ve camlar yere çarparak kırılıyor. Bu sefer kıpırdamadan duruyor, onu dikkatle izliyorum. Ama sözüne sadık kalarak bana yaklaşıyor ya da benden bir şey talep etmiyor.

Suçluluk duygusu daha da keskinleşiyor, bir kıymık gibi batıyor. Yüzümü battaniyeye kuruluyorum, makyaj lekesi kalıyor ama umurumda değil. Sonra dikkatlice yataktan kalkıp yavaşça ona yaklaşıyorum.

Ona ulaştığımda, sırtı bana dönük bir şekilde hareketsiz duruyordu. Uzanıp omzunun arkasına hafifçe dokunuyorum. Hareket etmiyor ve nefes alıyor gibi bile görünmüyor. Bir an için elimi geri çekmek, yatağa dönmek ve o benimle ne yapacağına karar verene kadar yorganın altına saklanmak istiyorum. Ama yapmıyorum.

Anılar bana geri geldi, ama onunla birlikte onun anıları da. Sal'in beni bağladığı bağları çözdüğü an. Ve beni nazikçe kollarına alıp oradan nasıl çıkardığını. O zamandan beri sürekli yanımda, benimle ilgileniyor, iyileşmeme yardımcı oluyor. Bu gerçekleri hatırlamak zorundayım - sadece travmayı değil, aynı zamanda nimetleri de.

Elimi sıcak tenine koyuyorum ve parmaklarımı geniş omuzlarında gezdiriyorum. İnanılmaz derecede büyük görünüyor. Onunla tanıştığım andan beri öyle, ama çıplak ve kızgınken daha büyük görünüyor.

Beni itip kakmadığında, tereddütle diğer elimi tenine koyuyorum, avuçlarımın altında kürek kemiklerinin genişliğine hayret ediyorum. Sonra avuçlarımı omuzlarının üstünden pazılarına doğru kıvrıyorum. Bunu yaparken, sırtına doğru adım atıyorum ve dudaklarımı omurgasının sert uzunluğuna bastırıyorum ve fısıldıyorum, "Özür dilerim."

Yüzünü bana dönmesine tepki bile veremeden beni kollarının arasına alıyor. Bir kez daha, sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi beni yatağa taşıyor.

ve beni buruşuk yorganın üzerine yatırıyor. Onu daha fazla kızdırmak istemediğim için ne yapacağını görmek için bekliyorum.

Yine de gerginliğin bir kısmı omuzlarını terk etmiş gibi görünüyor ve artık bir şeyi yumruklamak için sabırsızlanıyormuş gibi yumruklarını sıkıp amıyor. Beni tekrar kollarına alıyor ve kucağına taşıyor. Başım çenesine ancak ulaşıyor ve ona bakmak için başımı eğmek zorunda kalıyorum. Yüzünü grebildiğimde ruh halini anlamaya çalışmak daha kolay oluyor. Pek bir şey belli ettiği söylenemez.

"Sana zarar vermeyeceğim," diyor bana yüzüncü kez.

Cevap olarak alnımı göğsüne bastırıp onu içime çekiyorum ve dumanlı kokusunun beni tanıştığımız geceye geri götürmesine izin veriyorum. En ufak bir umut ışığı kazandığım geceye. Her şeyi değiştiren geceye.

Beni nazikçe yatağa geri yatırıyor ve kalçalarımın arasına yerleşiyor. Altında geriliyorum, ama külotumu çıkarmak için hiçbir hamle yapmıyor ya da sert uzunluğunu her yerde hissedebilmeme rağmen bana srtnmyor.

Eğilip beni nazikçe öptüğünde ne yapacağını merak etmek için çok küçük bir anım var. Bu, sadece birkaç saat önce mihrapta bana verdiği pckten daha fazlası. Her nasılsa, sadece dudakları dudaklarıma değmiş olsa da, çok daha fazlasını vaat ediyor.

"Dokun bana," diye emrediyor. "Eğer bu i çamaşırını yırtıp atmamı ve sikimi içine gmmemi istemiyorsan, şimdi dokun bana."

Ellerimi omuzlarında gezdirip pazularına kadar iniyorum, sonra ellerimi aşağıya indirip belinin etrafından dolanarak sırtındaki sert kaslara ulaşıyorum. "Bu iyi mi?"

"Daha fazla."

Ellerimi st kısmına doğru hafifçe indirdiğimde boynuma bir sıcaklık çarpıyor. Sırtının yuvarlak bir kıvrımla birleştiği yerde keskin bir kavis var.

Poposunun yumuşaklığı hoşuma gitti. Parmaklarımı üzerinde gezdiriyorum ve sonra tekrar yukarı kaldırıyorum. "Başka nerene dokunmamı ?"

Sorduğumda bunun aptalca bir soru olduğunu fark ettim. Sence ona dokunmamı istediği yer neresi? İhtiyacının kanıtı çok kalın ve karnıma çok fazla batıyor. "Eğer oraya dokunmamı istiyorsan, üzerimden kalkman gerekecek."

Dikkatlice uzaklaşıyor ve yastığa yerleşiyor, bir dizini destekliyor, sertliği kaya gibi sağlam karın kaslarına yaslanıyor. Sürünerek yaklaşımdan ve kalçasının yanına yerleşmeden önce ona bakmak için zaman ayırıyorum.

Elini kalçama doluyor, beni izliyor. "Dokun bana." Bu kez sesi nazik, yalvarır gibi ama kadar da ileri gitmiyor. Uzanıyorum ve onu sıkmamdan hoşlandığını hatırlayarak sertçe kavıyorum. Başını yastığa yaslıyor ve gözlerinin kapanmasına izin veriyor. Bakışlarımı yüzünden ayırdığımda görevime odaklanıyorum.

Bu gece bana zaman ve mekân hediye ediyor ve bunun için ona teşekkür etmeliyim. Yaklaşıyorum ve ona bakıyorum, aklımdaki şeyi nasıl yapacağımı bulmaya çalışıyorum. Ama çözemiyorum, bu yüzden omuz silkiyorum, kambur duruyorum ve üzerindeki koyu mor taci kucaklıyorum.

Bir nefes tıslıyor ve başını kaldırıp bana bakıyor. Beni durdurmak için bir hamle yapmayınca, tepkilerini görebilmek için yüzümü çevirerek onu tekrar yalıyorum.

"Beni dudaklarının arasına al, Angel. Bana zarar vermeyeceksin."

Söyleneni yapıyorum ve ağzımı onun kalın sikinin etrafında kaydırıyorum. Tadı tuzlu, ama kötü bir şekilde değil ve bir dakikamı onu boğazımın arkasına ne kadar sokabileceğimi test ederek geçiriyorum. Elinin ağırlığı buklelerime dolanana kadar çok uzak değil ve beni biraz daha ileri itiyor.

İnliyor ve gözlerim yaşıyor ama kontrolü ele almasına izin veriyorum. Saçlarımı yumrukluyor ve başımı aşağı yukarı, yukarı aşağı sürüklüyor. Beni kendine alet ederken tutacak bir şey bulmak için kalçalarını kavıyorum.

zevk. İğrenç, biraz acı verici ve o kadar sıcak ki arasında cevap veren ıslaklığımı hissedebiliyorum.

Tekrar inliyor ve ses yeni bir şekilde içime işliyor. O temposunu artırırken dişlerimi yolundan çekmeye odaklanıyorum. Bir sonraki hamlesi öğürmeme neden olduğunda, ağzımın içine bir kez daha sertçe itiyor ve sonra boşalıyor. Beni şaşırtıyor ve geri kalanı dudaklarımdan ve çenemden aşağı süzülmeden önce sadece birazını yutuyorum.

Elinin ağırlığı gidince ayağa kalkıyorum ve elimin tersiyle yüzümü siliyorum. Gözleri kapalı ve göğsü maraton koşmuş gibi kabarıyor.

"İyi misin?" diye sordum.

Bir gözünü açıyor, beni belimden yakalıyor ve kolunun kıvrımına doğru çekiyor. "Ben harikayım, Angel. Buraya uzan ve şimdilik biraz dinlen."

Ona doğru kıvrılıyorum ve saatler sonra ilk kez zihnim mutluluk verici bir şekilde sakin ve berrak. Işıklar bile uyuyakalıyorum.

ADRIAN

I

Bugün takımımın etrafında olmamam gerektiğini biliyorum. Ona dokunmamak, onu almamak sinirlerimi . Yine de ağladığında, onu teselli etmekten ve Gözlerindeki ışığın geri gelmesini. Sonunda o ışığı söndüren kişi olma düşüncesine de katlanamıyorum.

Masadaki yerimi alırken adamlarımdan hiçbirinin ukalaca bir yorumda bulunmamasına şükrediyorum. Her zamanki gibi öldürmek için giyinmiş olan Kai kendini sandalyeye atıyor. "Henüz bir şey yok."

Şu anda yeni karımın kalçaları arasında eğleniyor olmam gerekirken neden burada hepsi biliyor. "Hiç ipucu yok mu?"

Kai telefonunu çıkarıp bana uzattı. "Gitmek isteyebileceği her yerde ve her şeyde gözüm var."

Telefonu sıkıyorum ve ezmeden önce geri veriyorum. "O piç sonsuza kadar saklanamaz. Onunla başa çıkabilmem için ortaya çıkarılmasını ve kilit alınmasını istiyorum." Kai evliliğimin şartlarını biliyor ama diğerlerinin hiçbirisi ... henüz. Onları aydınlatacak havada değilim.

"Peki ya babası? O cephede bir hareket var mı? Kızına ya da yeğenine ulaşmak için herhangi bir çaba göstermedi mi?"

Kai gözümü yakalamak için öne doğru eğildi. Ruh halimi okumaya çalıştığına şüphe yok. Bu çok açık olmalı. "Söyleyebileceğimiz bir şey yok. Buna göre

personelerle göre aralarında gergin bir ilişki var. Bazı günler onunla neredeyse hiç konuşmuyor, bazı günler ise... diyelim ki içinin boşaltılması gerekiyor."

Gözlerimi kapatıp bir an nefes alıyorum, öfkemi dizginlemem gerekiyor. Burada arkadaşlarımdan bir suçu yok. "Peki ya toplumun geri kalanı? Sezon başladığından beri herhangi bir değişiklik oldu mu?"

Herkesi etkisiz hale getiren iri ve tatlı gözleriyle Andrea ilk sözü aldı. "Alexei ve ben vardiyaları izliyoruz. Şimdiye kadar kimse büyük bir hamle yapmadı, ama yemin ederim patron, ne zaman bir etkinlikte görünsek, insanlar seni soruyor. Yemin ederim annelerden biri kızının göğüslerini Alexei'nin suratına onu ikna etmeye çalıştı."

Kız kardeşinin daha karanlık ve sert versiyonu olan Alexei omuz silkti. "Oldukça iyidiler. Tabii ki, belirsiz davrandım ve hızlı bir çıkış yaptım. Onlara memeleri Andrea'nın yüzüne koymalarını söylemeliydim. O da bu dikiz şovunu benim kadar takdir edebilirdi."

Andrea omuz silkiyor ve hepimize göz kırpmıyor. "Gözümüz üzerinde olacak. Şu anda Valentina'nın babasını şehir dışında bu kadar meşgul eden işin ne olduğuna dair daha fazla bilgi edinmeye çalışıyoruz."

Başımı sallıyorum, kızgınlığımın bir kısmı da onunla birlikte sönüyor. "Aklımda kalan şey Sal'in neden onunla gitmediği? Bu tür gezilere genelde o gider."

Ivan, benim sessiz kasım, bu soruyu yanıtlıyor. "Ayrıca anlamaya çalıştığımız bir şey var. Sadece zaman istemiş olabilir-" Ayrılıyor. Valentina'yı eve getirdiğimiz gün oradaydı.

Düşünerek ellerimi inceliyorum. "Plan yapacak kadar zeki değil. Acaba başka bir şey mi vardı ve o sadece fırsatı mı gördü? Bir şeyleri kaçırmıştık gibi hissediyorum ve bu duygudan nefret ediyorum."

Herkes tedirgin bir şekilde yer değiştiriyor. Her şeyi bilmek benim işim. Eğer bilmezsem, bilinçli bir karar veremem ve verdiğim tek karar da bu olur.

"Sal'e dönelim. Bana onun durumundan bahset. Ailesiyle birlikte evde mi kalıyordu?"

Kai dikkatimi çekiyor. "Bazen, tam zamanlı değil, çoğunlukla babasının iş için ona ihtiyacı olduğunda ya da birlikte katılmaları gereken bir etkinlik olduğunda."

Sal'in Valentina'ya dokunduğu anı beni çok etkiliyor ve yumruklarımı bacağıma doğru kıvırıyorum. "Peki ya para? Ailesinin paraya ihtiyacı var. Onunla bu yüzden evlenmek istiyordu, değil mi? Ailesine yeterince para teklif edersek, sence ona sırt çevirirler mi? Karşılığında saklandığı yeri verirler mi?"

Kai'nin gözlerine bakıyorum, cevabını bekliyorum. "Bence yapacaklarmış gibi davranabilirler. Paranızı almaktan mutlu olurlar ve sonra da bizimle dalga geçmek için yanlış bir yer ya da yanlış bir iz verirler."

"Teklifi yap ve ne olacağını gör. Isıracaklar mı yoksa görmezden mi gelecekler bilmek istiyorum."

Kai seçiminden memnun görünmese de başını sallıyor. Kahretsin, ben de bu konuda mutlu değilim ama kararımı verdim ve kararlarımdan geri dönmem.

Sakinleşip Valentina'nın yanına dönmeliyim. Benim yanımda ne kadar rahat hissederse, kalbini kazanmaya o kadar çabuk başlayabilirim. Henüz hiçbir fikri yok ama seks, kullanacağım silahlardan biri olacak.

Ayağa kalkmak ve ekibimi incelemek için itiyorum. "Neye mal olacağı umurumda değil. Onu bulun ve buraya getirin."

Arkamdan gelen bir hava akımı kapının açıldığını haber veriyor. İlk başta, burada tuttuğumuz sürahi için kahve getiren aşçıyı bekliyorum. Ama gelen o değil, Valentina. Benim gömleklerimden birine sarınmış, boynundan dizlerine kadar örtüyor. "Yapma. Lütfen. Ona para veremezsin."

İçimde öfke kabarıyor. Ne cüretle komuta odama girip emir vermeye başlar? Sandalyeden kaçtım ve onu yakaladım.

üst kol. "Burada ne yapıyorsun?"

Ben yokmuşum gibi davranarak bana değil odadakilere hitap ediyor. "Eğer daha fazla parası olursa, daha fazla kadın ve çocuk alıp satabilir. Onlara ne yaptığını, neler yaşadıklarını bir bilseniz... ailesine hiçbir şey vermeyin. Gerekirse yardım ederim. Beni yem olarak kullan. Beni geri alma şansına bayılacaktır."

Parmaklarımı çenesine doluyor ve onu bana bakmaya zorluyorum. "Yatak odası. Şimdi," diye bağırıyorum.

Bana bir saniye bakıyor ve onu omzuma atıp dışarı sürüklemem gerekebileceğini düşünüyorum. Ama sonra dönüyor, kolunu tuttuğum yerden çekiyor ve odadan çıkıyor.

"Emirlerimi aldın," diyorum Kai'ye. Başını salladı ve ben de onu takip ettim.

Koridorda fazla uzaklaşmamıştı, ben de ona yetiştim. "Aklından ne geçiyordu? O piçi öldürmem için bana gelen sendin ve şimdi bunu yapma şeklimi beğenmiyor musun? Başka seçeneğin yok Angel."

Uzun bir hıçkırık çıkarıyor ve sonra ayaklarımın dibinde yere çöküyor. Çıplak bacaklarının soğuk parke üzerindeki görüntüsünden nefret ediyorum ama yine de yanına çömeliyorum. "Neler oluyor? Lütfen söyle bana, yoksa seni cezalandırmak zorunda kalacağım ve ikimiz de bunu istemeyeceğiz."

Nefes nefese kalıyor ve gözyaşı lekeli kirpiklerinin arasından bana bakıyor. "P-P- Beni cezalandırmak mı?"

"Az önce komuta odama girdin, ekibime verdiğim bir emre karşı geldin ve onların önünde bana saygısızlık ettin. Bunu yapsaydın baban sana ne yapardı?"

Zaten solgun olan teni kül rengine dönüyor. "Ona para vermene izin veremem. Daha fazla çocuk en korkunç şekillerde zarar görecek. Adamlarıyla birlikte videoları bana zorla izletirdi..." Elini ağzına götürüyor ve hastalanmak üzereymiş gibi sertçe yutkunuyor.

Başını göğsüme yaslıyorum. Garip bir aç ı ama bu öfkenin bir kısmından geri adım atması için onu hissetmeye ihtiyacım var. Her ne pahasına olursa olsun sahip olma ve fethetme talebinden.

"Konuş benimle, Angel. Konuş ki daha sonra ikimizin de pişman olacağı bir şey yapmayayım."

Ellerini pazularıma doluyor ve ona daha sıkı sarılmama izin veriyor. "Ne demeliyim?"

"Ne istersen, Angel. Her şeyi yaparım."

Sertçe yutkunduğunu duyuyorum, sonra başını hafifçe yana kaydırıyor. Ama konuşmuyor. Ağzını tekrar açtığında eski bir Çek ninnisi söylemeye başlıyor ve sesi... unutulmaz. Lütfen şarkı söylemeyi kes gibi değil. İçimde yankılanıyor, doğrudan hafızama gidiyor ve aniden meleğim ve ben değil, annem beni kucaklıyor, beni uyutmak için aynı şarkıyı söylüyor.

İliklerime işliyor, çocukluğumdan beri hissetmediğim bir şekilde beni anında sakinleştiriyor. Kıpırdamadan duruyorum ve onun kaosu ve karanlığın bir kısmını yatıştırmasına izin veriyorum.

Bana şarkı söylemeye devam ederken kollarıma alıyorum ve yatak odamıza geri götürüyorum. Onu yatağa yatırana kadar durmuyor ve ben de önünde dizlerimin üzerine çöküyorum. Çıplak tenini ve iç çamaşırının minik dantel parçasını ortaya çıkarmak için gömleğimi açtığımda hiç ses çıkarmıyor.

Eğer onu tam burada, şu anda , ona bu şekilde dokunacağım. Bana verdiği mutluluğun bir kısmını geri vereceğim.

Külotunu tek bir yumuşak hareketle çıkarıyorum ve elleri saçlarıma gömülüyor.

"Bekle, lütfen, yapma."

Vücudunun yukarısına, pembemsi solgun tenine ve meme uçlarının yumuşak şeftali uçlarına bakacak kadar uzun süre duraklıyorum. "Bunu ben yapıyorum Angel. Bunu senin cezan olarak düşün. İşleri ilerletiyoruz. Bunu yapmayacağım.

Henüz içine girmedim, ama bu kesintin için istediğim ödeme."

Parmakları bir an saçlarımı karıştırıyor ve ben de ona düşünmesi için zaman tanıyorum. Sonuç aynı olacak olsa bile. Ona zaman tanımak yapacağım şeyi değiştirmeyecek ama onu bu küçük duraksamaları kendi yararına kullanacağım.

Saniyeler tek kelime etmeden geçip gidiyor. Bir karara vardığında bacaklarını biraz daha açıyor ve başını yatağa yaslıyor. Şu anda dünyanın en kötü doktor muayenesini geçirecekmiş gibi görünüyor. Aminin ön sıra görüntüsüyle görevime odaklanıyorum.

Burası da pembe ve onu açtığımda nefesi kesiliyor. Bu beni kıkırdatıyor. "Daha sana doğru düzgün dokunmadım bile, Angel. Etkilenmek için biraz bekle."

Bacakları omuzlarımin etrafında titriyor ve uzanıp onu kıkırdan tutarak kendime doğru sürüklüyorum. Küçük şaşkınlık çılgınlığına tekrar gülüyorum.

"Sakin ol aşkım, sana zarar vermeyeceğim. Aslında tam tersi."

Çekinmesi için ona zaman vermedim. Eğildim ve dilimi göt deliğinin küçük büzüğünden klitorisine doğru kaydırdım. İçindeki her şey sarsılıyor ve kıkırdanmasını engellemek için kollarımı kalçalarına dolamak zorunda kalıyorum.

Onu tekrar yalıyorum, bu sefer kendim için, dilimi içine sokup tadına bakıyorum. Cennet gibi. Tıpkı olacağını bildiğim gibi.

Sonra kısa, düz darbelerle klitorisine doğru yalıyorum. Klitorisini torna ettiğimde tekrar sarsılıyor, parmakları sonunda tekrar saçlarımda hareket ediyor.

"Oh, hoşuna gitti mi?" Islak tenine karşı fısıldıyorum. Klitorisini dudaklarımin arasında emiyorum ve verdiği tepkinin tadını çıkarıyorum.

Onu tutarken daha çok kıvrınmasını sağlamaya odaklanıyorum. Onu orgazma zorlamam bir davranış değil, ama bunun bir

Ceza.

Nefes nefese kalışı bana ulaşıyor ve bacaklarının kulaklarıma dolandığını hissediyorum. Çok yakın ve uçurumun kenarına geldiğinde tatlı balının tadına bakmak için sabırsızlanıyorum.

Saçlarımı avuçlaması ve sırtını eğerek amını ağzıma daha sert sokması saniyeler sürüyor. Ona tam olarak istediğini veriyorum ve klitorisini daha hızlı kızdırmak için dilimin ucunu kullanıyorum.

Boşalırken çıkardığı nefesli inilti şimdiye kadar duyduğum en tatlı ses. Onu daha yumuşak yalıyorum, yatağa yerleşene kadar yavaşça geri çekiliyorum, elleri kalçalarının yanına düşüyor.

Ona bir öpücük daha veriyorum ve sonra ayağa kalkıp ona bakıyorum. "Peki sen bana ne diyorsun?"

Tek gözünü açıp bana bakıyor. "Evet, bu bana öğretecek."

VALENTINA

E Bana her dokunduğunda hala irkiliyorum. Bu konuda kendimi kötü hissediyorum çünkü "cezasından" bu yana geçen birkaç hafta boyunca beni memnun etmekten başka bir şey yapmadı. Benimkine dayanarak

Babam beni ilgilendirmeyen şeylere burnunu soktuğum için bana çok daha kötüsünü yapabilirdi.

Ama bana karşı sabırlı. Her kaçışıma bir öpücük ve tenimde daha fazla eliyle karşılık veriyor. Sanki bana dokunmadan duramıyor. Sanırım anlaşmayı bunun için yaptım. bunu kabul ettim, hayatımı ona çoktan teslim etmişken neden bu kadar çaba sarf ettiğini tam olarak anlamasam da.

Parmakları bacaklarımın arasında ve ağzı tenimde uyanıyorum. Bazı sabahlar, kalçalarımın sıcak ve sert bir şekilde boşalana kadar kendini bana sürüyor. O zamanlar, onu kollarıma çekip her şeyini istediğimi söylemekten kendimi alıkoymakta en çok zorlandığım anlardır.

Bazı günler diğerlerinden daha kolay geçiyor. Çoğu zaman çatı katından inanılmaz manzarayı seyretmekle ya da kitap okumakla yetiniyorum. Sürekli üzerinde yürümek zorunda yumurta kabukları olmadan evde olmak gibi bir şey. Arkadaşları ve korumalar nazik ve hayatımda ilk kez gerçekten güvende olduğumu hissediyorum.

Burada ne babamın ne de Sal'in bana ulaşabileceğinden şüpheliyim. Deneyebilirler ama o zaman da hayatımda gördüğüm en belalı askerlerle karşılaşılır.

hiç görmedim.

Kendimi burada, içerde kalırsam hiçbir şeyin bana ulaşamayacağına ikna ettim. Kabuslarım bile. Bu hem yalan hem de gerçek. O bana sarıldığında dünya sessizleşiyor ve ben bu duyguya tutunup benimle ilgilenmesine izin verdiğim için kendimi suçlu hissediyorum. Sanki mutluluğum Rose'a bir çeşit ihanetmiş gibi.

Yanıma yatamadığı nadir zamanlarda kabuslar geri geliyor. Sal'in yüzünü bana bakarken ve üzerime gelirken görüyorum. Rose'un, yaşadığı onca şeye rağmen hayatta kalan kişi olduğum için beni suçlayan gözlerini görüyorum. Babamın bana her şeyin benim olduğunu söyleyen acıyan yüzünü görüyorum.

Kabuslardan sonra onun kollarında uyanıyorum ve bir gece daha iblisleri kovalamasına izin veriyorum. Onlardan ne kadar bilmiyorum ama umarım Sal'in öldüğüne dair kanıtı gördüğümde belki biraz huzur bulurum, belki Rose sonsuza dek huzur bulur. O zamana kadar, güvenlik ve suçluluk arasında garip bir pinpon oynuyorum.

Yatağında uzanıp tavana bakıyorum. Adrian çoktan kalkmış, giyinip gitmişti. Onunla birlikte kalkmak için hareket ettiğimde, beni yatakta kalıp dinlenmeye çağırdı. Yaralarım bugünlerde hafif ağrılardan başka bir şey değil ama yine de beni şımartmak istiyor. Annem öldüğünden beri böyle hissetmemiştim.

İstediği gibi burada kalmaktan memnunum ama uyumaya cesaret edemeyeceğim. Yanımda o olmadan olmaz.

Kısmen açık olan banyo kapısından bir hışırtı geliyor. İlk tepkimin korku olmasından nefret ediyorum. Vücudumda geziniyor, beni felç ediyor. Duyularım kapıyı izlemeye ve başka sesleri dinlemeye daralıyor.

Yatak odasından geçmeden banyoya tek yolu, başka bir yatak odasından diğer tarafa geçmekti. Görünüşe göre benim olması gerekiyordu, ama Adrian ne olursa olsun onunla kalmam gerektiğini açıkça belirtti.

Ŗu anda banyoda sadece ben ya da o olmalıydı. Yavaşça doğruluyorum ve yatağın kenarından sürünüyorum. Ne hissettiğimi bilmiyorum. Biri etrafımda toplayabildiğim bu küçük güvenlik parçasını kırdıysa, neredeyse öfkeli ve vahŖi hissediyorum, bunun için intikam almaya hazırım.

Kapıya ulaşmak için zeminde dikkatlice ilerliyorum. Kafamı yan tarafa sokmak yerine, menteşeler boyunca uzanan aralıktan bakıyorum. Çok geniş değıl ama banyodaki herhangi birini görebilmem için yeterli bir görüş açısı sağlıyor.

Ne bulmayı beklediğimi bilmiyorum ama... Adrian... kalçalarını banyo tezgâhına dayamış, pantolonu dizlerinde ve elinde.

Onu otoritesinden, taleplerinden ve onu benim için bu kadar büyüleyici kılan her Ŗeyden tamamen sıyrılmış olarak görmeye niyetlenerek onu izlerken arka plandaki gürültü silinip gidiyor.

Ondan hâlâ hoşlanıyorum. Hâlâ onu istiyorum, böylesine korunmasız bir ana tanık olduğum için daha da çok istiyorum. Elini tabandan uca doğru uzun ve yavaş vuruşlarla okşuyor. Neden yatak odasına gelip ona dokunmamı istemediğini merak ediyorumBen yeni ve samimi ilişkimizi tanımaya çalışırken o da gergindi, belki de sadece biraz ihtiyacı vardı.

Elini boyuna götürüp sonra tekrar indirirken büyülenmiş gibiyim. Vuruşlarının temposu arttığında kapıya daha da yaklaşıyorum. O kadar yakın ki, nefesimin tahtadan bana ulaştığını duyabiliyorum.

Diğeri elini taşaklarını avuçlamak için aşağı indirdiğinde donup kalıyorum, ağzından kaçırabileceğı tek bir sesi bile kaçırmamak için nefesimi tutuyorum.

Böyle çok güzel. Kalçaları kalın ve kaslı, kolları kendini tatmin etmek için çok çalışıyor. İçimde sıcak bir ihtiyaç sarmalı dönüyor. Daha yeni yeni farkına varmaya başladığım bir duygu bu. Ama Ŗimdi, onu izlerken tüm gücümle içimde alevleniyor.

Sadece beyaz bir tişört ve iç çamaşırı giymiş, izlerken elimi karnımdan aşağıya ve külotumun içine kaydırıyorum. Parmaklarım klitorisime ulaştığında benden kaçan iniltiyi yakalamaması için dudaklarımı sıkıca kenetliyorum.

İçime doğru ateş eden uzun bir homurtu çıkardığında zar zor hareket etmeye başladım. Sert bir şekilde boşalıyor, bir eli dölünü yakalamak için ucun etrafında, diğeri ise kendini hızlı bir şekilde çalıştırıyor.

Ellerini yıkamaya başladığında, yatağa geri dönüyorum ve tam banyodan çıkıp ellerini havluya sildiği sırada yorganın üzerine tırmanıyorum. "Uyanık mısın, Angel?"

Ona baktım ve başımı salladım. Bedenim hâlâ sıcak ve muhtaç. Bana dokunduğunda çiçek açan ve asla tam olarak bırakmayan bu acı.

Yatağın kenarında durup beni inceliyor. "Gelip kahvaltı yapacak mısın?"

Başımı salladım. "Şu anda çok aç değilim. Canım istediğinde bir şeyler atıştırırım."

Yavaşça yanımdaki yatağa kayıyor. "Neler oluyor?"

Oh, adamım. Şimdi kendime dokunurken onu izlemiyormuşum gibi davranmalıyım. Hiçbir zaman iyi bir yalancı olmadım. "Bir şey yok."

Dudaklarının kenarında minik bir gülümseme beliriyor. "Val, göğüs uçların gömleğinin içinden dışarı çıkmak üzere. Ve yanaklarındaki o pembe kızarıklığı tanıyorum."

Omuz silkiyorum. Ama bundan kurtulmama izin vermeyecek.

Elimi o kadar hızlı tutuyor ki tepki bile veremiyorum. Ağrıyı bastırmak için kalçalarımı birbirine bastırdığımda gözleri kısılıyor. "Bensiz burada ne yapıyordun?"

Eğer kendime dokunmamı daha ileri gitmeye hazır olduğumun bir işareti olarak algılsa, sonunda işleri tamamlamak için, onu çevirecek metanete sahip miyim bilmiyorum. Yine de bir parçam hala

Oraya gitmeye korkuyorum. Beni zorlayacak mı? Bunu düşünmek kaba geliyor ama olanlardan sonra elimde değil.

Elimi dudaklarına götürürken beni izliyor. Orta ve işaret parmağımı ağzına alıp dilini etrafında döndürdüğünde nefesim kesiliyor. Sonra bileğimi yavaşça yatağın bırakıyor ve bana yakıcı bir bakış atıyor. "Az önce kendine mi dokundun?"

Cevabı zaten bildiği için sadece başımı sallayabiliyorum.

"Beni banyoda izlerken yaramazlık yapıp kendine mi dokunuyordun?"

Yine başımı sallıyorum, yanaklarıma sert bir sıcaklık vuruyor. Kulaklarımin bile kızarmaktan pembeleştiğine şüphe yok.

"Bana ne yaptığınızı, nerede durduğunuzu gösterin."

Talebi tuhaf ama ona veremeyeceğim bir şey istemiyor. Yatağın diğer tarafından kalkıyorum ve menteşelere bakmak için banyonun kapısında duruyorum. Kapıyı onun açtığı yerden yeniden yerleştirmem .

"Ah," diyor kulağıma ve ben sıcıyorum çünkü yaklaştığını bile duymamıştım. "Kendine burada mı dokundun, yoksa yatağa geri mi?"

"İşte," diye fısıldıyorum, sesime güvenmeden.

Beni kucağına aldı ve gelin gibi yatağa götürüp yastıkların üzerine yatırdı. İşte bu kadar. Beklemekten yoruldu ve şimdi bir şeyi başlattığıma göre, onu bitirme ihtiyacı hissedecek.

"Şu anda neden bu kadar korkmuş görünüyorsun?"

Başımı sallıyorum, çenemi yukarı kaldırıyorum. "Korkmuyorum."

Ayakkabılarını çıkarıp yatağa tırmanıyor. Dizlerimin arasına sürünüp kalçalarımı açmamı işaret açıyorum. Kemerini ve ardından fermuarını açıp kalçalarımın arasına yerleşirken titriyorum.

"Seni cezalandırmalıyım, Angel."

Son cezamızı hatırlıyorum ve yeniden ateşleniyorum. O beni yumuşak yatağa bastırırken bile.

"Senin zevkin bana ait, başka kimseye değil. Sana bile değil. Eğer rahatlamaya ihtiyacın varsa, bana gel, ben de sana vereyim."

Sertçe yutkunuyorum ve gözleriyle buluşuyorum. "." Kelimelerim zorlayıcı olsa da, ses tonum fısıltının biraz üzerinde.

Eğiliyor ve kulak mememi ısıırıyor, çok ama çok hassas kulak mememi. "Ve senin içine girdiğimde ve zevkim sana ve sadece sana ait olduğunda, ihtiyaçlarımla sana geleceğim. Şu anda sabırlı olmaya çalışıyorum ama parmaklarında tatlı amının kokusunu duymak kontrolümü sağlamama yardımcı olmuyor Angel."

Sözleri çok iğrenç. Benimle bu şekilde konuştuğu her seferinde çok tahrik oluyorum. Bende bir sorun mu var diye merak ediyorum.

Onun sert uzunluğunu külotumun üzerinde hissedebiliyorum. Tam da onu arzuladığım yerde. Ama yine de korkutucu. İç çamaşırımı yırtıp beni yatağa bağlayacak mı? Kendini zorla içime sokacak mı? Sahneler ve görüntüler kafamın içinde birbirine çarpıyor, beni ihtiyacın sınırından bir panik kasırgasına sürüklüyor.

Yavaşça gömleğimi çıkarıyor, ben de yardım etmiyorum, altında kaskatı kalıyorum. Sonra üzerimden kayarak külotumu da çıkarırken yüzümü inceliyor. Açık pantolonu dışında hala kıyafetleri var ve şimdi onun altında çıplağım.

Kalp atışlarım kulaklarımda çarpıyor ve bu içimde dolaşan arzu değil. Sertçe yutkunuyorum ve gözleriyle buluşuyorum, bunu yaparken nazik olmasını umuyorum. Eğer sakın ve yumuşak olursa, o zaman iyi olabilirim. Benim için yaptığı onca şeyden sonra onun için en azından bunu yapabilirim. Ne de olsa bunun anlaşmamızın bir parçası olduğunu biliyordum.

"Benim için nefes al."

Ona göz kırpıyorum ve benimle konuştuğunu fark ediyorum.

"Nefes al, Valentina, nefes al."

Bana söyleneni yapıyorum, belki de alışkanlıktan. Oda dönmeyi bırakhâlâ üzerimdeydi ama üzerimde yatmaktan başka bir şey yapmıyordu.

"Bir sır öğrenmek ister misin?"

Başımı sallıyorum, aklımı korkudan uzaklaştırmak için her şeyi yapıyorum.

"Orada durup beni izlediğini biliyordum. Seni duydum."

ADRIAN

E Dokunduğumda seferinde kaskatı kesiliyor, sabırlı ve anlayışlı olmaya çalışıyorum ama gözlerindeki o perili bakıştan nefret ediyorum. O piçin onu nasıl incittiğinden ve hala

Bu gezegende nefes almak.

" var?" Fısıldıyorum. Bağırmamak ve öfkelenmemek için yapabildiğim tek şey bu. Mantıklı aklım bunun yaşadığı travmaya bir tepki olduğunu biliyor. Ve burada geçirdiği ay içinde bana şimdiye kadar izin vermiş olması inanılmaz. *Sabır*, kendime yüzüncü kez hatırlatıyorum.

"Yok bir şey," diyor ama şimdi bile gözyaşlarına boğulmak üzere olduğunu görüyorum. "Sana zarar vereceğimi mi düşünüyorsun?"

Bir hıçkırık kaçıyor ve bir elini ağzının üzerine kapatıyor. Kendini kontrol altına aldığı anda başını sertçe sallıyor. "Hayır, bana zarar vereceğini düşündüğümde değil. Sadece zihnimde dönüp keşkeleri durduramıyorum. Ya beni zorla aşağı indirir ve benimle seks yaparsan? Ya beni yatağa bağlarsan? Ya-?"

Nazik bir öpücükle sözünü kestim. "Ya sırf yumuşak, güzel tenini hissedebilmek için seni soyup üstüne uzansam? Ya sadece tahrik olduğunda nasıl kızardığına bakmaktan hoşlanıyorsam? Ya sana zevk vermek istiyorsam ve kendim için hiç zevk almıyorsam? İyi olasılıklar ne sıklıkla kötü olasılıkların arasına sıkışır?"

"Asla. Delirdin mi sen?" Sanki ona saldırmamı bekliyormuş gibi çenesini göğsüne yaslamış.

"Angel. Kızgın değilim. Bunu daha hızlı yardım edemediğim için hayal kırıklığına uğradım. Şu anda içinde olmadığım için hayal kırıklığına uğradım. Ama seni asla incitmem. Asla incitmem. Keşke bana inanabilsen ve bunu kalbinde hissedebilsen."

Bakışlarını kaçırıyor ama gözlerindeki ve kaşlarının sert çizgilerindeki suçluluk damgasını görmeden önce değil. "Özür dilerim."

"Üzülme, sadece benim için denemeye devam et. Kıyafetlerimi çıkaracağım ve kendimi tekrar buraya, yumuşak kalçalarının arasına koyacağım. İznin olmadan vücuduna girmeyeceğim konusunda bana güveniyor musun?"

Birkaç dakika sürüyor ama sonunda başını sallıyor.

Hızla yataktan kalkıp kıyafetlerimi çıkarıyorum ve onları yerde bir yığın halinde bırakıyorum. Bacaklarının arasına geri döndüğümde bacaklarını kapatmak ister gibi seğiriyor. Sadece ona bakarak ve parmaklarındaki uyarılmanın tadına bakarak bile yeniden sertleştim.

Göğsünü ezmek için ağırlığımı ön kollarıma vererek üzerine uzanıyorum. "Nasıl hissediyorsun?"

Bir kez başını sallıyor. "Sanırım tamam."

Sikim amcıyla aynı hızda ve onun ıslak sıcaklığına kaymak için sadece en ufak hareket yeterli olacak. Ama bunu yapmayacağım. Son birkaç ayda kazandığım azıcık güveni yıkmak anlamına gelecektse olmaz.

"Sana dokunmaya devam edeceğim, tamam mı? Ama tekrar söylüyorum, içine girmeyeceğim. Başını salla ki beni anladığımı bileyim."

Yapıyor, beni yakından izliyor, her seğirmeyi bekliyor.

Yavaşça başlıyorum, dudaklarımı onunkilerle hafifçe buluşturmak için eğiliyorum. Onu öpmek çok kolay. O kadar teslimiyetçi ve yumuşak ki. Daha fazlası için çıkardığı her küçük inilti beni çeviriyor. O dokunana kadar öpücüğü derinleştiriyorum

Daha fazlası için dilini ağzımın kenarına götürüyor. Sonra ona her şeyimi veriyorum, dilimi onun diliyle oynatırken kollarını boynuma dolmasına izin veriyorum. Ağzımı onunkinden ayırdığımda daha hızlı nefes alıyor ve gözleri parlıyor. Karımın böyle olmasını istiyorum, tatlı ve onu almam için hazır. Korkmuş ve kaçmaya hazır değil.

"Başka ne yapabiliriz?"

Panik yine gözlerine yansıyor ve ben hayal kırıklığının hırıltısını içimde tutuyorum. "Sana zarar vermeyeceğimi söyledim Angel ve sen buna inanana kadar da söylemeye devam edeceğim."

Tekrar başını sallıyor, bu sefer sanki beni yatıştırmaya çalışıyormuş gibi daha hızlı. Yana doğru eğilip boynundan aşağıya doğru bir iz öpüyorum. Kulaklarından meme uçlarına kadar her santimi çok hassas ve en hafif dokunuşlara bile tepki veriyor. Köprücük kemiğinden göğüslerinin üst kısmına doğru öpücükler, yalamalar ve ısırıklar sıralıyorum. Tekrar nefes nefese kalıyor ve kalçalarını bana doğru kaldırarak beni davet ediyor. Daha zayıf bir adam olsaydım, onu kabul ederdim.

Eğiliyorum, böylece ağzımı kulak memesıyla hizalayabiliyorum, sonra onu ısırırken kıvranmasının tadını çıkarmak için bir saniye ayırıyorum. "Şu anda içine girmeyi o kadar çok istiyorum ki. Sakin ol Angel, bunu yapmayacağım. Bu bir fantezi. Benimle oyna."

Kollarını belime doluyor ve tırnaklarının sırtımda gezinme hissini seviyorum.

"Hayal et, düşün... Dilimle sana ne kadar zevk verdiğimi. Ağzıma karşı kıvranıyorsun, parmakların saçlarıma dolanıyor. Eğer ıslak küçük kanalına girersem, seni birkaç kısa pompada boşaltırım. Daha önce hissettiğin hiçbir şeye benzemiyor."

İnliyor ve ben de kalçalarımı birazcık öne eğiyorum, böylece aletimin başı klitorisinin üzerinde kayıyor.

Onun nefesi devam etmem için beni cesaretlendirmeye yetiyor. "İçine girdikten sonra acele etmeyeceğim, seni o kadar ıslatmak için içine girip çıkacağım ki şaftımdan aşağı damlayacaksın. Benim için sırlıslık olmanı istiyorum."

Kendimi kontrol edebilmek için gözlerimi kapatıyorum. Şu anda tahrik olan tek kişi o değil. İnşa ettiğim şeyi mahvetmek saniyeler sürer ve ben hata yapmam.

"Başka?" diye fısıldıyor belli belirsiz. Onun bu küçük sorusu karşısında kalbim göğsümde sıkışıyor. Belki, belki bunu atlatabilir ve ailemizi birlikte kurabiliriz.

"İnsanların ne kadar yaratıcı farkında mısınız? Seni almak istediğim o kadar çok pozisyon var . Ben kışına pompalarken kalçalarını havada, o muhteşem buklelerini çarşafın üzerine dökülmüş olarak görebiliyorum."

Tüm vücudu altımda öyle sert sarsılıyor ki durup gözleriyle buluşuyorum. "Tamam mı, Angel?"

Tekrar başını sallıyor, şimdi telaşla. İçimden bir ses bu açıklamanın onu korkutmadığını söylüyor. Onu heyecanlandırdı. "oyunanmasından hoşlanıyor musun? Bunu hatırlamam gerekecek. girdiğimde parmağımı ya da bir oyuncağı oraya sokabilirim ve hoşuna gidip gitmediğini görebilirim."

Bu bana başka bir inilti kazandırıyor, bu yüzden zaten kaplayan ıslaklığın içinden kaymak için kalçalarımı tekrar hafifçe öne doğru eğiyorum.

"Yine de seninle işim henüz bitmedi. Ağzını çok fena sikmek istiyorum. Ellerimi saçlarına koyup beni açgözlülükle izlemek istiyorum." Bundan sonra durup nefes almak zorundayım, vücudum kaskatı, sikim o kadar sert ki ağrıyor.

Bu sefer beni tam ortada karşılıyor, ben amının dikişi boyunca kayarken kalçalarını yukarı kaldırıyor. Çok iyi hissettiriyor, sadece hissi değil, bana tepki veriyor, kendinden zevk alıyor ve katılıyor.

"Ama en çok ne için sabırsızlanıyorum biliyor musun?"

Gözlerini sıkıca kapatır ve başını sallar.

"Seninle sevişmek için sabırsızlanıyorum. Seni rahatlatmak, içine girmek ve iki kişi aynı sayfada olduğunda seksin nasıl olabileceğini sana nazikçe göstermek. Ulaşabildiğim her santimini öpmek istiyorum ve sen

Bana yapıştığında, bedeninle zaman geçireceğim, böylece işimiz bittiğinde başka kimseyi düşünmeyeceksin."

"Başka kimseyi düşünmek istemiyorum."

Sözleri beni çarpıyor ve kalçalarımın kendi iradesiyle kalkmasına neden oluyor. "Tekrar söyle," diye fısıldıyorum ıslak dudaklarına. "Bana tekrar söyle."

"Senden başka kimseyi istemiyorum. Kimse bana hissettiremez."

Tempomu biraz daha artırarak ileri ve geri hareket ediyorum. "Ne gibi?"

"Güvende. . Değerli."

Onu sertçe öpüyorum ve ucunu emmek için dilini ağzıma çekiyorum. Bir solukla kopuyor ve gözlerini kocaman açarak bana bakıyor.

"Sen benim için çok değerlisin, Angel. Lütfen bundan şüphe etme."

Başını sallıyor ve ben de klitorisini sikimin başıyla dürterek ona biraz daha his veriyorum. Ne kadar hassas olduğunu düşününce, henüz boşalmamış olmasına şaşıyorum. Patlamanın eşiğindeyim, ama o gelmeden önce değil.

"Bakalım senin için aklımda başka neler var... Seni perdeleri açık olan yatak odamızın penceresine doğru götürmek istiyorum. Temperli camdan kimse içeriyi göremez. Deneyen herkesin kalbini sökerim, ama görebildiklerini ve sana imrendiklerini hayal etmek istiyorum. Seni kendileri için istediklerini ama asla sahip olamayacaklarını."

Bu kez inliyor, ileri doğru kayışımı karşılamak için kalçalarını tekrar yukarı kaldırıyor.

"Bunu sen de seviyorsun, yaramaz kız. Seni başka nelerin tahrik ettiğini görmek için sabırsızlanıyorum. Sen nelerden hoşlandığını keşfederken ben buradayım ve buna tanık olmak için sabırsızlanıyorum."

Parmakları boynuma ve saçlarıma dolanırken gözlerinde bir yumuşaklıkla bana bakıyor. "Nelerden hoşlanırsın?"

Sorusu karşısında şaşkınlıkla gözlerimi kırpttırıyorum. Ama boşluğu görmezden gelmek zorundayım çünkü bunu bana asla tam olarak veremeyecek. "Bilmek istemezsin."

"Söyle bana. Yoksa sormazdım."

Ona bakıyorum ve gerçeği söylemeye karar veriyorum. Yalan söylemenin hiçbir faydası olmayacak ve eninde sonunda öğrenecek.

"Acı," diyorum, kesin bir ifadeyle. "Boşaldığımda acıyı hissetmek isterim." "Ama vermiyorsun?" Sorusu ancak bir fısıltı kadar.

Burnunu kendi burnumla hafifçe okşuyorum. "Sadece karşımdaki kişi isterse."

Bir parçam ona zarar vermeyeceğimi bir kez daha hatırlatmak istiyor ama . Vücudu bu kadar yumuşak ve ıslakken olmaz.

Tekrar öne doğru eğilip hızımı artırıyorum, baskının artmasına izin veriyorum. Çok etkileyici. Orgazmın eşiğinde olduğunu söyleyebilirim ve onu da kendimle birlikte götürmek istiyorum.

Daha hızlı hareket ediyorum, kelimelerim boğazımda düğümleniyor, çünkü sadece onu iyi hissettirmeye odaklanmak istiyorum. O da kendi kalçalarıyla bana ayak uyduruyor ve ben buna bayılıyorum.

" bu, Angel. Benim için gel. Beni ıslattığını hissetmek istiyorum."

İnliyor, parmakları hâlâ saçları sıkıca kavırıyor. Sonra tutuşunu sıkılaştırıyor, saç tellerini içime bir acı şimşeği gönderecek kadar sert çekiyor.

"Siktir," diye fısıldıyorum, kalçalarımı ona karşı daha hızlı ve sert hareket ettirirken başımı boynunun kıvrımına gömüyorum. Tam olarak sevişme sayılmaz ama beni doyuracak kadar iyi hissettiriyor. Saçımı bir kez daha çekiyor ve ben dayanamıyorum. İçimden fıskıran döller her şeyi daha da ıslak ve kaygan hale getiriyor.

Nefes nefese altımda kıvranıyor ve ben de orgazmımı atlatmaya odaklanıyorum.

Ŗu anda çok kolaydı. Küçük bir a değişikliğiyle boşalıırken sıcaklığının beni sardığını hissedebiliyordum.

Vücudunun benimkinin etrafında oluşturduğu tutuşu yavaşça gevşetiyor. Bacaklarını kma, kalçalarını kalalarımaya doladığını fark etmemiştim bile. Saçlarımı ve boynumu kavrayabilmek için kollarını kaldırdı.

Uzun, kalıcı bir vuruş yapıyorum, dlmn bizi birbirimize bu kadar yumuşak bir şekilde kaydırmasının tadını ıkariyorum. "İyi misin, Angel?"

Başını sallıyor, gözleri uykulu. "İyiyim. Teşekkür ."

Onu rahat bırakıyorum ve bir havlu almak için banyoya gidiyorum. İkimiz de temizlendikten sonra onu kollarımın arasına alıp göğsüme bastırıyorum.

Adım adım, önce güvenini, sonra da kalbini kazanacağım.

VALENTINA

I Üstüme uzanmasının üzerinden iki gün geçti ve ben karşı çıktığım her şeyi istiyordum. İsteddiği zaman içime girebilirdi, ama sözünü tuttu ve bana

nazikçe. Bana her nazik davrandığında neden şok oluyorum bilmiyorum. Rose'un bana onun bir canavar olduğuna dair söyledikleriyle de çelişiyor. Ancak sanırım henüz onun bu tanık olmadım. Bir parçam asla görmemeyi umuyor.

Aşçı kahvaltı yapıp yapmadığımı sormak için oda telefonunu arayana kadar yatakta kalıyorum. Ona benim için endişelenmemesini söyledikten sonra yataktan kalkıyorum, duş alıyorum ve giyiniyorum. Adrian benim için bütün bir dolabı doldurdu. Her şey çok güzel ve benim ölçülerimde. Ancak bazı parçalara bakınca, beni evinden çıkarmak istediğini düşünüyorum ve bu olasılık hakkında ne hissettiğimden henüz emin değilim.

Bana yaz pikniklerini hatırlatan yumuşak beyaz pamuklu bir elbise alıp giyiyorum. Ayakkabılar da var ama içeride kalacağım için zahmet etmiyorum. Sonra aynada saçlarımı kontrol ediyorum. Genelde saçlarımı yukarı kaldırır, ağırlığını şekilde dizginlerim ama saçlarıma dokunmayı ne kadar sevdiğini bildiğimden, saçlarımı omuzlarımda kendi halinde salınması için aşağı bırakıyorum.

Komuta odasındaki fiyaskodan bu yana, odadan genellikle sadece yemek için ya da raflardan hızlıca bir kitap çalmak için çıkıyorum.

ofisinde. Tam bir kütüphanesi yok ama bunu değiştirip değiştiremeyeceğimi merak ediyorum.

Yürürken düşünüyorum ve tamamen fark edemeyip iri yarı bir insana çarpıyorum. Tökezlerken sert kollar etrafımı sarıyor ama Adrian'ın kolları değiller ve kaçmaya hazır bir şekilde kendimi kurtarıyorum. Kai, Adrian'ın ikinci adamı, orada durmuş bana sırtıyordu. Onu partide ve komuta odasında gördüğümü düşündüm. Pahalı kıyafetlerinden dolgun dudaklarındaki şakacı sırıtışa kadar belirgin bir ciddiyetsizlik havası vardı.

"İyi misin? Seni incittim mi?" diye soruyor nazikçe, sanki saldırmaya hazır vahşî bir kediymişim gibi.

Kendimi toparladım ve bir kez olsun normal bir insan olmaya çalıştım. O gece orada olduğunu bilmek çok zor. Beni gördüğünü... "Ben iyiyim. Teşekkür ederim."

Bana dikkatle bakıyor, ama Adrian'ın bana zamanki gibi bir sıcaklık yok. Ben yine de kızarıyorum, kulaklarım yanıyor. "Hayır, gerçekten. Ben sadece Adrian'ı arıyordum. Eğer çalışıyorsa, odama dönüp bekleyebilirim. Bölmek istemem."

Kai kenara çekilir ve kolunu cesurca sallır. "Sanırım yemek odasında. Seninle yürümemi ister misin?"

Kahretsin. Buna ne diyebilirim ki? Patronunun yeni evcil hayvanına karşı nazik ve kibar olmaya çalışıyor. Ben de başımı sallayıp yanından geçiyorum. Bana yetişiyor, uzun bacaklarıyla aradaki mesafeyi kapatıyor. Uzun boylu, yeni fark ettim, Adrian kadar uzun, ama onun kadar iri değil... Adrian kadar yer kaplamıyor.

Dik dik baktığımı fark ediyorum ve gözlerimi tekrar koridora odaklıyorum. "Şey... ne zamandır onun için çalışıyorsun?" bile aptalca geliyor, babamın hiçbir yere gitmeme izin vermediğini düşünürsek, küçük konuşmalarda hiç iyi olmadım.

"Yeterince uzun," diyor küçük bir kıkırdamayla. "Hepimiz bir süredir onunla birlikteyiz. Bilmelisin ki, herhangi birimiz seni güvende tutacaktır. O

herkes için bir öncelik olduğundan emin oldum. Siz önce gelirsiniz."

Şaşkınlıkla ona göz kırpıyorum. "Ben mi? Ama neden? Ben sadece yaptığı bir anlaşılmayım... Genelde eşyaları konusunda bu kadar korumacı olur mu?" Eşyaları diyemiyorum, o yüzden bırakıyorum.

"Burada, bizimle yaşayan, evinde kalan bir kadını hiç olmadı. Size bunun sözünü verebilirim."

Bunun neden göğsümü daralttığını ve başımı kabarcıklı bilmiyorum. "Oh."

Bana tekrar sırtıttığında, fark etmemiş gibi yapıp yürümeye devam ediyorum. Yemek odasının kapısına vardığımızda, kapıyı açmak için tokmağı tutuyor.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum ve içeri girip kapıyı arkamdan hızla kapatıyorum. Havadan sudan konuşmakta hiç iyi olmadım. Rose her zaman benim tamponum olmuştur. Zekiydi, akıllıydı ve herkesin beni kendisi gibi çok önemserdi.

Duygularımı kontrol altına almam bir saniye sürüyor. Hissettiğim kayıp duygusu üzerime çöküp beni dizlerimin üzerine çökertmekle tehdit ediyor.

"Angel?" Sesi karanlığı yarıp geçiyor ve ona doğru sendeliyorum.

Sandalyede dönüyor ve beni kollarının arasına alıp kucağına oturtuyor. "Burada ne yapıyorsun?"

Sesi düzgün ve yumuşak. Kızgın mı yoksa sinirli mi olduğunu anlayamıyorum, bu da beni endişelendiriyor. İnsanları her zaman okuyabilirim; yıllarca süren tacizlere rağmen bu şekilde hayatta kaldım. Çoğu zaman, bir odanın nasıl hissettirdiğine bakarak bir şeyleri ölçebilirim.

"Sadece seni görmek istedim, sanırım." Kulağa saçma geliyor ama gerçek bu, bu yüzden geri almaya çalışmıyorum.

Arkamdaki tabaktan bir şey alıyor ve dudaklarıma götürüyor. "Ye Val, daha çok yemelisin. Güçlü ve sağlıklı olmanı istiyorum."

Pastırma parçasını çiğneyip yutuyorum, beni beslemesine izin vermekten memnunum. Şımartılmak ve önemsenmek güzel bir his ve bunu yapmaktan yorulmuş gibi görünmüyor.

"peşindesin?" Çiğnemeyi bitirdikten sonra soruyorum.

Pastırmanın geri kalanını kendi ağzına atıyor. "Yemek, tabii ki."

Gözlerimi deviriyorum ve başımı sallıyorum. "Yemek yedikten sonra tabii ki," diye ses tonunu taklit ediyorum ve kıcıma sert bir çimdik yiyorum.

"Kai ile üzerinden geçmem gereken bazı şeyler var. Sonra da adamlarımın bir haftalık görev dağılımını yapmamız gerekiyor."

Onun hayatını, işini merak ediyorum. Dernek tam olarak yasal faaliyetlerde bulunmuyor, ancak ne yapıp yapmadığı hakkında hiçbir şey bilmiyorum. "Ne tür görevler?"

Boynuma sokuluyor, bir tasma gibi öpücükler konduruyor. "Endişelenmene gerek yok."

Yorumu acıttı. Benim anlayamayacak kadar aptal olduğumu mu düşünüyor? Ya da çalışan insanların günlük yaşamıyla uğraşamayacak kadar şımartılmış bir prenses olduğumu mu? Tabii ki bunların hiçbirini söylemiyorum. O öpücüklerine devam ederken ben sadece başını kendime doğru sarıyorum.

"Neden soruyorsun?" diyor, gözlerime bakmak için geri çekilerek.

Ama bakışlarına karşılık veremiyorum. "Bir nedeni yok. Sadece merak ettim." Ona sadece bir gözlemci değil, onun dünyasının bir parçası olmak istediğimi söylemek çok kolay olurdu. Benimle olmadığı zamanlarda zamanını nasıl geçirdiğini bilmek istiyorum. İnsanlarının onu ve beni güvende tutabileceğini bilmek istiyorum. Tüm bunları söyleyebilirdim ve bir zamanlar söyledim de. Şimdi ise her konuşma mayın tarlası gibi geliyor.

Beni dikkatle izliyor ve bana inandığından emin değilim. Haklı olmasına rağmen içimi bir acı daha kaplıyor.

"Bugün farklı kokuyorsun, nedir bu?"

Göğsümün ortasını ovuyorum. "Üzgünüm, banyodaydı. Sanırım lavanta yağı? Şişesinde baş ağrısına iyi geldiği yazıyordu ama aynı zamanda güzel kokuyordu, ben de parfüm olarak kullandım."

Alnı geriliyor ve gözlerine perili bir bakış giriyor. O kadar hızlı oluyor ki, ona bakmak için ellerimle yanaklarını kavıyorum. "Ne oldu? Ne ? İyi misin?"

İçindeki keder, onu sardığı gibi hızla kayboluyor ve ben endişeleniyorum, hâlâ herhangi bir ipucu için yüz hatlarını tarıyorum.

"Bana sadece annemi hatırlatıyor. Eskiden lavanta yağı sürerdi. Hep koktuğunu hatırlıyorum."

Oh, hayır. Kucağından inmek için hamle yapıyorum ama beni kendine doğru çekiyor, gitmeme izin vermiyor.

"Çok özür dilerim, bilmiyordum," diyorum, beni sıkıca tutmasına rağmen hâlâ kaçmaya çalışıyorum.

"Hayır, değil. Koku beni şaşırttı. Sorun değil, gerçekten."

Hâlâ beni koridora fırlatıp kapı dışarı edecek birini bulmak üzere olmasından korkuyorum.

"Benimle kavga etmeyi bırak ve ol," diye homurdanıyor.

Donup kalıyorum ve beni göğsüne doğru çekmesine izin veriyorum. Bir parça tost alıyor ve dudaklarıma bastırıyor. O beni yakından izlerken itaatkâr bir şekilde alıp çiğniyorum. Bitirdiğimde diğer parçayı da yiyor, hâlâ oturup beni izlemekle yetiniyor.

Merakım beni ele geçiriyor, ta ki daha fazla tutamayana kadar. "Annene ne oldu?"

Kıpırdamadan duruyor, tüm vücudu hareket etmiyor. Kahretsin. Gerekirse kaçmak için kendimi bir kez daha hazırlıyorum. Beni yakalamak isterse bunun bana bir faydası olmazdı.

"Uzun zaman önce öldü." Sözleri yumuşak ve çok fazla acıyla dolu.

Tekrar yanaklarını okşuyorum ve kucağına oturmak için bacağımlı sallıyorum ve yaklaşıyorum. "Çok özür dilerim. Nasıl oldu bu?"

Bana hüzünlü bir omuz silkme hareketi yapıyor. "Bilmiyorum. Aile gizemi. Piç babam bile ölmeden önce bana söyleyemedi." Gözlerine sert bir şey giriyor ve ben hatırlıyorum. Adrian'ın öldürmüş olması gereken kişi benim babamdı. Kahretsin.

"Ne olduğunu bilen başka biri var mı? Babamın ekibindeki insanlarla iletişime geçmemi ister misin? Benimle konuşabilirler."

Ya da babama nerede olduğumu söylerler, o da beni almak için bir sürü silah gönderir. O kısmı atlıyorum.

"Hayır, eğer elde edilecek bir bilgi olsaydı, çoktan etmiş olurdum. Hayatım boyunca cevapların peşinde koştum. Gerçeğı asla bilemeyeceğimi kabul ettim."

dikkat ederek saçlarını okşuyorum. "Siz ikiniz yakın mıydınız?"

"Evet, harika bir kadındı ve onu çok severdim." Dudaklarında yumuşak bir gülümseme belirliyor. "Parlak kırmızı bir eşarp takardı. Yün. O kadar eski ve yırtıktı ki parçaları birbirine yapışmış ve düğümlenmişti. O şeyi çok severdi. Çocukken, bir gün annemin o atkıyı sevdiği kadar seveceğim bir şey bulmayı umduğumu düşündüğümü hatırlıyorum."

Onun anısına gülümsüyorum. Benimle paylaştığı tatlı bir anı. Bunu bildiğim için göğsüm sıkışıyor. "Bu çok hoş. Harika bir insana benziyor. Keşke onunla tanışabilseydim."

Bir kez başını salladı. Sempatimi kabul ediyor ama başka bir şey söylemiyor. "Eğer babamla konuşmam gerekirse, senin için ona sormaktan mutluluk duyarım. Bakalım bana neler olduğunu anlatacak mı? Gerçi anlatacağından şüpheliyim. Annemin ölümünden sonra asla aynı adam olmadı. Bir gecede zalim ve nefret dolu birine dönüştü."

sıkıca sarılıyor ve ben de yüzümü gömleğinin ortasına gömüyorum. Onun kokusu her zaman gibi beni rahatlatıyor. Gözlerimi kapatıyorum

ve kafamda düğümlenmiş, yıpranmış bir yün atkı , ancak böyle bir atkının görüntüsü bir kan havuzunun içinde çerçeveselendiğinde hayal bir anıya dönüşüyor.

Bugünlerde beni tehdit eden kötü anıların çoğundan kurtulduğum gibi bundan da kurtuluyorum ve arkamdaki kapıya odaklanıyorum. Tahtadaki kareleri saymak saniyelerimi alıyor. Sonra kendimi bir kez daha sabitlemek için onları tekrar sayıyorum ve görüntüyü neden tamamen silkeleyemediğimi merak ediyorum.

ADRIAN

T İki gün sonra, yemek masasında aynı koltukta otururken, ona annemden bahsettiğime inanamıyorum.

Hiç kimseyle, Kai'yle bile hakkında konuştuğum biri olmadı. Yine de meleğim kucağıma tırmanıp bana bir soru sordu ve ben de özenle sakladığım tüm detayları döktüm.

Valentina'ya odaklandım. Bugün kahvaltıda bana katılmıştı. Saçları birkaç toka ile yüzünden uzak tutuluyordu ve yumuşak pembe bir elbise ısırlabilir kıvrımlarını sarıyordu. Ağzımı onun üzerine koyduğumda bu pamuk omuzlarımda hoş bir his uyandıracaktı.

Onu kucağıma alma, masanın üzerine koyma ve dizlerimin üzerine çökme dürtüsü de çok baskın. Bunu yapmama izin verecek mi yoksa beni itmeye mi çalışacak? Yatakta olduğu gibi tepkilerinde özgür mü olacaktı yoksa odanın dışında birileri dinliyor olabilir diye onları frenlemeye mi çalışacaktı? Bir adım ötede oturmuş gazete okuyor ve ben sadece onu dilediğimde ne kadar ıslandığını ve boşalırken çıkardığı her küçük sesi düşünebiliyorum.

kayıyorum ve masanın kenarına bastıran aletimi yeniden düzenliyorum. Okurken başını bakmıyor bile. Bu kadar çok güzel. Dünyanın geri kalanı şu anda onun için yok. Bu kıskandığım bir beceri çünkü dış dünya benim için her gün her saniye fazlasıyla gerçek. Sadece ona dokunduğum zaman sessizleşiyor.

Kapı patlayarak açılır ve Alexei odaya girer. Uzun boylu, zayıf kaslı, siyah saçlı ve deri giysili. Bu onun dikkatini çekiyor ve onun benim olduğunu ve Alexei'nin ona dokunmaya cesaret edemeyeceğini hatırlamak zorundayım. Bakışları üzerimde, bekliyor.

"Ne oldu?" Sinirliyim ve ses tonum bunu gösteriyor, ama o etkilenmemiş görünüyor.

"Haberler var. Komuta odasına gelmelisin." Mesaj iletildi ve odadan dışarı çıktı. Eğer adam gördüğüm en iyi keskin nişancı olmasaydı, ilk bakışta yetenekleri konusunda endişelenirdim.

Valentina'ya bakıyorum, merakını gizlemeye bile çalışmadan beni izliyor. Gülümsediğimde, o dalgınca gülümsüyor. "Burada kal ya da odamıza git. İşim bittiğinde seni bulurum."

Birkaç kez göz kırpmıyor, başını sallıyor ve sonra okumaya geri dönüyor. Bir elinde İngiliz çöreği, diğerinde gazete sayfası.

Eğer içeri dalmasaydı, onu masanın üzerine koyar ve kafamdaki fantezileri test ederdim. Alexei'nin zamanlaması her zaman berbattı ve nezaketi sıfırdı.

Komuta odasına girdiğimde tüm ekibi bir kez daha masanın etrafında otururken buldum. Andrea'nın siyah botları kenarda duruyordu. Kai en sevdiğim sandalyenin yanında mükemmel bir şekilde oturuyor. Alexei ikizinin yanındaki sandalyeye çökmüştü. Vincent, Ivan ve Michael masanın diğer tarafında, sağımda halka oluşturuyorlar.

Ama haberi veren Kai'dir. "Valentina'nın babası eve döndü."

Yaşlı adamın arkasında sürüklediği bir bavulla eve doğru yürüdüğü bir görüntü ekrana gelir.

"Başka bir şey var mı?" diye el sallıyorum sabırsızca.

Kai birkaç görüntü daha yükler ve hepsini büyük ekrana yerleştirir. Hiçbir şey Sal'in onunla birlikte olduğunu ya da orada olduğunu göstermiyor.

Valentina'ya saldırdığı geceden beri.

"Onu kurtardığımızdan beri neredeyse hiç ortalıkta görünmeyen personelin hepsi bugün aniden işe geri döndü."

Arkama yaslanıp görüntüleri inceliyorum. "Bu bizim de onları sorgulamamızı kolaylaştıracak. İçeride birine ihtiyacımız var."

Kai başını sallıyor. "Zaten birini buldum. Rapor güveniyorum."

Beni kadar hiç yanlış yönlendirmede, bu yüzden başımı sallıyorum, bu tür şeyleri izin vermekten memnunum. "Peki Sal, yüzünü gösterdi mi? Bu görüntülerin hiçbirinde onu göremiyorum."

Kai sırtıyor, yanağında bir gamze belirliyor. "İşte işler burada eğlenceli olmaya başlıyor. Bir süre önce ofisine dinleme cihazı yerleştirdik ve yaşlı adam teknolojiye o kadar karşı ki bu tür şeyleri araştırmaya zahmet bile etmiyor. Her neyse, Sal'in ailesiyle telefonda konuşurken duyduk. Bazı tehditler savurdu, kızının dokunulmadan kendisine iade edilmesini istedi."

Yüzümü buruşturuyorum. El değmemiş derken neyi kastettiğini hepimiz tahmin edebiliriz ve babasının bununla ilgilenmesi beni rahatsız ediyor. Ama Sal'in onunla işlerini bitirmemesinin tek nedeni buysa, sanırım minnettar olmalıyım.

"Ailesinin malikanesinde herhangi bir göz ya da kulak var mı? Teklif ettiğimiz anlaşma ne oldu? Yanıtlarından haber var mı?"

Kai'nin gülümsemesi kayboluyor ve korkusuz adamlarımın her biri göz temasından kaçınırken masanın etrafına bakıyorum. "Ne oldu?"

"Onlara ya da Sal'a bir şekilde tuzak kurduğumuzu düşünerek oldukça kötü sözler söylediler. Oğullarının Valentina'ya yaptıklarından haberleri var mı bilmiyorum ama sezon boyunca herhangi bir anlaşmaya gibi görünmüyorlar."

Zaten düşük bir ihtimaldi. Kabul etmelerini beklemiyordum, özellikle de ilk teklifte. Sezon her zaman çalkantılı bir dönemdir. İmparatorluklar birkaç ay içinde yükselir ve düşer.

Valentina'nın babasının evi yıkılacak. Ancak işi tamamlamak için sadece birkaç hafta kaldı ve bir giriş yapmayı planladığım son bir parti.

"Bir teklif daha gönderin. Kaba davranırlarsa, nezaketimizin geri çevrilmesinden hoşlanmadığımızı göstermek için onlara küçük bir hediye gönderin. Belki bu onlara ilham verir. Sal'ın başına gülünç bir fiyat koyup bunu tüm ailelere göndermek istiyorum. Paraya ihtiyacı olan tek aile onunki değil."

Kai düşünür ve başını sallar. "Ben olsam beklerdim patron. Sezon neredeyse bitmek üzere ve biliyorsun ki işler bir kez kilitlendiğinde, herhangi bir faaliyet konseye karşı bir savaş eylemi olarak kabul edilecektir."

"Toplum dersi için teşekkürler," diye espri yapıyorum, hâlâ resimleri inceliyorum. "Babası Sal'ın ailesine başka ne söyledi? Benimle ilgili bir şey?"

"Hayır, hiç bahsetmedim. Personel bile sizden bahsetmedi. Eve girdiğimiz ve onu dışarı çıkardığımız gece gördüğümüz birkaç kişiyi izliyorduk. Bunu tartışmaktan ya da kötü haberi verirken babasının öldürdüğü elçi olmaktan çok korkuyor gibiler. Yaşlı olabilir ama bir silahı gayet iyi kaldırabilir."

Henüz ismimden bahsedilmediği için mutluyum. Kendimi ve eylemlerimi açıklamayı seçene kadar bu işe dahil olduğumun gizli kalmasını istiyorum. Her şeyden çok, elindeki tek pazarlık kozunu aldığımı gördüğünde o yaşlı piçin yüzündeki ifadeyi görmek istiyorum. Boşa kürek çekiyor ve onurlu bir şekilde pes etmeyecek kadar da inatçı. Benim için sorun değil. Ona bir teklif etmeyi düşünmüyorum.

"Sal'ın ailesine yaptığımız tekliflerin şimdilik gizli kalmasını sağlayın. Eğer içlerinden biri dışarıya bundan bahsederse, gereğini yapın. Valentina'yı eşim olarak topluma açıklama zamanının geldiğine karar verene kadar her şeyi gizli tutacağız."

Kai ekranı kaydırır ve resimler kaybolur.

"Gözünü ondan ayırma. Yaptığı ve söylediği her şeyi bilmek istiyorum."

"Tabii ki."

Ben masanın etrafına bakarken herkes sessiz. "Şu anda halletmemi istediğiniz başka bir şey var mı?"

Hepsi başını sallıyor, ben de başımı sallıyorum. Kai herhangi bir görev için ne gerekiyorsa onu halledebilir. Zaten bugünlerde kimse bir şey için bana gelmiyor.

Kai'ye dönüyorum. "Yaşlı adamın bizim için Sal'i öldürme ihtimali nedir? Bu dinamik ne kadar ilginç olursa olsun, o sümüklü sansarı parça parça etme şansımı kaybetmek istemiyorum. Ondan tam olarak ne aldığımı ve sapkın oyunları için tam olarak nelerden vazgeçtiğini bilmesini istiyorum."

"Sal'in Valentina'ya bir şey yaptığına dair elinde kesin bir kanıt olmadıkça onu öldüreceğini sanmıyorum. Şu anda sadece Sal'ın işleri düzgün yapmadan Valentina'yı evlenmeye götürdüğü hakkında atıp tutuyor."

Bu da kendi iş ortağı ve kızının nişanlısı hakkında ne kadar çok şey bildiğini gösteriyordu. Sal asla Val'i evlenmek için kaçırmazdı. Ona tecavüz etmek için, kesinlikle, ama bunu yasal olarak yapabilecekken ve kendisine geleceğini düşündüğü tüm parayı alabilecekken onunla evlenmek için asla.

"Pekala, her şeyi izleyin ve emin olun. Yaşlı adam Sal'ın saklanmayı sevdiği özel bir yer biliyor olabilir. Herhangi bir hareket yapıp yapmadığını görmek için onu takip edin, özellikle de olası saklanma yerleri olarak kaydettiğimiz yerlere."

Odada yine bir sessizlik oluyor ve her birinin gözleriyle karşılaşıyorum. "Ne? Hepiniz neye öyle?"

Alexei garip sessizliği bozar. "Andrea prensesi henüz yatağa götürüp götürmediğini bilmek istiyor."

Kai başını eğip masanın üzerinde sallıyor ama utanıyor mu yoksa gülüyor mu anlayamıyorum. Eğer bir başkası bana böyle bir soru sorsaydı, ayağıma kapanıp özür dilemelerini sağladıktan sonra kafalarına bir kurşun sıkabilirdim. Bu adamlar beni sorgulama hakkını kazandılar, bu yüzden onlar için

onları görmezden gelip Kai'ye odaklanmak. "Benim seks hayatım hakkında endişeleniyorlarsa belli ki yapacak daha çok işleri var."

Alexei'ye bir bakış attım. "Ayrıca, ona prenses deme."

Bana hafifçe başını sallıyor ve ardından sırtıtmakta olan kız kardeşine dirsek atıyor. Demek istediğimin anlaşıldığından emin olmak için onu tek tek tersliyorum.

"Mevcut gözetleme sistemimiz yerinde kalsın. Sal'in şu anki işlerine birkaç kişi sokun ki her an izlenebilsinler. Onu istiyorum ve bunu değiştirebilmek için hayatta kalmasını istiyorum. Anlaşıldı mı?" Ses tonum zamankinden daha sert ama kimse bundan rahatsız olmuş gibi görünmüyor.

Koltuğa geri yerleşiyorum ve ekrana el sallıyorum. "Görüntüleri tekrar getirin. Ona bir göz atmak istiyorum. Hâlâ neden o kadar uzun süre şehir dışında olduğunu bulmamız gerekiyor. İş anlaşmaları o kadar zaman almaz ama başka şeyler alır." Beynim o kadar hızlı bir yola giriyor ki yetişmem bir an alıyor. "Tıbbi prosedürler o kadar uzun sürer. Hastane kayıtlarını kontrol etmeye başla. Rüşvet ver, çal, bilgiyi bulmak için ne yapman gerekiyorsa yap."

Yaşlı adamın sonunda hak ettiğini bulduğunu düşünmek beni biraz heyecanlandırıyor. Eğer hastaysa, umarım acımasızdır ve onu içten dışa doğru bitirir.

"Başka bir şey var mı?"

Herkes oturup benim gitmemi beklerken Kai başını sallıyor. Sandalyeden kalkıp dışarı çıkıyorum. Bu pislikler. Saygımı, arkadaşlığımı ve hoşnutsuzluğumu kazandılar. Bu düzenli olarak oluyor ama bu sefer Valentina hakkında konuştukları için kafaları birbirine vurmak istiyorum.

Beynim bu iyi aşınmış yolda koşarken, aklıma başka bir şey geldi. Yakında Sal'i bulamazsam, Valentina sözleşmemizin yerine getirilmediğine karar verip gitmeye çalışır mı? Kapıdan çıkıp gitmesine izin verecek değilim. Sonuçta o benim karım ama sözleşmeyi konseye götürürse

ve yerine getirilmediğini gösterirse, ona sığınma hakkı verebilir ve evliliğimizi feshetmesine yardımcı olabilirler.

Bu fikirle içime beyaz bir öfke doldu. Onu benden alabilecek tek bir kişi bile yok. Bir parçam bunu denemelerini istiyor, böylece bunu yapan olursa ne olacağına dair bir örnek oluşturabilirim.

Ofisime gidip kapıyı arkamdan çarparken öfke beni yiyip bitiriyor. Şimdilik onlara kızgın olduğumu düşünsünler. Başım dönüyor çünkü Sal'i bulmam gerekiyor. Ona çekip gitmesi için bir sebep vermeyeceğim.

VALENTINA

I Adrian gece gelmeden önce yataktayım. Akşam yemeğinde bir an görüştük, ancak daha sonra gidip bazı iş toplantılarını halletmesi gerekti. Sezon

bitmek üzere ve ilk partiye katıldığımdan beri ne kadar çok şeyin değiştiğini fark ettim. İlk sosyete etkinliğime katılacağım için heyecanlanmam çok uzun zaman önceymiş gibi geliyor. Şimdi her şey çok boş. Sanki o kızı görsem ona aylak bir aptal olmayı bırakmasını söyleyecekmişim gibi. O zamandan beri, dünyanın hayal ettiğimden çok daha karanlık olduğunu öğrendim. Ve her nasılsa, en karanlık yıldız olması gereken adam benim ışığım oldu.

Kapıyı arkasından kapatırken aklımdan bu düşünceler geçiyor. Odayı geçip ceketini çıkarışını ve ayakkabılarını çıkarışını izliyorum. Her gece yaptığı zarif bir dans ve hiçbir zaman daha az büyüleyici olmadı.

Sıra gömleğine geliyor, gömleğini çıkarıp dolabının yanındaki koltuğa atarken geniş omuzları esniyor. Kemerine geldiğinde kucağımda tuttuğum kitabı çoktan unutmuş oluyorum ve gözlerimi ondan alamıyorum. Onu bu kadar yakından izlediğimi fark etmediğini bilmiyorum. Fark etse de umurumda değil. Ona bakmak hoşuma gidiyor ve o da beni giyinirken ya da soyunurken izlerken kendi ilgisini gizleme zahmetine girmiyor.

"Gözlerinin sırtımda delikler açtığını hissedebiliyorum Angel," diyor saatini çıkarıp nazikçe şifonyerin üzerine koyarken. Sanırım bu soruya cevap verdi.

Yüzünü bana döndüğünde üzerinde sadece dar siyah bir boxer külot vardı. Karın kasları sert göğüs kaslarına kadar belirginleşiyor ve gözlerimi ondan alamıyorum.

"Dik dik bakıyorsun," diyor ama ses tonundaki sevecenlik beni utangaç bir gülümsemeye itiyor.

"Üzgün olduğumu söyleyebilirim ama üzgün olduğumu sanmıyorum."

Yatağa doğru dalıyor ve yanıma kayıyor. Saniyeler içinde kollarına sürüklendim. "Bu ukalalık da nereden çıktı? Bana tavır yapmaktan başka yapacak daha iyi bir şeyin yoksa onu kullanmak zorunda kalacağım."

"Sen de beni izliyorsun." Dikkat çekme ihtiyacı hissediyorum. Kendimi savunmak için.

"Ben de öyle," diyor ve ağzını göğüslerimin üst kıvrımına götürüp hafifçe ısıyor.

Bana karşı hissettiği duyguyu severek ona doğru eğildim. Bana zaman tanıyor, yaşadıklarımı kabullenmeme izin veriyor, ama şu anda seks bir zorluk gibi görünmüyor. Benim için nasıl iyi hale getireceğini bildiğini öğrendim ve beni gereğinden fazla incitmeyeceğini biliyorum.

Belki de kendimi ona sunmalı ve bu işi bitirmeliyim. Bu kafamda çok büyük bir mesele ama ben bunu küçültmek ve anlamsız hale getirmek istiyorum. Eğer hiçbir anlamı yoksa, belki de bana zarar veremez.

Yatakta yan yatmak için kayıyor ve beni kendine çekiyor. Birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz ve ben burada kalmak istiyorum. Hayatımın sonuna kadar bu hassas anı yaşamak istiyorum. Keşke bana böyle bakmaya devam etse.

"Soyunmama bu kadar odaklanmışken söylemek istediğin bir şey var mı?" diye takılıyor.

Başımı sallıyorum, sıcaklık boynuma doğru akıyor, şüphesiz geceliğimin krem ipeğinin üzerinde göğsümü ve yüzümü pembeye boyuyor. "Hayır. Sadece bazen seni izlemek hoşuma gidiyor, hepsi bu."

Bir parçam bunu ona yüksek sesle itiraf ettiğime inanamıyor. Sanki erkeklerin günlük olarak aldıklarından daha fazla ego okşamasına ihtiyaçları varmış gibi. Ama onun güzel olduğunu düşündüğümü bilmesi de benim için aynı derecede önemli. "Kimseye göstermediğin zaman da güzelsin."

"Yine de benim gibi beni izliyordun. Senin için gösteri yapmadığımı nereden biliyorsun?"

Gülümsüyorum ve daha sarılıyorum. ". Eğer öyleyse, beni memnun etmek için bu kadar enerji harcadığın için kendimi özel hissediyorum."

Cevabım onu şaşırtmış gibi bir santim geri çekildi. "İşte yine yapıyorsun, cesur dürüstlüğüyle beni silahsızlandırıyorsun. Bunu yapman hoşuma gidiyor. Beni sertleştiriyor."

Bana ereksiyonunu açık bir şekilde anlatması, zaten zonklayan vücuduma sıcaklık gönderiyor. Kalp atışlarım zaten kulaklarımda, ama şimdi içim sıcacık.

Onun iltifatları kendimi biraz daha güvende hissetmemi sağlıyor. Kulaklarımı yakan kızarıklığa rağmen, beni seksi bulması hoşuma gidiyor. Sal bunu hiç söylemedi, sadece frijitliğim hakkında söyleyecek çok şeyi vardı. Onun fikirlerini pek önemsemediğimden değil. Ancak Adrian'inkini . Bana bakmasını ve beni bir kadın olarak görmesini istiyorum.

Elimi göğsüne koyuyorum ve yavaşça sırt üstü yatması için onu itiyorum. Yüzünde küçük seksi bir sırıtışla beni izliyor. Adam pek gülümsemiyor, ama gülümsediğinde, lanet olsun, bunu yapmaya devam etmesini istiyorum.

"Neyin peşindesin, Angel?" Eğleniyor ve bu iyi çünkü her an planımı tamamlamak için onun yardımına ihtiyacım olabilir.

Tamamen dümdüz olduğunda ve kalçalarını düzleştirmek için yatağın içinde kaydıgında, daha yakına kayıyorum, bir bacağını nazikçe onunkinin üzerine koyuyorum ve sonra diğerini, böylece uyluklarının arasında diz çöküyorum. Elimde olmadan, iç çamaşırının içinde çoktan sertleşmiş olan vücudunun hatlarına bakıyorum.

Beni izliyor, eğlencesi gitmiş, yerini saf ateş almış. "Angel," diyor. "Benimle alay etme."

Kaldırarak, bir bacağımı geniş ve sağlam kalçalarının iki yanına koydum. Nedense, daha yakınlaşana kadar ne kadar büyük olduğunu hep unutuyorum.

Uzunluğu külotuma sürtünüyor ve kalçalarımı geri çekiyorum, böylece oraya bastırıyorum.

Nefesini tıslayarak çıkarıyor ve kalçalarımın en etli kısmını ellerinin arasına alıyor. "Bu gece oyun oynamak ister misin? Yoksa başka bir şey mi istersin?"

Seksin özünü anlıyorum, ama iç çamaşırına uzanmaktan, onu dışarı çekmekten ve üzerine batmaktan korkuyorum. Yaparsam nasıl tepki vereceği konusunda da hiçbir fikrim yok. "Şimdi ne yapmam gerektiğinden emin değilim," diye itiraf ediyorum.

Bacak kaslarımı nazikçe yoğuruyor. "Burada bir planın var mıydı? Yoksa kafana göre mi hareket ediyordun?"

Yüzümün pespembe olduğunu biliyorum. "Kanatlanıyorum. İçeri girdiğini gördüm ve düşündüm ki... neden bu seks olayını ?"

Yüzü ağır bir kaş çatmayla geriliyor. "Bitti mi? Benimle seks yapmanın tek seferlik bir ilişki olacağını düşündüren ne? Özellikle de sana bunun aksini gösteren bolca kanıt sunmuşken?"

Tamam. Doğru. Beni elde edebileceği her şekilde istediğini açıkça belirtti. Ben bana yapmak istediği şeyleri sıraladığında kendimi hâlâ fantezi dünyasında buluyorum.

"Öyle demek istemedim. Ben... gerginim." Muhtemelen kendisi de görebiliyor olsa da, ona bu basit gerçeği söylemek benim için çok şey ifade ediyor.

"Neden?"

"Bunu henüz yapmadık. Ben hazırım ama aynı zamanda emin de değilim. Seni o kadar çok istiyorum ki ihtiyaçtan yanıyorum ama bazen beni korkutuyorsun."

Kaşları çatıldı. "Seni nasıl korkutabilirim?"

İç çekiyorum ve yığılıyorum. "Öyle değil. Sadece... Çoğu zaman hepinizle ne yapacağımı bilemiyorum."

Küçük bir sırtıma daha yüzünü aydınlatıyor. "Her mi?"

Cevap vermediğimde kalçalarını kaldırarak beni yukarı doğru ve şimdi kalçalarımın beşiğinde yatacak şekilde bizi döndürüyor. "Her mi?"

"Sen iri bir . Sağlam. Güzelsin. Senden tam anlamıyla faydalanabilecek bir kadını hak ettiğini düşünüyorum."

Gülüyor, başını arkaya atıyor ve öyle bir kahkaha atıyor ki ayak parmaklarımda hissediyorum. Durduğunda gözlerinin kenarında yaşlar parıldıyor ama gülümsemesi yok. "Senden başka bir kadın istemiyorum. Eğer bana bunu tekrar söyletirsene, başka bir ceza bulmak zorunda kalacağım. Bu seferki öncekinden daha az zevkli olacak."

Anladığımı belirtmek için bir kez başımı salladım. Bu kadar mı? Şimdi seks yapacak mıyız? Yüzünü tarıyorum, hazır olmam gerektiğine dair bir işaret bekliyorum; her an beni becerecek ve sonunda bu konuda endişelenmeyi bırakabilirim.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle, Angel. İhtiyaçların için bana gelmen gerektiğini söylemedim mi? Yüksek sesle söyle, ben de sana her şeyi vereyim."

Utaniyorum ama bu beni durdurmuyor. "Sana baktığımda içim acıyor."

Sesi, içimde yankılanan daha derin bir perdeye düşüyor. "Nerede? Göster bana."

Ellerinden birini kavriyorum ve parmakları külotumun üzerinden klitorisimin hizasına gelene kadar bedenlerimizin arasından geçiriyorum.

"Seninle gurur duyuyorum. Kolay olmadığını biliyorum ama beni ne zaman istediğini her zaman söyleyeceksin ve ben de seninle ilgileneceğim."

"Ya bir toplantıdaysanız? Ya da şehir dışındaysan?"

Başını eğiyor ve dişleriyle çenemi ısırıyor. "Eğer şehir dışındaysam, aşkım, benimle olacaksın. Eğer bir toplantıda , sana yapmak istediklerimi e-posta ya da mesaj yoluyla anlatmak zorunda kalacağım."

Bariz olanı göstermenin zamanı geldi. "Telefonum yok."

Buna cevap vermiyor çünkü yüzünü önümden aşağı sürüklemekle, dudakları çıplak tenime değene kadar ipeği yukarı kaldırıp uzaklaştırmakla meşgul

"Tadın çok lezzetli. Dilime boşaldığını hissetmeme izin ver."

Sözlerinin ilham verdiği iniltiyi bastırmaya zahmet etmiyorum. Külotumu sert bir hareketle bacaklarımdan aşağı indiriyor. Sonra kocaman omuzlarıyla kalçalarımı birbirinden ayırıyor ve yüzünü amıma doğru indiriyor.

"Hızlı mı, yavaş mı, yumuşak mı, kolay mı istiyorsun? Bana ne istediğinizi söyleyin."

Ona ağzından daha fazlasını hissetme havasında olduğumu söylemiyorum. İsteddiği buysa buna razıyım. "Hızlı ve sert."

"En sevdiğim," diye mırıldanıyor ıslak tenime karşı. Nezaketle uğraşmıyor, doğrudan klitorisime gidiyor ve onu sertçe emiyor.

Parmaklarımı saçlarına daldırıyorum, böylece saç tellerini ona biraz acı verecek kadar sert çektiğimde kalçalarının yatağa çarpışını izleyebiliyorum.

Tanrım. Bu nasıl oldu? Bu adama ve içimde ortaya çıkardığı her şeye bağımlıyım.

"Daha sert," diyorum.

Ben çarşafların üzerinde kıvranıp yüzünü vücuduma dayayana kadar beni daha sert emiyor, yalıyor, kemiriyor. Bir kez bile durmuyor ya da şikayet etmiyor. Ben orgazmımın gücüyle titremeyi bırakana kadar dudaklarını tenimden kaldırmıyor.

Beni ters yüz etmiş gibi hissediyorum. Kollarım saçlarından ayrılıyor ve vücudumda sürünüyor, sonra yanıma uzanıp beni kollarının arasına alıyor.

Omzuna yaslanarak, bana verdiği zevkin bir kısmını ona geri vermek niyetiyle elimi karın kaslarında gezdiriyorum. Şaftına ulaştığımda beni durduruyor ve parmaklarımı dudaklarına götürüyor. "Bu senin içindi. Karşılığında hiçbir şeye ihtiyacım yok. Henüz."

Üzerindeki etiket uğursuz görünüyor, ama yine de derimin altında yeni bir umutsuz zonklama başlatıyor. Ona ne zaman doyacağım? Ve kaybettiğim her şeyi kazandığım her şeyle nasıl telafi edebilirim?

ADRIAN

Syine yatakta kitap okuyor. Dizlerini yukarı çekmiş, uyluklarının oluşturduğu beşikte bir kitap duruyor. O tamamen habersizken bir dakika boyunca onu izliyorum. Karım o kadar

Çok güzel. Ona bakmak göğsümde bir sızı yaratıyor.

Karnımı doyurduktan sonra odayı geçip yatağın üzerine bir giysi çantası bırakıyorum. Bana bakıyor, gözleri benimle poşet arasında gidip geliyor. "Bu da ne?"

"Bir elbise."

Bana sert bir bakışla en iyi denemesini yapıyor ve bu çok sevimli. "Bana aldığın elbiselerden oluşan koca bir dolabım var. Başka bir tanesine ihtiyacım yok."

"Bu özel bir şey."

Kitabı kapattığında, sanki bu konuşma yerini tam olarak işaretlemesine yetecek kadar uzun sürmeyecekmiş gibi işaret parmağını sayfaların arasına kaydırıyor. "Oh?"

Çantanın fermuarını açtım ve elbiseyi çıkarmak için açtım. Siyah kadife ve tam onun ölçülerine göre kesilmiş. Ona ikinci bir deri gibi oturacak ve giydiğini düşünmek bile beni zorluyor.

"Vay canına, çok güzel," diye nefes alıyor. "Bu ne için?"

"Sezon sonu partisi. Seni dışarı çıkarmanın ve karım olarak takdim etmenin zamanı geldi."

İfadem onu şaşırtıyor. Ne hissettiğini anlamaya çalışırken duyguların anlamlı yüzünde dolaşmasını izliyorum. Bir yanım kavga çıkmasını bekliyor ama birkaç saniye sonra başını sallayıp yumuşak bir "Tamam." diyor. Sonra kitabını tekrar açıyor.

Bir adrenalin dalgası beni içimden vururken parmaklarım karıncalanıyor. "Bu sonunda seni güvende tutmam için bana güvendiğin anlamına mı geliyor?"

Sayfalardan başını kaldırıp bakıyor. "Özellikle sana güvenmediğimden değil. Birine güvenmek benim için çok zor. Ne kadar istesem de."

"Bunu benim için yapabileceğini düşünüyor musun? Partiye gel ve koluma gir, güzel görün ve gülümse."

Gülümseme kelimesini söylediğimde yüzünü *buruşturuyor* ama sonra başını sallıyor. "Zor olacak ama benimle olursan o kadar da kötü olmayabilir. Ya babam oradaysa?"

"İstihbaratımıza göre, katılacak gibi görünmüyor ve LCV yapmadı. Ama eğer gelirse, tarafsız bir yerde bana hiçbir şey yapamayacağı için ilginç bir gece olacak. Yasal olarak karım olduğun için seni de götüremez."

"Ya Sal...?" diye zar zor fısıldıyor.

Şimdi gülümsüyorum ve o da buna şaşırmış görünüyor. "Eğer Sal , harika bir gece olacak çünkü sonunda anlaşmamızın bana düşen kısmını getireceğim ve sana istediğim her şeyi vereceğim. Bunu hak etti."

Elbiseyi bırakıyorum ve kendi kıyafetlerimi toplamak için dolabıma gidiyorum. "Andrea'dan hazırlanmana yardım etmesini isteyeceğim."

Gözleri yaşlarla parıldıyor ve kalbim sıkışıyor. Onu teselli etmek istiyorum ama bunu yapması gerekiyor. Bu insanlarla kendi başına yüzleşmeli. Ve o bunu yaparken, ben onu güvende tutacağım.

Ayrılma vakti geldiğinde Valentina ve ekibimle asansörlerde . Her zamanki gibi göz kamaştırıcı görünüyor. Sanki parmaklarıyla ne yapacağını bilmiyormuş gibi elindeki küçük çantayla oynuyor.

Bana ulaştığında çenesini kaldırıyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Sen benim karımsın. Çocuklarımin annesi olacaksın ve çeneni dik tutmalısın. Kimse seninle aşağılayıcı konuşmayacak, kimse dokunmayacak ve ekibim dışında hiç kimse seninle tek başına bir yere gitmeyecek. Anlaşıldı mı?"

Derin derin yutkunuyor ve sonra başını sallıyor. Arabaya kadar başını dik tuttuğu için onunla gurur duyuyorum. İçeri girdiğimde onu yanımdaki koltuğa oturtuyorum, toplum maskesine bürünmeden önce ona dokunmam gerekiyor.

"Bu partideyken size ya da bir başkasına farklı davranırsam telaşlanmayın. İnsanlar benden belirli şeyler beklemeye başladılar ve ben de daha derine bakmamaları için dış görünüşümü korumayı seviyorum."

Yüzüme bakmak için çenesini kaldırıyor. "Yalan söylemeyi sevmiyorum."

"Yalan söylemek zorunda değilsin. Eğer senin ya da benim hakkımda varsayımlarda bulunurlarsa, bu onların suçu. Bırakın kendi mezarlarını kazsınlar. Bu bizim hayatımızı kolaylaştırır."

İçinden yavaş bir ürperti geçiyor ve ona daha sıkı sarılıyorum. "Gerekenden daha fazla kalmayacağız. Halletmem gereken küçük bir iş var ve balo salonunda yüzümüzü gösterdikten sonra ayrılabiliriz."

Araba The Holland Hotel'in önüne yanaşır ve Kai yolcu kapısını açarak Valentina'nın inmesine yardımcı olur. Bu gece kimse gözlerini ondan alamayacak. Elbisesini, içini yakan ağır bir göz makyajıyla vurgulamıştır. Saçları, ilk kez, kürek kemiklerine kadar uzun bir örtü halinde düzdür. Andrea saçlarını yüzünden uzak tutarak küçük meleğimin topuklu ayakkabılar içinde cehennem gibi görünmesini sağladı. Bu insanların onun kendilerini canlı canlı yiyeceğini düşünmelerini istiyorum ve Andrea kesinlikle buna yardımcı oldu.

Val koluma sıkıca sarılmış halde partiye giriyoruz. Ekibim de siyahlar içinde arkamızdan geliyor. Valentina'nın güvenliğinin her şeyden önce geldiği konusunda bilgilendirilmişlerdi. Ayrıca, Sal yüzünü göstermeye cüret ederse, onu yakalayabilirlerse yakalayacaklar ve biz ayrılana kadar saklayacaklar.

Partiye katılanların yüzlerine bakıyorum. Her biri giysilerimize bakıyor ve sonra parmaklarımızda belirgin bir şekilde sergilemek için yaptığım yüzükleri fark ettiklerinde gözleri yuvalarından fırlıyor. Valentina'nın benim olduğunu ne kadar çabuk öğrenirlerse o kadar iyi. Bu şekilde yanlış anlaşılmalara olmaz. Küçük bir yanlış anlaşılma yüzünden otelin kurallarını çiğnemek istemem.

Bara vardık ve ona bir içki söyledim. Bu onun parmaklarını meşgul edecek ve yüzüğü herkesin dikkatini çekecek. Keşke onu yatağın üzerine yatırıp güzel tenini dişlerimle işaretleyecek zamanım olsaydı. Onlara konuşmak için başka bir neden, ona da sahip olduğumu gösteren başka bir işaret verirdim.

Neden her yıl aynı partiyi verdiğimizizi bilmiyorum. Aynı insanlar, aynı yer, aynı içkiler. Bu kalabalıkta değişiklik yaratan tek şey ölüm ve çürüme, ki bu da bana kutlama yapmak için bir sebep gibi gelmiyor. Babam bana sezon sonu partisinin ittifaklar için müzakerelere başlamanın bir yolu olduğunu söylerdi çünkü sezon dışında kimse başka bölgelere geçemez... o zaman yeni ortaklıklar için ayrılmıştır.

Burada birlikte hareket etmek isteyeceğim tek bir kişi bile yok. Kendi adamlarım dışında güvenilebileceğim kimse yok.

Val kolumu sıkıyor ve ben de iyi olduğundan emin olmak için baştan ayağa hızlıca tarıyorum. Yüzü biraz solgun görünüyor ve parmakları ön koluma sıkıca sarılmış, ama bunun dışında bayılacak ya da kaçacak gibi görünmüyor. İyi. Başının üstüne küçük bir öpücük konduruyorum ve bizi daha iyi görebilmek için yakınlarda duranlarla bilinçli bir göz teması kuruyorum.

"Bazı işleri halletmem gerekiyor, Angel. Adamlarımdan biriyle kal, sana bir şey olmaz."

Gözleri paniğe kapılır. "Beni yalnız bırakma."

"Arkadaşlarınla birlikte olacaksın. Kai, Andrea, Alexei. Hepsi burada, seni güvende tutmak için hazırlar. Tek bir kelime söyle, hemen yanında olacaklar."

İçkisini sıkıca kavrarırken elleri titriyor. "Ama seni yanımda istiyorum. Bunu yapamam."

Çenesini kaldırıyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Sen artık bir Doubek'sin ve üstesinden gelemeyeceğin hiçbir şey yok. Sadece dünyanın onları parçalayacağını düşünmesini sağla."

Gözyaşlarını uzaklaştırmaya çalışır gibi hızla göz kırpmaya ve sonra başını sallıyor. "Acele edin, lütfen."

Kalabalığın arasından sıyrıldım, adamlarım onu yakaladığı için mutluydum. Ben uzaklaşmaya başladığımda etrafımda dönmeye başlamışlardı bile. Kai arkamdaydı, beni odanın diğer ucuna kadar takip ediyordu, tam da buraya tanışmaya geldiğim adamı gördüm.

Nic Diavolo bu toplumun bir parçası değil. Buralı bile değil ama ara sıra iş için geliyor ve geldiğinde de güveneabileceğimi düşündüğüm birkaç kişiden biri oluyor.

Bu gece herkes gibi giyinmiş ama papyonu çözülmüş, yakasındaki düğmeler açılmış ve boynundaki dövme ortaya çıkmış. Sosyete üyeleri onu görmezden geliyor ve bunda da haklılar.

Yanına yaklaştığımda omzuna sarılıyorum. Emir subayı Soo, kalabalığın arasında ilerleyerek bize göz kulak oluyor. "Bunca yıldan sonra Soo hâlâ bana güvenmiyor mu?"

Nic gülümser ve içkisinden bir yudum alır. "Soo kimseye güvenmiyor. Ben neden buradayım? Şehirde işim olduğunu söylediğimde, saçma sapan bir partiye gelmek istediğimi kastetmemiştim."

"Bu saçma bir parti ama yüzümü göstermem gerekiyordu. Erken ayrılacağın için bu işi kolaylaştırıyor. Bu adamı bulmam gerek." Bir resim çekiyorum

cebimden çıkarıp ona vereceğim.

Onu tarıyor ve Soo'ya geri veriyor. "Adamlarının hiç şansı yok."

"Saklanıyor ve görünüşe göre o pisliğin iyi olduğu tek şey de bu."

Omzumun üzerinden bakıyorum, kalabalığın arasından Val'i görmeye çalışıyorum ama göremiyorum. Bu beni rahatsız ediyor ama yine Nic'e odaklanıyorum. "Ödül çabaya değecek. Sana söz veriyorum."

Nic başını sallar ve Soo çoktan ortadan kaybolmuştur. "Bir şey bulduğumda sana haber veririm. Her zamanki ödeme yeterli olacaktır ve beni bu sirk için giydirdiğin için ilgi bekliyorum."

"Mantıklı görünüyor. Bu gece sadece eşimi topluma tanıtmak için buradayım, sonra gideceğiz."

Nic'in yüzünde bir sırıtma belirir. "Eş, ha? Seni evlenilecek biri olarak görmemiştim."

Göğsüne bir tokat atıyorum, içkisini karıştırıyorum ama umursamıyor. "Konuşmayı seven birisin. Ben de senin bunu yapacağını hiç düşünmemiştim."

Omuz silkiyor. " zaman, ."

Başımı sallıyorum, tamamen anlıyorum. "Ona geri dönmem gerek. Etrafında adamlarım olsa bile onu yalnız bırakmaktan nefret ediyorum. Onu bulursan bana haber ver. Yine de onu öldürme. Bu benim zevkim olacak, başka kimsenin değil."

Nic'in yüzünde hınzır bir sırıtma daha beliriyor. Şimdi daha çabuk gülümsüyor, daha mutlu görünüyor. "Bitti say. Bir dakika sohbet edelim, sonra seni karının yanına bırakayım. Bana hedeften bahset. Avlanmanın çoğunu Soo yapacak, ama bir ya da iki pislik getirdiğim biliniyor. Beni görürse altına işer. Ailesiyle daha önce de uğraştım, kısa süreliğine ve sadece bir sevkıyatı taşımak için son çare olarak. Hiçbiri daha uzun süre nefes almayı hak etmiyor."

"Kendisine ait olmayan bir şeyi aldı. Karımla evlenmeden önce onun nişanlısıydı. Onunla başa çıkmam için bana geldi ve ben henüz bunu başaramadım. Onu aradığımı öğrendiğinden beri kaçıyor."

O piçin Val'e ne yaptığını kimsenin bilmesine gerek yoktu. Bu aramızda kalacaktı ve onu parçalara ayırırken Sal için günahlarını tek tek sıralayacaktım. Bu şekilde, gerçek onunla benim aramda .

Nic baskı yapacak bir tip değil, yönünü takdir ediyorum. "Bilmem gereken başka bir şey var mı?"

"Varsa telefonunu alın. Onu yok etmesine izin verme. Yakalanırsa deneyebilir. Çekmiş olabileceği herhangi bir video için kontrol etmem gerekiyor."

Nic'in gözlerinde sorular var ama sormuyor. "Peki o zaman. Onu bulacağım ve bu konuda nazik olmayacağım. Ama onu öldürmeyeceğim. Anlaştık mı?"

Başımı salladım, elini tekrar sıktım. "Anlaştık."

VALENTINA

T Kalabalık onu yuttuğu anda oda bana doğru yaklaşmaya başlıyor. Geriye doğru bir adım attım ama Andrea'ya çarpıyorum, o da kollarımın üstünden tutup beni odanın kenarına götürüyor.

Platform topuklu ayakkabılarıyla benden çok yüksekte, gözlerimi yakalamak için başını eğiyor. "Nefes al. Eğer panik atak geçirip ölürsen, birkaç dakika sonra hepimiz ölmüş olacağız."

Söyledikleri beni gülmekten kırıp geçiriyor ve burnumdan birkaç nefes çekiyorum. İçkimi dudaklarıma doğru itiyor ve ben de bir yudum alıyorum. "Ben iyiyim. Ben onun karısıyım. Bunu yapabilirim."

Kafamın içinde kendime moral konuşması yapıyorum, ama zihnimin arkasındaki küçük bir ses bana bunun bir rol olduğunu söylüyor. Beni güvende tutmak için benimle evlendi. Benimle bir anlaşmayı yerine getirmek için evlendi. Benimle, sahip olduğum için babamdan intikam almakla süslenmiş güzel bir oyuncak için evlendi.

Yine de sorun değil. İkimiz de istediğimizi alıyoruz, değil mi? Beni ne kadar güvende hissettirdiğine aşık olduğumdan değil. Ya da içimde var olduğunu bilmediğim şeyleri uyandırdığı için.

Hayır. Bunu yapabilirim. Bu bir oyun. Bana oynamam için verdiği bir rol ve güvenliğim için, beni kurtardığı için onu hayal kırıklığına uğratmayacağım.

Sorun şu ki, kalabalığın arasından bakarken Rose'u görmeye devam ediyorum. Onun gerçek olmadığını biliyorum ama tek gördüğüm ilk partimizin olduğu gece ve yanımdan ayrılmayışı. Tanrım, onu o kadar çok özliyorum ki sanki göğsümde hiç kapanmayacak bir delik var. Gözyaşları düşmekle tehdit ediyor, ben de bana öğrettiği gibi tavana bakıyorum. Asla zayıflığını gösterme. Gözyaşlarını görmelerine izin verme.

Kendimi kontrol edebildiğimde Andrea'ya başımı salladım. "Ben iyiyim, sanırım."

"Tamam. Gidip gözetleme yapmam gerekiyor. Kai yakınlarda, bir şeye ihtiyacınız olursa ona bakın."

"Git. Ben iyiyim." Onu itiyorum ve çenem yukarıda odaya bakıyorum. İçimdeki hiçbir şey bana güven vermiyor ve keşke Adrian da yanımda olsaydı diyorum ama uzun sürmeyecek, sonra gidebiliriz.

Rose'un bir başka görüntüsü, o gece olduğu gibi gözleri, tüm gücüyle bana çarpıyor ve bir mide bulantısı dalgası sakın hareketimi tehdit ediyor.

Balo salonunun kenarından geçip kadınlar doğru ilerliyorum. İçeri giremeden bir el beni dirseğimden yakalıyor. Bu Kai, gözleri iyi olup olmadığını soruyor.

" çıkacağım. Kendimi toparlamak için bir saniyeye ihtiyacım var."

Salon alanı oturma yerleri ve aynalardan oluşuyor, tuvaletler ve lavabolar ise köşedeki başka bir alana yerleştirilmiş. Sonuna kadar gitmeye zahmet etmiyorum ama lacivert pelüş bir kanepeye uzanıp nefes alıyorum.

Buraya en son geldiğimde Rose'la her şey aynı görünüyordu. Tuvaletini yaparken sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi benimle konuştuğunu duyabiliyorum. Oysa ikimiz de bunun yalan olduğunu biliyorduk. Rol yapmakta da iyiydi.

Oh. Bu Rose değil. Biri benimle konuşuyor. Bir çift bronz bacadan çok kısa kırmızı bir elbiseye ve daha da ötede uzun, ipeksi beyaz-sarı saçlara bakıyorum. "Beni dinliyor musun ki?"

Göz kırpıyorum. "Çok özür dilerim. Kendi küçük dünyamdayım. Yardımcı olabilir miyim?"

Gözlerini kısıyor ve daha bir dakika önce güzel olduğunu düşündüğüm yüzü soğuk ve hesapçı bir hal alıyor. "Acınacak haldesin. Neden benim yerime seni seçtiğini anlamıyorum." Slav aksanı ağır ama kız bir şeye kızmış.

Ayağa kalkıyorum, çünkü üzerime çıkılmasından hoşlanmıyorum ve elbisemi düzeltiyorum. "Neden bahsettiğinizi anlamadım ama izninizle."

Üst kolumu sertçe kavriyor, uzun kırmızı tırnakları derime batıyor. Hayatımın her günü acı çekmemiş olsaydım canım . Önce eline, sonra yüzüne bakıyorum ve içimde bir şey uyanıyor. Çok uzun zamandır uyuyan şey.

"Parmaklarını kırmadan önce o lanet ellerini üzerimden çek."

Beni bırakıyor, ama sadece bir saniyeliğine, sol elimi kendi eline alırken. "Bu yüzük benim olmalı. Onu ben kazandım."

Tutuşundan kurtuluyorum ve onu tekrar yakalamak, onun beni itmeye çalıştığı kadar ben de onu itmek istiyorum ama yapamıyorum. "Neden bahsettiğini bilmiyorum ama güvenliği çağırmadan önce beni yalnız bırak."

Yüzü kırmızının benekli bir tonuna bürünüyor ve bana doğru adım atarak yüzüme doğru eğiliyor. "Sen buna layık değilsin, kaltak. O benim. Onun saçmalıklarına uzun süre katlandım. Benimle evleneceğini söyledi."

"Ve sen?" Kendimi sakın tutuyorum çünkü Adrian da böyle yapardı. Sesimi düz tutuyorum çünkü Rose da böyle yapardı. Ve onunla tanışmak için bir adım öne çünkü yumuşak olduğumu düşündükleri için beni itip kakan pisliklerden bıktım.

Gözlerini kısar. "Kim olduğumu biliyorsun. Mutlaka beni duymuşsundur."

Omuz silkiyorum, umursamıyorum. Ve öyleyim. Her an gardiyanlardan biri beni kontrol etmek için buraya gelebilir.

Yüzü. Eğer böyle devam ederse ve Adrian onu burada bulursa, daha sonra bir tane bile .

"Kim olduğun hakkında hiçbir fikrim yok. Şimdi güvenlik detaylarım seni yüzümde görmeden geri çekil. Belli ki Adrian evlenmek isteseydi, evlenirdi. Ama sana bakınca, onun tipi olmadığını şimdiden söyleyebilirim."

Yüz hatlarında bir tür duygu dolaşıyor: incinmişlik, inkâr, kendine yalan söylemeye çalıştığı bir gerçek. Evet. Bahse girerim Adrian'ın hayatında bu kadınla tanışan ilk kadın ben değilimdir.

Bir kalp atışı geçiyor ve buz kraliçesi kişiliğine geri dönüyor, hatta bana küçük ukala bir sırıtış bile yapıyor. "Her neyse. Hak ettiğini alacaksın." O gidiyor ve ben bir şey kaçırmışım gibi kapanan kapıya bakıyorum.

Kilit bir saniye sonra şıkırdıyor ve kolu test etmek için acele ediyorum. Evet, kesinlikle kilitli.

Bir kol ortama dolanıyor ve bir el boynuma dolanıyor. Daha önce defalarca bulunduğum bir pozisyon bu ve ilk olarak onun kokusu çarpıyor yüzüme. O kadar sert ki neredeyse içtiğim azıcık alkolü kusacaktım.

"Beni özledin mi bebeğim?" Sal kulağıma tısladı.

Çığlık atmalıyım. Şimdi çığlık atmak için iyi bir zaman olurdu ama vücudumun hiçbir parçasını hareket ettiremiyorum. Bağıramıyorum. Mücadele edemiyorum. Zar zor nefes alabiliyorum.

Beni sıkıca kendine çekiyor ve ereksiyonunu sırtımın alt kısmında hissediyorum. "Merak etme. Olenka'dan seninle birkaç dakika yalnız kalabilmem için bana yardım etmesini istedim. Seninle tanışmak için sabırsızlanıyor ve bana çok komik hikâyeler anlatıyor."

Ağzı boynumda geziniyor ve bacaklarım gevşerken beni kendine daha sıkı . "O kadar hızlı değil, bebeğim. Bana vermediğin şeyi ona mı verdin? Bahse girerim seni her deliğinden sikmiştir.

ve Őimdi, dűĖűn geceniz için Őımarık olmanızın bir önemi yok. Seni tam buraya götürebilirim ve kimse konuda bir Őey yapamaz."

Yanaklarım ıslanıyor ve bir hıçkırık kopuyor. Sonunda bir Şey oldu. Ellerini itmeye çalışıyorum ama o beni daha sıkı tutuyor ve ayaklarımdan kolayca kaldırıyor. Elbisenin kesimi ayaklarımı tekrar yere basmamı imkânsız kılıyor.

Beni önümden kanepeye itiyor ve başımı kadife kumaŐa öyle bir bastırıyor ki nefes alamıyorum. Beni bırakmak zorunda kalana kadar çırpınıyor, tırmalıyor ve tekmeliyorum ve nefes .

"Merak etme, daha yeni başlıyorum. Adrian Doubek'in neyi bu kadar çok sevdiğini ve sözde seninle evlendiğini bilmek istiyorum. Yoksa bu babanı incitmek için oynadığı bir oyun mu? Belki de seninle evlenmedi ve seni sadece rehin olarak tutup rol yapmaya zorluyor." Yüzümü tekrar aşağı itiyor. "Bana seni zorladığını söyle. Karım olman gerekirken onunla evlenmeyi kabul etmediğini söyle! Söyle bana, Valentina."

Tekrar mücadele ediyorum, hava almaya çalışıyorum. Çok uzun saniyeler sonra ensemdeki tutuşunu bırakıyor. Saçlarım tutunduğu yerden düşüyor, ıslak yanaklarıma yapışan parçalar yüzüme dolanıyor. Her Şey kristal berraklığında, sanki beynim hayatımın son birkaç dakikasına kilitlenmek istiyor. Bana tecavüz edeceğinden ve sonra da beni  ld receğinden hiç Ő phem yok.

Gerçekten önemli olduğunda Rose'u ya da kendimi koruyacak kadar güçlü değildim. Ve Şimdi, Adrian'ın beni dikkatle idare etmesine rağmen yine yeterince güçlü değilim. Onun kısıtlamasına ve sabrına rağmen. Tacizcimle savaŐamadıĖım için lanet olası bir otel tuvaletinde  leceğim. Rose Şu an beni çok hayal kırıklığına uğratırdı.

Sanki onu düşünmek onu canlandırdı. Yumuşak bir el çenemi hafifçe kaldırıyor ve onu orada görüyorum, eğlendiğimiz ve rol yaptığımız o gece giydiği çok küçük elbiseyi giymiş. "Bunu sana yapmasına izin verme. Sen bundan çok daha güçlüsün, aşkım. Ayağa kalk ve savaş."

Gözyaşlarım yüzümden aşağı dökülüyor ve ona gitmemesini söylemek istiyorum. Eğer benimle kalırsa, istediği her yere birlikte gidebiliriz. Eğer kalırsa.

Gürültülü bir yırtılma, soğuk havayla birlikte gerçekliği omurgamdan aşağı döküyor. Kıyafetlerimi çıkarıyor.

Hayır. Bunu bana tekrar yapmasına izin vermeyeceğim. Savaşmadan olmaz. Belki Adrian ondan önce buraya gelir.

Yumruklarımla ona vurmaya çalışıyorum ama elindeki bıçağın ucu enseme dayanmış durumda. Ben de gelen diğer tek şeyi yaptım. Bacaklarımı onunkilerle birleştirip onu yere yuvarlıyorum. Sadece birkaç saniye sürdü ama kendimi kanepenin kenarından kapıya doğru fırlattım. Aynı anda kilit tıkırdıyor ve biri bana doğru koşuyor. Kim olduğuna bile dikkat etmeden ona yapıyorum.

Ama sonra onun kokusunu alıyorum, sesinin keskin tınısını duyuyorum ve rahatlayarak sarkıyorum. Tabii ki kolları bana dolanıyor ve beni kolayca kaldırıyor. "Angel. Konuş benimle. İyi misin?"

"Rose beni kurtardı. Ben iyiyim. O beni kurtardı."

Beni göğsüne bastırıyor ve biri önüme smokin ceketini örtüyor. Sal elbisemi parçaladığı için her yerim açıktaydı.

"Yakalayın şu pisliği. Kaçmasına izin vermeyin," diyor Adrian .

Sözlerinin içime işlemesine ve beni rahatlatmasına izin veriyorum. Hepsi rol olsa bile, gitmesine izin vermek istemiyorum. "Lütfen, beni bırakma."

Kolları beni sıkıca sarıyor. "Kimse seni terk etmiyor Angel. Ben buradayım. Şu anda asansördeyiz ve arabaya gidiyoruz. Kai ve ekip Sal'i arıyor."

"Yani, onu öldürdüğünde ve anlaşmamız bittiğinde, lütfen beni bırakma." Gözlerimi açmaya ve ona bakmaya çalışıyorum.

Yüzünü ezberlemek ve sonsuza dek saklamak. "Benimle işin bittiğinde, hala kalmak istiyorum." Bu aptalca. Akli başında hangi kadın bir ilişki ister ki? Hep ver, hiç alma.

Ama onları alacağına söz verirse her bir parçamı ona veririm.

ADRIAN

S atı katına dnerken araba o kadar sessiz ki nefes alıp almadığını sürekli kontrol etmek zorunda kalıyorum. Ona sarıldığımda, dünyayı yakıp yıkma isteğim biraz daha azalıyor. En azından

En azından Sal, Valentina'ya dokunarak kendi ölüm fermanını imzaladı. Sadece benden değil, toplum kurallarından da. Artık ekibimden daha fazlası onun peşinde olacak. Olenka'ya gelince... Onu oynaması için Andrea'ya verdim. Bir saat içinde merhamet çığlıkları atacağına şüphe yok.

Val'in elbisesi yırtılmış, sırtını kesiyor ve o ya da araba değiştğinde onu örtmek için sürekli hareket ettiriyorum. Bunu her yaptığımda içimi bir başka öfke dalgası kaplıyor. Ben ona güvende olacağına söz verdikten sonra ona dokundu, onu incitti. Ben sözlerimi tutmam.

Daha da kötüsü, nedense Sal'i öldürdüğüm anda anlaşmamızın tamamlandığını düşünüyor. Ona karşı dikkatli davranmamın bir hiç uğruna olduğunu düşünüyor. Verdiğim hizmetin karşılığı olarak onu almamı bekliyor. Tek istediğim bir kadın olsaydı, yatak arkadaşı bulmanın çok daha az karmaşık yolları vardı. Herhangi bir sosyete güzelini seçip balo salonunda sikebilirdim ve ailesi yine de onu seçtiğim için bana teşekkür ederdi.

Valentina bizim dünyamızı sandığım kadar iyi anlamıyor. Beni ihtiyacım kadar iyi tanımıyor. Bu beni sadece

Daha da kızgınım çünkü farkına varmak canımı acıtıyor. Çok acıtıyor ve artık bu güce sahip olmasından nefret ediyorum.

Kollarımda kıpırdanıyor ve ona daha sıkı sarılıyorum. "Dinlen, Angel. Yanındayım."

Çatı katına ulaştığımızda, Kai benim için kapıları açıyor, ta ki çok titiz güvenliğimin arkasına geçene kadar. Sonra onu nazikçe ayağa kaldırıyorum ve ceketimi sıkıca sarıyorum.

Bu bir oyalama taktiği, böylece dönüp her bir adamımın bağırsaklarını deşmiyorum. Kendime bu insanların arkadaşlarım olduğunu hatırlatıyorum. Yine de neredeyse karımın otel tuvaletinde tecavüze uğrayıp öldürülmesine izin veriyorlardı.

Kai, Olenka ile ilgilenen Andrea hariç diğerlerinin önüne geçer. Suçu üstlenmeye çalışacak ve belki de ona izin vermeliyim. Ne de olsa bu geceki görevlere o nezaret etti. Andrea o banyoya Valentina'yla birlikte gitmeliydi. Bir saniye bile yalnız kalmamalıydı.

Neredeyse patlayacak ve o hariç bu odadaki herkesi vuracaktım. Kai öne doğru bir adım daha atarak diğerlerini korumaya çalışır. "Patron..."

"Açıkla. Neden o banyoda yalnızdın? Kadınlar tuvaletinde olmanın senin hassas duygularına aykırı olmadığını çok iyi biliyorum... Orada o kadar çok kadın becerdin ki, girdiğinde kimse sana seslenmiyor. O zaman karımın neden neredeyse öldürüldüğünü açıkla... çünkü bunu gerçekten duymak istiyorum."

Yumuşak bir vınlama sesi kulaklarımda çınlıyor. Kalp atışım gibi ama en yüksek seste. Konuşuyor ama ben onu duyamıyorum bile. En yakın nesneyi kapıp duvara fırlatıyorum. Paramparça oluyor ve ne olduğunu bile anlayamıyorum. Yıkım yardımcı olmuyor.

O kadar kızgınım ki başım dönüyor. Onunla ilgilendiğim, güvende tuttuğum, iyileşmesine yardım ettiğim tüm bu zaman bir an içinde paramparça oldu.

dikkatsizlik. Ve daha da kötüsü, kendimi de suçluyorum. Onu bir saniye bile yalnız bırakmamalıydım. O banyoda Valentina'yla birlikte ben olmalıydım. Sal lanet yüzünü göstermeye cesaret edemezdi.

Bara gidiyorum, istediğim şişeyi bulana kadar bardakları yolumdan çekiyorum. Ellerimde kırılacakmış gibi duruyor ama yine de fırlatıp . Mantarı üstünden çekip çıkarıyorum ve uzun bir nefes çekiyorum, sonra tekrar Kai'ye dönüyorum. "Söylediğin tek bir kelimeyi bile duymadım çünkü bana söyleyebileceğin hiçbir mazeret bunu doğru kılamaz."

Valentina'ya bir el hareketi yapıp ona bakıyorum. Kelimelerim boğazımda düğümleniyor. Paltoma sarılmış, iri, cam gibi gözleriyle telaş içinde bana bakıyor. Şimdi benden korkuyor. Tanıştığımızda benden korkmuyordu bile. Yardım için bana geldiğinde de benden korkmuyordu. Bunu Sal yaptı ve için onu katledeceğim.

Adamlarımı görmezden gelerek yavaşça ona yaklaşıyorum. Kaçmaya çalıştığında, bir bıçak saplanmış gibi oluyor, tırtıklı ve kör. "Angel, bana bak."

Yine dümdüz bakmaya devam ediyor. Parmaklarımı yüzünün önünde şaklatıyorum ve yanağını okşuyorum. "Val, sevgilim, bana bak."

Bakışlarını benimkilere çevirdiğinde yüzü buruşuyor ve gözlerinin parlaklığı gözyaşlarına dönüşüyor. "Bu onların suçu değil. Yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Onlara beni yalnız bırakmalarını söyledim."

"Neden?" Açıklamasını, arkadaşlarımı öldürmemem için bana bir sebep vermesini rica ediyorum.

"Rose," diye fısıldıyor. "Onu kalabalığın içinde görüp duruyordum. Seninle tanıştığım gece ilk partimizdi ve çok heyecanlıydık. Onu görüp duruyordum..." Sesi ve gözyaşları durur.

Yanağını okşuyorum ve şişeyi alıp dudaklarına bastıracak kadar dönüyorum. "Benim için bir yudum al, Angel. Şoktasın ve bir yudum alıp yardımcı olmasına izin vermeni istiyorum."

Tembelce göz kırpmıyor ve sonra dediğimi yapıyor. Yutkunduktan sonra tekrar bana bakıyor. "Adrian? oluyor? Lütfen. Götür beni.

Üst katta. İhtiyacım var..."

O cümlesini bitirmeden ben harekete geçmiştim bile. Şişe hâlâ elimdeyken onu kucağıma alıp odamıza götürüyorum ve kapıyı arkamdan çarpıyorum. Sesi duyunca sarsılıyor ama ben onu dikkatlice yatağa yatırınca sakinleşiyor.

Ceketi nazikçe sıyrıyorum ve sonra belinden sarkan elbiseyi rahatça çıkarıyorum. Bana yardım etmiyor ya da durdurmaya çalışmıyor. Sonra, saçındaki tüm tokaları çıkarıyorum ve kafa derisine masaj yapıyorum. Onları banyodaki lavabosuna attıktan sonra bir makyaj temizleme mendili çıkarıp bulaşmış makyajını olabildiğince derinlemesine siliyorum.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle, Angel. Ben buradayım."

Yanaklarımı okşamak için uzandı. "Sen. Sadece sana ihtiyacım var."

Yatağa girmek için hamle yapıyorum ama beni , gömleğimin düğmelerini kaşıyor. Ben hızla soyunmaya başladıktan sonra yastıkların üzerine uzanıp beni izliyor. Bakışlarında hiçbir sıcaklık yok, ben onun yanında çıplak yatağa tırmanırken ikimizin de çıplaklığına hiçbir tepki vermiyor.

Sırtı önüme gelecek şekilde kıvrılıyor ve ben de onu kendime çekiyorum. "Angel?" "Mm-hmm?"

"Konuş benimle. İyi misin?"

"Tamam. Sadece bana dokunmanı istiyorum. Anıları kovala ve onları yeniden güzelleştir." Konuşurken elimi karnından aşağıya, amına doğru götürüyor ve elimi kalçalarının arasına sokuyor.

"Sana dokundu mu...?"

"Hayır, fırsat bulamadı. Rose..." Sözüünü kesti ve ben nefesimi tutarak bekledim.

Devam etmeyince, onu uyarıyorum. "Rose, ne?"

"Bir şey yok," diye mırıldanıyor ve yüzüme doğru dönüyor. Elimini yeniden düzenliyor, böylece onu nazikçe kavıyorum.

sıcaklığını bölmek ve parmaklarımı içine sokmaktan başka bir şey istemiyorum. Ona acısını dindirecek, o piçi zihninden silecek bir şey vermek istiyorum ama şu anda ona dokunmayı kendime yediremiyorum. İstemediğim için değil, durmak için kendime güvenmediğim için. İçimdeki her şey ona sahip çıkmak, onu işaretlemek, onu benim olarak almak için çılgılık atıyor. Ama gözlerindeki bu camsı bakışla bunu yapamam. Hâlâ bir gün ondan vazgeçmeyi planladığımı düşünürken olmaz.

"Angel, konuş benimle. Sana nasıl yardım edebileceğimi söyle."

Elime karşı kıpırdanıyor ve gözlerini kapatıyor. "Dokun bana, lütfen. Sana ihtiyacım var."

Lanet olsun. Bir erkek ancak bu kadar kontrol sahibi olabilir. Ama yatağıma uzandığında çok kırılgan ve çok genç görünüyor.

"Bunu şu anda yapamam, Angel. Sen kendin gibi olana kadar olmaz."

Dudağı titriyor. "O zaman beni istemiyorsun. Hepsi bir oyundu. Bu yüzden henüz seks yapmadık."

Hızlı bir hareketle onu sırtüstü çeviriyor, bir sonraki hamlede kalçalarının arasına sokuyorum. Sertleşmiş sikim tam karşısında duruyordu ve bunu yanlış anlayamayacağını biliyordum.

"Bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Seni bir sonraki nefesimden daha çok istiyorum. Sen adımı haykırana kadar o daracık bedenine girmek istiyorum. Ve yükümü döktüğümde, çocuğumun rahminde büyüdüğünü bilene kadar içinde kalacağım. Sen benimsin, sadece benim Valentina. Hiçbir yere gitmene izin vermeyeceğim."

Gözleri şimdi kocaman ama daha sakın ve daha uyanık. Yanaklarında pembe bir kızarıklık var ve ağzımı oraya götürüp sıcak tenini öpüyorum. "Nazik olmaya çalışıyorum Angel, ama bu benim doğamda yok. Sadece nasıl alacağımı biliyorum ve şu anda tek yapmak istediğim bu."

"Dokun bana, lütfen," diye fısıldıyor. Elleri yanaklarımı kavırıyor ve ben gözlerinin içine bakıyorum. "Dokun bana ve korku, öfke ya da acıdan başka bir şey hissetmeme izin ver. Bana zevk ver ki

İçimdeki bu kara delik. Beni canlı canlı yemekle tehdit ediyor ve ben de buna izin vermeyi çok istiyorum."

Ellerinden birini çerçeveleyebilmek için üzerine bastırıyorum, diğer kolum ağırlığının bir kısmını destekliyor. "Sakın buna cüret etme. Sen bana aitsin. Bir anlaşma yapmıştık, hatırladın mı? Henüz hiçbir kısmını yerine getirmedik."

Başını sallıyor, gözleri temkinli. "Biliyorum. Belki de bu ..."

sıcak bir öfke dalgası yayılıyor. "Eğer Sal'in seni ele geçirmesine izin verdiğimi ima ediyorsan. Benimle seks yapmaya hazır olmadığın için seni bir tür ceza olarak tehlikeye atacağımı... O zaman o lanet çeneni kapalı tutsan iyi edersin. Seni tehlikeye atmaktansa kendi kolumu koparmayı tercih ederim."

Benim duyabileceğim kadar yüksek sesle yutkunuyor. "Bu çok saçma. Biliyorum, özür dilerim. Öyle demek istemedim..."

Çenesini tutup gözlerini benimkilere dikmeye zorluyorum. "Bu gece olanların bir daha asla için yaptığımız anlaşmayı yerine getirmeye mi çalışıyorsun? Sana dokunmam için bana yalvarmanın tek nedeni bu mu? Bir çeşit ödeme mi?"

Ve böylece, karnımdaki bıçak geri geldi. Ama bu sefer kendi kanlı elleriyle çeviriyor.

Hay sikeyim. Öfkemi onun narin bedeninden çıkarmadan önce onu itiyorum. Bağırarak yerine odanın içinde volta atıyor, kendime düşünmek için zaman tanımaya çalışıyorum. Eğer tüm bunlar ona karşı bir yalansa, o zaman ben ne yapacağım? Bir kez olsun nihai hedefim o değilmiş gibi davranmadım. Ne kadar emin . Sadece omzuma dokunan yumuşak bir el beni sakinleştirdiğinde duruyorum.

Yüzümü ona döndüğümde gözyaşları yine yanaklarından aşağı süzülüyordu. Lanet , ağlamasından nefret ediyorum. İçimde artık hissedebileceğimi bile bilmediğim şeyleri parçalıyor.

"Özür dilerim. Çok özür dilerim. Bana karşı nazik ve kibar olmaktan başka bir şey yapmadın. Beni incitmene izin vereceğini ima bile etmemeliydim.

Adamlarınızın da bir suçu yok çünkü onlardan bana bir dakika müsaade etmelerini istedim. Kibar olmaya çalışıyorlardı."

Biraz daha yürümek niyetiyle arkamı dönüyorum. Belki de öfke biraz olsun geçene kadar parke üzerinde bir ileri bir geri yürüyeceğim.

"Lütfen, yatağa geri dön."

Elini silkiyorum. "Neden? Korumana seni vücudun için kullanmaya kararlı bir canavarsam bunun ne anlamı var?"

Bana tekrar sarılıyor ve sonra yüzümü ona çeviriyor. "Yatağa geri dön, lütfen. Benimle sevişmeni istiyorum."

VALENTINA

S Bunu söylemek korkumu azaltmıyor. Sanki içimi iliklerime kadar görebiliyormuş gibi çenemi kaldırıyor. Bir bakışıyla beni iyice inceliyor ve her nasılsa gördüklerinden utanır.

"Önce bir duşa ne dersin, Angel? Titriyorsun."

Kolunu sıkıca kavrayan ellerime bakıyorum ve parmaklarım titriyor. Fark etmemem çok garip. Şimdi fark ediyorum ve dizlerimin birbirine vurduğu gerçeğini de.

Şimdi duş masada olduğuna göre, ne kadar çok istediğimi fark ettim. Sıcak ve buharlı, Sal'in tüm izlerini tenimden silmek için. Sanki bana dokunmamış gibi fırçalanıp temizlenmek. Keşke bu kadar kolay olsaydı. Keşke onun dokunuşuna katlandığım yıllar vücuduma damgalanmamış olsaydı.

Beni kolayca kaldırıp kollarının arasına alıyor. Ellerimi otomatik olarak boynuna doluyorum. Beni düşüreceğinden korktuğum için değil, yüzümü ona gömmek ve o temiz, erkeksi kokuyu ciğerlerime çekmek istediğim için.

Bir eliyle duşu başlatıyor ve beni ılık spreyin altında ayaklarımın üzerine yavaşça yatırıyor. Sıcak ve alışmam biraz zaman alıyor. Saçıma başlamadan önce beni döndürüyor, önü benimkine dönük, beni doğrudan spreyin altına sokuyor ve kendisi saçımınla uğraşmaya başlıyor. Bu kadar acımasız bir üne sahip bir adam nasıl olur da

Bana karşı nazik mi? Saçımın arkasına ulaşabilmesi için başımı ona doğru eğiyorum. Yıkamayı bitirdikten sonra saç kremi ekliyor ve daha önce ona gösterdiğim gibi buklelerimin arasından bir tarak geçiriyor. Kalbim eriyor ve o sessizce çalışırken gözyaşlarım suya karışıyor.

Saçımdan sonra avuçlarına bir kalıp sabun sürdü ve sonra çıplak elleriyle vücudumu yıkadı. Acele etmiyor, parmaklarını her santimimde gezdiriyor ve amımı en sona saklıyor. Gözlerime bakarak ağzını sert bir çizgiye yerleştiriyor, sonra kaygan parmaklarını bacaklarımın arasından kaydırıyor ve sabunu her yerime masaj yaparak sürüyor. Parmakları klitorisimi sıyırdığında, içimde yükselen iniltiyi ısıрма zahmetine girmiyorum. Ama orada devam etmiyor, sadece duşta diz çöküyor ve uyluklarımı, baldırlarımı ve ayaklarımı yıkıyor. Ayaklarımdan birini kalçasının üzerine koyuyor ve giydiğim yüksek topuklu ayakkabıların neden olduğu ağrıyı nazikçe hafifletiyor.

"Daha iyi misin?" diye soruyor, hâlâ diz çökmüş halde.

Parmaklarımı ıslak saçlarına daldırıp karıştırıyorum. "Şimdi seni yıkamama izin ver."

Gözlerini vücudumun hizasında gezdiriyor ama sonra ayağa kalkıp onu yıkamama izin veriyor. Saçlarına ulaşabilmem için çok eğilmesi gerekiyor ve sonra ben de onu sabunla dikkatlice yıkamak için zaman ayırıyorum. Omuzları inanılmaz derecede geniş ve genişliklerinden belinin sıkı kaslı kıvrımına doğru ilerlediğinizde güzel bir görüntü oluşturuyorlar.

Kahretsin, çok güzel.

Takım elbise içindeyken yıkıcıdır, ama bu haliyle... yıkımdan başka bir şey değil. İstesem bile ona dokunmadan duramıyorum.

"Angel," diye fısıldıyor.

Parmaklarımı kalçalarındaki girintiler boyunca gezdirdiğim yerden başımı kaldırıp bakıyorum. "Hmm...?"

"Bu gece nazik davranabileceğimi sanmıyorum. Ama ihtiyacın olanın bu olduğunu biliyorum."

Her iki elimi de sikinin sert ucuna sararken elleri titriyor. Aramızda yükseliyor, sert ve sıcak.

"Bana yardım et, böylece daha sonra sana karşı nazik olabilirim."

Çenemi daha yukarı kaldırıyorum. "Ya nazik olmanı istemiyorsam?"

Nefesinin altında küfrediyor ve beni duş duvarına doğru itiyor. Uzun sert vücudu bana sıkıca bastırıyor. "Oyun oynamıyorum. Bu gece bununla başa çıkamayacağını söylediğimde bana güven." Alt dudağımı dişleriyle acıtacak kadar sert bir şekilde ısırıyor. "Kontrolümü kullanabileceğim başka geceler de olacak ama bu gece onlardan biri değil. Başını salla Angel, böylece anladığını bileyim."

Başımı sallıyorum, fayanslardan sıçrayan suyun sesine rağmen nefes alışım bana yüksek geliyor.

Vücudunun üst kısmı ve yüzü benimkiyle aynı hizada kalırken, ayaklarını onu çalıştırmam için bana yer açacak kadar geri çekiyor. Rahat bir pozisyon olmasa gerek ama bir şey söylemiyorum ve dediğini yapıyorum.

Ona güveniyorum.

Tepkilerini görmek için yüzünü izlerken, ellerimi uzunluğunda yukarı ve aşağı hareket ettiriyorum. Daha önce bunu yapmasına yardım ettiğimi hatırlıyorum ama tek başıma daha zor görünüyor. Üstümde duruyor, gözlerimi, dudaklarımı ve sonra tekrar yukarı bakıyor.

Nefes alıp verene kadar sıkıca kavriyorum ve sonra onu daha hızlı çalıştırıyorum. Kalçaları benim hareketlerimle aynı anda öne doğru seğirdiğinde, sanki onları itiyormuş gibi, içimde sıcak, erimiş bir çekirdek açılıyor. İçten dışa yanıyorum ve bu alevi tek kişi o.

"Bitir Angel," diye homurdanıyor. "Daha sert."

Yine onun talimatlarını takip ettim ve gözlerini sürekli izleyerek daha sert, daha hızlı pompaladım. İlk başta hiç tepki vermiyor gibi görünüyordu. Ama şimdi gözlerinin içine baktığımda bunu görebiliyorum. Sadece ellerimin vücudundaki hissini değil, beni ne kadar istediğini de. Ne kadar çok

bana adını haykırmak için bekleyecek. Benimle yavaş ilerleme arzusuna rağmen beni ne kadar zorlayacağını.

Umurumda değil. Şu anda onu her şeyden çok istiyorum. Kollarım yoruldukça vuruşlarım sıklaşıyor. Ellerini tekrar etrafıma sarıyor ve kendi gücünü benimkine sunuyor. Birlikte onun uzunluğunu kayganlaştırıyor ve daha hızlı pompalıyoruz. Şimdi içime daha çok bastırıyor, neredeyse kendini karnıma doğru pompalıyor.

Ve sonra ılık bir sperm fışkırması önce göğsümün altına, tenime çarpıyor. Sonra bir meme ucuna. Dudağıma.

Gözlerini bir saniye bile benden ayırmıyor. Kendini aşağıya bırakıp parmaklarımı artık yarı sertleşmiş boyundan dikkatlice ayırdığında, kalbimin göğsümde o kadar sert çarptığını fark ediyorum ki kulaklarım duyuyor ve tüm vücudumda hissediyorum. Ona duyduğum ihtiyaçla zonkluyorum.

Uzanıp dudaklarımdaki meni damlasını siliyor, sonra yalayabilmem için nazikçe ağızma sokuyor. Dilimi parmağının etrafına doluyorum, hepsini yalıyorum ve sonra derinlemesine emiyorum, böylece ona başka ne yapmak istediğimi biliyor.

"Gördüğüm kadarıyla hâlâ kontrolümü test ediyorsun. Hadi yatağa gidelim de seninle ilgilenebileyim."

Suyu kapatıyor, duştan çıkıyor ve kabarık beyaz bir havlu alıyor. Havluyu almak için hamle yaptığımda elime hafifçe vuruyor ve sonra beni tepeden tırnağa kurulamak için kendisi kullanıyor. Daha sonra saçımda kullandığım ürünü alıyor. Tam itiraz edeceğim ama bana öyle bir bakıyor ki, olduğum yerde kemiklerim donuyor. Mesaj alındı. Benimle her yönden ilgilenmek istiyor. Sadece seks yönüyle değil.

İşini bitirip saçlarımı tekrar kuruladıktan sonra beni kollarına alıyor ve yatağa taşıyor. Havluyla kendini hızlıca sildi ve su damlacıkları hala yer yer tenine yapışıyor. yatağa tırmandığında dönüp omzunun kıvrımındaki bir tanesini yalıyorum.

Bir saniye sonra sırtüstü yatmış, onu kalçalarımın arasına almıştım.

"Benim için ısladın mı?" Parmaklarını amımda gezdiriyor, beni kendisi için test ediyor. Sonra parmağını yalıyor ve ağırlığını bir kez daha kalçalarımına veriyor. "Benim için ısladın. Sikimi sallamak seni tahrik ediyor mu?"

Yutkunuyorum ve tereddütle başımı sallıyorum. Bunu gerçekten bilmek istiyor mu? Yoksa benimle bir tür oyun mu oynuyor? Deneyimsizliğim her tarafıma vuruyor ve birden ne yaptığımı bilemez hale . Eğiliyor ve dikkatimi çekmek için alt dudağımı dişleriyle ısırıyor. Ama çoktan yakalamıştı. O böyleyken gözlerimi ondan alamıyorum. Sanki sadece benim için yaşıyor ve nefes alıyor. Daha önce kimse bana böyle bakmamıştı.

"Seninle işim bitmedi, Angel. Bakalım küçük tatlı Angel'ımın benim için çığlık atması ne kadar sürecek." Parmaklarını içime daldırıyor, sonra klitorisimi yakalamak için yukarı kaldırıyor.

Titriyorum ve nedenini bilmiyorum. Kalbim her an *Alien tarzı* göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum. İçimden bir kahkaha patlıyor ve elimi ağzıma götürüyorum, gözlerim onunkiler gibi .

Dondu kaldı. "Gülüyor musun?"

Başımı hızla sallıyorum, sıcak bir kızarıklık boynuma doğru tırmanıyor. "Hayır. Çok özür dilerim. Ben yaptım-"

Elimi yüzümden çekip bir kez daha dudaklarıma yapışıyor. Ağzımı açmaya ikna ederken, sikini klitorisime sürüyor, tam parmaklarının olduğu yere.

Ona doğru eğildiğimde çekiliyor. "Buna gülmüyorsun."

Sonra kendini tekrar açıyor, bu sefer başıyla girişimi zar zor yakalıyor.

Nefesimi tutarak içime çekiyorum. Bekliyorum... özlüyorum... korku içimde yükselirken bile.

"Rahatla, nefes al" diye emrediyor. Bu sefer kendini tam oraya, tam istediğim ve gitmesinden korktuğum yere çiviliyor.

Ama , değil mi? Bunu yaptığımız anda anlaşmamız tamamlanmış olacak ve hiçbir şey için endişelenmeme gerek kalmayacak. Sal'le, benimle, her şeyle ilgilenecek. Aklımda, aylar önce Rose ile gördüğüm rüya gibi geliyor. Özgürlük. Özgür olmayabilirim... Olmak istediğimi de sanmıyorum. Her ihtiyacınla ilgilenmek isteyen bir adam tarafından sahiplenilmekten çok daha kötü şeylerden korkulması gerektiğini uzun zaman önce öğrendim. Mükemmel olmadığını biliyorum, hatta muhtemelen iyi bir insan bile değil, ama bu dünyada kim iyi ki.

"Nefes al, Angel. Sadece bir saniyeliğine acıyacak." Yavaşça içime giriyor, bedenim onunkine uyum sağlarken acele etmiyor. Her saniye benimle birlikte, alnını alnıma bastırıyor, pozisyonu onu korumak için sırtını eğmeye zorlasa bile.

Beni izliyor ve gözlerimi sıkıp kapatmak istesem de bu onu terk etmek gibi geliyor. O yüzden içime girmeyi bitirirken gözlerimi ondan ayırmıyorum. Her şey sıkı ve karıncalı hissediyor. Orada bir yerde bir acı parıltısı vardı, ama acı benim için başkaları için olduğu gibi aynı anlama gelmiyor. Ona bakarken zar zor fark ettim.

"Sen benimsin," diye fısıldıyor. Çenesi gerginleşiyor ve çekip tekrar içime itiyor. "Sen bana aitsin."

Sesimi çıkaramadığım için başımı sallıyorum. Hareket etmeyi bırakıyor ve içimdeki her şey daha fazla gerilmeye başlıyor.

"Hayır, Angel. Bu yeterli değil. Söyle. Benim için söyle ve ben de sana istediğin her şeyi vereyim. Seni iyi hissettireceğim."

Nefesimi aceleyle veriyorum. "Ben seninim," diye fısıldıyorum.

Tekrar içime itmek yerine yana doğru dönüyor, bizi hizalıyor ve bacaklarımızı birbirine doluyor. Benimkini kalçasına doğru çekiyor ve bizi birbirimize doğru yönlendiriyor. "Evet, sen bana aitsin."

Ona doğru eğildim. Acı gitti ve ondan başka hiçbir şey hissedemiyorum. Bedenimde, kafamda, kalbimde. Omuzlarına tutunuyorum, bana daha fazlasını vermesini istiyorum.

"Seni yakaladım, Angel." Tekrar içime girip çıkıyor, sadece sallanıyor ve sikinin tepesi tam klitorisimin hassas tomurcuğuna geliyor.

Tanrım, bu nasıl bu kadar iyi hissettirebilir? Tepeden tırnağa titriyorum ve onu daha sıkı kavıyorum. Orgazmım içime öyle bir çarpıyor ki, siyah bir manzara üzerinde yıldızlar görüyorum. Ben hala kendime gelmeye çalışırken ağzı ağızma çarpıyor, dudakları beni yutuyor, dili beni ele geçiriyor. Bana verdiği tüm zevki ona geri veriyorum, en azından şunu yapmaya çalışıyorum...

Sertçe boşaldığını hissediyorum, nefes alış veriş benimki kadar düzensiz ve sık. Durduğunda her şey sıcak ve yapış yapış. Aramıza bakabilmek için hareket ettiriyor. Kalçamda dölünün beyaz bir lekesi var ve parmaklarıyla toplayıp tekrar bastırıyor.

"Bu senin içinde kalacak."

"Biz... prezervatif kullanmadık," diye idare ediyorum, olası sonuçların ancak şimdi farkına varıyorum.

Boynuma sokuluyor, kalçalarımı onunkilere doğru eğerek bizi bastırıyor. "Ve yapmayacağız. İçine her boşaldığımda seni varisime hamile bırakmak için bir şans yakalıyorum."

Ona karşı donmuş durumdayım. Evlenirken, onun bu konuda ciddi olduğunu düşünmemiştim. Bir bebeğin benden istediği bir şey olabileceğini. Ama yapamam.

Hayır. Sal dışarıdayken ve bebeğime ve bana zarar verebilecekken olmaz. Her zaman sahip olduğum her neşeyi alırken olmaz.

ADRIAN

I

Sabah, beyaz arafların üzerine yayılmış çok güzel ve dingin ona baktım. Sonunda onu almak ve benim yapmak iyi hissettirdi. phelerim olsa bile

Kollarımda uykuya dalmadan önce gözlerinde yüzüyordu. Bana tam olarak güvenmesi zaman alacak ama nianlısından kurtulmak buna çok yardımcı olacak.

Onu uyandırmamaya dikkat ederek yataktan kalkıyorum ve giyiniyorum. Yapmam gereken bir şey var. Bana ihtiyacı olmasaydı dün gece yapardım ama beni istediğinde gözlerindeki karşı koyamadım.

Yatak odasından çıkıp komuta odasına doğru ilerlediğimde hala baygındı. Beklediğim gibi, içeri girdiğimde Kai dışında kimse yoktu.

Masada sırtı bana dönük, ceketsiz, dün gece partide giydiği kıyafetlerle oturuyor. Odaya tam olarak girdiğimde ayağa kalkıyor, yüzü pişmanlık ve kendini suçlama ile kaplı. O da ne yapılması gerektiğini biliyor.

Uyarı almadı. Yüzünün yan tarafına tüm gücümle vuruyorum ve onu sandalyeye öyle geri gönderiyorum ki sandalye devriliyor ve onu sandalyenin üstüne dryor. Elimde donuk bir ağrı baladı ve sonra

bileğim, ama önemli değil. Adalet yerini bulmalı ve bana neredeyse neye mal olduğunu biliyor.

Ona bir yumruk daha attım ama yine de kendini savunmadı. Ama masanın altında, sandalyenin üzerinde gelişigüzel yatarken ona tam olarak ulaşamıyorum, bu yüzden tekrar ayağa kalkmasını işaret ediyorum. Bir saniye bile düşünmeden emrimi yerine getiriyor, hatta bir sonraki adımın ne olduğunu bile bilmiyor.

Ona soru sorarken elimi esnetiyorum. "Sal'i buldun mu?"

Yüzünden kan akmasını engellemek için başını arkaya yaslıyor. "Hayır, efendim. O gitmişti. Diğerleri hâlâ dışarıda onu arıyor."

"O zaman kendini kurtarmak için hiçbir şey yapmadın. Hazır mısın?"

Tamamen teslim olmuş bir şekilde elini bıraktı ve bana baktı. Sonra başını salladı.

Dün gece hissettiğim öfkenin içimden geçmesine izin veriyorum; , acı ama en çok da dehşet. Bu sefer yumruğum temas ettiğinde, ayakta kalmaya devam etti. Başı sadece şiddetiyle geriye doğru savruldu. Acı omzuma ulaştı, ama bu hiçbir şey. Hiçbir şey. Dün gece saldırganı üzerine uzanırken karşılaştırıldığında hiçbir şey. Onu koruyabileceğimi söylediğim tek adamdan hayatı için savaşıırken.

Gömleğinin önünü avucumun içine alıp ona tekrar vurmak için hamle yapıyorum ama elime bir şey kenetleniyor. Donup kalacak ve bakacak kadar bile aklım yok.

Valentina orada duruyor, gözleri yaşlarla dolu. "Dur, lütfen," diye çıkırıyor. "O bunu hak etmiyor."

Onu ittim ve geri çekildim. "Haklısın." Sonra kendi doldurduğu silahı masadan alıp alınının ortasına bastırıyorum. "Neredeyse tecavüze uğramana ya da öldürülmene izin veriyordu. Birkaç çürük ve kırık bir burundan daha fazlasını hak ediyor."

Silahın namlusuna uzanıyor, ben de onu yakalayamasın diye silahı savuruyorum. "Yaralanmadan önce geri çekil Valentina."

"Hayır. Bu benim başıma geldi. Bu benim seçimim olmalı."

Sözleri bana ulaşıyor ve ona bakıyorum. Üzerindeki beyaz bornoz üç beden büyük ve her telaşlı hareketinde yerleri süpürüyor. Saçları kıvrıcık ve yüzünü altın sarısı kahverengi bir haleyle çevreliyor. Silahımı indiriyorum ve bunu bitirecek kadar öfkemi kontrol etmeye odaklanıyorum.

"Haklısın, Angel. Bu senin intikamın."

Bileğini kavradım ve silahı eline bastırdım. Küçük avucunun içinde gülünç derecede büyük görünüyor. Silahı düşürmek ister gibi hareket ediyor ama parmaklarını kabzanın etrafına doluyorum ve onu önümde durması için çeviriyorum. Vücudum onunkinin arkasındayken kollarımızı aynı hizaya getiriyorum ve diğer elini diğer tarafına koyuyorum. Bu pozisyonda ona yardım edebilirim.

"Seni korumak onun göreviydi. Başarısız oldu. Bunun kendisi için ne anlama geldiğini anlıyor."

Gözyaşları şimdi yanaklarından aşağı dökülüyor ve her biri buz kıracağı gibi saplanıyor. Onu ağlarken görmekten nefret ediyorum. Yine de ceza verilmeli. "O bir hata yaptı. Bunun için ölmeyi hak etmiyor."

Kulağına konuşmak için eğildim. "Peki ya Sal sana tecavüz etseydi? O zaman ona karşı bu kadar hoşgörölü olur muydun? Ya son gördüğün şey onun yağlı suratının seninkinin üzerinde olmasıysa? Ya son anların aşağılanma ve acı içinde geçseydi?"

"Dur..." diye hıçkırıyor. "Kes . Yapma bunu."

Ellerini daha sıkı kavrayıp tetiğe doğru zorluyorum. Bana karşı titriyor ve ağlıyor ve ben buna dayanamıyorum. Ondan biraz uzaklaşarak tutuşumu bırakıyorum.

Hâlâ silahı tutarken tökezleyerek ilerliyor. Sonra sanki farkına varmış gibi, silahı yerinden çıkarmaya çalışarak savrulur. Kai ondan önce davranıp silahı yakalıyor ve güvenli bir şekilde masanın üzerine bırakıyor.

Yüzümü ona dönüyorum ve bana bakabilmesi için omuzlarından tutuyorum. "Bu bizim dünyamızın bir parçası. Seni güvende tutması için ona güvenemezsem

Hiçbir şey yapması için ona güvenemem."

Sertçe burnunu çekiyor, yanakları kızarmış. "Ama o senin arkadaşın."

"Arkadaşım karımın saldırıya uğramasına izin vermezdi." Bunu söylerken onun omzunun üzerinden bakıyorum. "Arkadaşım o piçi yakalar ve intikamımı almam için bana bir kurdeleye sarılmış olarak sunardı."

"Bu benim seçimim, değil mi?" diye soruyor, sesi şimdi daha güçlü, gözyaşları gitmiş, sadece yanaklarındaki nem kalmış.

Cevap vermediğimde yanaklarımı avuçluyor ve gözlerimi kendi yönlendiriyor. "Bu benim seçimim mi? Saldırıya uğrayan ben olduğuma göre, öyle olmalı. Ve onun ölmesini istemiyorum."

Lanet olsun, onu hiçbir şeyden mahrum edemem. Bana o yumuşak gözlerle ve iyi bir önlem için bukleler halesiyle bakarken değil. Önce silaha sonra da ona bakıyorum. "Onun hayatı senindir, ne istersen yaparsın. Kai artık benim değil, senin ikincin. Ama seni öldürtürse, yemin ederim, bu işe karışan herkes ölür."

Bir kez başını sallıyor ve yüzünün rengi solmuş, şaşkın bir ifade takınan Kai'ye dönüyor. "... ne...?"

İki eliyle sandalyenin arkalığını kavlıyor ve ekstra desteğe ihtiyacı varmış gibi eğiliyor. Belki de ihtiyacı vardır. Beni her şeyin üstesinden getireceğini düşündüğüm tek adamı kaybetmek acı veriyor. Diğerlerinden daha fazla güvenebileceğim tek adamı. Ama aynı şekilde, ona başka bir şey olursa, bunu önlemek için öleceğini de biliyorum. Onun onur kuralları daha azına izin vermez.

"Nerede olduğuna dair bir haber var mı?" Talep ediyorum.

Valentina ile benim aramda bir ileri bir geri bakıyor, şimdi kime hitap etmesi gerektiğinden emin değil. "Hayır, henüz bir şey yok. Ama babasından bir mesaj aldık."

Nefes nefese kalıyor ve kollarımı omuzlarına dolayarak onu kendime doğru çekiyorum. "Babam mı? Nasıl...? Oh, partiden biri

beni gördüklerini söylerlerdi."

"Mesele de buydu zaten. Eninde sonunda evliliğimizi öğrenecekti," diyorum ona. Sonra da ona. "Böyle bir Şeyin olmayacağını söyle ve diğerlerini buraya getir ki stratejiyi tartışabilelim."

Başını salladı ve telefonunu çıkardı. Yüzündeki deri ona vurduğum için şişmeye başlamıştı ve parmak eklemlerim pürüzlü bir hale gelmişti. Hâlâ onu komuta odamın zemininde öldüresiye dvecek kadar fkeliyim. Onun ölümüyle aramda duran tek Şey bir metrelik merhamet.

İkimizi de tarıyor ve aceleyle odadan çıkıyor. O gidince ona doğru bir adım attım. "Eğer bir daha böyle bir Şey olursa, ona ne söylediğim umurumda değil, boğazına bıçağı kendim dayarım. Anlaştık mı?"

Gömleğinin koluyla kanlı burnunu ovuşturuyor. "Biz temiziz. Olmayacak. Onu hayatım pahasına koruyacağım."

Onu ittim. "Bunu dün gece yapmalıydın."

"Hey!" diye bağırıyor. "Onun benim olduğunu söylemiştin ve artık zarar görmesini istemiyorum."

Aramıza giriyor ve plastik bir buz torbasını adamın yanağına bastırıyor. Ona dokunduğunu görmek, kollarını koparmak ve onlarla onu dövmek istememe neden oluyor. Bu aptalca bir mantıksızlık ama kendime engel olamıyorum. Ona dokunması gereken tek kişi benim.

"Sakın ona dokunma," diye bağırıyorum, içimdeki her Şeyi başka bir Şeye odaklanmaya zorlayarak. Görüş alanıma giriyor ve elimi kendi elinin içine alıyor, sonra derisi yüzülmüş eklemlerime bir buz torbası daha bastırıyor. "Ona bir daha dokunmayacağım. Seni zmek istememiştim."

Onu boğazından tutuyorum, sadece ne kadar ciddi olduğumu anlamasına yetecek kadar sert. "Eğer başka bir erkeğe, herhangi bir erkeğe dokunursan, onu öldürürüm."

Bana titrek bir baş selamı veriyor ve avucumun altında yutkunduğunu hissedebiliyorum. Onu bıraktığımda parmak eklemlerimin üzerinden gıdaklıyor ve Kai gitmeye başlıyor.

Gitmeden önce onu kolundan tutuyorum. Müdahale başladığında ona ters ters bakarak onu uyarıyorum. "Senden istediğim diğer şey mi?"

Masanın üzerinde duran ve benim fark etmediğim bir kutuyu işaret etti. Kapıdan çıkıp kutuyu almasına izin verdim.

Merak ediyor ve omzumun üzerinden bakıyor. "Ne oldu?"

Onu önüme çekiyorum ve cam masanın kenarına oturması için kolayca kaldırıyorum. "Senin için bir hediye."

Bu kadar küçük bir ifadede gözlerine giren ışık, içimde hala kaynayan öfkenin geri kalanını temizliyor. Tanrım, kimse bu bakışa ya da sadece bir bakışla içime yerleştirdiği yumuşak, sıcak duyguya kızamaz.

Kutuyu açıp içinden bir cep telefonu çıkarıyorum ve yüzünü ona çeviriyorum. "Bu senin için. Tüm numaralarımız içinde programlı. Bu sayede ihtiyacın olduğunda yardım çağırabilir ya da internetten bir şeyler sipariş edebilirsin. Neye ihtiyacın olursa."

"Sen... bu benim için mi?" Neredeyse şok olmuş bir halde gözlerini kırptırıyor.

Bir tutam saçı kulağının arkasına sıkıştırıyorum ama tabii ki kalmıyor. "Bu sadece bir telefon, Angel. Burada tutsak değilsin. Bana aitsin, evet ve şu anda Sal'in icabına bakana kadar hiçbir yere gitmeni istemiyorum ama yine de hayatını yaşamayı istiyorum."

Gözyaşları tekrar kirpiklerini kaplıyor ve ben onları fırçalıyorum. "Ağlama, lütfen."

"Sadece. Ne yapacağımı bilmek istemiyorum. Yani... tüm hayatım o evin içinde babam için bir kum torbası olarak geçti, sonra Sal ortaya daha da kötü oldu. Tek planım onun yaptığı planlardı.

ve bizi kurtarmak için yaptıklarım. Şimdi, kendimle ne yapacağımdan emin değilim. Yani, burada kalıp senin yatağında yaşayamam."

"Yatağımız," diye düzeltiyorum. "Ve eğer yapmak istediğin buysa, özellikle de bebeğimizle birlikte güzel ve yuvarlak olduğunda, o zaman yapacağın şey budur."

Gözleri yine büyüyor, dün gece bana attığı aynı panik dolu bakış. Şu anda çocuk sahibi olma fikrine sıcak bakmıyor olabilir ama yakında benim bebeğime hamile kalacak. İkisini de şımartmak ve çocukken sahip olamadığım her şeyi onlara vermek için sabırsızlanıyorum.

"Başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz?"

Kalçalarını birbirinden ayırıyorum ve bağını çözmek için aralarına giriyorum. "Ne gibi?" Diye soruyorum, sonra eğilip boynunun kıvrımını okşuyorum. Bana karşı kıpırdanıyor ve ardından gelen nefes nefese iç çekişini seviyorum.

Parmaklarını saçlarıma geçiriyor ve masaya yaslanıyor. "Bir daha düşündüm de, belki sonra konuşmalıyız."

VALENTINA

Ilk seksimizin üzerinden bir ay geçti. Gerçek dünyada bu muhtemelen insanların kutladığı bir dönüm noktası değildir. Ama benim için, bedenimi bu şekilde vermek, güvende hissetmek, rahat hissetmek, kutlanacak bir şey gibi geliyor.

Uyandığımda yatağı boş buluyorum, çoktan çalışmaya başladığını biliyorum, o yüzden giyiniyorum ve planımı yapıyorum. Kai'ye mesaj atarak başladım. Birkaç dakika sonra geliyor ama yatak odama girmeyi reddediyor, ben de onu koridordan kütüphaneye dönüştürmeye başladığım odaya sürüklüyorum.

İçeri girdiğimde kapıyı kapattım ve kaçmaya hazır görünüyordu. Yıllarca kocamın sağ kolu olarak çalışmış yetişkin bir adam onu yalnız yakaladığımda nasıl bu kadar ürkek olabiliyor? Adrian'ın kıskanç olabileceğini biliyorum ama ona asla dokunmam. Bunu artık ikisi de biliyor.

Ben odadaki ilerleyişimi incelerken o kapıya doğru ilerliyor. "Bir konuda yardımına ihtiyacım var. Adrian'a bu akşam kutlamak için özel bir yemek yapmak istiyorum. Annesi hakkında bir şey biliyor musun?"

Kapı kolunu çevirirken donup kalır.

Ona bakıyorum, ellerim kalçalarımda, bana dönmesini bekliyorum, yüzünde şaşkınlık ifadesi var. "Neden annesini soruyorsun?"

"Onun hakkında pek konuşmaz ama özel bir ilişkileri olduğunu biliyorum. Ona hiç özel bir şey pişirip pişirmediğini biliyor musun? Mutlu anıları geri getirebilecek bir şeyler."

"Eminim onun için yaptığınız her şeyden keyif alacaktır."

Ses tonunda bir şeyleri kaçırdığımı söyleyebilirim. Sanki soru sormamı istemiyormuş gibi çok hafif, çok neşeli. Ama onu sorgulamayı bırakmamı mı istiyor yoksa Adrian'a böyle şeyler sormayacağımdan emin olmamı mı?

"Neden bu kadar ürkütün? Bu basit bir istek. Bilmiyorsan gidip başkasına sorabilirim."

İri gövdesiyle kapıyı kapatıyor. "Hayır. Buna gerek yok. Bunu düşünmem için bana bir saniye ver."

Ona en tatlı gülümsememi veriyorum. "Harika. Bunu ne kadar takdir ettiğimi bilemezsin."

Lanet olsun. Buradaki erkekler çok ürkek. Sanki Adrian'a doğrudan annesini soracakmışım gibi, onun hakkında konuşmanın onu ne kadar incittiğini biliyorum. Andrea'yla başa biraz daha kolay ama o da sık sık ekiple birlikte işlere gidiyor, bu yüzden onu Kai kadar sık göremiyorum. Bence Kai yeni işine içerliyor. Ne beklediğinden emin değilim. Benimle birlikte ayak işlerimi yapmak ve kutuları kaldırmak Adrian'ın ona yaptırdığı kadar heyecan verici olmayabilir ama diğer seçenek ölümdü, bu yüzden bence biraz daha minnettar olmalı. Ya da belki basit sorular sormam konusunda biraz daha az huysuz davranmalı.

Birkaç dakika sürüyor ama Kai sonunda cevap veriyor. "Çocukken hasta olduğunda annesinin ona yaptığı bir çorbadan bahsetti... Kelimeyi telaffuz edemiyorum, hatta yazamıyorum bile, çok fazla ses var, ama açıkladığında bana bunun geleneksel bir Çek sarımsak çorbası olduğunu söyledi. Hastalık ya da akşamdan kalmalık için yaptıkları bir şey."

Gözlerimi kısıyorum ve ona doğru ilerliyorum. "Bunu sadece uydurmuyorsun, değil mi? Ona bunu yapmayacağım için soru sormayı bırakmamı sağlamak için."

"Hayır, ben ciddiym. Havuzdaki bir partiden sonra iyileşirken bu konuyu konuşmuştuk."

Kulağa pek romantik gelmiyor ama. Bekle, ona bakakalıyorum. "Havuz mu?" Tavanı işaret ediyor. "Çatıda."

İçimde bir heyecan patlaması oldu. Yüzmeyi çok severim. "Yukarı çıkabilir miyiz?"

"Hazırlamanız gereken romantik bir çorba yok mu?"

Haklı ama artık havuzun orada olduğunu bildiğim için unutmayacağım. "Tamam, aşçıyla konuşup ihtiyacım olan şeyleri alacağım. Sen de gidip bir şeylere ."

Ağzı sertçe kapanıyor. "Ben parıldamam."

Bazılarının güzel bulabileceği dudaklarına bakıyorum ve sonra bakışlarımın tekrar gözlerine yönelmesine izin veriyorum. Evet...doğru. Bu evdeki tüm erkekler profesyonel kara kara düşünüyor.

Neyse ki başka bir şey anlamadan odadan çıkıp gidiyor. Cebimden telefonumu çıkarıp aşçıya alışveriş listemi mesaj atıyorum. Her zamanki gibi, bir şey istediğimde beş dakika kadar şikâyet ediyor ve sonra dediğimi yapıyor. Adrian'a direktiflerimi görmezden geldiğini söyleyeceğimden korktuğu için olsa gerek.

Ona bu gece için mutfağı temizlemesi gerektiğini söylediğimde çok kızacak ama Adrian'a hediyemi verdiğimde buna değecek. Sadece bu güvenli zamanın, bu özgürlüğün benim için ne anlama geldiğini bilmesini istiyorum.

Biri öğle yemeği için araya girene kadar kütüphanede oyalanıyorum. Yapacak çok şey var ama akşam yemeği için bir şeyler hazırlamak istiyorum. Önce Adrian'a bir mesaj gönderip yedide mutfakta akşam yemeği için buluşmak istediğimi söylüyorum. Kabul ediyor ama hemen nedenini soruyor.

Ona öpücüklü bir emoji gönderip başka bir şey göndermediğimde gülümsemekten kendimi alamıyorum. Ama o beni bulmaya çalışmadan önce mutfağa gitsem iyi olacak.

cevaplar almak için.

İçeri girdiğimde mutfak terk ve alışveriş isteklerim tezgahın üzerinde düzgünce sıralanmıştı. Aşçı becerikli, hakkını vermeliyim. Benden nefret ediyor ama yine de günün birinde onu kazanmaya niyetliyim.

Bulduğum tarife göre, çorba sarımsaklı patates çorbasından başka bir şey değil. Güzel görünüyor ve tarifte bunun geleneksel hastalık çorbası olduğu yazıyor. Her iki durumda da Kai'nin haklı olduğundan şüpheleniyorum ve yine de sevecektir. Ama bir kez olsun, bir şey başarmış gibi hissetmek istiyorum. Küçük bir şey olabilir ama bu fikre, onun yüzündeki sevinci görme hayaline kilitlendim ve bunun peşini .

Çorba bittiğinde, itiraf etmeliyim ki nefis kokuyor. Yanına ekmek, şarap ve salata . Sevdiğini bildiğim beyaz dantel elbisemi giymem ve o içeri girmeden önce mutfğa dönmem birkaç dakikamı alıyor.

Ama yaptığında, lanet olsun. Tüm odayı kaplıyor gibi görünüyor. Duruşu kaygısız ve zahmetsiz, ama geniş omuzlarındaki gücü, uzun bacaklarındaki kasları . O saldırmaya hazır bir kobra ve bu gece ben onun avıyım.

"Geldiğin için teşekkürler," diyorum uysalca, gözlerindeki karanlık ihtiyaçtan etkilenerek.

Onun için çektiğim koltuğa oturdu, ben de diğer koltuğa onun yanına oturdum. "Ne yaptın Angel?"

Kaseye biraz çorba koyuyorum ve ardından ekmek, şarap ve salatayı servis ediyorum. Bitirdiğimde yüzümü ona dönüyorum ve tepkisine dair bir ipucu bulmak için yüz hatlarını inceliyorum.

"Angel..." diye fısıldıyor. Bana baktığında, ihtiyacı daha yumuşak, daha nazik bir şeye dönüşmüştü. "Bunu benim için mi yaptın?"

"Kai'ye sordum. Bana daha önce bahsettiğini söyledi ve ben de senin için özel bir şey yapmak istedim. Bir kez olsun sana değer verildiğini hissettirmek için." Yüzümdeki kızarıklığı görmemesi için çenemi kıvrıp kendi yemeğime bakıyorum.

kendi itirafımla yanaklarım. Aramızdaki şeyler onun için farklı, benim istediğimden farklı. Onu suçlamıyorum, hem de hiç, ama yine de anlaşılmamızı sürdürmek için gösterdiği çabayı ne kadar takdir ettiğimi bilmesini istiyorum. Onun altında, zevk çılgınlıkları atarak geceler geçirmek benim açımdan çok zor değil.

Eğildi ve belli belirsiz bir ısırık aldı. Sinirden koltuğumun kenarındayım. Hayatımda biraz yemek yaptım ama çok değil çünkü hep şeflerim vardı. Ama biri için yemek pişirmek şefkatli bir insanın yapacağı bir şey gibi görünüyor. Onları beslemenin, sevildiklerini ve istediklerini göstermenin bir yolu.

"Çok lezzetli. Teşekkür ," diye fısıldıyor birkaç saniye sonra.

Övgüsünün beni nasıl etkilediğini görmemesi için yüzümü tekrar gizliyorum. Beni nasıl kıvrandırdığını, sadece mutluluktan değil, farklı bir şekilde.

Yemeğimizi bitirdiğimizde bana dönüyor ve beni kucağına çekiyor. Taburede garip bir pozisyon ama o bunu zahmetsizce yapıyor gibi görünüyor. "Şimdi sana göstermek istediğim bir şey var. Benimle gelir misin?"

Başımı sallayıp kucağından iniyorum, ama sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni kollarına alıyor ve mutfaktan çıkıp koridorda ilerliyor. Kollarımı boynuna doladığımda beni yeniden yerleştiriyor ve birkaç kat çıkarıyor. Her seferinde iki basamak çıktığı için mesafe uzun bacakları için kolay.

Tepeye vardığımızda kalçasıyla kapıyı iterek açıyor ve karanlığa adım atıyoruz. Yani, çoğunlukla karanlık. Bir köşeyi döndüğümüzde, nefesim kesildi. İşte Kai'nin bahsettiği havuz ve onun üzerinde de muhteşem şehir manzarası.

Beni bırakması için kıpırdanıyorum ve şeffaf cam korkuluğun kenarına doğru koşuyorum. "Bu çok güzel." Etrafımızı saran keskin rüzgâra karşı bağırarak zorunda kalıyorum.

"Buraya gel," diye fısıldıyor kulağıma, beni doğru çekerek. Hiç tereddüt etmeden gidiyorum.

Kolları beni sararken ve sırtımdaki sıcaklıkla saatlerce böyle kal, şehrin ışıltılı ışıklarının birer birer sönüşünü izleyebilirdim.

"Senin için başka bir şeyim var, Angel."

Dönüp ona bakıyorum. "İhtiyacım yok-"

Beni tekrar kaldırıyor, bu sefer kıcımdan. Bacaklarımı otomatik olarak kalçalarının etrafına kilitliyorum ve kendimi iyice açıyorum. Merdiven boşluğunun yanındaki duvara ulaşması sadece birkaç adım sürüyor. Sonra elbisemi yukarı itmesi, külotumu dikiş yerlerinden yırtması ve vücuduma onunkiyile birlikte girmesi bir saniye daha sürüyor.

Ona karşı donup kalıyorum ve o da beni takip ediyor, onun büyüklüğüne alışmam için bana bir an veriyor. Ama omuzlarındaki gerginlik bana bu sefer kolay davranmayacağını söylüyor. Ve ben . Binalara bakarken kendimi biraz vahşi hissediyorum, sanki herkes penceresinden bakıp bizi duvara karşı sevişirken görebilirmiş gibi.

"Lütfen," diyorum ve parmaklarımı ensesine sokarak kısa saçlarını hafifçe çekiyorum.

Kalçalarını bana doğru kaldırıyor ve sonra acımasız bir hız belirliyor. Kıcımın etrafındaki elleri, onunla buluşmam için beni çekiştiriyor, her acımasız vuruştan sonra tenimi duvarın çizilmesinden koruyor.

Ona sarılmaktan ve vücudumun onun etrafında gerildiğini hissetmekten başka yapacak bir şey yok, sinir uçlarım boyunca zevk kıvılcımları çıkıyor. O kadar ıslağım ki kalçalarımnda, karnında, her yerde hissedebiliyorum. Nereden geldiğini bilmiyorum ama başımı geriye atıp duvara yaslıyorum ve beni sert ve hızlı bir şekilde içine almasına izin veriyorum.

"Lütfen," diyorum tekrar, sonra bir yakarışa, bir mantraya, bir ilahiye dönüşüyor kelimeyi tekrar söylerken. Rüzgâr her heceyi kapıyor,

Ama beni duyduğunu biliyorum. Beni daha hızlı, daha derinden, neredeyse acı çektirerek sikiyor, ikimizi de ruhumda ihtiyacım olan sona doğru sürüklüyor.

Parmaklarımı kafa derisine batırıyorum, tırnaklarım derine iniyor. Temposu bir kez duraksıyor ve yaklaştığını anlıyorum. Saçlarını diğer elimle ensesini kaşıdığım da, bir kez daha içime giriyor, siki beni öyle bir okşuyor ki nefes bile alamadığım bir orgazm yaşıyorum. Tepeden tırnağa titriyorum ve sonunda uzun bir nefes çekiyorum, o kendi sonuna ulaşırken duyduğum his beni yıkıyor.

Her zamanki gibi, işini bitirdiğinde, birkaç dakika içimde kalıyor, sonunda dışarı çıkana kadar amımda yumuşuyor. Sonra beni ayağa kaldırıyor ve kaçan sıvıları nazikçe içime geri bırakıyor.

"Hadi yatağa gidelim, Angel. Bu hediye hakkında söylemem gereken daha çok şey var."

Elbisemi düzleştirirken aniden gerilerek göz kırpmıyorum. "Ne gibi?"

"Merak etme. Ağzım güzel kalçalarının arasındayken ve dudaklarım o tatlı amcığının üzerindeyken sana geri bildirim vereceğim."

Cevap vermemi beklemiyor, beni kollarına alıyor ve yatağımıza taşıyor.

ADRIAN

Vincent, üçüncü çocuğum, Kai değil. İşin zor tarafı ona kızmamam gerekiyor çünkü o Kai değil. Bu beni, bir dahaki sefere onunla antrenman yapmak için biraz daha çaba sarf etmekten alıkoymuyor.

Güne başlamadan önce spor salonu. Son vuruşumu homurdanarak karşılıyor ve sonra kaburgalarımın daha sonra acıtacak bir vuruşla karşılık veriyor. Kim olduğumdan dolayı bana yumruk atmamasını takdir ediyorum. Bu her zaman sevdiğim bir şeydi.

Tekrar eşleşiyoruz ve birkaç tur daha atıyoruz. Çıplak ayaklarımız yüzeyde hareket ettikçe etrafımızdaki minderler inliyor ve gıcırıyor. Odanın karşısında diğerlerinin benden daha çok kullandığı egzersiz aletleri var. İhtiyacım olan rahatlamayı genellikle burada buluyorum, onlar bana durmamı söyleyene kadar bir şeyleri yumrukluyorum.

Vincent omzuma bir yumruk atıyor ve dikkatimin dağıldığını anlıyorum. "Bunu tekrar yap da görelim, Kid."

Takımdaki gençlerden biri ve bunu hoşlanmıyor. Başka bir vuruş yerine bacaklarını açıyor ama yeterince hızlı değil. Dans ederek uzaklaşıyorum, fantezi fikirleri varsa başka bir darbeden kaçınmaya dikkat ediyorum.

Kollarım o kadar yorulana devam ediyoruz ki onları tutmak için çaba sarf etmek gerekiyor. Telefonumdaki keskin bir zil sesi sabah için işleri bitiriyor

Tamamen. Mesajı kontrol ediyorum ve sonra Vincent'a bakıyorum, o da mesajlarını açıyor. Kai ikimize de göndermiş.

Ellerimdeki eldivenleri çıkarıp bir havlu ve bir su alarak komuta odasına giden kapıdan çıkıyorum.

Kai orada, her zamanki gibi kusursuz görünüyor. Selamlamak için ters ters bakıyorum ama Vincent onu sırtından alkışlıyor ve uzun gövdesini yanındaki koltuğa fırlatıyor. "Ne var ne yok?"

Kai yazıcıdan birkaç parça kağıt alıp her birimize tane uzatıyor. Sabırsızlığımı gizleme zahmetine girmiyorum. "Karımı güvende tutmakla ilgili yapacak işlerin yok mu senin?"

Öfkesini haykıran omuzlarına rağmen, bunu yüzüne yansıtmıyor. Onda her zaman hayranlık duyduğum bir beceri. "Bu onu güvende tutmayı içeriyor. Sadece okur musun? Lütfen?"

Vincent kısık bir ısıklık çalıyor ve çarşafı masanın üzerine fırlatıyor, sonra bana bakıp bekliyor. Lanet olsun. Geçerken bana özet versiyonunu vermiyorsa bu iyi bir şey olamaz. Bugünlerde kim e-postaların çıktısını alıyor ki?

Bir kolumu diğerinin altından geçiriyorum ve sayfayı tarıyorum, kelimeleri yavaşça alıyorum, her yeni kelime bir sonrakiyle çarpışırken içimde karanlık ve tehlikeli bir şey oluşsa bile. Bitirdiğimde, e-postayı buruşturup bir top haline getiriyorum ve odanın diğer ucuna fırlatıyorum.

"Bu yaşlı adam ne yapmaya çalışıyor? Parmaklarını şıklatınca konseyin onu geri almak için dileğini yerine getireceğini mi sanıyor?"

Çarşafa el sallıyorum. "Bu bir saçmalık ve o da bunu biliyor. Ne anlamı var ki? Evlilik cüzdanımızı gösterdiğim anda hiçbir şeyi inkâr edemezler. Geri dönmeyecek, o zaman neden çaba harcayalım?"

"Tuzak mı?" Kai tedarik ediyor. "Konsey onun iyi olduğundan ve zorlanmadığından emin olmak için ikinizi de şahsen görmek isteyecektir. İkinizi de belirli bir zaman ve yerde bir araya getirmek için akıllıca bir oyun."

"Bundan hoşlanmadım," diye karışıyor Vincent.

Gözlerimi deviriyorum ve odanın içinde, kapıdan duvara doğru bir ileri bir geri yürüyorum. Konsey dilekçesini reddedecektir. Onu bulduğumuzda nasıl görüldüğüne dair kanıtları onlara göstermek kadar basit. Video kanıtı, doktorun tuttuğu tıbbi çizelgeler ve evlilik var. Onun hayatını kurtardığıma ve aşık olduğuna inanmak o kadar da zor değil. Bir aşk evliliğini, bir ittifak evliliğinden daha fazla inkar edemezler.

Şüpheler beni vurdu, eminliğime darbe indirdi. Hâlâ Sal'ın icabına bakmadım. Ya benimle birlikte olmak konusunda fikrini değiştirir ve konseye onu izin verecek bir şey söylerse?

Masaya doğru yürüyorum ve yumruklarımı soğuk cama vuruyorum. Yüzeyi kıracak kadar sert değil ama eklemlerimin ve bileklerimin acıdan sızlamasına yetecek kadar sert. "Onu benden almak için yapabilecekleri hiçbir şey yok ve eğer konsey benim varlığımı talep ederse, onlarla nasıl buluşacağımız konusunda yaratıcı olmamız gerekecek, böylece başka ilgilenen katılımcılar partiyi basmayacak."

Kai risk alır ve tekrar konuşur. "Anlamadığım şey, neden çaba sarf ettiği? Onu hiç umursamadı. Onu evden çıkardığımızda neye benzediğini gördük... ve partilerde ya da etkinliklerde hiçbir zaman sevgi göstermedi. Onu sadece bir partide görmüştük ve ondan önce de varlığından hiç bahsetmemişti. Sanki onu hayatından tamamen silmek istiyordu. Belki de Sal bunu yapmak için bir girişimdi ve başarısız oldu, bu yüzden şimdi bulaşmadan önce pisliği temizlemeye çalışıyor."

Eski yardımcıma dik dik bakıyorum. "Sence babası Sal ile işlerin nereye gideceğini biliyordu ve kızının varoluş sorununu onun için çözeceğini mi umuyordu?"

Kai omuz silkiyor. "Neden olmasın? Aramızdaki en acımasız kişi olarak boşuna tanınmıyor. Bölgesinde işlerin bir süredir sakin olması, orada yasaları uygulamayı bıraktığı anlamına gelmez. I

Sanırım bu işte o kadar iyi ki arkasında hiçbir kanıt bırakmıyor."

Söylediklerini düşünüyorum ve bu beni hasta ediyor. Bu yeni fikirle, bağırsaklarını sökmeyi ne kadar istediğimi görmemeleri için arkamı dönmek zorunda kalıyorum. Ama kendi başıma oluşturduğum teoriler en mantıklısı bu. Yoksa neden Sal gibi bir adamın Val'in hayatına girmesine izin versin? Adamın ona nasıl davrandığına dair derisinde kolayca görülebilen kanıtlar varken, adam onu korumak için hiç harekete geçmedi.

"Başka haberlerim var," diyor Kai, beni muhtemelen kan dökülmesiyle sonuçlanacak bir fünün sınırlarından çekerek.

Döndüm. "Ne?" Söylüyorum. "Bu sabah başka ne ters gitmiş olabilir ki?"

Cevap verirken neredeyse özür diler gibi görünüyor. "Sal yeniden ortaya çıktı ama sonra tekrar kayboldu. Ailesinin onu sakladığı kesin."

"Bu o lanet e-postadan daha iyi bir haber. En azından yerini biliyorsun, değil mi? Orayı basarız ve o lanet kışını dışarı sürükleriz."

Kai ve Vincent irkildi ve ben nedenini anladım. Sezon biteli bir aydan fazla olmuştu, ya da daha fazla... Valentina'yı yatağımızda rahat ettirmeye odaklandığım için takip edemiyordum.

Sezon kapalıyken onlara karşı bir hamle yaparsam, bu onlara ve konseye karşı bir bütün olarak savaş açmak anlamına gelir. Biri ya da diğeri, biraz hasarla başa çıkabilirim, ama ikisi birden olmaz, aynı anda olmaz ve konsey onları korumak için diğer aileleri müttefik olarak çağırırsa olmaz.

Yine de bana karşı Val'in babasının yanında yer alırlarsa yok edilmeyi hak etmiyorlar mı? Yozlaşmanın tanımı bu değil mi? Diğer tarafları değil, sadece en çok parayı verenleri düşünmek. Önemli olduğundan değil ama istesem babasına on kat fazla ödeme yapabilirim.

Parti gecesini ve neredeyse bana çok mal olacak o birkaç değerli dakikayı düşünüyorum. Nic Diavolo ile buluştuğumda onu gözümün önünden ayırdığım o birkaç dakikayı. Şimdi, bilgilerinin güncel kalıp kalmadığını ya da artık istediğim şeyi sağlayıp sağlayamayacağını merak ediyordum.

Odayı tekrar adımlıyorum, düşünüyorum. Diavolo kendi bölgesinde, kendi şehrinde bir dev ve oyun oynamıyor. Sal'in nerede olduğunu biliyorsa, bu konuda yalan söylemez. Ama bilgi için yüksek bir fiyat da isteyecektir. Sonuçta o bir iş adamı ve ikincisi Soo da öyle.

"Sal'i bulmak ve bu sefer onu elimizde tutmak için başka bir seçeneğimiz olabilir." Durup Kai ve Vincent'in arasına bakıyorum. "Diavolo."

"Ne olmuş ona?" Vincent soruyor, o gece onunla buluştuğumda orada değildi.

Kai onu bilgilendirir. "Sal'in tam yerini ya da nasıl bulacağını biliyor olabilir. Sezon sonu partisinin olduğu gece patronla buluştu."

Val saldırıya uğradığında Diavolo'yla birlikte olduğumu fark Vincent rahatsız görünüyor. Kimse olaydan ya da olayla ilgili herhangi bir şeyden bahsetmek istemiyor, çünkü sinirlenip bir şeyleri yumruklamamdan korkuyorlar. Haksız da sayılmazlar. Val'e yaklaştıkça sabrım daha da tükeniyor, özellikle de onu kaybetme ihtimali geldiğinde.

Onu görmem, ona dokunmam, onun gerçek, burada ve benim olduğuna dair kendime güvence vermem gerekiyor. Plan yapmak yerine kapıya dönüyorum ve duruyorum. Hayır. Onu görmeliyim ama onun güvenliği her zaman önce gelir.

Bir iniltiyle onlara dönüyorum ve kendimi sakinleştirmek için bir sandalyeye tutunuyorum. "Diavolo ile bir buluşma ayarla. Oturup yemek yiyebileceğimiz, gerçekten sohbet edebileceğimiz gizli bir yerde. Bakalım bildiklerini anlatmasını sağlayabilecek miyim ya da Sal'in ailesiyle olan bağlantıları hakkında daha fazla şey öğrenebilecek miyim? Pek olası değil ama deneyeceğim. Yanında birkaç kişi de olacak, bu yüzden yeterince yer ayarladığımızdan emin olun. Aşçı, Sal'in

ve yerinde yemek pişirecek. O günkü ek yemek hazırlığı için alacağı ekstra ücrete aldirmayacaktır."

Bir an durup ikisinin de gözlerine bakıyorum. "En önemlisi, Val'in bunların hiçbirinden haberi yok. Anlıyor musunuz? Ona bir iş toplantısına gittiğimi söyleyeceğim ve o da bununla yetinecek. Ben endişelenmesini istemiyorum, özellikle de bir şey çıkmazsa."

İkisi de başıyla onaylıyor ve ben duvardaki boş ekrana bakıyorum. Sadece bulanık yansımam bana bakıyor. "Belki tanıdığımız birkaç kız getirebiliriz. Flört edip ortamı yumuşatabilirler."

Val ile tanıştığımdan beri başka bir kadın düşünmedim ve düşünmeyi de planlamıyorum ama bu bazı bekâr erkeklerin bu fırsatı kaçıracağı anlamına gelmiyor. "İyi maaş aldıklarından ve istedikleri zaman ayrılacaklarını bildiklerinden emin olun. Ama buna sadık kalan herkes daha fazlasını elde edecektir."

"Başka bir şey var mı patron?" Kai soruyor.

Ona ters ters bakıyorum ve Vincent'a bakıyorum. "Her şeyin mükemmel olduğundan emin ol. Ek yardıma ihtiyacın olursa Kai sana geri dönebilir. Andrea da. O bu tür şeylerde iyidir."

"Aklımda başka bir fikir vardı," diyor Kai, şu anda sabrımın nitrojen buharlarıyla oynadığını bilerek. Siktiğimin taşaklı piçi.

Sorgulamadan devam ediyor çünkü onunla bir kez daha konuşursam onu yere serebilirim. Her ne kadar bu işin peşini bırakmak istesem de, elbisesinin tırtıklı kesiğini ve cildindeki morlukları görmeden duramıyorum ve öfkem geri dönüyor.

"Yaşlı adamın güvenliğinde bir adamım olabilir. Bir süredir üzerinde çalıştığım bir konu bu ve görünen o ki son zamanlardaki tüm değişikliklerle birlikte ödemeler düşüyor ve personelinin bir kısmı mutsuz. Valentina'ya olanları gördükten sonra, büyük bir kısmı öyle."

Sandalyeyi tekrar kavıyorum, tırnaklarımı deriye geçirerek beni yere bastırıyor. "Onu o halde gördüler ve ona yardım etmek için hiçbir şey yapmadılar mı? Durdurmak için? Onu bu kadar acımasızca incitmesini engellemediler mi?"

Kai bu konuyu açarak yanlış bir adım attığını fark eder. Geri adım atmaya çalışıyor. "Güvenlik bağlantısı New York'ta onunla birlikteydi, bu yüzden evde olanlardan haberi yoktu."

Başımı salladım ve odadan çıktım. Evin güvenliğiyle Val'in babasının güvenliğinin sürekli temas halinde olmadığına bir an bile inanmadım. Görmezden gelmeyi tercih ettiler ve bu yüzden, ellerimi o yaşlı iskeletin boynuna doladığımda ve canını sıktığımda hepsi ölecek.

VALENTINA

Iş toplantısına gitmek için asansöre binişini izliyorum ve gidişini görmek içimi acıtıyor. Rasyonel olarak, geri döneceğini biliyorum ama onu özlüyorum ve Son zamanlarda başıma gelenlerle bunu düzeltmek istiyorum.

Asansördeki numaralar zemin kata ulaştığında, yatağa gidip beklemek istiyorum. Bunun yerine, yiyecek bir şeyler almak için mutfağa gidiyorum. Akşam yemeği için gitmeyi planlıyor, bu da tek başıma olduğum anlamına geliyor.

Belki de zor kısmı budur. Hiç tek başıma olmadım. Arkadaşa ihtiyacım olduğunda Rose hep yanımdaydı. Mutfağa doğru yürürken bir keder dalgası bana sertçe çarpıyor. Bazen, onun öldüğünü hatırlayana kadar iyi olduğumu düşünüyorum. Bu beni ağırlaştırıyor ve ötesini düşünmemi zorlaştırıyor.

Odadaki tek kişi, yarın için yemek hazırlama telaşında olan aşçı. Çatı katında düzenli olarak bir sürü insan olmadığı için bunu garip buluyorum. Adrian'ın beşi genellikle kendilerine verilen işleri yapmak için dışarıda olurlar. Belki de sadece meşgul olmayı seviyordur.

Bir tabureye oturuyorum, ellerimi tezgâhın üzerine koyuyorum ve yüzümü onlara yaslıyorum. "Akşam yemeği için bir şey hazırladın mı? Yoksa kendim için bir şeyler mi yapmalıyım?"

Bu kadar kısa, yuvarlak bir kadın için, kesinlikle hızlı hareket ediyor. Biraz daha çırpınışını izliyorum ve sonra onu duyabileceğim kadar yüksek sesle ofluyor. Ama benim yanımda hep böyle sesler çıkarıyor, sanki varlığım ona vergi veriyormuş gibi. "Elbette bir şey yaptım ve çalışma alanımı dağıtmanı istemiyorum."

Sessizce oturup onun çalışmasını izliyorum, bir süre yalnız kalmamaktan memnunum. Önüme bir kase taze ramen koyuyor ve sonra dönüp cep telefonunda yazmaya başlıyor. O tertemiz paslanmaz çeliği temizlemeye çalışırken ben de eriştelerime dalıyorum.

Bir ısırık alıyorum ve inliyorum. "Bu çok lezzetli, teşekkür ."

Her zamanki gibi homurdanarak beni onaylıyor ve yine işine devam ediyor.

Lezzetli erişteleri mideye indiriyorum ve bulaşıkları yıkamak için lavaboya gidiyorum. Beni el sallayarak uzaklaştırıyor ve tekrar tezgâha oturuyorum. "Yardım edemeyeceğime emin misin?"

"Hiçbir şeyin nereye gittiği hakkında hiçbir fikrin yok ve aramaya çalıştığımda yerinde olmayan bir şey bulmak istemiyorum." Ses tonu sert, ama ben buna alıştım, bu yüzden sadece başımı sallıyorum.

Yıkamaya çalıştığım tek bulaşıkların bir kase ve bir çatal olduğunu belirtmiyorum... mutfakta nerede olduğunu kesinlikle bildiğim iki şey.

"Hâlâ burada mısınız?" diye soruyor bir süre sonra, rahatsız edici bulaşıkları kurulayıp kaldırdıktan sonra.

"Üzgünüm, seni yalnız bırakayım." Bir yanım beni geri aramasını diliyor ama ayrılırken aramayacağını biliyorum. Kadın çene çalmayı pek .

Kütüphaneye dönüştürdüğüm küçük odaya gidiyorum ve kısmen dolu raflara bakıyorum. Buradaki her bir kitabı bana verdi, sanki hiçbir anlamı yokmuş gibi hepsinin parasını ödedi. Suçlu hissetmeliyim, değil mi? O sadece hayatımı kurtarmakla kalmadı, aynı zamanda bana güvenlik ve rahatlık da verdi,

lüks burada. Her zaman parayla yaşadım ama zaman bir şeyler isteyebileceğimi ya da harcayabileceğimi hissetmedim. Babam ancak gerektiğinde yeni kıyafetler alırdı, o da ancak toplum içinde görünmem gerektiğinde ve şımartılmış prenses rolünü oynamadığım takdirde aşağılanabileceğim durumlarda. Keşke diğerleri kaşmir ve dantelin altındaki çürükleri görseydi. Ama şimdi toplum hakkında daha çok şey bildiğim için belki de görmüyorlardı. Görünüşe göre herkesin içinde gizli bir kötülük var. Sadece kışkırtılmadıkça nadiren görülür.

Kitapları rafa kaldırırken ve her koyu ahşap rafın kenarlarına düzgünce bunu düşünüyorum. Hepsinin boylarına ve renklerine göre mükemmel bir şekilde düzenlendiğini görmek tatmin edici. Ve kendim için böyle bir alana sahip olmak bana kendimi iyi hissettiriyor.

Beynimin küçük bir bölümünde, diğer ayakkabının düşmesini beklediğimi itiraf . Adrian'ın geçmişiyle ilgili, bedelini ödemek zorunda kalacağım derin ve karanlık bir sırrı öğrenmek için. Ya da daha kötüsü, Sal'in bir gün o asansörden çıkıp sonunda hayatıma son vermesini.

Kapının çalınmasıyla kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ve kapı itilerek açıldığında ben de kapıya doğru yöneliyorum. Ama Adrian olmadığını anlamalıydım çünkü kapıyı çalmıyor.

Kai kapıda duruyor. "İyi misin? Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Gözlerimi kısıyorum. "Seni buraya beni kontrol etmen için mi gönderdi? Yoksa o burada değilken sen de benim kadar sıkılıyor musun?"

"Sadece işimi yapıyorum. Seni güvende tutmamı söyledi, ben de seni güvende tutuyorum. Bu seni kağıt kesiklerinden korumak olsa bile."

Bir kahkaha atıyorum ve heyecanımı bastırarak rafa geri dönüyorum. Yakında eve dönecek ve o zaman kendimi onun kollarına bırakabilirim. Bu kadar bağlı hissetmek sağlıklı değil. Bunu biliyorum ama başka türlüünü de istemiyorum. Sal hâlâ olmaz.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" Kai hâlâ kapı aralığında gezinerek soruyor.

Arkamı döndüğümde yürüyüp gideceğini sandım. "Elbette, ne ?"

"İlişkinizi mü? Adrian'la yani? Sal ile anlaştığında babanla da anlaşmak zorunda kalacağının farkında mısın? Babasının cinayetinin intikamının alındığını hissetmesinin tek yolu bu."

Babamın kendi babamı öldürdüğünü duymuştum ama bunu doğrudan ondan hiç duymamıştım. Muhtemelen doğru olduğunu da inkâr edemezdim.

Ay ışığını yansıtan bir kan gölünün görüntüsü beni çarpıyor. Küçük bir kızken yaşadığım bir anı. Hayır, babam öldürmeye yabancı değil ve kadınlar ve çocuklar için istisnalar yapmaktan çekinmiyor. Hâlâ hayatta olmamın tek sebebi pazarlık kozu olarak işe yaramamdı.

Onu inceliyorum. Mükemmel bir şekilde bir araya getirilmiş izlenimi veriyor, ancak onu tanıdıkça, altındaki çatlakları daha fazla görüyorum. "Sana bir şey sorayım... Neden umursuyorsun? Adrian'ı ve onun çıkarlarını koruduğunu anlıyorum ama benim varlığım neden seni tehdit ediyor gibi görünüyor ya da onu bir şekilde tehdit ediyor mu? Yani onu korumak mı istiyorsun?"

Yüzünde kesinlikle hiçbir şey belli etmiyor. Sadece her zamanki çekici maskesini takıyor. "Beni tehdit etme Valentina. Sorun sen değilsin. Onunla ne oluyorsa o. Seni güvende tutmak için asla yapmayacağı şeylerden ödün veriyor. Kendini sınırlarına zorluyor ve bunun onun zor kazanılmış kontrolü üzerindeki etkisini görebiliyorum. Ve kontrolü kaybettiğinde olanlardan kimse hoşlanmaz."

Şimdi sadece beni korkutmaya çalıştığını varsayıyorum. Adrian'ın benim için yaptığı onca şeyden sonra, onun için yapmayacağım ya da katlanmayacağım tek bir şey olduğunu sanmıyorum. "Beni korkutmaya mı çalışıyorsun, Kai? Çünkü kütüphanedeki bir dersten daha korkunç durumlarla karşılaştım."

Bunu tartışmamıza gerek yok. Adrian'ın hayatımı kurtardığı gece orada olduğunu görebiliyorum.

Kapının pervazına vuruyor ve bana başıyla selam veriyor. "Sanırım haklısın. Ben sadece kaçınılmaz olana hazırlıklı olmanı istiyorum. Yakında kontrolü kırılacak. Bu sen, ben ya da buradaki herhangi biri olmayabilir, ama kontrolünü kaybettiğinde, öfkesi elemental olacak. Umarım bu olduğunda yolundan çekilecek kadar sağduyulu olursun."

O gittiğinde, birkaç dakika daha kapıya bakıyorum. Adrian'ın bir kahraman olduğu yanılgısıyla yaşıyor değilim - hiçbirimiz değiliz - ama kendimi güvende hissetmemi sağlıyor ve bunu yapmayacağı bir durumu hayal bile edemiyorum. Sınırlarımı zorlasa bile bana zarar vermeyi reddediyor.

Rafıma geri dönüyorum, ta ki telefonum koyduğum masadan çalana kadar. Yine kalbim yerinden fırlıyor ve göğsüm sıkışıyor. Mesajları açıp yeni bir mesaj gördüğümde parmaklarım bile karıncalanıyor. Telefonumda kayıtlı olmayan bir numaradan geliyor, ama bana mesaj göndermek için adamlarından birini ödünç almış olabilir.

Resmin yüklenmesini bekledim ve sonra üzerine tıkladım. Ama bu ondan değil. Onun resmi. Ve görüntüde yalnız değil. Gözlerimi kısarak ekrana bakıyorum ve sonra büyütme için çeviriyorum. Bir yemek masasında, masanın üzerinde yemek ve tabaklar var ve bir kadınla konuşmak için eğiliyor.

Bir otel banyosundan çok iyi hatırladığım bir tane. Kendimi yavaşça kitapların bulunduğu sandığın üzerine bırakıyorum ve ekrana bakıyorum. Sonra tıklıyorum ve başka görüntüler buluyorum, bunlar yakınlaştırılmış. Adrian onun kulağına fısıldamak ya da boynunu öpmek için eğilmiş gibi görünüyor. Gülümsüyor ve bu gülümseme içimi kesiyor.

Ellerim titriyor ve gözyaşlarım ekranı bulanıklaştırıyor. Ondan başka biri olsaydı daha az kızgın olur muydum bilmiyorum.

Beynimin başka bir kısmı ise onun üzerinde herhangi bir hakkım olmadığını söylüyor. Beni sahiplendi elbette, ama sadece pazarlığın kendi tarafını tutmak ve güvende olduğumdan emin için. Ama bana verdiği onca şeyden sonra onun sadece ve sadece benim olmasını talep edemem.

Mantığın hiçbir önemi yok çünkü tek yapmak istediğim onun uzun boynunu sıkmak ve saçlarından tutup sürüklemek. Görüntü şiddet içeriyor ve kendime biraz şaşıyorum. Ama bu konuda kendimi suçlu hissedecek kadar şok olmadım. Vücudumun her santimine dudaklarıyla dokunmuşken değil. Aynı şeyi ben de ona yapmışken değil. Yanında kendimi güvende hissettiğim tek kişi o iken olmaz. Bunu kaybedemem, eski sevgilisiyle yatmasıyla uğraşmak anlamına gelse bile.

Bir mide bulantısı dalgası beni vuruyor ve ağzımı kapatarak iki oluyorum. Hayır, kitapların üzerine kusamam. Odadan aceleyle çıkıyorum ve ramen yemeğimi kusmak için tam zamanında tuvalete gidiyorum.

Kendimi soğuk fayans zeminden kaldırdıktan sonra dişlerimi fırçalıyorum ve yüzümü serin bir bezle yıkıyorum.

Telefonumu yatağın üzerine bıraktım ve görüntüleri tekrar kontrol etmek için aceleyle geri döndüm. Belki de eskidirler, belki de birlikte oldukları zamandan? Bu bahaneye sarıldım ve yatağa tırmandım. Midem çalkalanıyor ve gözyaşlarım görüşümü bulandırıyor.

Başka biriyle yatmasına katlanmak güvende kalmamı sağlayacaksa, o zaman yapmam gereken bu. Bu, süreç içinde kalbimin parçalanmayacağı anlamına gelmiyor.

ADRIAN

W

Toplantı bittiğinde tek yapmak istediğim Meleğimi alıp onunla birlikte yatağa girmek. Genellikle, ne zaman iş söz konusu olduğunda, gerçekten hiçbir şey hissetmiyorum. Ama bu gece Nic Diavolo ile görüşmem bir buluşmaya dönüştü. Bilgi kişi orada olmak için ısrar etti ve onunla bir geçmişimiz var. Sal'in Valentina'ya saldırısında oynadığı rol için de ona borçluyum. Sal'in tuvalete girmesine yardım etmediğini ya da önünü açmadığını bir an bile düşünmüyorum.

İlk başta ona karşı iyi davranmak zorundaydım. Yemek masasında onu kafasından vurmuş olsaydım Nic'le olan ittifakıma yardımcı olmazdı. Aşçım tarafından ayarlanmasına rağmen, bu onun için bile çok ileri olabilirdi. Ama bu beni sık sık yanımdaki kılıfta duran silahı elime almaktan alıkoymadı. Yakında adaleti arayacağıma dair kendime söz verdim.

Sal'ın yerini öğrendikten sonra Diavolo ile el sıkıştım ve onunla olan ittifakımı tehlikeye atacak bir şey yapmadan oradan ayrıldım. En azından bağlantısını kaybetmenin bedelini öğrenene kadar. Sonra beş adamımdan birini onun üzerine salacaktım ve bir daha asla bulunamayacaktı.

Şu anda asansörle çatı katıma çıkarken tek istediğim onu görmek. Hâlâ burada ve güvende olduğuna emin olmak için bir an. Eğer giderse, bununla başa çıkabilir miyim bilmiyorum.

Kapılar açıldığında hemen fuayede onu arıyorum ama saat geç olduğu için tabii ki burada beni beklemiyor olacak. Hayal kırıklığımı bastırarak önce kütüphanesini kontrol ediyorum. Orada geç saatlere kadar çalışmayı seviyor. Sonunda onu yatak odasında buluyorum, ilk kontrol etmem gereken yerde.

Işıklar hâlâ yanıyor ve kapının önünde durup ona bakıyorum. Kıyafetleri hâlâ üzerindeydi ve yüzü kapıya dönük bir şekilde yorganın üzerine kıvrılmıştı.

Yatağın ucundan diğer tarafa doğru yürüyorum. Gözleri açıktı ve diz çöküp onun hizasında gözlerine baktım. Yüzü ağlıyormuş gibi kıpkırmızı ve bu düşünce kalbimi yerinden oynatıyor. Gittiğim için üzgün müydü?

Başparmağımı yanağına sürüyorum, ama o irkiliyor. "Sorun ne Angel? Ben gideli çok olmadı ve Kai buradaydı. Kimse sana ulaşamazdı."

Burnunu çekiyor ve ona ulaşamayayım diye yatağın öbür ucuna doğru kayıyor. Gözlerimi kısıyorum ve ayağa kalkıyorum. "Angel?"

"Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Önemli bir şey değil."

Benden uzaklaşmasından nefret ediyorum ama aklını başına toplaması için ona bir an veriyorum. "Sorun nedir? Anlat bana."

Bir burun çekme daha ve başını sallıyor. "Bir şey yok."

Yatağa doğru kayıyorum ve daha fazla hareket edemesin diye kalçalarını kavriyorum. "Saçmalık. Şu anda benden kaçıyorsun."

Gözlerine yeni bir ışık giriyor ve elimden kurtulup doğruluyor. "Ben sinmiyorum."

"O zaman ne yapıyorsun? Çünkü şu anda sana dokunmama izin vermiyormuşsun gibi hissediyorum."

Yatağın diğer tarafından atlıyor ve yanında volta atıyor. "Toplantın nasıl geçti? Eğlendiniz mi?"

Konunun değişmesi beni şaşırttı. "Eğlence mi? İş toplantısı mıydı? Ben onlara asla eğlence demezdim. Nereye gittiğimi bildiğini sanıyordum."

Bana doğru dönüyor, ileri atılıyor ve itiraf etmeliyim ki onun bu vahşi, ateşli tarafı beni ediyor.

"Nereye gittiğini biliyordum ama orada başka kimlerin olacağını bilmiyordum."

Dişlerimi gösterme sırası bende. Ayağa kalkıp takım elbise ceketimin düğmelerini ilikliyorum, sonra da yatağın etrafında dolanarak onu dikizliyorum. "İş ortaklarımla grüşmedennce seninle görüşmem gerektiğini düşünmemiştim."

Sonuçlarına katlanmaya hazırsa benimle istediği gibi konuşabilir. Ve şu anda, bu sonuçları bizzat vermeye hazırım.

Adım atmaya devam ediyor, sonra tekrar bana dönüyor. "Sizi birlikte gördüm. Bana pek iş gibi görünmedi."

"Sen neden bahsediyorsun Val? Seni dinlemekten bıktığıma karar verip benimle bu şekilde konuşmanın cezasını çekmen için seni yatağa yatırmadannce açıklamaya başlasan iyi edersin."

Dahance cezadan bahsetmek bile onu kaçmaya itmişti. şimdi, komodine dönüyor ve bir bardak alıyor. Bana doğru sallayarak bağırıyor. "O srtkle birlikteydin ve ben kızgınım, tamam mı?"

Ben onun attığını fark edene kadar cam duvara çarpıp parçalanıyor. Etkileyici bir atıştı ve şu anda tamamen şok olmuş grnmeseydi küçük gösteriye değerdi.

"ncelikle Valentina, sakın olman gerekiyor. Sinirlenip bir şeyler fırlatmak yerine soru sormak benden cevap almanın daha iyi bir yolu olabilir."

Elleri iki yanında titriyor ve camın çarptığı duvardaki girintiye bakıyor.

"Angel?" Soruyorum.

Gözlerini kırptıştırıyor ve tekrar bana bakıyor. Bu kez öfkesinin kıvılcımı yeni bir gözyaşıyla sönüyor. Sonra titreyen ellerine bakıyor. "Kime dönüşüyorum ben? Ben bunu yapmıyorum. Bir şeyler fırlatmıyorum ya da insanlara bağırıyorum."

Ona doğru bir adım atıyorum ve kaçmadığında onu kollarımın arasına alıyorum. "Belki de hiçbir zaman gerçek duygularını dile getirecek kadar güvende hissetmedin. Bir şey seni üzdüğünde, ki bunun senin evinde sık sık olduğunu varsayıyorum, bir kenara sakladın ve iltihaplanmasına izin verdin. Bir parçan benimle güvende olduğunu biliyor ve bu seni daha cesur yapıyor. Seninle gurur duyuyorum."

Göğsüme doğru homurdanıyor. "Bunu şimdi söylüyorsun, beni bunun için cezalandırmaktan bahsettikten hemen sonra."

Parmaklarımı dağınık buklelerinin arasına daldırıyorum. "Ah ama Angel, seni cezalandırırken çok eğleneceğim ve söz veriyorum, sonunda sikim için bana yalvaracaksın."

Gülüşü içimdeki bazı kırgınlıkları yatıştırıyor. Onun öfkesiyle keskinleşen şeyler. Kendimi ona mı yoksa düşmanlarına mı karşılık vermeye hazırlamıştım bilmiyorum. Her iki durumda da, bu daha sonra düşünülecek bir şey.

Kafa derisine masaj yapmaya devam ediyorum. "Bana ne olduğunu anlatır mısın? Beni gördüğünü mü söyledin? Bu çatı katından ayrılmadığını biliyorum, peki beni nasıl gördün?"

Uzaklaştığında, neredeyse onu geri sürüklemek istiyorum, ama şu anda cevapları daha çok istiyorum. "Bir mesaj aldım."

Telefonunu aldı ve bana göstermek için getirdi. Numara tanıdığım bir numara değil, telefonunda programlanmış bir numara da değil. Görüntüleri tarıyorum ve eski sevgilimle yakınlaştığımı nasıl düşünebildiğini anlıyorum. Aynı zamanda, bu acı veriyor. Gözlerimi ona diktiğim andan beri görebildiğim tek kadın o. Hiç kimse

Başka hiçbir şey onunla kıyaslanamaz ve sırf canım öyle istedi diye gidip eski sevgilimle vakit geçireceğimi sanıyor.

Telefonunu kapatıp yatağın üzerine fırlatıyorum. "Birincisi, o resimleri kimin gönderdiğini bulacağım ve seni için bunu onlara ödeteceğim. İkincisi, üzerinde adı yazan bir bıçağım var ve o resimler çekildiğinde, sana yaşattığı acı için onu nasıl doğramak istediğimi en ince ayrıntısına kadar anlatıyordum. Ama asıl bilmek istediğim neden bu kadar üzgün olduğun? Senden başka birini isteyeceğimi nasıl düşünebilirsin?"

Şimdi gözlerimle buluşmayı reddediyor, ağırbaşlı Angel'im tekrar yerine oturdu. "Ben sadece... Yani... Senin üzerinde herhangi bir hak iddia etmediğimi biliyorum. Sadece seni onunla görmek beni üzüyor, hepsi bu. Eğer yapmak istediğin buysa, anlarım."

Çenesini tutup gözlerini benimkilere dikmeye zorluyorum. "Dediğim gibi, onun içine sokmak istediğim tek şey altı inçlik bir stiletto bıçağı, böylece hayatın gözlerini terk etmesini izleyebilirim."

Bana birkaç kez göz kırpmıyor, hiçbir şey söylemiyor.

"Bu seni korkutuyor mu?" Aramıza koymaya devam ettiği mesafeyi kapatmak için bir adım daha yaklaşarak soruyorum.

Dudaklarını yaladığında, dilinin dudaklarının üzerinde izlediği yola odaklanıyorum. "Hayır. Öyle olmalı, değil mi? Senden korkmam gerekirdi ama benimle ilgilenen ve beni savunan tek erkek sensin. Kendime, eski sevgiline sahip olman gerekiyorsa, bunun güvende kalmak için ödemeye hazır olduğum bir bedel olduğunu söyledim."

Tutuşumu sıkılaştırıyorum, ama o irkilmiyor. "Peki ya tam tersi? Başka bir erkeğin sana dokunduğunu görürsem ne yaparım sence?"

"Umm..."

"Hayal gücünü kullan Angel, çünkü sana söz veriyorum, eğer biri sana bakarsa, kesinlikle benimkini kullanacağımKimse daha iyi olamaz.

sana doğru nefes almak kadar."

"Evet, ama senin için durum farklı. Bu sadece bir de-"

Ağzımla önünü kesiyorum, dudaklarımı dişlerimizi birbirine sürtecek kadar sert bir şekilde onunkilere çarpıyorum. Yüzümü tekrar kaldırdığımda sersemlemiş ve gözleri kararmış bir haldeydi. "Bunun bir tür anlaşma olduğunu söyleyip duruyorsun ama bu benim için değil. olsaydı seninle evlenmeme gerek kalmazdı. Sana son kez söyleyeyim, sen bana aitsin ve eğer biri seni benden almaya çalışırsa bunu hayatıyla öder."

Başını sallıyor, gözlerindeki şehvetin bir kısmı siliniyor. "Kimsenin benim yüzümden ölmesini istemiyorum. Bir daha olmaz..."

"Yine mi?"

Bu sefer gözlerini sıkıca kapatıyor ve kollarıma atılıyor. Ona sarılıyorum ve cesaretini toplamasını bekliyorum.

"Ben küçük bir kızken, gözümün önünde bir kadın öldü. Babam, tahmin edebileceğiniz gibi, onu öldürdü. Ona silahı veren bendim ama ne yapmak üzere olduğunu anlayamayacak kadar küçüktüm. Ayrıntıların çoğu bulanık, ama yolun ıslak olduğunu hatırlıyorum, yağmur suyu birikintisine sızan bir kan birikintisi vardı ve ay bu birikintiden çok parlak bir şekilde yansıyor. Babam beni götürene kadar tek yapabildiğim ayın yansımasına odaklanmaktı. O kadın benim yüzümden öldü. Rose benim yüzümden öldü. Daha fazla ölüme sebep olamam, lütfen."

Ona sıkıca sarılıyorum ve sonra onu yatağa oturtuyorum. Sanki utanmış gibi hâlâ bana bakmıyor. "Angel, sen bir çocuktun. O kadının ölümüne nasıl yardım etmiş olursan ol, hatalı değilsin. Onun başında durup tetiği çekmiş olman umurumda değil. Baban sorumluydu ve bir çocuğun hayatı boyunca bundan sorumlu hissetmesine izin vermesini kınanacak bir şey olarak görüyorum."

Bana sulu bir gülümseme veriyor ve ben de sadece Kai'nin benim hakkımda bildiklerini paylaşarak devam ediyorum. "Benim babam seninki gibi değildi. Emin olmak için acımasızdı, ama kendi ölümünü kendi yaptı ve beni

Bir gün ailemizin reisi olabilmem için her birini izlerdim. Reddetti imde beni zorlar, ba lar ve göz kapaklarımı zorla açardı."

Yanaklarımı kavrayan sıcak elleri beni anılarımın dışına sürüklüyor. "Bunu yaşamak zorunda kaldı ın için çok  zg n m. Kaç ya ındaydın?"

Ellerini altına aldım. "Uzun, çok uzun zaman önceydi. Sanırım ben dört yaşındayken ba ladı. Ama geçmişte kaldı ve piç babam öldü. Artık onun için endi elenmemize gerek yok."

Onun hakkında söyleyecek başka bir şey yok. Ona söyleyeceğim hiçbir şey yok, kendi babasıyla olan geçmişi ve benim onunla olan gelece imle ilgili.

Adamlarımdan birinin bu  l  kadını araştırması için aklıma bir not alıyorum. Babasının dolabındaki iskeletler, zamanı geldiğinde ona doğru itmek için düzgün bir sıraya dizmek istediğim iskeletlerdir.

VALENTINA

W

Güneş ışığı odada bu kadar parlak bir şekilde parlarken, yüzümü kolumla kapatmak zorunda kalıyorum. Bu, içerideki ısıyı gizlemeye yardımcı oluyor.

yanaklarım dün gece nasıl davrandığımı hatırlıyor. Nasıl aşırı tepki verdiğimi.

Dirseğimin altından çıplak sırtına bakma riskini göze alıyorum. Genelde ben kalkmadan çok önce kalkmış ve çalışmaya başlamış oluyor ama dün gece her ne oluyorsa enerjisini almış. Omuzları geniş ve kaslı; parmaklarım bir omzunun üstünden diğerine doğru bir yol çizmek için kaşınıyor. Teni benimkinden daha koyu ama güneşte vakit geçirmiş gibi görünecek kadar koyu değil. Sağ kürek kemiğinin hemen altında küçük, kahverengi, sıçrama şeklinde bir doğum lekesi var. Acaba orada olduğunu biliyor mu ya da kimse ona söylemeye zahmet etti mi?

Eğilip dudaklarımı o noktaya bastırıyorum, sonra ne yaptığımı fark ederek donup kalıyorum. Anlaşmamızın bir parçası olarak ona dokunmak, anlaşmamızın bana düşen kısmını yerine getirmek bir şeydi, ama parmaklarını tenimde arzulamak ve dudaklarımı onun her yerine bastırmak istemek tamamen başka bir şey.

Altımda kıpırdanıyor ve beni reddetme ihtimaline karşı geri çekiliyorum. Vücudumu o ya da bu şekilde birçok kez sahiplendi, ama beni gerçekten itmesine dayanabileceğimi sanmıyorum.

"Ne yapıyorsun, Angel?" diye soruyor, yatakta dönüp bana bakarak. Daha sırtüstü yatmadan beni yatağının kıvrımlarına doğru çekti.

Kolunu. Şu anda onunla ilişkilendirdiğim baharatlı zencefil kokusunu daha da güçlü bir şekilde kokluyor ve yüzümü kaburgalarına bastırıp onu içime çekiyorum.

"Her ne kadar bundan sonra ne yapacağını görmek istesem de bebeğim, birkaç dakika içinde beşliyle bir toplantım var. Onları bekletebilirim ama halletmemiz gereken önemli bir iş var."

Beni sıkıca kendine çekiyor, neredeyse kucaklıyor, sonra yataktan çıplak bir şekilde atlayıp banyoya doğru gidiyor. Gözlerim yaklaşan yaşlarla yanıyor ve kısmen açık kapı aralığına bakıyorum.

Ne be? Şu an neden ağladığımı bile bilmiyorum. Beni reddetmedi. Sadece yapacak işleri var ve bütün gün benimle yatakta kalmasını bekleyemem.

Gözyaşlarımı siliyorum ve yastığa uzanıp kendimi kontrol etmeye çalışıyorum. Hiçbir zaman ağlayan biri olmadım. Bir noktada, gözyaşlarının hiçbir şeyi daha iyi hale getirmediğini öğreniyorsunuz, öyleyse neden birdenbire onun benden uzakta olduğunu düşündüğümde hüngür hüngür ağlamaya başladım?

Banyodan çıktığında beni görmemesi için yorganı başımın üzerine çekiyorum. Su kapandığında, yumuşak yatağın içine daha da sokuluyorum ve dolaba doğru yürürken yerde çıplak ayaklarının sesini dinliyorum.

"Neden saklanıyorsun, Angel? Beni oraya kendim öğrenmeye zorlama." Sesi derin ve çelik gibi keskin, çok tatlı. Gözlerimi kapatıyorum ve kendimi sakinleştiriyorum. Sonra yorganı üstümden atıp ona bakıyorum. Çıplak, yatağın kenarından birkaç santim uzakta duruyor, gözleri çıplak tenime kilitlenmiş.

Kızarıyorum ve gözlerimi ondan alamayarak başka tarafa bakıyorum. Bakacak çok şey var, dokunmak isteyeceğim çok şey var. "Ben iyiyim. Önemli bir şey değil."

Dizleri kalçalarımın değene kadar yatakta sürünüyor, sonra yana çekerek gözleriyle buluşmamı sağlıyor. "Bana yalan söyleme, Angel."

Bir olduğuunda bana söyleseniz iyi olur, yoksa düzeltmek için hiçbir Şey yapamam."

Gözyaşları tekrar düşmekle tehdit ediyor. "Ya d zeltemezsen?"

"Her Şeyi d zeltebilirim Angel,  l m  bile." Sesi yumuŐar. "Bana neden ağladığını söyle."

Ellerimi yüzüme vurarak onunkini uzaklaştırıyorum. "Bilmiyorum. Gitmek zorunda olduğunu söylediğinde başladı ve durmuyor. Bunu dün gece sen iş yemeğine gittiğinde de yaptım. Bu ben değilim. Elbette ağlarım ama sebepsiz yere değil. Hele ki elimden bir Şey gelmediği için."

Ellerimi nazikçe yüzümden uzaklaştırıyor ve tutuyor. "Bugün seninle kalamayacağım için  zg n m. Başka bir yere taŐınmadan önce peşine düŐmemiz gereken bir ipucu var."

 çimi bir korku kaplıyor ve adını yüksek sesle söylemediği için minnettar oluyorum. Burada, yatağımızda, özellikle de ikimiz de çıplakken ve o bana dokunurken.

Bir kez başımı salladım ve ona gülümsemeye çalışarak başımı salladım. " z r dilerim. Hormonlardan falan kaynaklanıyor olabilir. Hâlâ yorgunum ve belki biraz daha uyumam gerekiyordur."

"O zaman bugün dinlen. Seni daha sonra kontrol edeceğim." Yataktan kalkıyor ve ben onun güzel yuvarlak k çının dolabın içinde kayboluşunu izlediğimi saklamıyorum bile.

O güzellik ve vahŐetin m kemmел uyumu. Ve beni elinde tuttuğu sürece ikisini istiyorum.

Yuvarlandım ve telefonumu komodinin üzerinden aldım. Ben yorganın altına sinmiŐken birkaç kez titreŐmiŐti. Hızlıca okundu uyarılarına tıklıyorum ve d n geceki aynı numaradan yeni bir mesaj buluyorum.

Birden midem boğazıma düğümleniyor ve zar zor nefes alabiliyorum. Onun  ıplak ve ıslak olduğuuna dair tüm düşünceler aklımdan uçup gidiyor,

Geriye sadece çıplak bir korku kalıyor. Mesajı açıyorum, ama bu sefer bir video.

Beklemek yerine sesi sifıra getiriyorum ve dolaba bakıyorum. Hâlâ giyiniyor, yani bir dakikam var. Videoya tıklarken nefesimi ve başlamasını bekliyorum.

Ekranda beliren şey beklediğim gibi değil ama yine midemi bulandırıyor. Boğazımda safra birikiyor ve telefonu yorganın içine atıp banyoya koşuyorum. Klozetin üzerinde birkaç kez kuru kusmadan önce zar zor tuvalete varıyorum. Kafamın içinde yüzen video görüntüleri vücudumun onları dışarı atmaya çalışmasına neden oluyor.

Boynumdaki serin bir el, saçlarımı toplayarak beni kısır döngüden kurtarıyor ve fayansın üzerine geri sarkabiliyorum. Soğuk ve soğumasına izin veriyorum, her yanımdan korkudan, utançtan yanıyor... Bilmiyorum.

"Hasta mısınız? Doktor çağırmam gerekir mi?" diye soruyor

nazikçe. Başımı salladım. "Hayır. Ben iyiyim."

"Eğer iyi dersen, seni dizlerimin üzerine yatırıp kışına pembeleşene ve gerçeği söyleyene kadar şaplak atacağım. Bana yalan söyleme Valentina."

Ona yalan söylemek canımı acıtıyor ve bunu yapmak istemiyorum ama videoyu görmesini de istemiyorum. Beni öyle görürse, artık beni istemez. Kim ister ki?

Başımı sallıyorum ve elinin içine doğru eğiliyorum. Başımı kucaklarken başımın tamamen sarıyor.

"Angel," diye soruyor.

Onun o iğrenç videoyu izlediğini düşünmek bile midemi bulandırıyor.

"Telefonum," diye idare ediyorum, ona başka bir şey veremiyorum.

Kendi başıma oturduğumdan emin olana kadar elini yavaşça çekiyor, sonra yatak odasına geri dönüyor. Birkaç saniye sonra

Cam kırılıyor.

Kendimi yerden kaldırmam biraz zaman alıyor, baş dönmesi beni tekrar aşağı çekmeye çalışıyor.

Yatağın ucunda duruyor, telefonum elinde. Yerde kırık bir lamba var ve ben ona birkaç saniye uzun uzun bakıyorum. Bunu bana yapacağından korktuğumdan değil, sadece bir şey beni incittiğinde bu şekilde bırakabilmeyi, bir şeyleri kırabilmeyi, yok edebilmeyi dilediğimden. Bu iyi hissettiriyor olmalı. Ama yapamıyorum. Ne kadar katartik olursa olsun doğru hissetmem.

"Üzerine bir şeyler giy, Angel. Birazdan misafirlerimiz gelecek."

Dolaba geçip üzerime bir tişört ve bir çift siyah tayt geçiriyorum. Çabucak saçlarımı dağınık bir topuz haline getiriyorum ve kırık lambanın etrafından yavaşça dolaşıyorum. Birkaç saniye sonra kapı çalınıyor ve beşi birden, hemen ardından da Kai geliyor.

Olay yerini inceliyorlar ama Vincent'a cep telefonumu uzatıyor. "Bundan alabildiğinizi alın. Sonra da hazırlan. Ava gidiyoruz."

"Ama patron, araştırmamızı henüz bitirmedik."

ters ters bakıyor. "O şeyin üzerinde ne olduğunu, o piçin ona ne gönderdiğini gördüğünüzde ve gidip onu benim kadar kötü bir şekilde yakalamak istemediğinizde, şimdi kapıdan çıkıp gidebilirsiniz ve geri gelmeye zahmet etmeyin."

Yanına yaklaşıp koluna yapışıyorum, tüm dikkatini adamlarından çekip biraz da bana vermesini sağlamaya çalışıyorum. Öfkesi yükseldiğinde bana karşı her zaman daha nazik davranır ve ben de onların daha fazla zarar görmesini istemiyorum.

"Angel," diye dişlerinin arasından homurdandı. "Yatağa gir ve dinlen. Ben yokken Kai burada seninle olacak."

Adamlarına bakar. "Diğer herkes hazırlansın. On beş dakika içinde yola çıkıyoruz."

Yüzünü bana döndüğünde, bugün kazanan güzellik değil, vahşet olacak ve Sal bunun acısını hissedecek.

Bir an düşündüm ve hiç umurumda olmadığını fark ettim. Hayatımı bunun için pazarlık ettim ve sonunda hak ettiğim intikamı alacağım.

Rose'un alacaklı olduğu intikam.

ADRIAN

I

Ahşap rıhtımdan teknelere doğru bakarken kendimi lanet bir aptal gibi hissediyorum. Ailesinin bir teknesi olup olmadığını kontrol etmek neden aklıma gelmedi? Tabii ki saklanmak isteyecekti.

hızlı bir kaçış sunan bir yer. İşte bu yüzden ekibimle birlikte karanlıkta, klima açık değilken aracın içindeki sıcaklık ısınırken arabamız kapalı bir şekilde burada oturuyoruz.

Geldiğimizi gördüyse, sakinleşmesini ve her şeyin yolunda olduğunu düşünmesini istiyorum. Geldiğimiz siyah cipin, ıssızlığın ortasında çok büyük bir teknesi olan başka bir pislik olduğunu.

Bu tüyo için Diavolo'ya büyük borçluydum ya da eski sevgilimi bana söylemeye zorladığı için. Her iki durumda da, benden bir şey isterse bunu unutmayacağım. Bu avın nesnesi bu kadar yakinken, adrenalin sistemime pompalanıyor. İçim kıpır kıpır ve Val'e gönderdiği o lanet videoyu izlediğim öfkem hâlâ dinmiyor. Onu rızası olmadan çıplak gördüğü için gözlerini oyacağım. Bıçağımı boğazına dayamadan önce aletini koparıp denize atacağım. Hızlı bir kurşun onun için çok iyi. Acı çekmesini istiyorum. Canının yanmasını istiyorum.

Bu, ona yaptığı her şeyi telafi etmeyecek ama en azından bana sorarsa, onu acılarına son vermeden önce çığlık attırdığımı söyleyebilirim.

Andrea bugün benim keskin nişancım. Küçük bedenini yakındaki bir teknenin üzerine yatırmış. İşaret verdiğinde hepimiz arabadan inip onun yatına doğru gidiyoruz.

"Eğer onu bulursan, ona zarar verme. Bu benim için bir zevk olacak. Onu tutun, etkisiz hale getirin ama başka bir şey yapmayın." Grubun etrafındaki sert bakışlarla karşılaşıyorum. Herkes buna hazır. Ben buna hazırım.

Botlarımız sessiz ve sabit bir şekilde rıhtıma tırmanıyoruz. Bunun gibi şeyleri yüzlerce, binlerce kez yaptık ve bir bütün olarak hareket ediyoruz. İşte bu yüzden onlar benim beşlim ve başka hiç kimse onlarla kıyaslanamaz.

Tekneye binmek ve uzandığı kata çıkan koridoru bulmak sadece birkaç dakika sürüyor. Vincent'a işaret ediyorum, o da onu yakalayıp içeri sürükleyecek, böylece seyircimiz olmayacak. Alexie gemideki tüm personeli bulacak ve onlara izin almaları için iyi ödeme yapacak. Bir parçam Sal'in Valentina'ya saldırdığı gece de böyle yapıp yapmadığını merak ediyor. Görmezden gelmeleri için herkese para verdi.

Günah işlemekle ilgili sorun şu ki... sonuçlarıyla yüzleşmeye hazır olmalısınız. Sal'in kanının giysilerimi, ellerimi, her şeyimi lekelemesini izlemeye hazırım.

şu anda uzandığı balkonun bulunduğu yatak odasına rahatça giriyoruz. İki sandalyeyi odanın ortasına srklyorum, bıçağımı botumdan çıkarıp dizimin üzerinde tutuyorum, sonra sandalyelerden birine oturup bekliyorum. Birkaç saniye sonra Vincent balkondan içeri giriyor, yanında debelenen Sal'i de sürüklüyor.

Vincent onu sandalyeye sabitleyene kadar bekliyorum, tüm bu süre boyunca kadınları dövmenin onu daha erkek yapacağını düşünen pislığe bakıyorum. Belki de sadece kadını dövmeyi seviyordu çünkü onu hayal ettiği gibi beceremiyordu. Belki de işi bitirme zamanı geldiğinde onu kaldıramıyordu. Dirseklerimi dizlerime dayayarak öne doğru eğildiğimde bu düşünce beni destekliyor.

"Merhaba Sal, ben de seni arıyordum. Saklanmakta şaşırtıcı iyisin. Ama senin gibi lanet bir sıçandan başka ne bekleyebilirim ki?"

Sal iplere karşı mücadele eder ama işe yaramaz. Biri onu bağlarından kurtarmadıkça kurtulamayacak.

Adamlarıma el sallıyorum. "Çevreyi emniyete alın ve bizi biraz yalnız bırakın. Biraz sohbet etmemiz gerekiyor."

Emredildiği gibi dağılıyorlar ve Sal neredeyse altına işeyip geri dönmeleri için yalvarmaya hazır görünüyor. Keşke adamlarımın onu parçalamama yardım etmekten ne kadar zevk alacaklarını bilselerdi.

Öne doğru eğilip ona dokunacak kadar yaklaşıyorum ve bıçağımın kenarını bir yanağında gezdiriyorum. Silahlarım her zaman bilenmiş olur ve kan yüzüne fışkırıp aşağı kaymadan önce inliyor, artık ağarmış teninde yakut kırmızısı.

"Şimdi dikkatinizi çektiğime göre, konuşacağız."

Benim duyabileceğim kadar yüksek yutkunuyor. "Ne hakkında?"

"Sümüklü bir pislik olabilirsin ama aptal olduğumu sanmıyorum. Valentina hakkında konuşmak için burada olduğumu biliyorsun. Karım hakkında."

Sözlerimi anladığında yüzünün değiştiğini ve korkusunun öfkeye dönüştüğünü izliyorum. "O önce benimdi. O bana ait."

"Sanırım Valentina'nın bu konuda söyleyecek bir şeyleri var. Seni öldürmem karşılığında benimle evlenmeyi kabul etti. Ve bildiğin gibi, ben asla sözümünden dönmem."

Boncuk gibi gözleri kısılıyor ve kirli saçlarından bir tutam alnına düşüyor. "Yeni bir anlaşma yapabiliriz. O sende kalsın, beni öldürme, ben de başka bir eş bulayım. Ödeşmiş oluruz. Ben bir şey kaybettim. Sen bir şey kazandın..."

Bu şerefsiz sanki Valentina'nın hayatı üzerinde söz hakkı varmış gibi pazarlık yapmaya çalışıyor. Etrafımdaki hava cızırdıyor, damarlarımda kızgın bir öfke pompalanıyor. Sandalyede kayıyorum, ayağa kalkıyorum ve sonra yumruğumu olabildiğince sert bir şekilde karnına .

Hırıltılı bir nefes alıyor ve kamburunu . Bacaklarımı çaprazlayarak tekrar yerime oturuyorum ve o tekrar oturana kadar bekliyorum. Öfkemi yutkunarak bastırmaya çalışıyorum. Acele etmeyeceğim ve işleri uzatmayacağım. Birkaç dakika sürüyor ama bu işi bitirmek için bütün günüm ve gecem var.

"Bana bir şey söyle, Sal. Onu kendi yatağına çırılçıplak bağladıktan sonra, neden kuzenine yaptığın gibi işini bitirmedin? Eve geri dönüp hiçbir şey olmamış gibi nişanınıza devam edebilmeyi mi bekliyordunuz?"

Şimdi titriyor ve pantolonunda ıslak bir nokta oluşuyor. Bu iyi bir şey. Bunun onun sonu olduğunu biliyor ve belki de sonunda bunu kabulleniyor. Yine de, Rose ve Val'i incitecek kadar cesur biri için, tehlikenin önünde altına işemeyeceğini düşünürsünüz. Öte yandan, benim gibi bir adamın karşınızda durması, kafanıza silah dayayıp tetiği çekmek gibi bir şey.

"... Ben planlamadım. Sadece... İçkiyi fazla kaçırmıştım ve onun gittiğini görünce kıskandım ve olan oldu. Hepsi bu kadar. Ne önemi var ki? O hayatta kaldı."

Ona bakarken görüşümü kırmızı kaplıyor. Sandalyesini yana doğru itmek ve tatmin edici bir çatırtı çıkarana kadar kafatasına vurmak istiyorum.

"Hayatta kalmış olabilir ama asla eskisi gibi olmayacak. Senin yüzünden."

Şimdi ağır ağır nefes alıyor, ben onu incelerken sandalyede sırtını zorlukla dik tutabiliyor. Babası neden bu adamın uygun bir koca olacağını düşündü ki? Başka birini becermek daha iyi bir seçim olurdu. *Herhangi biri*. Toplumda o kadar çok aile var ki, bazıları bağlantıları olmadığı için zar zor işliyor.

Ama bunun bir önemi yok. Hiçbiri değil çünkü o artık bana ait ve hiçbiri onu benden almak için bir şey yapamaz.

Bir kez daha öne kayıyorum ve daha fazla acının geleceğini bildiği için irkiliyor. Bıçağı elime aldığımda tüy kadar hafif hissediyorum.

Çapraz bir hareketle yüzünün diğ r tarafını ipek keser gibi yumuşak bir şekilde kesiyor. Kulak tırmalayan bir çığlık havayı dolduruyor, ardından yalvaran bir yakarış geliyor.

"Lütfen, bunu yapmayın. Bir şeyler yapabiliriz. Sana o kaltağı alabileceğini söyledim. Zaten onu istemiyorum. O frijit ve ona her dokunduğumda nefret ediyor."

Bıçağı kemiğ  değ cek kadar derine saplıyorum ve yanağında bir delik açıyorum. "Derinin bu kadar altına girdiğimde ne söylediğine dikkat etmelisin... Sinirlenip kayabilirim."

Bir kez daha arkama yaslandığımda haykırıyor, öfkem içimde yuvarlanıyor ve genellikle sıkı sıkıya tuttuğum kontrolümü kaybediyorum.

"Artık onun hayatı hakkında söz sahibi değilsin. Bunu belirten tek bir kelime daha edersen, seninle planladığımdan çok daha uzun sürer. Ayak başlayıp seni yavaş yavaş doğrayacağım, ta ki lanet olası fikrini değıştiren  kadar."

Tanrım, ondan o kadar nefret ediyorum ki. Titriyorum. O gece babamla y zleştiğimden beri bu kadar dengesiz öfke hissetmemiştim, aynı bıçak elimdeydi.

"şunu açıklığı kavuşturalım, olur mu? Seni  ld recekim. Acı verici olacak çünkü karımı memnun etmek istiyorum. Ancak s yleyeceğinin her kelime bunun ne kadar hızlı ya da yavaş belirleyebilir. Dediğim gibi, seni parça parça ya da hızlı bir vuruşla bağırsaklarını deşip kan kaybından  lmeni sağlayabilirim."

Gözleri büyür ve tekrar titremeye başlar. Lanet olası korkak, sonunda hak ettiğı ölümle bile y zleşemiyor. "Ya elimde bir bilgi varsa? Hayatıma karşılık bilmek isteyeceğinin bir şey?"

Başımı sallıyorum. "Bana s yleyebileceğinin hiçbir şey bu gece seni  ld rmemem için beni zorlayamaz. Hiçbir şey."

Gözleri kısıldığında ve omurgası dikleştğinde onu dikkatle izliyorum. Kendisine avantaj sağlayabilecek bir şey bildiğini düşünüyor. Neredeyse ne olduğunu bilmek istiyorum. Ama onu serbest bırakacak kadar değil, yaşamasına izin verecek kadar da değil. Kanı yere sızdığında Val'e olan borcum ödenmiş olacak ve o sonsuza dek benim olacak.

Bu düşünce beni piç kurusuna bir kez daha yaklaştıracak kadar güçlendiriyor. Geri çekildi ve kekeleyerek konuştu. "Küçük bir amcık savaş başlatmak için yeterli bir sebep değil. Biliyorsun, beni mevsim dışında öldürmek sadece aileme karşı değil, konseye karşı da bir savaş eylemidir. Herkes peşine düşecek."

Eğilip kulağına fısıldayabilmek için ensesinden tutuyorum. "Bunu kanıtlamak için önce cesedini bulmaları gerekecek."

Sonra bıçağı şişko, kokuşmuş karnına saplıyorum ve elimde sarsılmasının tadını çıkarıyorum.

Bileklerimden aşağı ve gömleğime kan sızıyor ama umurumda değil. İşin bittiğini kanıtlayacak. Kimsenin ona benim gibi bakamayacağını görecektir. Kimse ona ihtiyacı olan şeyi benim gibi veremez.

Tekrar inliyor ve ben bıçağı çevirip daha derine batırıyorum. Ölmesi uzun sürmeyecek ve benim sorun yok. Şu anda tek düşünebildiğim meleşime geri dönmek.

"O buna değmez," diye .

Boynunu serbest bırakıyorum ve bıçağımı kabaca karnından çekiyorum. "Bunların son sözlerin olmasını mı istiyorsun? Ben olsam daha ilginç bir şey seçerdim ama sanırım sana kalmış."

İnliyor ve sandalyeye doğru eğiliyor. Aptal herif o şekilde oturmanın yarasını sıkıştırıp daha hızlı kanamasına neden olacağını farkında bile değil. "Ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok. O senin kümesindeki bir engerek yılanı ve sen bunu bile bilmiyor musun?"

Sanki meleğim bana ihanet edecek bir şey yapabilirmiş gibi. Belli ki onun hakkında hiçbir şey bilmiyor ve hiçbir zaman da bilmedi.

Ayaklarımızın arasındaki kan birikintisinin büyümesini izlerken bu rahatlatıcı bir düşünce. Kalbi durana kadar buradan ayrılmayacağım. Aksi takdirde Val'e kesin olarak öldüğünü söyleyemeyeceğim.

Alexei'ye mesaj atıp Sal'in bilgisayarını bulmasını söyledim. Eğer bilgisayarında Val'in başka videoları , hepsinin yok edilmesini istiyorum. Bu da bana şunu hatırlattı.

Bıçağımı pantolonunun silip temizledikten sonra tekrar botumun içine sokuyorum.

Sonra pantolonunun cebini karıştırıp telefonunu buldum. Bunun da yok edilmesi gerekecek. Burada iğrenç şeyler şüphe yok.

"Boku yemişsin," diye fısıldıyor, gözlerindeki ışık yavaşça kayboluyor.

Arkama yaslanıyorum ve ceketimi düzeltiyorum. "Hepimiz öyle değil miyiz?"

Başını sallıyor, bunun için çaba bile göstermiyor. Sonra son nefesinde hırıltılı bir sesle, "Annene ne olduğunu biliyor," diyor.

VALENTINA

I Kendimi aptal gibi hissediyordum, asansörlerin önünde bir ileri bir geri volta atıyordum, çıplak ayaklarım her geçişte saate çarpıyordu. Kai beni üç kez kontrol etti, ben de ona el salladım.

Uzakta. Sal'den mesaj beri daha da kötüleşti. Adrian için endişelenirken bunu çoktan unuttum.

Ya Sal onu incitirse? Ya geri dönmezse? Ya...

Ya eğer...

Ya eğer...

Adımlarımı hızlandırırken ve asansörün üstündeki sayı ekranında hareket olup olmadığını izlerken tek düşünebildiğim bu. Ekip ayrıldığından beri kimse gelmedi. Telefonumu elimde sıkı sıkı tutuyorum; zil açabildiğim kadar açıyorum. Kai telefonda ihtiyacı olan bilgiyi aldıktan sonra neredeyse isteksizce geri verdi.

Biri beni arayıp Adrian'ın hayatta olduğunu söylese ölür müyüm? Daha da iyisi, Adrian yaşıyor ve Sal yaşamıyor.

Kendimi hiçbir zaman intikamcı biri olarak görmedim ama Sal için bir istisna yapmaya karar verdim. Acıdan başka bir şeyi hak etmiyor.

sebepe olduğu her Şey için acı çekiyor. Ve Adrian'ın tüm günahları için, Sal'in kendi başına kazandığı karmayı teslim etmek için mükemmel bir araçtır.

Bir parçam orada olup izleyebilecek kadar güçlü olmayı diliyor. Bu fikir parmaklarımdın adrenalini karıncalanmasına neden olsa da, midemi de bulandırıyor. Onunla aynı odada olmak bile midemi bulandırıyor.

Adım atmaya devam ediyorum, numarayı izliyorum, hareket etmesini bekliyorum.

Rakamlar hareket etmeye başladığında, ekranı izlerken hızım artıyor. Ekrandaki her kat, içimde bir korku dalgası yaratıyor. Adrian'dan korkmuyorum. Başlangıçta bile bana karşı dürüst olmaktan başka bir Şey yapmadı. Acımasızlık anları hep bu dürüstlükle yumuŐatıldı. Hiçbir Şeyi sebepsiz yere yapmadığını öğrendim ve bu benim için bir sonraki adımda ne yapabileceğini anlamam için bir mihenk taşı oldu.

Volta atmaya devam ediyorum, izliyorum, asansör nihayet alana ve kapılar aılana kadar bekliyorum.

İçeride sadece o var. Ama aynı zamanda tanıdığım o sakini ve soğukkanlı adam değil. GrnŐnde bir Şeylerin dengesiz olduğunu hissediyorum. Ellerini asansörün demirlerine dayamış, beyaz gömleği dirseklerine kadar kana bulanmış. Ayrıca n tarafına da sıçramıŐ. zerinde bıraktığı ceket gitmiş ve her zaman mükemmel bir Şekilde ŐekillendirilmiŐ saçları, ıslak parmaklarını üzerinde gezdirmiŐ gibi kanla kabuk bağlamış.

Tanrım, bu karanlık tanrıdan korkmalıyım. Korku filmlerinden fırlamıŐ gibi görünüyor ama donup kaldım, başka tarafa bakamıyorum.

Çenesini kaldırdı ve benimle göz göze geldi. İlk tanıştığımızda gözleri beni içine çekmiŐti, yumuşak ve soğuk bir karıŐımdı. Şu anda bakışlarında yumuŐaklık yok. İnsanlık yok, vericilik yok, birbirimizi tanıdığımız aylar boyunca anlamaya başladığım adama hiç benzemiyor.

Sertçe yutkunuyorum, fuayenin ortasında donup kalıyorum.

Bardan uzaklaştı ve çatı katına adım attı. Kapılar vınlıyarak arkasından kapanıyor ve bizi birbirimize hapsediyor.

Bir parçam kaçmak istiyor. Bir yanımla ne olduğunu öğrenmek için ölüyor. Ve bir yanımla da dizlerimin üzerine çöküp ona istediği her şeyi vermek istiyor.

Bana ulaştığında, bana sertçe bakıyor. Üzerinden keskin ve metalik bir kan kokusu yayılıyor. "Benden sır mı saklıyorsun, Angel?"

Yutkunmam aramızda yüksek sesle duyuluyor ve bunu geri alamıyorum. Başımı sallıyorum, kelimeleri söyleyemiyorum.

"Yeterince iyi değil," diye homurdanıyor. "Tekrar dene. Benden sır mı saklıyorsun?"

"Hayır," diye ciyakladım. "Sana her şeyi anlattım. Rose'la paylaştığım şeyleri bile."

Başını eğip beni inceliyor. Tereddütlerimi, korkumu görmesinden nefret ediyorum. Uzun zaman önce bunun artık benim hayatım olduğunu kabul etmiştim. Onun bu yönüyle yüzleşmek işin bir parçası ve şimdi nihayet bana bunu gösteriyor, geri çekilemem.

Yoksa beni asla affetmez.

"Söz veriyorum. Senden sakladığım hiçbir şey yok," diyorum, midem düğüm düğüm olmasına rağmen ses tonum daha kendinden emin.

Parmakları boynumun etrafında kıvrılıyor, kavramıyor, sadece tutuyor. "Sana inanmalı mıyım?"

"Neden yapmayasın ki? Sal sır saklamamla ilgili bir şey mi söyledi? Nereden bilebilir ki? Onunla sadece mecbur kaldığımda konuştum."

Beni yavaşça en yakındaki duvara doğru yürütüyor, her adımda takılıp düşmemem için dikkat ediyor.

Sorusunu ya da bunun nereye gittiğini anlamıyorum. Bana bakarken gözlerindeki neredeyse vahşi bakışın de göremiyorum.

"Söz veriyorum," tekrarlıyorum, bu sefer bana inanacağını umarak. "Söz veriyorum. Senden sır saklamak istemiyorum. Buna ihtiyacım yok."

Parmakları biraz geriliyor ama irkilmiyorum bile. Buna gerek yok. İçten içe bana zarar vermeyeceğini biliyorum. Ve eğer ihtiyacı olan şey bu dengesizlik anıysa, ona bunu verebilirim.

Omurgamı çelikleştiriyorum ve çenemi kaldırıyorum. "Bana ne söylememi istediğini söyle. Ne bilmek istiyorsan. Sana her şeyi söylerim."

Yüzlerimizi aynı hizaya getirmek için eğildi. "Annemin kayboluşu, ölümü hakkında bir şeyler bildiğinizi söyledi."

Cevap verirken sesim titriyor. "Ve sen ona inanıyorsun?"

Homurdanıyor, eli gevşiyor ve tekrar tam boyuna ulaşıyor. "Bana son nefesinde söyledi."

Lanet Sal. Tabii ki dünyadaki son nefesini hayatımı mahvetmeye devam etmek için kullanacaktı. Değer verdiğim tek kişiyi bana düşman etmek için kullanacaktı.

Adrian'ın tutuşu ve yakınlığı sayesinde kanı artık tenime bulaşmış durumda. Kana bulanmış durumdayım ve şu anda umurumda bile değil. Bundan zevk almak istiyorum. Derime sürmek ve gülmek istiyorum çünkü o gitti ve ben hâlâ ayaktayım, ne kadar tersini yapmaya çalışsa da.

"Sana bir kez ve sadece bir kez soracağım. Annem ya da onun ölümü hakkında bir şey biliyor musun?"

Başımı sallıyorum ama beni hâlâ kavradığı için pek bir şey yapamıyorum. "Hayır, tabii ki . Onun hakkında bildiğim tek şey senin benimle paylaştıkların. Sal'in bana son kez 'siktir ' demek dışında neden böyle bir şey söylediğini bilmiyorum."

Beni tekrar duvara çarpıyor ve omuzlarım duvara çarpıyor. kadar sert değil, sadece kemiklerimi sarsacak kadar. Benim acı standartlarıma göre sert bile değil. "Eğer bana yalan söylediğini, bir Şeyler bildiğini ve bunca zamandır bana yalan söylediğini ğrenirsem..."

Sözünü bitirdiğinde, gözlerini tekrar yakalamak için boynumu ne eğiyorum. "Ne yapacaksın? Bana onların davrandığı gibi mi ? Bana vuracak mısın? mı yakacaksın?"

Çenesi geriliyor ve elbisemin askısını koparmak için uzanıyor. AŞağı sarkıyor ve sağ göğsümü ona gösteriyor. "Sal ya da babanın aksine, ben tehditlerimi yerine getiririm. Sana zarar vermekten daha kötü Şeyler de yapabilirim."

Sözlerine ve tutuŐuna rağmen. Beni tutma ve idare etme Őekline rağmen. Aksini haykıran her Şeye rağmen... Bana zarar vermeyeceğini biliyorum. Onların yaptığı gibi değil. Yakınından bile geçemez.

"Benden ne istiyorsun?" Fısıldıyorum. "Bir soru sordun ve ben de sana cevap verdim."

Gözleri ıplak tenime kilitleniyor ve diğer omzumun kayıŐını çekiŐtirerek omzumdan pazuma kadar kan lekeleri bırakıyor.

Sonra elbiseyi daha da aşağı çekiyor, böylece kalalarımdan kayıyor ve ayaklarımin altında toplanıyor. Sırada ne yapacağını görmek için bekliyorum.

Tek eliyle külotumu yırttığında, kumaş derime öyle sert batıyor ki, moraracağımı biliyorum. Ama sesimi çıkarmıyorum.

Beynimin bir Şekilde bedenimi terk edeceği anı bekliyorum. Sal ya da babam ellerini üzerime koyduğunda düzenli olarak gerçekleŐen bir olay, ama gelmiyor. Aslında tam tersi oluyor. Sanki onun teninin benimkine her dokunuşu hem onun hem de kendi bedenimin farkındalığını artırıyor.

Elimi uzatıp gömleğinin düğmelerini açıyorum, gözlerimin içine sertçe bakarak parmaklarımı uzaklaŐtırmasını bekliyorum. Yapmadı ama boynumu serbest bıraktı.

Böylece kanlı giysilerini . Sonra nedense kemerine uzandım. Ellerimin kendi hayatı var. Kalbim kulaklarımda o kadar yüksek sesle çarpıyor ki şu anda başka bir şey duymam mümkün değil.

Kemerini çıkardığımda, sanki içinde bir şalter . Elimden kemeri çalıyor ve sonra ellerimi arkamdan çekip kemeri sıkıca sarıyor ve hareketsiz kalmaları için sıkıyor.

Tanrım, korkmuş olmalıyım. Ama o kadar tahrik oldum ki kalçalarımıdaki ıslaklığı hissedebiliyorum.

"Yetkili sen değilsin," diye fısıldıyoreğilerek. "Söyle." Birkaç kez deniyorum. "Yetkili ben değilim."

Vücudunu benimkiyle aynı hizaya getiriyor, sikiyle girişimi yoklayacak kadar aşağı iniyor ve sonra içime giriyor. Hiç nazik değil. Beni kalçalarımıdan tutup kaldırmadan ve sertçe duvara çarpmadan önce parmak uçlarım yere değiyordu.

Alnını omzuma indiriyor ama sonra yerine dişlerini koyuyor. Nazik bir ısırık değil, keskin bir ısırık ve hem zevk hem de acı içinde inliyorum.

Omzumu bıraktığında tekrar tekrar "Sen benimsin" diye bağılıyor.

Bileklerimdeki kemerle savaşıyorum, ona geri dokunmak, tutunmak, kendime koz vermek istiyorum. Ama bana vuruşunda hiç merhamet yok. Beni duvara çarpıyor, kalçaları öfkeyle çalışıyor, şimdi ikimizin de üzerine kan bulaşmış durumda. Yapabildiğim tek şey gözlerimi kapatıp başımı geriye eğmek, böylece dişlerini boynuma doğru çekip bir ısırık daha atarken başımı ona çarpmamak.

Bu benim ağlamama neden oluyor. Tüm bunların yoğunluğundan zar zor nefes alabiliyorum. Parmakları o kadar sıkı ki, dişleri etime kadar sert batıyor ki hareket edemiyorum, sadece nefes alabiliyorum.

Artık zevkten çok acı var ama umurumda değil. Hepsi onun için. Eğer beni bu şekilde alması gerekiyorsa, bununla başa çıkabilirim.

Beni hızlı ve sert vurdu. Onun en kötü haliyle başa çıkmak için yaratılmıştım. Yıllarca yaşadığım istismar ve travma beni buna hazırladı. Bunu kimsenin kaldıramayacağı kadar .

Göğsümde bir sahiplenme dalgası yükseliyor, bir yumru her şeyi sıkıyor. Benden başka kimse ona bu şekilde sahip olamayacak.

Hareketleri çılgınlaşmaya başlıyor, her vuruşta daha az yumuşak, daha acımasız. Acının yerini zevk almaya başlarken bile duvara yaslanıp bekliyorum. Son saniyede açıyı değiştiriyor, siki klitorisime doğru kayıyor. Haykırıyorum, gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

Beni kaldırmak için bir kolunu kıkımın altından geçiriyor, diğer koluyla da boynumu kavıyor. "Şimdi gel. Gel amına koyayım."

Onun emriyle paramparça oluyorum. İçimdeki her şey onun sikinin etrafında Her daha sert boşalıyorum ve birkaç saniye sonra beni takip ediyor, gözleri hala benimkilerle kilitli, vücudu hala bana karşı sıkı sıkıya sarılmış.

Yavaşladığında beni hâlâ bırakmıyor. "Sen bana aitsin," diyor, sesi alçak, derin, içimde bir zevk şimşegi daha çaktıracak kadar sert.

Beni yere yatırıp bedenimden çekip çıkarıyor. "Sen bana aitsin, ama bana ihanet edersen seni öldürürüm."

Başımı sallıyorum, çünkü hem sesimin nasıl çıkacağından korkuyorum hem de söyleyecek söz bulamıyorum. Tek bildiğim, asla Adrian'ın karşı tarafında olmak istemediğim.

ADRIAN

Val cevap vermiyor ama başını sallayarak sözlerimi . Bir noktada duşa giriyoruz, burada ben zamanımı her ikimizi de yıkayarak geçiriyorum.

İyice. Sal'in sözleri aklımdan çıkmıyor. Yaptığı şeyi neden söylediğini anlayamıyorum. Bir parçam bunun göğsüme bıçak saplamak için son şansı olduğuna inanmak istiyor ama sonra yine içimdeki suçlu, annesinin katilinin intikamını almaya kararlı adam ona inanmamı söylüyor.

Ama bunu yapmak Val ile beni karşı karşıya getirir. Bu bizi düşman yapar, düşmandan da beter eder ve böyle bir düşüncenin sonucunu kavrayabileceğimden emin değilim. Eğer yalan söylüyorsa... Çenemi sıkıyorum ve bu düşünceyi yutuyorum.

Val sessiz ve ikimiz de kurulandıktan sonra onu kaldırıyorum, yatağa ulaşana kadar kollarımda taşıyorum. Onu nazikçe çarşafların üzerine yatırdığımda, koyu renk saçları başının üzerinde bir hale oluşturuyor ve tek yapabildiğim orada öylece durup onun enfes vücudunu seyretmek oluyor.

Perişan haldeyim, ona açım, ona dokunmaya, onu tatmaya, ona mümkün olan her şekilde sahip olmaya ihtiyacım var. "Keşke sana zaman ayıracak, seni okşayacak ve tekrar içine dalmadan önce dilimle ve parmaklarımla seni orgazma ulaştıracak olsaydı, ama dürüst olmak gerekirse, yok... Sana karşı nazik davranacak gücüm bile yok. Yaptığım şey için senden af dilemeyeceğim.

tekrar yapacağım. Sana ihtiyacım var Valentina. Sen benimsin, karımsın, kalp atışımsın."

Pembe dili alt dudağının üzerinden dışarı fırlıyor ve avını takip eden bir aslan gibi üzerine atılıyorum. Onu öpme şeklimin hiçbir yanı nazik değildi, dudaklarım onunkilere değerken vücutlarımızı ateşli bir tempoyla birleştiriyordum. Onun sıcaklığını sikimin etrafında hissetme ihtiyacı aklımda önemli olan tek şeydi. Kalçalarımıla kalçalarını daha geniş açarken, onu göğsüme sıkıca tutarak ondan alıyorum ve içine daha derine batıyorum. Şikayet etmiyor, hatta omuzlarımı iz bırakacak kadar şiddetli bir şekilde pençeliyor.

O cennet, ben cehennemim ve çarpıştığımızda hiçbir şey yolumuza .

"Siktir, kime ait olduğunu söyle bana," diye homurdanarak alnımı onunkine bastırıyorum.

Val'in gözleri puslu ve amının seğirdiğini hissedebiliyorum, bu da bana kendi boşalmasına yakın olduğunu söylüyor. "Sen. Ben seninim... sonsuza kadar..." Sonuna kadar çekip sonra tekrar kelimeler nefes nefese çıkıyor. Val'in ağzı açılıyor ve nefesi kesiliyor, bana kanalının tepesindeki hassas ete çarptığımı söylüyor ve bunu birkaç kez daha yaparsam, onu orgazm edeceğimi biliyorum.

Amı kasılmaya başlayana kadar kalçalarımı tekrar tekrar aynı hareketle hareket ettiriyorum, tek başına sıkılık gözlerimin başımın arkasına yuvarlanmasına neden oluyor. Boşalmamak için kendimi zor tutuyorum, taşaklarım ağrıyor ve sikim serbest kalmak için çığlık atıyor.

"Bana bak, beni izle... seni becerirken, seni işaretlerken." Dişlerimin arasından konuşuyorum ve parmaklarımı saçlarının geçiriyorum, başını eğiyorum ve dikkatini bana vermeye zorluyorum. Dudaklarından kısık bir inilti kaçıyor ve önceki sevişmemizden dolayı hassas olduğunu biliyorum, ama yeterince umursamaktan rahatsız olamıyorum. O benim öfkem için bir çıkış noktası, kum ve onunla işim henüz bitmedi.

"Bu çok fazla..." Sesi boğuk, içindeki yakarışı duymazdan gelip kalçasının iç tarafına bir tokat atıyorum ve onu kendini daha geniş açmaya zorluyorum.

"Sen tekrar boşalana kadar durmayacağım. Gözyaşları, dölleri ve et yığınının başka bir şey olmayana kadar seni bütün gece boyunca becereceğim." Alnımda boncuk boncuk terler beliriyor ve onu daha hızlı, daha sert becerirken kaslarım yanıyor, dokunuşum solgun teninde daha fazla morluk bırakacak kadar sert.

Val bomba gibi tekrar boşalıyor, tüm vücudu titriyor ve minik tırnakları sırtımın derinliklerine batıyor, "Aman Tanrım, aman Tanrım..." İnliyor ve o zaman kendimi bırakıyorum, kendimi onun içine boşaltırken öfke ve acının her zerresinin dışarı çıkmasına izin veriyorum.

Nefesimi tutmaya çalışırken göğsüm kabarıyor ve Val'in üzerinden yuvarlanıyorum, onu göğsüme çekiyorum, vücutlarımızın birbirinden ayrılmasına asla izin vermiyorum. İkimiz de bir şey söylemiyoruz ama etrafımızdaki sessizliğin ağırlığını hissedebiliyorum. Ona her şeyin yoluna gireceğini söylemek istiyorum ama bu yalan olur. Nefes alış verişini düzleşene ve uykuya daldığını anlayana kadar ellerimi yavaşça sırtında aşağı yukarı gezdiriyorum.

Ben de aynısını yapmaya çalışıyorum ama uyku benden kaçıyor. Val'in, sevdiğim birinin annemin ölümüyle bir ilgisi olduğu düşüncesi aklımdan çıkmayı reddediyor. Ne kadar zaman geçtiğinden emin değilim ama sonunda uykuya dalıyorum, Val'e olan bağlılığım sarsılmıyor.

Omzuma hafif bir dokunuşla uyandığımda saatler geçmişti. Sarsılarak uyandım ve Kai'ye bakmak için yuvarlandım. Yüzü solgun ve başını kapıya doğru eğmiş.

Kollarımı Valentina'nın boynundan kurtarıyorum ve dikkatlice yataktan çıkıyorum. Üzerime bir bornoz geçirdikten sonra koridora çıkıyorum ve Kai'yi karşı duvara yaslanmış halde buluyorum. "Ne oldu?"

"Vincent." Sesi titriyor ve bir şeylerin yanlış gittiğini hemen anlıyorum. Hiçbir şey Kai'yi etkilemiyor, benim onu öldürme tehditlerim bile.

O daha bir şey söylemeden komuta odasına yöneliyorum ve beşimden dördünü masanın etrafında buluyorum. Biri üstte düz yatıyor. I

Andrea'yı orada yatarken, giysileri yırtılmış, yüzü hırpalanmış halde bulmaya yaklaşıp.

"Doktoru ara," diye emrediyorum ve elini tutmak için uzanıyorum. Ama elim onunkine yaklaştığında sarsılarak uzaklaşıp.

"Dokunma bana," diye fısıldıyor.

İyi konuşamadığını fark ettim, muhtemelen boynundaki kırmızı halkalardan dolayı. İp yanığı gibi görünüyorlar.

Şimdi grupta yüzleşıyorum. "Ne oldu lan?"

Kai her zamanki gibi başı çekiyor. "Vincent yatta temizlik yaparken uğradı. Sal'ın ailesi olanları öğrendi ve bir saldırı başlattı. Vincent'in uyarısı geri kalanımıza ulaşmadan Andrea'ya ulaşılar."

Tekrar ona bakıyorum. "Ona ne yapmışlar böyle? Peki ya Vincent?"

"O öldü," diyor Kai, Andrea'ya bakmaktan kaçınarak. "Birkaç dakika önce kafasını kapıcıya teslim ettiler. Açar açmaz seni uyandırdım. Konseyden de bir davetiye aldık."

Yüzümü buruşturup Andrea'yı bir kez daha tarıyorum, içim rahat etsin diye nefes alışını izliyorum. Bu odadaki herkes davetin gönüllü olmadığını biliyor.

"İhtiyacı varsa onu hastaneye götürün. Ne gerekiyorsa yapın. Bunları tam olarak kimin yaptığını biliyor musunuz?"

Kai başını sallar ve ellerini yüzünde ovuşturur. "Sal'in amcaları . Kadınlardan nefret etmeleriyle ün salmışlar ve gaddarlıklarıyla biliniyorlar."

Dün geceden bir anı zihnimde yanıp sönüyor. Öfkem ve aceleciliğimle Valentina'nın teninde bıraktığım morluklar.

Utanç içimi kemiriyor ve bir bardak su doldurup Andrea'ya geri getirmek için masadan uzaklaşıyorum.

Bana dokunmamaya dikkat ederek alıyor ve yavaşça yudumluyor. Tek yapabildiğim orada durup onu rahatlatmak ve bundan nefret ediyorum.

Eğer şimdi Sal'ın amcalarını vurmak için harekete geçersen, Sal'ın ölümünün hesabını verene kadar konseyde işler daha da kötüye gidebilir. Onlara Sal'ın ona ne yaptığını, ölümünün haklı olduğunu göstermeye hazırım, ancak provokasyon ne olursa olsun ailesine karşı misillemeyi de açıklayamayacağım.

Dönüp Kai'ye bakıyorum. "Doktoru buraya getirin, onu odasına , yol boyunca kavga etse bile."

Omzumun üzerinden, solgun bir Alexei'ye emrediyorum, "Giyin. Konsey'i görmeye gideceğiz, sonra da bunu yapan piçlerin peşine düşeceğiz."

Başını sallayıp kız kardeşine son bir kez bakıyor ve odadan çıkıyor. Kai benimle gelmek için can atıyor, bunu biliyorum. Ama şu anda Valentina'yı koruması için ona güveniyorum ve Valentina ne pahasına olursa olsun korunmalı.

Onu duvara çarpacak kadar sert bir şekilde kapıya doğru itiyorum. "Meleğime göz kulak ol. Ben yokken ona bir şey olursa, bir sonraki ölecek kişi sen olacaksın."

VALENTINA

T işlerini halletmek için ayrıldığında asansöre bakmıyorum. Geçtiğimiz birkaç gün

bana ne kadar ihtiyacı olduğunu görmemi sağladı. Bunun onun için sadece bir anlaşma olmadığını ve benim sadece savaş ganimeti olmadığını. Zamanla, belki, gerçek bir eş olabilirim. Yanında liderlik etmesi gereken kadın. Annem babam için böyle bir rol üstlenmedi ama Adrian için daha büyük umutlarım var. Ben konuştuğumda, söyleyeceklerimi dinliyor ve bu her zaman içimi eritip çorba gibi bir su birikintisine dönüştürüyor.

Lanet olsun. Oturup yulaf ezmeme karıştırıyorum, son zamanlarda isyan eden midem için yumuşak bir şey. Ona aşığım. Şu anda ona karşı hissettiklerimin tek açıklaması bu.

Yemeğimden bir ısırık daha aldım ve kendimi yutmaya zorladım. Adrian yememi ve hepsini bitirmemi emretti çünkü iştahım kapalıydı. Yemeği hissetmiyorum ama bitirdiğimde onun yüzünü görmek istiyorum. Bu onu memnun edecek ve bunu her şeyden çok istediğimi fark ediyorum. Sadece bana gülümsemesi, ellerini saçlarıma koyması, başımı arkaya yaslaması ve bana tamamen onun olduğumu söylemesi için bir neden vermek. Eğer her şeyi tekrar kusmazsam buna değer.

Küçük bir ısırık daha atıyorum ve karnımın yatışması için dua ederek bekliyorum. Düzeldiğinde, bir tane daha zorluyorum. Ama yavaş planım işe yaramıyor. Mide bulantısı içimde dalga dalga değil, lanet bir silindir gibi ilerliyor.

Banyoya koşuyorum, bu sırada sandalyeyi deviriyorum. Yere sertçe vurup, tutmaya çalıştığım her şeyi için dizlerim sızlıyor.

En kötüsü geçtiğinde, kuru kabarmalarım gibi, başımı tuvaletin kenarına koyuyorum. Daha sonra duş alacağım. şu anda sadece biraz dinlenmeye ihtiyacım var.

Bir ya da birkaç haftadır kendimi berbat hissediyorum, emin değilim. Eskiden sadece yemek yedikten sonra olurdu, ama şimdi sürekli gibi görünüyor. Sal'in ilk saldırısında içimde bir şeylere zarar verdiğinden endişeleniyorum. Doktorun gözden kaçırmış olabileceğı bir şey.

Adrian'a bundan bahsettiğim anda doktoru arayacak ve sonra bir sürü test yapılacak, daha fazla yatak istirahati olacak ve Adrian beni kendimi daha iyi hissedene kadar yorganın altında kalmaya zorlarken sıkıntıdan çıldıracağım. Kendi başımın çaresine bakmak ve beklemek daha kolay görünüyor. Belki de sadece bir mide böceğı ya da gıda zehirlenmesidir? Gıda zehirlenmesi bu kadar uzun sürer mi?

Yani, hamile olamam... değil mi? En son ne zaman regl olduğumu hatırlamak bir dakikamı alıyor. O kadar uzun zaman oldu ki tam tarihini bile hatırlayamıyorum.

Klozeti itiyorum ve dik oturup odanın dönmeyi bırakmasını bekliyorum. Durmayınca ayağı kalkıyorum, dişlerimi fırçalıyorum, yüzümü yıkıyorum ve aynada kendime bakıyorum. Mide bulantısı dışında kendimi iyi hissediyorum. Normal. Adrian'la yaşadığım için biraz kilo almış olsam da karnım hala dümdüz, çünkü Adrian beni günde en az üç öğün yemek yemeye zorluyor.

Kadınlar hamile olup olmadıklarını bilirler mi? Değil mi? Hissedebilirler mi? Göğüslerimi avuçlarımdan içine alarak test ediyorum. Her zamankinden daha hassas değiller. Vücudum her zamanki gibi hissediyor.

Kahretsin. Ama kontrol etmeden her şeyin yolunda olduğunu varsayamam. Ancak, çatı katından ayrıldığım an, biri peşime düşecektir. Daha da kötüsü, Adrian tam olarak nereye gittiğimi ve ne aldığımı bilecek. Ben

Emin olana kadar ona bundan bahsetmeye hazır değilim. Kanıtı kendim görene kadar olmaz.

Elimde tek bir seçenek var ve daha sonra dökerse ikimizin de başı derde gireceği için bu seçeneği hiç istemedim.

Cebimden telefonumu çıkardım ve Kai'den benimle yatak odamın kapısında buluşmasını istedim.

Neredeyse benimle orada buluşacak, ona mesaj atıçın gözlerinde sorular var.

"İçeri gel," diyorum kapıyı sonuna kadar açarak.

"Hayır, ben burada iyiyim."

İçimi çekiyorum, çok pahalı takım elbisesinin kolunu kavriyorum ve onu odaya sürüklüyorum. "Sana bunu sorduğumda açıkta olmak istemezsin."

Bekliyor, yüzü artık bana karşı çok sabırlı değil. "Neye ihtiyacın var?"

Yatağa oturmak için geçiyorum, bacaklarım titriyor, cesaretim azalıyor. Hayır. Bundan korkamam, özellikle de hamileysem.

Onunla yüzleşmek için yer değiştirdim. "Borcunu ödemek için arıyorum. Bana hayatını borçlusun ve sana sormak üzere olduğum şeyi kimsenin bilmemesi koşuluyla borcunu ödüyorum."

Daha önce temkinli görüldüğünü düşündüysem de, şimdi bana bakarkenki yüz ifadesiyle kıyaslanamaz bile. "Gerçekten mi? Bu kartı oynadığına göre iyi bir şey olsa iyi olur."

Omuz silkiyorum ve cevabını bekliyorum.

Bir süre daha bakıyor, sonra başını sallıyor. "Peki. Ne oldu?"

"Adrian'a bu konuda bir şey söylemeyeceğine söz veriyor

musun?" "Söz veriyorum, Tanrı aşkına Valentina, sadece söyle bana."

Biraz rahatladım. Kai bir aziz olmayabilir ama söz verdiğinde ona güveniyorum. "Gidip bana bir hamilelik testi getirmeni istiyorum. Tamamen emin olmak için belki üç tane."

Ona bir kez daha bakma riskini göze alıyorum. Şimdi üzgün görünmüyor. Ona tokat atmışım gibi görünüyor. "Sen." Durdu ve döndü, sonra tekrar döndü. "Hamile olduğunu mu düşünüyorsun? Ne zamandan beri?"

Banyoya el sallıyorum. ", az önce. Kendimi iyi hissetmiyordum ve sonra regl olmadığım aklıma geldi. Ama öyle ya da emin olana kadar Adrian'a bir şey söylemek istemiyorum."

Kai'nin zamanki mükemmel teni grileşmiş bir halde bana bakıyor, sanki bir kez daha saçmalayacakmışım ya da patronunun bebeğine hamile olduğumu ilan edecekmişim gibi. Gerçekten söyleyecek başka bir şey yok, bu yüzden onun bu vahiyle boğuşmasını bekliyorum.

Sonra başka bir şey söylemeden çıkıp gidiyor ve beni boş kapıya ve yarı karanlık koridora bakarken bırakıyor. Şey, eğer onunla geri gelirse, güzel. Gelmezse, test yaptırmak için bir B planı düşünmem gerekecek. Ya da Adrian'a söylerim, o da bana yardım eder. Sadece bunun sadece benim hayal gücüm mü yoksa onca şeyden sonra hâlâ iyileşmekte olan vücudum mu olduğu konusunda onu daha fazla endişelendirmek istemiyorum.

Yatağa uzanıp nefesime odaklanıyorum ki banyoya koşup tekrar kusmayayım. Sürpriz bir şekilde, on dakika geçmeden Kai elinde beyaz bir alışveriş torbasıyla içeri giriyor ve torbayı yatağın üzerine, bacaklarımın yanına atıyor.

Karnıma hürmeten dikkatlice doğruluyorum sonra çantayı alıp banyoya gidiyorum. Bir yanım ben bunları alırken onun beklememesini umuyor. Diğer bir yanım ise cevabı öğrendiğimde yalnız kalmak istemiyor.

Önemli değil... Kai'yi buraya sürükleyip olaylara tanıklık değilim ya. Testlerden birinin ambalajını çabucak çıkarıp bitiriyorum. Sonra kapağını kapatıp lavabonun üzerine koyuyorum ve sonuçları bekliyorum.

Testin yanındaki tezgâha ellerim titriyor. İçim sinir ve mide bulantısıyla parçalanırken, küçük ekranda dönen küçük bir kum saati orada öylece duruyor.

Ekran yanıp sönüp değiştiğinde, üzerindeki küçük siyah harflere bakakalıyorum.

Hamile.

Yüzde bin emin olmak için diğer testleri de gerektiğini biliyorum ama buna gerek olduğunu sanmıyorum. Hissettiklerimin tek mantıklı açıklaması bu ve şimdi sonuçları kendi gözlerimle gördüğüm için sanki bunu hissedebiliyorum.

Ellerimi karnımın alt kısmına bastırıyorum. Tabii ki bebeği fiziksel olarak hissetmek için henüz çok erken ama yine de bunu yapıyorum ve hiçbir şey beklemiyorum.

Çabucak çöpü temizliyor ve diğer testleri lavabonun altındaki temizleyicinin arkasına saklıyorum. Sonra Kai'ye sonuçları söylemeye henüz hazır olmasam yatak odasına geri dönüyorum. Ayrıca, Kai önce öğrenirse Adrian üzülebilir.

Çocuğumun babasından bahsetmişken... Bu düşünceye gülümsüyorum ve koridorda ilerliyorum. Belki de geri dönmüştür ve ona şimdi söyleyebilirim, böylece daha fazla kendime saklamak zorunda kalmam.

Önce komuta odasına gidiyorum ama boş. Ekran bile açık değil, sonra koridoru inceliyorum ve birkaç kapı aşağıda bir ofisi olduğunu hatırlıyorum. Henüz içeri girmem için bir neden yoktu ama yine de kontrol etmek ve orada olup olmadığını görmek istiyorum.

Kapıyı açtığımda, onunla özdeşleştirdiğim baharatlı zencefil kokusunu alıyorum. Orada kalıp onun kokusunu içime çekmek istiyorum. Odaya giriyorum ve ışık açıyorum.

Ofis ona benziyor. Minimalist ve temiz. Yerinde olmayan ve gerekli olmayan hiçbir şey mekânı süslemiyor. Üzerinde bazı resimler olan bir raf ilgimi çekiyor. Yapmamam gereken bir şey yaptığımı bilmek damarlarımı endişeyle dolduruyor. Buna rağmen, başlıyorum

Geliştirdiğim bu saplantıyı beslemek için onun hakkında daha fazla şey bilmeye ihtiyaç duyarak onları taramak için.

Küçük bir çocukken çekilmiş bir fotoğrafını görüyorum. Onun ve Kai'nin gençken çekilmiş bir fotoğrafı. Genç ve yakışıklı yüzüne dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Daha az yıpranmış ama aynı zamanda daha az kurnaz, sanki henüz hayatta pek çok şeyi deneyimlememiş gibi.

Bakışlarımı son fotoğrafa doğru sürüklüyorum ve kalbim duracak gibi oluyor. Tüm hava ciğerlerimden boşalıyor ve geride soğuk bir boşluk bırakıyor. Kafamın içinde milyonlarca düşünce dönüp duruyor ve beni unutmayı tercih ettiğim bir geceyi hatırlamaya zorluyor. ereveyi elime alıp dikkatle incelerken ellerim titriyor, yanıldığımı umuyor, dua ediyorum. Ama hata falan yok. Resme ne kadar dikkatli bakarsam bakayım.

"Silahı bana ver, Valentina..."

Gözlerimi kırpıştışıyorum, gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırıyor ama görüntüdeki kadını hâlâ tanıyorum, yanında şüphesiz Adrian olan bir ocuk var. O, küçük bir kızken gördüğüm kadın. Ay ışığını yansıtan kanlı su birikintilerinde yatan kadın.

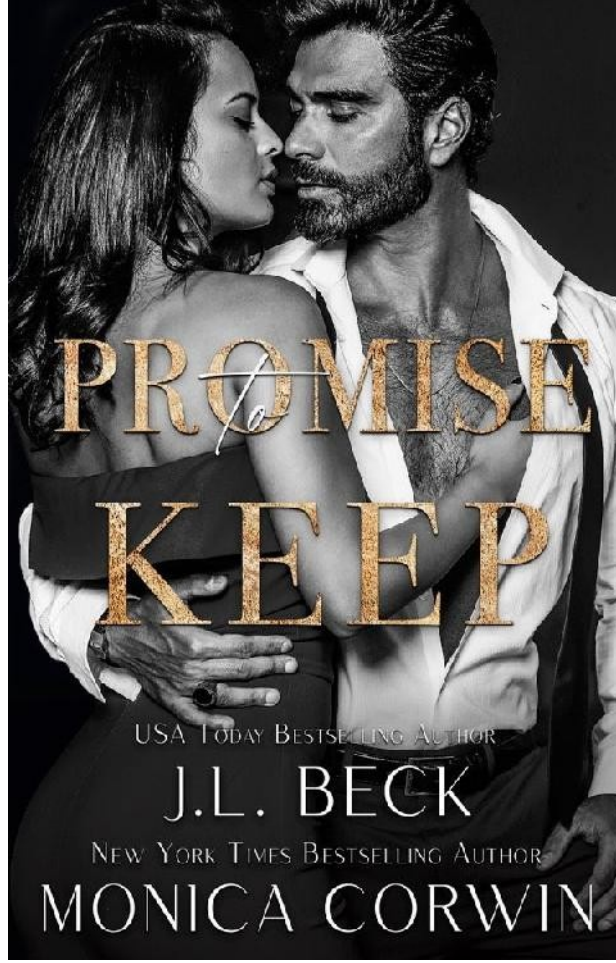
Onun annesi olmalı. Ve yıllar önce o günden beri onun ölümünün gizemini çözmeye çalıştığından hiç şüphem yok.

Aman Tanrım. Farkına varıyorum ve tepeden tırnağa titriyorum, kalbim göğsümde o kadar sert çarpıyor ki neredeyse acıyor.

Resim erevesi ellerimden kayıyor ve ayaklarımdan birkaç santim ötede yere çarpıyor. Cam milyonlarca parçaya ayrılıyor, tıpkı benim hayatım gibi.

Valentina ve Adrian'ın hikayesi [Tutulacak Söz](#)'de devam ediyor

Adrian'dan kaçmanın kolay olmayacağını biliyordum. Yakalanma riskim vardı ama beni bulmak için bu kadar büyük çaba harcayacağını hiç tahmin etmemiştim.

Şimdi ne yaptığımı bildiğine göre acaba aramızda bir daha aşk olacak mı, yoksa hep düşman olarak mı kalacaktık?

[Şimdi ön sipariş verin!](#)

YAZARLAR HAKKINDA

J.L. Beck, çağdaş ve karanlık aşk romanları yazan *USA Today* ve uluslararası çok satan bir yazardır. Aynı zamanda yazar ikilisi Beck & Hallman.

ÜCRETSİZ KİTAPLARIN yanı sıra satış ve güncellemeleri almak için [Bültenine](#) kaydolun.

Bizimle etkileşime geçmek için [Facebook Okuyucu Grubuna](#) katılın, **Özel Hediyeler** ve teaserlar.

İmzalı kitapçıklar ve özel hediyeler sipariş etmek için [web sitesine](#) göz atın.

Monica Corwin, New York Times ve USA Today Çok Satanlar listelerinde yer alan bir yazardır. Tercihleri ne olursa olsun romantizmi herkes için erişilebilir kılmaya çalışan açık sözlü bir yazardır. Bir Kuzey Ohio'lu olarak Monica, kar sürüklenmelerinden, üç mevsimden

ve Michigan futbolundan hoşlanmıyor. Monica, Kral Arthur hakkında gereğinden fazla kitaba sahip. Ayrıca daktilo... bir sürü daktilo.

Onu [Facebook](#) [Instagram](#) ve [Twitter](#)'da
bulabilirsiniz
[Bookbub](#)'da onu takip edin

[Bültenler onun haber bültenine katılabilirsiniz](#) hakkında güncel bilgi almak istiyorsanız

www.monicacorwin.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

